Holy Bible

Aionian Edition®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2022
Source text: Unbound.Biola.edu
Source version: 2/7/2021
Source copyright: Public Domain
British and Foreign Bible Society courtesy of John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher version 4.7.1 on 1/3/2022
100% Free to Copy and Print
http://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
http://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern public domain translation in every language
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܬܪܓܡܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... ܡܬܝ
28 ..... ܡܪܩܘܣ
39 ..... ܠܘܩܐ
57 ..... ܝܘܚܢܢ
71 ..... ܡܥܒܕܐ
90 ..... ܡܬܬܝܐܘܣ
98 ..... ܪܘܡܝܐܐ-ܐ
106 ..... ܪܘܡܝܐܐ-ܒ
111 ..... ܩܘܪܝܢܬܝܐ
114 ..... ܓܠܛܝܐ
117 ..... ܐܦܣܘܣܝܐ
119 ..... ܦܠܛܝܐ
121 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܐ
123 ..... ܬܫܠܘܢܝܩܝܐ-ܒ
124 ..... ܛܝܡܬܐܘܣ-ܐ
126 ..... ܛܝܡܬܐܘܣ-ܒ
128 ..... ܛܝܛܘܣ
129 ..... ܦܝܠܝܡܘܢ
130 ..... ܥܒܪܝܐ
136 ..... ܝܥܩܘܒ
138 ..... ܟܐܦܐ-ܐ
140 ..... ܟܐܦܐ-ܒ
142 ..... ܝܘܚܢܢ-ܐ
144 ..... ܝܘܚܢܢ-ܒ
145 ..... ܝܘܚܢܢ-ܓ
146 ..... ܝܗܘܕܐ
147 ..... ܝܘܕܐ

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ᚠᚢᚦᚨᚱᚲ ᛗᛟᚱᚷᚢᚾ ᚩᚷᛚᚨᚱ ᚹᚨᛏᚲᚺ ᚹᚨᛋ ᚹᚨᛋ ᛁᚾᚲ ᚱᚩ ᚲ ᛟᛗᛏ ᛒᛟᚱᚷᚨ ᚱᚩᚱ ᚱᛟᛗ ᛁᚱᚱ ᚷᚨᚱᚨ ᚹᛁ ᛟᛗ
ᚱᛟᛗᚨ ᚲ ᛟᛗᛏᚨ
23:34 ᛒᛟᛟᚱ

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח עשו ליעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי ואשים את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנות מדבר׃ 4 כי תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד בן־אדון ואם־אדנים אני איה כבודי ולמי־אם אדון אני איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו חבל וחולה אין־טוב הקרבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן לנו מיד היתה זאת אתכם הרצה פניכם אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי חנם אין חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני־הוא מגולה נבזה נתיו אכלו׃ 13 הן מה־תלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ופסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם׃ 14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃

2 ועתה אליכם המצות הכהנים׃ 2 אם־לא תשמעו ואם־לא תשימו לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה גם־ארתיה כי־אינכם משיתים על־לב׃ 3 הנני גערה לכם את־הזרע וזריתי פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום ואתנם לו מורא ויירא אותי ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והלך אתי ונכוחים השיב רבים מעון׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהוה קדש אהב ובעל בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על־מה כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר אתה בגדת בה וזאת חברתך ואשת בריתך׃ 15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואיש אל־תבגד׃ 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו באמרכם כל־עשה רע טוב הוא בעיני יהוה ובהם הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך לפני והפתאם יבוא אל־היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צורף וטהר כסף וטהרם כזהב וכזקק׃ 4 והיתה ליהוה מנחה בצדקה׃ 5 וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים קדמניות׃ 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כלתם׃ 7 למימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב׃ 8 היקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 9 בארה אתם נארים והגוי כלו קבעתם׃ 10 הבו את־כל־המעשר אל־בית האוצר ויהי־טרף בביתי והבחנו־נא בי אמר יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃ 11 וגערתי בעדכם ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל גפנכם בשדה׃ 12 ואשרוכם כל־הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשעה גם בחנו אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ביום אעשה סגלה וחמלתי אותם כאיש חומל על־בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי־הנה היום הבא בער כתנור והיו כל־זדים וכל־עשה רשעה קש ולהט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר לא־יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ועסותם רשעים כי־יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃ 22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על־כל־ישראל חקים ומשפטים׃ 23 הנה אנכי שלח לכם את־אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃ 24 והשיב לב אבות על־בנים ולב בנים על־אבתם פן־אבוא והכיתי את־הארץ חרם׃

[illegible]

5 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

38 ויאמרו אל אדני אם כן אדני ידע את הנערים אשר
39 לי אתו ואנכי הלכתי אחרי האמרכל לתת לו מנה
40 מן הכסף ומן הבגדים ויאמר אל תקח שנים כסף
41 ויפצר בו קח שנים כסף ויצר בם בשני כברות
42 כסף ומחלפות בגדים ויתן אל שני נעריו וישאו
43 לפניו ויבא אל העיר ויראו הנערים את אדוניהם
44 ויאמר אליהם אדני מה זה אתכם ויגידו לו כל
אשר עשה האיש לקראתנו ויאמר אל אדני אין
לנו כל כי אם נערים ואנחנו עבדיך כעבד אבינו
45 ויאמר אל אדני עוד אבינו חי ואמר אל אדני
אל אבינו ואל אחיו לאמר אל אדני אם לא אבינו
46 ויאמר אל אדני אל אבינו אל אדני לאמר הן
אבינו אינו אתנו ואמר אל אדני אל אבינו אל
אדני לאמר אם לא אבינו אתנו אל אדני לא
47 נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו
ואבינו אמר אל אדני אבינו אמר אל אדני אם
48 אין אחיו הקטן אתנו לא יוכל לבוא אל אדני
ואבינו אהב אתו ויאמר אל אדני הלא אם אין
אחינו הקטן אתנו לא יוכל לבוא אל אדני כי
אם אחיו הקטן אתנו ואבינו אמר אל אדני אם
אין אחיו הקטן אתנו לא יוכל לבוא אל אדני
ומת אבינו ואנחנו עבדיך הורדנו את שיבת
עבדיך אבינו ביגון שאלה אל אדני לאמר הן
אבינו אמר אל אדני אם לא אביכם אתנו לא
אוסיף לראות פני האיש ואחיכם הקטן אתנו
ירד אל אבינו ואמרת אל אבינו אם לא אחיכם
הקטן אתנו לא אוסיף לראות פני האיש וא

אחר, מתנחלים אל ארץ הגלעד. 21 ועוד יעבור בכל
הגבולות האלה אל תוך ארץ אדום, ואל כל הגבולות
אשר אל ארץ עמון, עד אל ארץ יעזר; אל תהי מלחמה
אל מול בני עמון, כי לא נתתי מארצם לרשת, כי לבני
לוט נתתי אותה לרשת. 22 ואת הרפאים הנותרים
מלפני בני עמון נתתי לך, אל תלחם בם ואל תתגרה
בם; כי לא אתן מארצם לך לרשת, כי לבני עשו נתתי
אותה לרשת. 23 ואת האמים הנותרים מלפני בני עשו
אשר ישבו בערות עד עזה, כפתורים אשר יצאו מכפתור
הרגו אותם וישבו תחתם. 24 קומו סעו ועברו את נחל
ארנון; הנה נתתי בידך את סיחון מלך חשבון האמרי
ואת ארצו, הוא ראשון לרשת. 25 מיום אשר אצוה
אל לב כל העמים אשר תחת כל השמים, אשר ישמעו
את שמעך ורגזו ויחילו מפניך. 26 ואשלח מלאכים
מקדמות מדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי
שלום לאמר: 27 אעבר בארצך, בדרך אעבר, לא אסור
ימין ושמאל. 28 אכל מאת תאכל ומים מאת תשתה
כי אם אעבר ברגלי; 29 כאשר עשו לי בני עשו
אשר בשעיר והמואבים אשר בער יעשו לי עד אשר
אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן
לנו. 30 ולא אבה סיחון מלך חשבון עברנו בו, כי
הקשה יהוה אלהיך את רוחו והאמיץ את לבבו, למען
תתו בידך כיום הזה. 31 ויאמר יהוה אלי, ראה
החלתי לתת לפניך את סיחון ואת ארצו; הוא ראשון
לרשת את ארצו. 32 ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל
עמו, מלחמה יהצה. 33 ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו
ונכה אתו ואת בניו ואת כל עמו. 34 ונלכד את כל
עריו בעת ההיא; ונחרמנו את כל עיר מתים ונשים
וטף, לא השארנו שריד. 35 רק הבהמה בזזנו לנו
ושלל הערים אשר לכדנו. 36 מערוער אשר על שפת
נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה
קריה אשר שגבה ממנו: את הכל נתן יהוה אלהינו
לפנינו. 37 רק אל ארץ בני עמון לא קרבת, כל
יד נחל יבק וערי ההר ואל כל אשר צוה יהוה אלהינו.

8

1 כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבתיכם. 2 וזכרת את כל הדרך אשר
הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותיו
אם לא. 3 ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ואבתיך לא ידעו למען הודיעך כי לא על
הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה
יחיה האדם. 4 שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך
לא בצקה זה ארבעים שנה. 5 וידעת עם לבבך
כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך. 6 ושמרת
את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו.
7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי
מים עינת ותהמת יצאת בבקעה ובהר. 8 ארץ חטה
ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש.
9 ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר
כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת.
10 ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ
הטבה אשר נתן לך. 11 השמר לך פן תשכח את יהוה
אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר
אנכי מצוך היום. 12 פן תאכל ושבעת ובתים טובים
תבנה וישבת. 13 ובקרך וצאנך ירבן וכסף וזהב
ירבה לך וכל אשר לך ירבה. 14 ורם לבבך ושכחת
את יהוה אלהיך המוציא אתך מארץ מצרים מבית
עבדים. 15 המוליך אתך במדבר הגדול ונורא נחש
שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים
מצור החלמיש. 16 המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון
אבתיך למען ענתך ולנסתך להיטבך באחריתך.
17 ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל
הזה. 18 וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח
לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך
כיום הזה. 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים והעבדתם והשתחוית
להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון. 20 כגוים
אשר יהוה מאבד מפניכם כן תאבדון עקב לא
שמעתם בקול יהוה אלהיכם.

9

1 שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבוא לרשת
גוים גדלים וחזקים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים
2 עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה
שמעת מי יתיצב לפני בני ענק. 3 וידעת היום כי
יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם
והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר
דבר יהוה לך. 4 אל תאמר בלבבך בהדף יהוה אתם
מלפני לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ
הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך.
5 לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את
ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם
מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב. 6 וידעת כי לא
בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת
לרשתה כי עם קשה ערף אתה. 7 זכר אל תשכח
את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר מיום
אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה
מרים הייתם עם יהוה. 8 גם בחרב הקצפתם את יהוה
ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם. 9 בעלתי אל
ההר לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת
יהוה עמכם וארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכלתי ומים לא שתיתי. 10 ויתן יהוה אלי את שני
לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל
הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל. 11 ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה נתן יהוה אלי את שני לוחות האבן לוחות
הברית. 12 ויאמר יהוה אלי קום רד מהר כי שחת
עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך
אשר צויתים עשו להם מסכה. 13 ויאמר יהוה אלי
לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא.
14 הניחה לי ואשמידם ואמחה את שמם מתחת
השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו. 15 ואפן
וארד מן ההר וההר בער באש ושני לוחות הברית
על שתי ידי. 16 וארא והנה חטאתם ליהוה אלהיכם
עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך
אשר צוה יהוה אתכם. 17 ואתפש בשני הלוחות
ואשליכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם. 18 ואתנפל
לפני יהוה כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם
אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו.
19 כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה
עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם
ההוא. 20 ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו
ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההיא. 21 וחטאתכם
אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש
וכתת אותו טחון היטב עד אשר דק כעפר
ואשליך את עפרו אל הנחל היורד מן ההר.
22 ובתבערה ובמסה ובקבר תאוה היתם מקצפים
את יהוה. 23 וגם בשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו רשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרדו
את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם
בקולו. 24 ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי
אתכם. 25 ואתנפל לפני יהוה את הימים אשר
התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם. 26 ואתפלל
אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך
אשר פדית בגדלך אשר הוצאת מארץ מצרים
ביד חזקה. 27 זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו וחטאתו.
28 פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי
יכולת יהוה לתת להם ומשנאתו אותם הוציאם
להמיתם במדבר. 29 והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
בכחך הגדול ובזרועך הנטויה.

21 מעבלה
ולמעבד ולשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת
אשר כתובים בספר הזה׳ 22 מעבר הים לא בשמים הוא
לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה אותה אלינו
ויגיד לנו אותה ונעשנה׳ 23 לא בעבר הים הוא
לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו
ויגיד לנו אותה ונעשנה׳ 24 כי קרוב אליך הדבר
מאד בפיך ובלבבך לעשותו׳ 25 ראה נתתי לפניך
היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע׳
26 אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך
ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו
ואת יהוה אלהיך יברכך בארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה׳ 27 והיה אם לא תשמע אל יהוה
אלהיך ולסור מן הדרך אשר אנכי מצוה היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׳ 28 והיה
אם שמע תשמע אל יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום ונתנך יהוה
אלהיך עליון על כל הגוים׳ 29 והיו כל הברכות
האלה באו עליך והשיגוך כי תשמע בקול יהוה
אלהיך׳ 30 ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה׳
31 ארור טנאך ומשארתך׳ 32 ארור פרי בטנך
ופרי אדמתך פרי בקרך ועשתרות צאנך׳
33 ארור אתה בבאך וארור אתה בצאתך׳
34 יתן יהוה אתך את אויביך הנגפים לפניך
בדרך אחת יצא אליהם ובשבעה דרכים
ינוס לפניך והיית זועה לכל ממלכות הארץ׳
35 יכך יהוה בשחין רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך׳
36 יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך
אל גוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך והעבדת
שם אלהים אחרים עץ ואבן׳ 37 והיית שמה
לשמה למשל ולשנינה בכל העמים אשר
ינהג יהוה אתך שמה׳ 38 זרע הרבה תוציא
השדה ומעט תאסף כי יחסלנו הארבה׳
39 כרמים תטע ועבדת לא תשתה יין ולא
תאגר כי תאכלנו התולעת׳ 40 זיתים יהיו לך
בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישר זיתך׳
41 בנים ובנות תולד ולא יהיו לך כי ילכו
בשבי׳ 42 כל עצך ופרי אדמתך יירש הצלצל׳
43 הגר אשר בקרבך יעלה עליך למעלה
למעלה ואתה תרד למטה למטה׳ 44 הוא יהיה
לך לראש ואתה תהיה לזנב׳ 45 והיו בך כל
הקללות האלה ורדפוך והשיגוך עד השמדך
כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו
וחקתיו אשר צוך׳ 46 והיו בך לאות ולמופת
ובזרעך עד עולם׳ 47 תחת אשר לא עבדת
את יהוה אלהיך בשמחה וב[ט]וב לבב מרב כל
׳48 ועבדת את אויבך אשר ישלחנו יהוה בך
ברעב ובצמא ובערם ובחסר כל ונתן עול
ברזל על צוארך עד השמדך׳ 49 ישא יהוה
עליך גוי מרחק מקצה הארץ כאשר ידאה
הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו׳ 50 גוי עז
פנים אשר לא ישא פנים לזקן ונער לא יחון׳
51 ואכל פרי בהמתך ופרי אדמתך עד
השמדך׳ אשר לא יעזב דגן תירוש ויצהר
שגרי אלפיך ועשתרות צאנך עד אבדו אותך׳
52 והצר לך בכל שעריך עד רדת חומתיך
הגבהות והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל
ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך אשר
נתן יהוה אלהיך׳ 53 ואכלת פרי בטנך בשר
בניך ובנתיך אשר נתן לך יהוה אלהיך בצר
ובמצור אשר יציק לך אויבך׳ 54 האיש
הרך בך והענג מאד תרע עינו באחיך
ובאשת חיקך ובשאר בניו אשר יותיר׳
55 מתת לאחד מהם מבשר בניו אשר יאכל
מבלי השאיר לו מאומה בצר ומצור אשר
יציק לך אויבך בכל שעריך׳ 56 הרכה
והענגה אשר לא נסתה כף רגלה לדרך על
הארץ תרע עינה באיש חיקה ובבנה ובבתה׳
57 ובשליתה אשר תצא מבין רגליה ובבניה
אשר תלד כי תאכלם בחסר כל בסתר בצר
ומצור אשר יציק לך אויבך בשעריך׳
58 אם לא תשמר לעשות את כל דברי התורה
הזאת הכתובים בספר הזה את השם הנכבד
והנורא הזה יהוה אלהיך׳ 59 והפליא יהוה
את מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלות
ונאמנות ומחלאים רעים ונאמנים׳ 60 והשיב
בך את כל מדוי מצרים אשר יגרת מפניהם
ודבקו בך׳ 61 גם כל חולי וכל מכה אשר
לא כתובה בספר התורה הזאת יעלם יהוה
עליך עד השמדך׳ 62 ונשארתם מתי מספר
תחת אשר הייתם כוכבי השמים לרב כי לא
שמעת בקול יהוה אלהיך׳ 63 והיה כאשר
שש יהוה עליכם להיטיב אתכם ולהרבות
אתכם כן ישיש יהוה עליכם להאבד אתכם
והנתש מעל האדמה אשר אתה בא שמה
לרשתה׳ 64 והפיצך יהוה בכל העמים
מקצה הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם
אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך
עץ ואבן׳ 65 וגם בגוים האלה לא תרגיע
ולא יהיה מנוח לכף רגלך ונתן יהוה לך
שם רגז ואכלון עינים ודאבון נפש׳
66 והיו חייך תלאים לך מנגד ופחדת לילה
ויומם ולא תאמין בחייך׳ 67 בבקר תאמר
מי יתן ערב ובערב תאמר מי יתן בקר
מפחד לבבך אשר תפחד ומראה עיניך
אשר תראה׳ 68 והשיבך יהוה מצרים באניות
בדרך אשר אמרתי לך לא תוסף עוד לראתה
והתמכרתם שם לאויביך לעבדים ולשפחות
ואין קונה׳

10

1 אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את
משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב
מלבד הברית אשר כרת אתם בחורב׳
2 ויקרא משה לכל ישראל ויאמר אליהם
אתם ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו׳
3 המסות הגדלת אשר ראו עיניך האתת
והמופתים הגדלים׳ 4 ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום
הזה׳ 5 ואולך אתכם ארבעים שנה במדבר
לא בלו שמלתיכם מעליכם ונעלך לא בלתה
מרגלך׳ 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא
שתיתם למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם׳
7 ובאתם עד המקום הזה ויצא סיחן מלך
חשבון ועוג מלך הבשן לקראתנו למלחמה
ונכה אותם׳ 8 ונתנו את ארצם ונתנה
לנחלה לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשה׳
9 ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם
אותם למען תשכילו את כל אשר תעשו׳
10 אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם
ושטריכם כל איש ישראל׳ 11 טפכם
נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחטב עציך
עד שאב מימיך׳ 12 לעברך בברית יהוה
אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמך
היום׳ 13 למען הקים אתך היום לו לעם
והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך
וכאשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב׳ 14 ולא אתכם לבדכם אני כרת
את הברית הזאת ואת האלה הזאת׳ 15 כי
את אשר יש פה עמנו עמד היום לפני יהוה
אלהינו ואת אשר אינו פה עמנו היום׳
16 כי אתם ידעתם את אשר יושבנו בארץ
מצרים ואת אשר עברנו בקרב הגוים
אשר עברתם׳ 17 ותראו את שקוציהם
ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר
עמם׳ 18 פן יש בכם איש או אשה או
משפחה או שבט אשר לבבו פנה היום
מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן יש בכם שרש פרה ראש
ולענה׳ 19 והיה בשמעו את דברי האלה
הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי
כי בשרירות לבי אלך למען ספות הרוה את
הצמא׳ 20 לא יאבה יהוה סלח לו כי אז יעשן
אף יהוה וקנאתו באיש ההוא ורבצה בו כל
האלה הכתובה בספר הזה ומחה יהוה את
שמו מתחת השמים׳ 21 והבדילו יהוה לרעה
מכל שבטי ישראל ככל אלות הברית הכתובה
בספר התורה הזה׳ 22 ואמר הדור האחרון
בניכם אשר יקום אחריכם וגכרי אשר יבוא
מארץ רחוקה׳ 23 וכל הארץ גפרית ומלח
שרופה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כל
עשב כמהפכת סדם ועמרה אדמה וצבויים
אשר הפך יהוה באפו ובחמתו׳ 24 ואמרו כל
הגוים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
מה חרי האף הגדול הזה׳ 25 ואמרו על אשר
עזבו את ברית יהוה אלהי אבתיהם אשר כרת
עמם בהוציאו אותם מארץ מצרים׳
26 ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם
אלהים אשר לא ידעום ולא חלק להם׳
27 ויחר אף יהוה בארץ הזאת להביא עליה
את כל הקללה הכתובה בספר הזה׳
28 ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה
ובקצף גדול׳ ויטשם אל ארץ אחרת כיום
הזה׳ 29 הנסתרות ליהוה אלהינו והנגלות
לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי
התורה הזאת׳

11

1 והיה אם תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה
אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם׳ 2 ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת׳ 3 השמרו לכם
פן יפתה לבבכם וסרתם׳ 4 ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם׳ 5 ואף יהוה
בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר
והאדמה לא תתן את יבולה׳ 6 ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר יהוה נתן
לכם׳ 7 ושמתם את דברי אלה על לבבכם
ועל נפשכם׳ 8 וקשרתם אותם לאות על
ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׳ 9 וכתבתם
אותם על מזזות ביתכם ובשעריכם׳
10 והיה כי יבאך יהוה אלהיך אל הארץ
אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים
הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק׳ 11 והארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת
למטר השמים תשתה מים׳ 12 ארץ אשר יהוה
אלהיך דרשה תמיד עיני יהוה אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית שנה׳ 13 והיה
אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם׳ 14 ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך׳ 15 ונתתי עשב בשדך לבהמתך
ואכלת׳ 16 השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם׳ 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה׳ 18 ומהרתם מעל הארץ הטובה
אשר יהוה נתן לכם׳ 19 ושמתם את דברי
אלה על לבבכם ועל נפשכם׳ וקשרתם
אותם לאות על ידכם והיו לטטפת בין
עיניכם׳ 20 וכתבתם על מזזות ביתכם
ובשעריכם׳ 21 למען ירבו ימיכם וימי
בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם
לתת להם כימי השמים על הארץ׳
22 כי אם שמר תשמרון את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה
לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
ולדבקה בו׳ 23 והוריש יהוה את כל הגוים
האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצומים ממכם׳ 24 כל המקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון
מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה
גבולכם׳ 25 לא יתיצב איש בפניכם פחדכם
ומוראכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו
בה כאשר דבר לכם׳ 26 ראה אנכי נתן לפניכם
היום ברכה וקללה׳ 27 את הברכה אשר
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום׳ 28 והקללה אם לא
תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
(Geenna g1067) 29 לאמר אל אלהים אחרים
אשר לא ידעתם׳ 30 והיה כי יבאך יהוה
אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
והברכת על הר גרזים והקללה על הר עיבל
׳31 הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך
מבוא השמש בארץ הכנעני היושב בערבה
מול הגלגל אצל אלני מרה׳ 32 כי אתם
עברים את הירדן לבוא לרשת את הארץ
אשר יהוה אלהיכם נתן לכם׳ ורשתם אותה
וישבתם בה׳ 1 אלה החקים והמשפטים
אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה
אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר
אתם חיים על האדמה׳ 2 אבד תאבדון את
כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר
אתם יורשים אתם אלהיהם על ההרים
הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׳
3 ונתצתם את מזבחתם ושברתם את
מצבתם ואשרתם תשרפון באש ופסלי
אלהיהם תגדעון׳ ואבדתם את שמם
מן המקום ההוא׳ 4 לא תעשון כן ליהוה
אלהיכם׳ 5 כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו
שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׳
6 והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם
ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׳
7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יהוה אלהיך׳ 8 לא תעשון ככל
אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו׳ 9 כי לא באתם עד עתה אל
המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך׳ 10 ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם
בטח׳ 11 והיה המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל
אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם
ומעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר
נדריכם אשר תדרו ליהוה׳ 12 ושמחתם
לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם
ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה אתכם׳ 13 השמר
לך פן תעלה עולותיך במקום אשר תראה׳
14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד
שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל
אשר אנכי מצוך׳ 15 אך בכל אות נפשך
תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור
יאכלנו כצבי וכאיל׳ 16 רק הדם לא תאכלו
על הארץ תשפכנו כמים׳ 17 לא תוכל לאכל
בשעריך מעשר דגנך ותירשך ויצהרך
ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר
תדר ונדבתיך ותרומת ידך׳ 18 כי אם
לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר
יבחר יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׳
19 השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך
אשר אתה חי על האדמה׳ 20 כי ירחיב
יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך
ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל
בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׳
21 כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך
וממצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך
ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׳
22 אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל
כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו׳
23 רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׳
24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׳
25 לא תאכלנו למען יטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני יהוה׳ 26 רק
קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה׳ 27 והעלית
עולתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך
ודם זבחיך יישפך על מזבח יהוה אלהיך
והבשר תאכל׳ 28 שמר ושמעת את כל
הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען יטב
לך ולבניך עד עולם כי תעשה הטוב והישר
בעיני יהוה אלהיך׳ 29 כי יכרת יהוה
אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה
לרשתם מפניך והורשתם אותם וישבת
בארצם׳ 30 השמר לך פן תנקש אחרי
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה אלהיהם
ואעשה כן גם אני׳ 31 לא תעשה כן ליהוה
אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו
לאלהיהם כי גם את בניהם ובנתיהם
ישרפו באש לאלהיהם׳ 32 את כל הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות
לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו׳

בחכמה, ומלא רוח 10 ויהי כי נתן
לבו לדרוש בתורת יהוה ולעשות
ולמד בישראל חק ומשפט׃ 11 ובימי
אחז בן־יותם מלך־יהודה אמר יהוה
אל־ישעיהו בן־אמוץ לאמר׃ 12 הנני
שם־אדני יהוה בבחון בחנתי בה
ובמבחן אשר־בחרתי בה׃ 13 לכן
כה אמר יהוה אל־בית דוד הלא־
אדם כי־תלאו אנשים ואת־אלהי
תלאו׃ 14 לכן יתן אדני הוא לכם
אות הנה העלמה הרה וילדת בן
וקרא שמו עמנואל׃ 15 חמאה ודבש
יאכל לדעתו מאס ברע ובחר
בטוב׃ 16 כי בטרם ידע הנער מאס
ברע ובחר בטוב תעזב האדמה
אשר־אתה קץ מפני שני מלכיה׃
17 יבא יהוה עליך ועל־עמך ועל־בית
אביך ימים אשר לא־באו מיום
סור אפרים מעל יהודה׃ 18 והיה
ביום ההוא ישרק יהוה לזבוב
אשר בקצה יאורי מצרים ולדבורה
אשר בארץ אשור׃ 19 ובאו וחנו
כלם בנחלי הבצורים ובנקרות
הצרים ובכל־הנהלים ובכל־
המרעות׃ 20 ביום ההוא יגלח
אדני בתער השכירה בעבר הנהר
את־הראש ושער הרגלים וגם
את־הזקן תספה׃ 21 והיה ביום
ההוא איש יחיה עגלת בקר
וצאן שתי׃ 22 והיה מרב עשת
חלב יאכל כי חלב ודבש יאכל
כל־הנותר בארץ׃ 23 והיה ביום
ההוא יהיה כל־מקום אשר יהיה
בו אלף גפן באלף כסף שמיר
וברקת יהיה׃ 24 בחצים וקשת
תבוא שמה כי־שמיר וברקת
יהיה כל־הארץ׃ 25 וכל־ההרים
אשר בעדר יעדרון לא תבוא
שמה יראת שמיר וברקת ויהיו
למרמס שור ולשלח רגל׃

8

1 ויאמר יהוה אלי קח־לך גליון
גדול וכתב עליו בחרט אנוש
למהר שלל חש בז׃ 2 ואעידה לי
עדים נאמנים את אוריה הכהן
ואת זכריהו בן־יברכיהו׃ 3 ואקרב
אל־הנביאה ותהר ותלד בן ויאמר
יהוה אלי קרא שמו מהר שלל
חש בז׃ 4 כי בטרם ידע הנער
קרא אבי ואמי יישא חיל דמשק
ושלל שמרון לפני מלך אשור׃
5 ויסף יהוה דבר־אלי עוד לאמר׃
6 יען כי מאס העם הזה את־מי
השלח׳ ואת־רצין ואת־בן־רמליהו׃
7 לכן הנה אדני מעלה עליהם
את־מי הנהר הרבים ואת־מלך
אשור ואת־כל־כבודו ועלה על־כל־
אפיקיו והלך על־כל־גדותיו׃
8 ועבר ביהודה שטף ונגרף עד
צוארה יגיע ומלוא פרשיו
תהיינה מתיחות ארצך עמנואל׃
9 רועו עמים וחתו ואזינו כל־
מרחקי ארץ התאזרו וחתו׃
10 עיצו עצה ותפר דברו דבר ולא
יקום כי עמנו אל׃ 11 כי כה אמר
יהוה אלי בחזק היד ויסרני
לבלתי־הלך בדרך העם הזה
לאמר׃ 12 אל־תאמרו קשר לכל
אשר־יאמר העם הזה קשר ואת־
מוראו אל־תיראו ואת־מורא׳
אל־תעריצו׃ 13 את־יהוה צבאות
אתו תקדישו׳ והוא מוראכם
ואתו תעריצו׃ 14 והיה למקדש
ולאבן נגף ולצור מכשול לשני
בתי ישראל לפח ולמוקש לישבי
ירושלים׃ 15 וכשלו בם רבים
ונפלו ונשברו ונוקשו ונלכדו׃
16 צור העדות חתום תורה בלמדי׃
17 וחכיתי ליהוה המסתיר פניו
מבית יעקב וקויתי לו׃ 18 הנה
אני והילדים אשר־נתן־לי יהוה
לאתות ולמופתים בישראל מאת
יהוה צבאות שכן בהר ציון׃
19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל־
האבות ואל־הידעונים המצפצפים
והמהגים הלא־עם אלהיו ידרש
בעד החיים אל־המתים׃ 20 לתורה
ולעדות אם־לא יאמרו כדבר הזה
אשר־אין לו שחר׃ 21 ועבר בה
נקשה ורעב והיה כי־ירעב והתעבר
וקלל במלכו ובאלהיו ופנה למעלה׃
22 ואל־ארץ יביט והנה צר ומעוף
צוקה ונדחה אפלה׳ מוצאת צוקה׃

9

1 כי לא מועף לה אשר צוקה
לה׳ כעת הקל אדמת זבולון
ואדמת נפתלי׳ ואחרון הכבד
דרך הים עבר הירדן גלילת
הגוים׃ 2 העם הלכים בחשך
ראו אור גדול׳ יושבי בארץ
צלמות אור נגה עליהם׃
3 הרבית הגוי׳ לא הגדלת
השמחה׳ שמחו לפניך כשמחת
בקציר׳ כאשר יגילו בחלקם
שלל׃ 4 כי שבר עלו׳ מטה
שכמו׳ ומטה מכסו׳ שבט
נגשיו׳ כיום מדין׃ 5 כי כל־
סאן סואן ברעש ושלמה
בדמים׳ והיתה לשרפה מאכלת
אש׃ 6 כי־ילד ילד־לנו בן־נתן־
לנו׳ ותהי המשרה על־שכמו׳
וקרא שמו פלא יועץ אל גבור
אבי־עד שר־שלום׃ 7 לרבה המשרה
ולשלום׳ אין־קץ׳ על־כסא דוד
ועל־ממלכתו׳ להכין אותה
ולסעדה׳ במשפט ובצדקה׳
מעתה ועד־עולם׳ קנאת יהוה
צבאות תעשה־זאת׃ 8 אדני שלח
דבר׳ ביעקב ונפל׳ בישראל׃
9 וידעו כל־העם׳ אפרים ויושב
שמרון׳ הגאים וברחב לבב׳
לאמר׃ 10 לבנים נפלו׳ וגזית
נבנה׳ שקמים כרתו׳ ונחלתם
נחליף׃ 11 לכן שגב־יהוה
צריו׳ עליו׳ ואת־אויביו יסכסך׃
12 ארם מקדם ופלשתים מאחור׳
ויאכלו את־ישראל בכל־פה׳
בכל־זאת לא־שב אפו׳ עוד
ידו נטויה׃ 13 והעם׳ לא־שב
עד־המכה׳ ואת־יהוה צבאות
לא־דרשו׃ 14 וכרת יהוה מישראל
ראש ואלם׳ כפת ואגמון׳ יום
אחד׃ 15 זקן ונשוא־פנים׳ הוא
הראש׳ ונביא מורה שקר׳ הוא
הזנב׃ 16 ויהיו מאשרי העם הזה
מתעים׳ ומאשריו מבלעים׳
לכן׳ על־בחוריו לא־ישמח׳
ואת־יתומיו ואת־אלמנותיו לא
ירחם׳ כי כלם חנפים ומרעים׳
וכל־פה דובר נבלה׳ בכל־זאת
לא־שב אפו׳ עוד ידו נטויה׃
17 כי־בערה כאש רשעה׳ שמיר
וברקת תאכל׳ ותצת בעבתי
היער׳ ויתלעטו׳ עלה עשן׃
18 בעברת יהוה צבאות׳ נעתרה
הארץ׳ והיה העם׳ כמאכלת אש׳
איש על־בשר רעהו לא יחמלו׃
19 ויגזר׳ אל־יד׳ ויכרת׳ אל־
יד׳ ואכלו׳ איש בשר זרעו
לא יחמלו׃ 20 ויזר׳ אל־יד׳
ויכרת׳ אל־יד׳ אכלו׳ איש
בשר זרעו׳ ומנשה אפרים׳
ואפרים מנשה׳ יחדו׳ הם׳
על־יהודה׃ בכל־זאת לא־שב
אפו׳ עוד ידו נטויה׃

10

1 הוי חקקי־און׳ וכתבי עמל׳
כתבו׳ מהרה׳ לעשות׳
משפט׳ ולגזל׳ עני׳ עמי׳
תשללו׳ אלמנות׳ ויתומים׳
יבזו׃ 2 ולגזל׳ דלים׳ עמי׳
תעשו׳ אלמנה׳ שללם׳
ויתומים׳ תבזו׃ 3 ומה־תעשו׳
ליום פקדה׳ ולשואה׳ מרחוק
תבוא׳ אל־מי תברחו׳ לעזרה׳
ואי־זה תעזבו׳ כבודכם׃
4 בלתי׳ כרע׳ תחת אסיר׳
ובחלל׳ יפלו׳ בכל־זאת׳
לא־שב אפו׳ עוד ידו נטויה׃
5 הוי אשור׳ שבט אפי׳
ומטה׳ בידם׳ זעמי׳ הוא׃
6 אל־גוי׳ חנף׳ אשלחנו׳
ועל־עם׳ אברתי׳ אצונו׳
לשלל׳ ולבז׳ שלל׳ ולשום׳
מרמס׳ כטיט׳ חוצות׳
כן־יעשה׳ לו׃ 7 והוא׳ לא
כן׳ יחשב׳ ולבו׳ לא כן׳
ידמה׳ כי׳ לבבו׳ לכלות׳
ולהכרית׳ גוים׳ לא מעט׃
8 כי־יאמר׳ הלא׳ יחדו׳ שרי׳
מלכים׃ 9 הלא׳ כן׳ כרכמיש׳
חמת׳ אם׳ לא׳ כארפד׳
שמרון׳ אם׳ לא׳ כדמשק׳
ידי׳ המצאה׳ ממלכות׳
האלילים׳ ופסיליהם׳
מירושלים׳ ושומרון׳
10 הלא׳ כאשר׳ עשיתי׳
לשמרון׳ ולעצביה׳ כן׳
אעשה׳ לירושלים׳ ולעצביה׳
11 הלא׳ כאשר׳ עשיתי׳
לשומרון׳ ולעצביה׳ כן׳
אעשה׳ לירושלים׳ ולעצביה׳
12 והיה׳ כי׳ יכלה׳ אדני׳
את־כל־מעשהו׳ בהר׳ ציון׳
וברושלים׳ אפקד׳ על־פרי׳
גדל־לבב׳ מלך׳ אשור׳
ועל־תפארת׳ רום׳ עיניו׳
13 כי־אמר׳ בכח׳ ידי׳ עשיתי׳
וחכמתי׳ כי׳ הסרתי׳ גבולות׳
עמים׳ ומטמניהם׳ שללתי׳
ואוריד׳ כאבירים׳ יושבים׳
14 ותמצא׳ כקן׳ ידי׳ חיל׳
העמים׳ וכאסף׳ ביצים׳
עזובות׳ אני׳ נסבתי׳ כל־
הארץ׳ ואין׳ נוסף׳ כנף׳
ופה׳ פצה׳ וצפצף׳ 15 הי
יתרומם׳ הגרזן׳ על־החוצב׳
בו׳ אם׳ יגדל׳ המשור׳
על־המנסר׳ בו׳ כהניף׳
שבט׳ את־מרימיו׳ כהרים׳
לא־עץ׃ 16 לכן׳ אדני׳
יהוה׳ צבאות׳ ישלח׳
במשמניו׳ רזון׳ ותחת׳
כבודו׳ יוקד׳ יוקד׳ כאש׃
17 והיה׳ אור׳ ישראל׳
לאש׳ וקדושו׳ לשלהבת׳
ובערה׳ ואכלה׳ שמיר׳
וברקת׳ ביום׳ אחד׃
18 ויער׳ יערו׳ וכרמלו׳
מנפש׳ ועד׳ בשר׳ יכלה׳
והיה׳ כמסס׳ נס׳ 19 ושאר׳
עצי׳ יערו׳ מספר׳ יהיו׳
נער׳ יכתבם׃ 20 והיה׳
ביום׳ ההוא׳ לא׳ יוסיף׳
עוד׳ שארית׳ ישראל׳
ופליטת׳ בית׳ יעקב׳
להשען׳ על־מכהו׳ ונשען׳
על־יהוה׳ קדוש׳ ישראל׳
באמת׃ 21 שאר׳ ישוב׳
שאר׳ יעקב׳ אל׳ אל׳
גבור׃ 22 כי׳ אם׳ היה׳
עמך׳ ישראל׳ כחול׳
הים׳ שאר׳ ישוב׳
בו׳ כלה׳ חרוץ׳ שוטף׳
צדקה׃ 23 כי׳ כלה׳
ונחרצה׳ אדני׳ יהוה׳
צבאות׳ עשה׳ בקרב׳
כל־הארץ׃ 24 לכן׳ כה׳
אמר׳ אדני׳ יהוה׳
צבאות׳ אל־תירא׳
עמי׳ יושב׳ ציון׳
מאשור׳ בשבט׳
יכה׳ בך׳ ומטה׳
נשא׳ עליך׳ בדרך׳
מצרים׃ 25 ועוד׳
מעט׳ מעט׳ כלה׳
זעם׳ ואפי׳ באפם׳
לכלותם׃ 26 והעיר׳
עליו׳ יהוה׳ צבאות׳
שוט׳ כמכת׳
מדין׳ בצור׳
עורב׳ ומטה׳
בים׳ ונשאה׳
בדרך׳ מצרים׃
27 והיה׳ ביום׳
ההוא׳ יסור׳
סבלו׳ מעל׳
כתפך׳ ועלו׳
מעל׳ צוארך׳
ונשחת׳ עול׳
מפני׳ משמן׃
28 בא׳ עיות׳
עד׳ מגרון׳
פקד׳ כליו׳
במכמס׳ עברו׳
מעברה׳ גבע׳
לנו׳ מלון׳
הרמה׳ רדה׳
גבעת׳ שאול׳
29 עברה׳ נתיב׳
מלון׳ גבע׳
נפלה׳ רמה׳
גבעת׳ שאול׳
נסה׳ 30 רני׳
חיל׳ בת׳
גלים׳ הקשיבי׳
עניה׳ לישה׳
לעזרתך׳ עניות׳
מלון׳ מלכה׳
בת׳

12

1 ואמרת׳ ביום׳ ההוא׳ אודך׳
יהוה׳ כי׳ אנפת׳ בי׳ ישב׳
אפך׳ ותנחמני׳ 2 הנה׳ אל׳
ישועתי׳ אבטח׳ ולא׳ אפחד׳
כי׳ עזי׳ וזמרת׳ יה׳ יהוה׳
ויהי׳ לי׳ לישועה׃ 3 ושאבתם׳
מים׳ בששון׳ ממעיני׳
הישועה׃ 4 ואמרתם׳ ביום׳
ההוא׳ הודו׳ יהוה׳ קראו׳
בשמו׳ הודיעו׳ בעמים׳
מעלליו׳ הזכירו׳ כי׳ נשגב׳
שמו׃ 5 זמרו׳ יהוה׳ כי׳
גאות׳ עשה׳ מודעת׳
זאת׳ בכל׳ הארץ׃ 6 צהלי׳
ורני׳ יושבת׳ ציון׳ כי׳
גדול׳ בקרבך׳ קדוש׳
ישראל׃

מלאכתו אשר עשה אלהים לעשות׃ 3 ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח
כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין
לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה
את כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־
האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת
חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים
גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃
9 ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד
למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן
ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃
11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ
החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא
טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר
השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כושׁ׃
14 ושם־נהר השלישי חדקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃
15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו
בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה
אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן
אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע
לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו
מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב
היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃
19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חיתו
השדה וכל־עוף השמים ויבא אל־האדם
לראות מה יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו
האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם
שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל
חיתו שדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃
21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם
ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר
תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע
אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־
האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם
מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה
כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש
את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו
לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם
והאשתו ולא יתבשׁשו׃

13 1 והנחש היה ערום מכל חיתו השדה
אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה
אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ־
הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־
הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו
בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה
לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום
אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים
יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ
למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ
להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה
עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו
להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו
איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן
ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר
מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר
צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר
האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי
מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים אל־
האשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש
השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־
הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־
הבהמה ומכל חיתו השדה על־גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית
בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃
16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך
והריונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך
תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר
כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה
האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי
חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת
את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם
עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־
עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל־חי׃
21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות
עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן
האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע
ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים
מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן
את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
לשמר את־דרך עץ החיים׃

14 כמה הם הרי אחד אחד הקר מזיון לקיים פרוזון אחד ובאבד מהם 2
הקרוב לבדנים, ומהבנים לבדנים הם מה כי כמה מאה הם הם מעבר
הרבה מעבר פרוזון אבל 3 הם בדנים כמה הקרבנים מלאים הקרב
לבנים הקרב מלאים הקרב אחרים כמה אחרים מזיון הקרב מלאים
לקבל הקר הבנים לא 4 הרבה אחר הם, מעבר פרבנים מלאים
הרבה הבנים 5 הקרבנים לא הרבנים הקרב הבנים הרבה הבנים
הם כמה הם הרבה הם כמה 6 בר הם הם הם הבנים הבנים הקרב
לא מזיון מזון מזיון מזון בזיון מזון בזיון מזון בזיון מזון
לזיון פרוזון 7 הקרב הקרב הבנים הקרב הקרב הקרב הבנים לא הבנים
הבנים הקרב הבנים הבנים הבנים הבנים הבנים הבנים הבנים הבנים
הבנים הבנים

ומלכותם ומלכי ארם ומלכי ישראל אשר
מלכו בארץ אדום לפני מלוך מלך לבני
ישראל 36 ויעמד אל מלך תחתיו ושם
עירו דנהבה ושם אשתו מהיטבאל בת
מטרד בת מי זהב 37 ויקרא אדם
אל אחיו ויגוע ויקבר תחתיו יובב בן
זרח מבצרה 38 ויגוע יובב ויקבר
תחתיו חושם מארץ התימנים 39 ויגוע
חושם ויקבר תחתיו הדד בן ברד
המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו
עוית ושם אשתו מהיטבעל בת מטרד
בת מי זהב

16

ויגוע הדד ויקבר תחתיו שמלה
מן המשרקה 2 ויגוע שמלה ויקבר
תחתיו שאול מרחבות הנהר 3 ויגוע
שאול ויקבר תחתיו בעל חנן בן עכבור
4 ובעל חנן בן עכבור יגוע ויקבר
תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב
5 ויגוע הדר ויהי אלופי אדום אלוף
תמנע אלוף עלוה אלוף יתת אלוף
אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן
6 אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר
אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
אדום 7 ואלה בני ישראל יעקב
ובניו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר וזבולן 8 נפתלי גד ואשר
יוסף ובנימן אפרים ומנשה ויהי
כל הנפשות לבית יעקב שבעים
9 ויהי יהודה אביו בכרתו ויהי
בני יהודה ער ואונן ושלה
שלשה נולד לו מבת שוע הכנענית
וער בכור יהודה היה רע בעיני
יהוה וימיתהו 10 ויהי אונן
אלוה אל אשת אחיך ויבם אתה
והקם זרע לאחיך 11 ויאמר אונן
ידע כי לא לו יהיה הזרע והיה
אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה
לבלתי נתן זרע לאחיו 12 ויהי
הדבר אשר עשה בעיני יהוה וימת
גם אתו 13 ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה בית אביך עד
שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא
כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה
14 ויהי ימים רבים וימת בת שוע
אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל
אל גזזי צאנו הוא וחירה רעהו
העדלמי 15 ויראה יהודה ויחשבה
לזונה כי כסתה פניה 16 ויט אליה
אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך
כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר
מה תתן לי כי תבוא אלי 17 ויאמר
אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן
ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך
18 ויאמר מה הערבון אשר אתן לך
ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר
בידך ויתן לה ותהר לו 19 (Hadēs g86) ותקם
וילך ותסר צעיפה מעליה ותלבש
בגדי אלמנותה 20 ויהודה שלח
בעד גדי העזים ביד רעהו העדלמי
לקחת הערבון מיד האשה ולא
מצאה 21 וישאל את אנשי מקומה
לאמר איה הקדשה הוא בעינים
על הדרך ויאמרו לא היתה בזה
קדשה 22 ויבא אל יהודה ויאמר
לא מצאתי ואף אנשי המקום
אמרו לא היתה בזה קדשה
23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה
לבוז הנה שלחתי הגדי הזה
ואתה לא מצאתה 24 ויהי כמשלש
ירחים ויגד ליהודה לאמר זנתה
תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים
ויאמר יהודה הוצאוה ותשרף
25 היא הוצאה ותשלח אל חותנה
לאמר מאיש אשר אלה לו אנכי
הרה ויאמר הכר נא למי החתם
והפתילים והמטה האלה 26 ויכר
יהודה ויאמר צדקה ממני כי על
כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף
עוד לדעתה 27 ויהי בעת לדתה
והנה תאומים בבטנה 28 והיה
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת
ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה 29 והיה כמשיב ידו והנה
יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך
פרץ ויקרא שמו פרץ 30 ואחרי
כן יצא אחיו אשר על ידו שני
ויקרא שמו זרח

17

ויהי יוסף בן שבע עשרה שנה
בהיותו רעה את אחיו בצאן והוא
נער את בני בלהה ואת בני זלפה
נשי אביו ויביא יוסף את דבתם
רעה אל אביהם 2 וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים
3 ויראו אחיו כי אתו יאהב אביהם
מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשלם 4 וחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו
5 ויאמר אליהם שמעו נא החלום
הזה אשר חלמתי 6 והנה אנחנו
מאלמים אלמים בתוך השדה
והנה תקם אלמתי וגם נצבה
ותסבינה אלמתיכם ותשתחוינה
לאלמתי 7 ויען אחיו אמר המלך
תמלך אם משול תמשל בנו
עוד יספו אחיו שנא אתו
8 ויאמרו אליו הלמלך אם מלוך
תמלוך אם משל תמשל בנו
עוד יספו אחיו שנא אתו
9 ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה
חלמתי חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים
משתחוים לי 10 ויספר אל אביו
ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר
לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך
להשתחות לך ארצה 11 ויקנאו
אתו אחיו והאב שמר את הדבר
12 ויהי אחיו רעים את צאן
אביהם בשכם 13 ויאמר ישראל
אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו
הנני 14 ויאמר אליו לך נא ראה
את שלום אחיך ושלום הצאן
והשיבני דבר וישלחהו מעמק
חברון ויבא שכמה 15 ומצאהו
איש והנה תעה בשדה וישאלהו
האיש לאמר מה תבקש 16 ויאמר
את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רעים 17 ויאמר האיש
נסעו מזה כי שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך יוסף אחרי
אחיו וימצאם בדתינה 18 וירא
אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם
ויתנכלו אתו להמיתו 19 ויאמרו
איש אל אחיו הנה בעל החלמות
הזה בא 20 ועתה לכו ונהרגהו
ונשליכהו בבור אחד ואמרנו
חיה רעה אכלתהו ונראה מה
יהיו חלמתיו 21 וישמע ראובן
ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו
נפש 22 ויאמר אליהם ראובן אל
תשפכו דם השליכו אתו אל הבור
הזה אשר במדבר וידו אל תשלחו
בו למען הצילו מידם להשיבו
אל אביו 23 ויהי כבוא יוסף אל
אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו
את כתנת הפסים אשר עליו
24 ויקחהו ויטלהו הבורה והבור
ריק אין בו מים 25 ויישבו לאכל
לחם וישאו עיניהם וירא והנה
ארחת ישמעאלים באה מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט
הולכים להורידם מצרים 26 ויאמר
יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג
את אחינו וכסינו את דמו
27 לכו ונמכרנו לישמעאלים
וידינו אל תהי בו כי אחינו בשרנו
הוא וישמעו אחיו 28 ויעברו
אנשים מדינים סחרים וימשכו
וירימו את יוסף מן הבור ויעלו
את יוסף השחרה אל הישמעאלים
בעשרים כסף ויביאו את יוסף
מצרים 29 וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את
בגדיו 30 וישב אל אחיו ויאמר
הילד איננו ואני אנה אני בא
31 ויקחו את כתנת יוסף וישחטו
שעיר עזים וטבלו את הכתנת
בדם 32 ושלחו את כתנת הפסים
ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת
מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא
אם לא 33 ויכרה ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלה טרף טרף יוסף
34 ויקרע יעקב שמלתיו וישם
שק במתניו ויתאבל על בנו
ימים רבים 35 ויקומו כל בניו
וכל בנותיו להנחמו ויאן להנחם
ויאמר כי ירד אל בני שאולה
אבל ויבך אתו אביו 36 והמדנים
מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים

18 בעת ההיא בא דניאל עם שלשת
רעיו לבקש רחמים מאת אלהי השמים
2 ולגלות את הסוד הזה, לבל יאבדו
דניאל ורעיו יחד עם יתר חכמי בבל.
3 אז נגלה הסוד לדניאל בחזון הלילה
4 ודניאל התפלל אל אלהי השמים
ואמר: יהי שם אלהים מברך מעולם
ועד עולם, כי לו החכמה והגבורה.
5 הוא מחליף עתים וזמנים, מעביר
מלכים ומקים מלכים, נותן חכמה
לחכמים ודעת לנבונים. 6 הוא גלה
עמוקות ונסתרות, ידע אשר בחשך
ואור שכן עמו. 7 ודניאל התפלל
לאלהי אבותיו, ואמר: אתה אלהי
אבותי, אודך ומודה לך, כי חכמה
וגבורה נתת לי, ועתה הודעת לי
את אשר ביקשנו מאתך, כי הודעת
לנו את דבר המלך. 8 על כן הנני
מודה ומשבח לך, אלהי אבותי, כי
אתה נתת לי חכמה וגבורה, ועתה
הודעת לי את אשר ביקשנו מאתך,
כי הודעת לנו את דבר המלך.
9 אז בא דניאל אל אריוך אשר
הוקם לאבד את חכמי בבל, ואמר
לו: אל תאבד את חכמי בבל, הבא
אותי לפני המלך ואגיד לו את
הפתרון. 10 אז הביא אריוך את
דניאל לפני המלך ואמר לו: מצאתי
איש מבני גלות יהודה אשר יודיע
את הפתרון למלך. 11 ויען המלך
ואמר לדניאל: אם אתה יכול לגלות
לי את אשר חלמתי ואת פתרונו,
12 אז אעניק לך מתנות גדולות
ואת כבודך אשיב אליך. ויען דניאל
ואמר: אין חכם ואין מכשף ואין
אשף ואין מגיד עתידות יכולים
לגלות את אשר ביקשת מן המלך.
13 אולם יש אלהים בשמים אשר
יגלה סודות, והוא הודיע למלך נבוכדנצר
מה יהיה בימים האחרונים. חלומך
וחזון ראשך על משכבך הם אלה:
14 אתה, המלך, חלמת חלום ראית
חזון בראשך, ואלה הם: 15 אתה
ראית צלם גדול, גבוה ונורא, עומד
לנגד עיניך, ומראיו נפלא ונורא.
16 ראשו היה עשוי זהב טהור,
חזהו וזרועותיו כסף, בטנו וירכיו
נחושת, 17 שוקיו ברזל, ורגליו
מעורבות ברזל וחרס. 18 אבן אחת
נחצבה מן ההר בלי יד אדם, ונגעה
בצלם ברגליו המעורבות ברזל
וחרס ונפצם. 19 אז נפצו יחדו
הברזל והחרס והנחושת והכסף
והזהב, ונעשו כמוץ גורן בקיץ,
ורוח נשאתם ולא נמצא להם מקום.
ואבן אשר הכתה בצלם נעשתה
להר גדול ומלאה את כל הארץ.
20 זה היה חלומך, המלך, וזה
פתרונו: 21 אתה, המלך, מלך
מלכים, אלהי השמים נתן לך
מלכות וגבורה וכבוד. 22 אתה
אדון לכל בני אדם, ובידך נתן
לשלוט בכל אשר בארץ ובים
ובשמים. 23 אתה, המלך, ראשון
לכל אלה, ואתה הוא הזהב הטהור
אשר בראשך. 24 אולם אחרי
מלכותך תקום מלכות אחרת,
פחות ממלכותך, ואחריה תקום
מלכות שלישית, אחרת ממלכותך,
ותשלט בכל הארץ. 25 ואחרי
המלכות הרביעית תקום מלכות
חזקה כברזל, אשר תכתת ותרסק
את כל אלה כברזל הכותת כל
דבר. 26 ואשר ראית את הרגלים
ואת האצבעות, חלקם חרס וחלקם
ברזל, הם מלכות אחרות אשר
תקום אחרי מלכותך, ותהיינה
חלשות ושבריריות. 27 ואשר ראית
את הברזל המעורב בחרס, הם
מלכות אשר תנסה לערב ביניהן
אך לא תצליח, כי אין ברזל
מתערב בחרס. 28 אולם בימי
המלכות ההן יקים אלהי השמים
מלכות אחת אשר לא תאבד לעולם,
ומלכותה לא תעבר לעם אחר;
היא תכתת ותכלה את כל המלכויות
האחרות, והיא תעמוד לעולם.
29 אתה, המלך, חלמת חלום
בראשך, ואלהי השמים גילה לך
מה יהיה בעתיד. 30 ואני, לא
בחכמתי יותר מכל אדם חי גלה
לי את הסוד הזה, אלא בעבור
המלך ובעבור מחשבות לבו
שיודיע לך את פתרון החלום
ותדע את אשר עלה במחשבתך.
31 אתה, המלך, ראית חזון
גדול ונורא, עומד לנגדך
ומראיו נפלא ונורא. 32 ראשו
היה עשוי זהב טהור, חזהו
וזרועותיו כסף, בטנו וירכיו
נחושת, 33 שוקיו ברזל, ורגליו
מעורבות ברזל וחרס. 34 אבן
נחצבה מן ההר בלי יד אדם
הכתה את הצלם ברגליו המעורבות
ברזל וחרס ונפצם. 35 אז נפצו
יחדו הברזל והחרס והנחושת
והכסף והזהב, כמוץ גורן בקיץ,
ורוח נשאתם ולא נמצא להם
מקום; אולם האבן אשר הכתה
את הצלם הפכה להר גדול
ומלאה את כל הארץ.

19 בעת ההיא הגה נבוכדנצר
מלך בבל חלום אחר, ונבהלו רוחו
ונפל שנתו. 2 ויצו המלך לקרוא
לחרטמים ולמכשפים ולאשפים
ולמגידי עתידות, לבל יאבדו
חכמי בבל יחד עם דניאל.
3 ויאמר המלך אליהם: חלמתי
חלום, ונבהלה רוחי לדעת
מה הוא החלום. 4 ויענו
הארמים את המלך: אמר
אמרו עבדיך חלום ונגלה
פתרונו. 5 ויען המלך
ואמר לחרטמים: אם
לא תגלו לי את
החלום ואת
פתרונו
אבדו
אתם
ובתיכם
יהפכו
לאשפה.
6 ואם
תגלו
לי את
החלום
ואת
פתרונו
אתן
לכם
מתנות
ומתן
וכבוד
רב.
אולם
גלו
לי
את
החלום
ואת
פתרונו.
7 ויענו
לראשונה
ואמרו:
אמר
אמרו
עבדיך
חלום
ונגלה
פתרונו.
8 ויען
המלך
ואמר:
אמת
אני
יודע
כי
אתם
מבקשים
עת
לעשות
דברים
אשר
לא
יגלו
לי
את
החלום
ואת
פתרונו
9 אם
אמרתי
לכם
לגלות
לי
את
החלום
ואת
פתרונו
(aiōnios g166)
אם
לא
תגלו
לי
את
החלום
ואת
פתרונו
אבדו
אתם
ובתיכם
יהפכו
לאשפה.
10 (Geenna g1067) ויענו
הארמים
המלך
ואמרו:
אין
אדם
בעולם
אשר
יגלה
את
אשר
ביקשת
מאת
המלך
אין
מלך
גדול
ונורא
אשר
שאל
דבר
כזה
מאת
חרטם
ומכשף
ואשף
ומגיד
עתידות.
11 אולם
אשר
ביקשת
מאת
המלך
אין
איש
יגלה
לפני
המלך
אלא
אלהים
אשר
אין
בשר
ודם
שכנם
בקרבם.
12 על
כן
כעס
המלך
מאד
ויצו
להרוג
את
כל
חכמי
בבל.
13 ויצא
הצו
והחכמים
נהרגו
ודניאל
ורעיו
בקשו
להרגם.
14 אז
הלך
דניאל
אל
אריוך
אשר
הוקם
לאבד
את
חכמי
בבל
15 ואל
המלך
ואמר
לו
אל
תאבד
את
חכמי
בבל
הבא
אותי
לפני
המלך
ואגיד
לו
את
הפתרון.
16 ואריוך
הביא
אותו
אל
המלך
ואמר
לו
מצאתי
איש
מבני
גלות
יהודה
אשר
יגלה
לך
את
הפתרון.
17 אז
אמר
המלך
אל
דניאל
אם
אתה
יכול
לגלות
לי
את
החלום
ואת
פתרונו
אתן
לך
מתנות
ומתן
וכבוד
רב.
אולם
גלו
לי
את
החלום
ואת
פתרונו.
18 אשר
אמרו
אמרו
עבדיך
אמת
אין
אדם
בעולם
אשר
יגלה
לך
את
אשר
ביקשת
מאת
המלך
אין
מלך
גדול
ונורא
אשר
שאל
דבר
כזה
מאת
חרטם
ומכשף
ואשף
ומגיד
עתידות.
19 אולם
אלהים
בשמים
אשר
אין
בשר
ודם
שכנם
בקרבם
גילה
לדניאל
בחזון
הלילה
את
הסוד
הזה
ודניאל
ברך
את
אלהי
השמים.
20 ודניאל
אמר:
יהי
שם
אלהים
מברך
מעולם
ועד
עולם,
כי
לו
החכמה
והגבורה.
21 הוא
מחליף
עתים
וזמנים,
מעביר
מלכים
ומקים
מלכים,
נותן
חכמה
לחכמים
ודעת
לנבונים.
22 הוא
גלה
עמוקות
ונסתרות,
ידע
אשר
בחשך
ואור
שכן
עמו.
23 אודך
ומודה
לך,
אלהי
אבותי,
כי
חכמה
וגבורה
נתת
לי,
ועתה
הודעת
לי
את
אשר
ביקשנו
מאתך,
כי
הודעת
לנו
את
דבר
המלך.
24 על
כן
הנני
מודה
ומשבח
לך,
אלהי
אבותי,
כי
אתה
נתת
לי
חכמה
וגבורה,
ועתה
הודעת
לי
את
אשר
ביקשנו
מאתך,
כי
הודעת
לנו
את
דבר
המלך.
25 ודניאל
הלך
אל
אריוך
אשר
הוקם
לאבד
את
חכמי
בבל
ואמר
לו
אל
תאבד
את
חכמי
בבל
הבא
אותי
לפני
המלך
ואגיד
לו
את
הפתרון.
26 אז
הביא
אריוך
את
דניאל
לפני
המלך
ואמר
לו
מצאתי
איש
מבני
גלות
יהודה
אשר
יגלה
לך
את
הפתרון.
27 ויענה
דניאל
לפני
המלך
ואמר:
אין
חכם
ואין
מכשף
ואין
אשף
ואין
מגיד
עתידות
יכולים
לגלות
לך
את
אשר
ביקשת
מאת
המלך.
28 אולם
אלהים
בשמים
גילה
לך
המלך
נבוכדנצר
מה
יהיה
בעתיד
אחרי
הימים
האחרונים
חלומך
וחזון
ראשך
על
משכבך
הם
אלה:
29 אתה,
המלך,
חלמת
חלום
בראשך
ומחשבות
לבך
עלו
על
משכבך
ואלהי
השמים
גילה
לך
מה
יהיה
בעתיד.
30 ואני
לא
בחכמתי
יותר
מכל
אדם
חי
גלה
לי
את
הסוד
הזה
אלא
בעבור
המלך
ובעבור
מחשבות
לבו
שיודיע
לך
את
פתרון
החלום
ותדע
את
אשר
עלה
במחשבתך.
31 אתה,
המלך,
ראית
חזון
גדול
ונורא
עומד
לנגדך
ומראיו
נפלא
ונורא.
32 ראשו
היה
עשוי
זהב
טהור
חזהו
וזרועותיו
כסף
בטנו
וירכיו
נחושת,
33 שוקיו
ברזל
ורגליו
מעורבות
ברזל
וחרס.
34 אבן
נחצבה
מן
ההר
בלי
יד
אדם
הכתה
את
הצלם
ברגליו
המעורבות
ברזל
וחרס
ונפצם.
35 אז
נפצו
יחדו
הברזל
והחרס
והנחושת
והכסף
והזהב,
כמוץ
גורן
בקיץ,
ורוח
נשאתם
ולא
נמצא
להם
מקום;
אולם
האבן
אשר
הכתה
את
הצלם
הפכה
להר
גדול
ומלאה
את
כל
הארץ.

29 הלוה ראשון אין ראשון אין ראשון בחבר בעבר עולה
ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
עד לעולם ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
30 (aiōnios g166) אחרון הלוה ראשון נפטר ראשון בחבר ראשון
ראשון מרחוק ראשון ראשון ראשון אין מרחוק ראשון
אין מרחוק ראשון ראשון ראשון אין ראשון ראשון אין ראשון

20

1 ראשון ראשון ראשון ראשון לראשון ראשון ראשון ראשון לראשון
לא ראשון לא יבא אל ראשון ראשון לראשון ראשון אין ראשון
2 אין לא ראשון לראשון ראשון לראשון ראשון ראשון אין ראשון
ראשון אחר ראשון ראשון 3 ראשון לראשון ראשון אין ראשון
אין ראשון ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
4 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
5 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
6 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
7 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
8 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
9 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
10 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
11 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
12 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
13 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
14 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
15 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
16 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
17 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
18 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
19 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
20 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
21 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
22 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
23 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
24 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
25 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
26 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
27 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
28 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
29 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
30 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
31 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון

21

1 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
2 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
3 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
4 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
5 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
6 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
7 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
8 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
9 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
10 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
11 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
12 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
13 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
14 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
15 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
16 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
17 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
18 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
19 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
20 (aiōn g165) אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
21 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
22 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
23 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
24 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
25 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
26 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
27 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
28 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
29 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
30 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון
31 אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון אין ראשון

אמר, אמר לו אמרתי לך לא תראה פני אם לא תביא את אחיך אתי׃ 6 ויהי כי שבו אל אביהם כנען ויגידו לו לאמר הורד הורדנו אל אבינו׃ 7 ויאמר אביהם אליהם למה הרעותם אתי לגלות לאיש האדם עוד אחיכם׃ 8 ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו׃ 9 אנכי ערבנו מיד תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים׃ 10 כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים׃ 11 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט ובטנים שקדים׃ 12 וכסף משנה קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם שובו אולי טעות היא׃ 13 וגם אחיכם קחו והקומו שובו אל האיש׃ 14 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי׃ 15 ויקחו האנשים את המנחה הזאת וכסף משנה לקחו בידם ואת בנימין לקחו וקומו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף׃ 16 וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ 17 ויעש האיש אשר ליוסף כאשר אמר יוסף ויביא האנשים הביתה יוסף׃ 18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף אשר הושב באמתחתינו בתחלה אנחנו מתגללים עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו׃ 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית׃ 20 ויאמרו בי אדני הורד ירדנו בתחלה לשבר אכל׃ 21 והיה כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו׃ 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו בידנו׃ 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמן באמתחתיכם כספכם הגיע אלי ויוצא אליהם שמעונה׃ 24 ויביא האיש אתם בית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם׃ 25 והכינו את המנחה עד בוא יוסף ביום כי שמעו כי שם יאכלו לחם׃ 26 ויבא יוסף הביתה והביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה׃ 27 וישאל לשלום אותם ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי׃ 28 ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו׃ 29 וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יחנך בני׃ 30 ויתהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שם׃ 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם׃ 32 וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים כי תועבה היא למצרים׃ 33 והם ישבו לפניו הבכור כבכרתו והצעיר כצעירתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו׃ 34 ויישא מאת פניו אליהם ותרב מנת בנימין מן מנות כלם וישתו וישכרו עמו׃

44

1 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושם איש כספו׃ 2 ואת גביעי הכסף תשים בפי אמתחת הקטן וכסף שברו׃ ויעש כדבר יוסף אשר דבר׃ 3 האור בבקר והאנשים שלחו הם וחמריהם׃ 4 הם יצאו העיר לא רחקו והיוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגת אותם ואמרת אליהם למה שלמתם רע תחת טוב׃ 5 הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם׃ 6 ויהי כאשר הגיעו אותם הדבר הזה׃ 7 ויאמרו אליו למה יאמר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות הדבר הזה׃ 8 הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו הביאנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב׃ 9 אשר ימצא אתו מעבדיך ומת גם אנחנו נהיה לאדני׃ 10 ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים׃ 11 ויאיצו וירדו איש אמתחתו על הארץ׃ 12 ויחפש החל בגדול ובקטן ותמצא הגביע באמתחת בנימין׃ 13 ויקרעו שמלתם וישא איש על חמרו וישבו העירה׃ 14 ויבא יהודה ואחיו בית יוסף והוא עדנו שם ויפלו לפניו ארצה׃ 15 ויאמר אליהם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש כמוני׃ 16 ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הנה עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו׃ 17 ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה עבד לי ואתם עלו לשלום אל אביכם׃ 18 ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ 19 אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח׃ 20 ונאמר לאדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ונותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ 21 ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ 22 ונאמר לאדני לא יוכל הנער עזוב את אביו ועזב את אביו ומת׃ 23 ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספון לראות פני׃ 24 והי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ 25 ואמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ 26 ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו ונרדה כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אינו אתנו׃ 27 ויאמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם כי שני ילדו לי אשתי׃ 28 והאחד יצא מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ 29 וגם את זה לקחתם מעם פני ואסון קרהו והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ 30 ועתה כבוא אלי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו׃ 31 והיה כראותו כי אין הנער ומת עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ 32 כי עבדך ערב את הנער מיד אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים׃ 33 ועתה אשב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו׃ 34 כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה את הרעה אשר ימצא את אבי׃

45

1 ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוצאו מעלי כל איש ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו׃ 2 ויתן את קולו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה׃ 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענותו כי נבהלו מפניו׃ 4 ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה׃ 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ 6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חרישה וקציר׃ 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ 8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי אם האלהים וישיתני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים׃ 9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים אדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד׃ 10 וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך׃ 11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך׃ 12 והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם׃ 13 והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה׃ 14 ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צוארו׃ 15 וישק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ 16 והקול נשמע בבית פרעה לאמר בא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו׃ 17 ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו בא ארצה כנען׃ 18 וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ׃ 19 ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם׃ 20 ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא׃ 21 ויעשו כן בני ישראל ויתן יוסף להם עגלות על פי פרעה ויתן להם צידה לדרך׃ 22 לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות׃ 23 ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים ועשרת אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו בדרך׃ 24 וישלח את אחיו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך׃ 25 ויעלו מן מצרים ויבאו ארצה כנען אל יעקב אביהם׃ 26 ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם׃ 27 ויגידו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם׃ 28 ויאמר ישראל רב אני עוד יוסף בני אלך ואראנו בטרם אמות׃

46

1 ויסע ישראל וכל אשר לו ויבא באר שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק׃ 2 ויאמר אלהים לישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני׃ 3 ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרים כי לגוי גדול אשימך שם׃ 4 אנכי ארד עמך מצרים ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך׃ 5 ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו׃ 6 ויקחו את מקנהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו׃ 7 בניו ובני בניו אתו בנותיו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה׃ 8 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכור יעקב ראובן׃ 9 ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי׃ 10 ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית׃ 11 ובני לוי גרשון קהת ומרארי׃ 12 ובני יהודה ער ואונן ושלה ופרץ וזרח ויהי ער ואונן בארץ כנען׃ 13 ובני פרץ חצרון וחמול׃ 14 ובני זבולון סרד ואלון ויחלאל׃ 15 אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלש׃ 16 ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבון ערי וארודי ואלי׃ 17 ובני אשר ימנה ישוה ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר וגלכיאל׃ 18 אלה בני זלפה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד אלה ליעקב שש עשרה נפש׃ 19 בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימין׃ 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און׃ 21 ובני בנימין בלע ובכר ואשבל גרא נעמן אחי וראש מופים וחופים וארד׃ 22 אלה בני רחל אשר ילדה ליעקב כל נפש ארבע עשרה׃ 23 ובני דן חושים׃ 24 ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם׃ 25 אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד אלה ליעקב כל נפש שבע׃ 26 כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש שישים וששה׃ 27 ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה׃ 28 ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן׃ 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צוארו ויבך על צוארו עוד׃ 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי׃ 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי׃ 32 והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו והצאן והבקר הביאו את מקנם׃ 33 והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם׃ 34 ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבתינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן׃

47

1 ויבא יוסף והגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן׃ 2 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים והעמידם לפני פרעה׃ 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבתינו׃ 4 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן׃ 5 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיך באו אליך׃ 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל ושמתם שרי מקנה על אשר לי׃ 7 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה׃ 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך׃ 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי מאה ושלשים שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את ימי חיי אבתי בימי מגוריהם׃ 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה׃ 11 ויושב יוסף אביו ואחיו ויתן להם אחוזה בארץ מצרים במיטב הארץ במדבר רעמסס כאשר צוה פרעה׃ 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף׃ 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב׃ 14 ויקבץ יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויביא יוסף את הכסף בית פרעה׃ 15 ותם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף׃ 16 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף׃ 17 ויביאו את מקנהם אל יוסף ויתן יוסף להם לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים וינהלם בלחם בכל מקנהם בשנה ההוא׃ 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף וקנין הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני׃ 19 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשמם׃ 20 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב והיתה הארץ לפרעה׃ 21 והעם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו׃ 22 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם׃ 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הנה לכם זרע וזרעתם את האדמה׃ 24 והיה בתבואת ונתתם חמשית לפרעה וארבע הידות יהיו לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם ולאכל לטפכם׃ 25 ויאמרו חייתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה׃ 26 ויהי יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לבד אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה׃ 27 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ופרו וירבו מאד׃ 28 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים ומאת שנה׃ 29 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים׃ 30 ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך׃ 31 ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה׃

48

1 ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים׃ 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה׃ 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי׃ 4 ויאמר אלי הנני מפרך והרבתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם׃ 5 ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי׃ 6 ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם׃ 7 ואני בבאי מפדן רחל מתה עלי בארץ כנען בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת׃ 8 וישראל ראה את בני יוסף ויאמר מי אלה׃ 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם׃ 10 ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם׃ 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך׃ 12 ויוצא יוסף אתם מברכיו וישתחו לאפיו ארצה׃ 13 ויקח יוסף אתם שניהם אפרים בימינו משמאל ישראל ומנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו׃ 14 וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ושכלתיו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה בכור׃ 15 ויברך אתם ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה׃ 16 המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ׃ 17 ויראה יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים ורע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר את יד אפרים על ראש מנשה׃ 18 ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו׃ 19 וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה עם ורב גם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים׃ 20 ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה׃ 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבתיכם׃ 22 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי׃

49

1 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים׃ 2 הקבצו ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל אביכם׃ 3 ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז׃ 4 פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה׃ 5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם׃ 6 בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור׃ 7 ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל׃ 8 יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף אויביך ישתחוו לך בני אביך׃ 9 גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו׃ 10 לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים׃ 11 אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס בין יין לבשו ודם ענבים סותה׃ 12 חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב׃ 13 זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות ויכתו צידן׃ 14 יששכר חמר גרם רבץ בין המשפתים׃ 15 וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד׃ 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל׃ 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור׃ 18 לישועתך קויתי יהוה׃ 19 גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב׃ 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך׃ 21 נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפר׃ 22 בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור׃ 23 וימררהו וירבו וישטמהו בעלי חצים׃ 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל׃ 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם׃ 26 ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו׃ 27 בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל׃ 28 כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אתם איש אל אחיו ברך אתם׃ 29 ויצו אתם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי׃ 30 אל המערה אשר בשדה עפרון החתי׃ 31 אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחזת קבר׃ 32 שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה׃ 33 ויכל יעקב מצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה וגוע ויאסף אל עמיו׃

50

1 ויפל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישק לו׃ 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים את ישראל׃ 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אתו מצרים שבעים יום׃ 4 ויעברו ימי בכיו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר׃ 5 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה׃ 6 ויאמר פרעה על אשר השבעך׃ 7 ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים׃ 8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן׃ 9 ויעל עמו גם רכב וגם פרשים ויהי המחנה כבד מאד׃ 10 ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים׃ 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן׃ 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אתם׃ 13 וישאו בניו אתו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא׃ 14 וישב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו׃ 15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו לו יוסף אולי ישטמנו ושלם נשלם את כל הרעה אשר גמלנו אתו׃ 16 ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר׃ 17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אתו׃ 18 וגם אחיו הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃ 19 ויאמר אלהם יוסף אל תיראו התחת אלהים אני׃ 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב׃ 21 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם׃ 22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה׃ 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף׃ 24 ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב׃ 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה׃ 26 וימת יוסף בן מאת שנה ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃

9 אמרו אליו מי אתה ויאמר אליהם אני
הוא 10 ויאמרו אליו איך נפקחו עיניך
ויען ויאמר לאמר האדם אשר יקרא
לו אדם עשה טיט ויטח עלי עיני ויאמר
לי לך שלח אל שלוח לך ואלך ואראה
11 ויאמרו אליו איה הוא ויאמר לא
ידעתי 12 ויביאו אותו אל הפרושים
13 ויהי היום אשר עשה אדם את הטיט
ויפקח את עיניו 14 ויבאו גם הפרושים
אשר היה עור מולדתו 15 ויגם הם
שאלו אותו איך נפקחו עיניו ויאמר
אליהם טיט שם על עיני ואשטף ואראה
16 ויאמרו מן האדם הזה אשר לא
שמר את יום השבת אינו מאת אלהים
ויאמרו איש חוטא איך יוכל לעשות
אותות כאלה ויהי מחלוקת ביניהם
17 ויאמרו אל העור מה אתה אמר
אודות אשר פקח את עיניך ויאמר
הוא נביא 18 ולא האמינו היהודים
אודות אשר היה עור ונפקחו עיניו
עד אשר קראו אל אבי אביו ואל אמו
19 ויאמרו אליהם הלא זה בנכם
אשר אתם אומרים כי נולד עור
ואיך ראו עתה עיניו 20 ויען אביו
ואמו ויאמרו אנחנו ידענו כי בנו
הוא ואשר נולד עור 21 ואולם
איך ראו עתה עיניו לא ידענו
ומי פקח את עיניו לא ידענו
שאלו אותו כי בן מלא הוא
22 אמרו אביו ואמו כי יראו
מן היהודים כי כבר הסכימו
היהודים אם יודה איש
אשר יודה אותו כי הוא
המשיח יגורש מן בית הכנסת
23 על כן אמרו אביו ואמו
כי בן מלא הוא שאלו אותו
24 ויקראו אל האיש
אשר היה עור ויאמרו אליו
תן כבוד לאלהים אנחנו
ידענו כי האיש הזה חוטא
25 ויען ויאמר אם חוטא
הוא לא ידעתי אך אחת
ידעתי כי עור הייתי ועתה
אני רואה 26 ויאמרו אליו
מה עשה לך איך פקח את
עיניך 27 ויען אמר
אליהם כבר הגדתי לכם
ולא שמעתם מדוע תרצו
לשמוע שנית גם אתם
אינכם רוצים להיות
תלמידיו 28 ויגדפו אותו
ויאמרו אתה תלמיד
האיש ההוא ואנחנו
תלמידי משה 29 אנחנו
יודעים כי אלהים
דבר אל משה ואולם
האיש הזה לא ידענו
מאין הוא 30 ויען
האיש ויאמר אליהם
אם כן הנה מופלא
הוא אשר פקח את
עיני ואתם לא
ידעתם מאין הוא
31 ואנחנו יודעים
כי אלהים לא
יענה חטאים
ואולם אם
איש יירא
אלהים
ועשה
רצונו
הוא
32 מן
העולם
לא
נשמע
כי
פקח
איש
עור
מולדתו
33 אם
לא
היה
האיש
הזה
מאת
אלהים
לא
יכל
לעשות
דבר
34 ויענו
ויאמרו אליו
אתה נולדת
בחטאים
ואתה
תלמדנו
ויגרשו
אותו
מבית
הכנסת
35 וישמע
ישוע כי
גרשו
אותו
ויבקשהו
ויאמר
אליו
36 ויען
האיש
ויאמר
אליו
מי
אדוני
למען
אאמין
37 ויאמר
אליו ישוע
אתה
ראיתו
ומי
הוא
המדבר
אתך
38 ויאמר
אליו
אמן
אמן
אני
מאמין
39 ויאמר
ישוע
לדין
בא
אני
לעולם
הזה
לשם
כן
יבאו
העורים
לראות
ויהי
אם
יראו
העורים
יעורו
אמר
אמר
אמר

34 ויהי בשנת שבע עשרה לבלתי מלך יהואש בן אחזיה מלך
יהודה מלך יהואש בן יהואחז מלך ישראל בשומרון שבע
35 ועשרים שנה׃ ואמו מבצקת מן מן־בצקת׃ ויעש הרע
36 בעיני יהוה כל אשר הרע יהואחז אביו לא־סר מכל־
חטאת ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל׃ 37 ויתר
דברי יואש וכל־אשר עשה וגבורתו הלוא־הם כתובים
38 על־ספר דברי־הימים למלכי יהודה׃ ויישכב יואש
עם־אבתיו ויקבר אתו בשמרון עם־מלכי ישראל וימלך
39 תחתיו ירבעם בנו׃ בשנת חמש עשרה לאמציה בן־
יואש מלך־יהודה מלך יהואש בן־יהואחז מלך־ישראל
40 בשומרון שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
לא־סר מכל־חטאת ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־
41 ישראל׃ ויתר דברי אמציה אשר עשה הלוא־הם
42 כתובים (aiōnios g166) על־ספר דברי־הימים למלכי יהודה׃
ויישכב אמציה עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו בעיר
43 יהודה׃ ויקח כל־יהודה את־עזריה בן־שש עשרה
שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 44 הוא בנה
את־אילת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃
45 בשנת עשרים וחמש לעזריה בן־אמציה מלך־יהודה
מלך ירבעם בן־יואש מלך־ישראל בשומרון ארבעים
46 שנה׃ ויעש הרע בעיני יהוה לא־סר מכל־חטאת
ירבעם בן־נבט אשר־החטיא את־ישראל׃ (aiōnios g166)

26 1 ויקרא כל־העם לעזריה בן־שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 2 הוא בנה את־אילת
ויכן אתה אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃ 3 בן־שש עשרה
שנה עזיה בן־שולם מלך ויתר דברי עזיה אשר עשה
4 הלוא־הם כתובים על־ספר דברי־הימים למלכי יהודה׃
ויתר דברי־עזיה אשר עשה מראשון ועד־אחרון הנם
5 כתובים בדברי חזאי׃ ויהי דרשו את־יהוה בימי
זכריה המבין בראות אלהים ובימי דרשו את־יהוה
6 הצליח׃ ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ חומת־גת
וחומת יבנה וחומת אשדוד ויבן ערים מאשדוד
7 ומן־הפלשתים׃ ויעזרהו אלהים על־פלשתים ועל־
הערבים הישבים בגור־בעל׃ 8 ונתנו העמונים מנחה
לעזיה ויפץ שמו עד־לבוא מצרים כי־חזק עד־מאד׃
9 ויבן עזיה מגדלים בירושלים על־שער הפנה ועל־
שער הגיא ועל־הפנה ויחזקם׃ 10 ויבן מגדלים במדבר
ויחצב בורות רבים כי־בשפלה ובמישור אכרים וכרמים
בהרים ובכרמל כי אהב אדמה׃ 11 ויהי לעזיה חיל
עושה מלחמה יצאים לצבא במספר פקודתם ביד
יעיאל הסופר ומעשיה השוטר על־יד סגן המלך׃
12 כל מספר אבות הגבורים אלפים ושש מאות׃
13 ועל־ידם חיל צבא שלשים ומאתים אלף וחמש
מאות עושי מלחמה בכח לעזר לאויב׃ 14 והכין עזיה
לכל־הצבא מגנים וחנית וכובע וסרין וקשתות ואבני
קלע׃ 15 ויעש בירושלים חשבנים מחשבת חרשים
לעמדם על־המגדלים ועל־הפנות לירות חצים ואבני
גדולות ויצא שמו למרחוק כי־נפלא יעזר עד־כי חזק׃
16 וכחזקתו גבה לבו עד־להשחית וימעל ביהוה
אלהיו ויבא אל־היכל יהוה להקטיר על־מזבח
הקטרת׃ 17 ויבא אחריו עזריה הכהן ואתו כמנים
בני־חיל׃ 18 ויעמדו על־עזיה המלך ויאמרו לו לא
לך עזיה להקטיר ליהוה כי לכהנים בני־אהרן המקטרים
קדש הוצא מן־המקדש כי מעל מעלו׃ 19 ויכעס עזיה
והוא אחז בידו מקטרת לקטר ובכעסו אל־הכהנים
פרץ צרעת בפניו לפני כהנים בבית יהוה מעל
המזבח׃ 20 ויפן עזריה הכהן הראש ואת־כל־הכהנים
והנה צרוע הוא׃ ויגרשהו מן־המקום אף־הוא
אשר־אליו הוא׃ 21 ויהי עזיה המלך צרוע עד־יום מותו
ויישב בבית חפשית צרוע כי־נכרת מבית יהוה
ויותם בנו על־בית המלך שפט עם־הארץ׃ 22 יתר
דברי עזיה הראשנים והאחרנים כתב ישעיה בן־אמוץ
הנביא׃

25 1 בשנת שתים לאחז מלך יהודה מלך חזקיה בן־
אחז׃ בן־עשרים וחמש שנה היה חזקיה במלכו ושם
אמו אבי בת־זכריה׃ 2 ויעש הישר בעיני יהוה
בכל אשר עשה דויד אביו׃ 3 הוא בחדש הראשון
פתח את־דלתות בית־יהוה ויחזקם׃ 4 ויביא את־
הכהנים והלוים ויאספם אל־רחוב המזרח׃ 5 ויאמר
אליהם שמעו־לי הלוים עתה התקדשו והקדישו
את־בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את־הנדה
מן־הקדש׃ 6 כי־מעלו אבתינו ויעשו הרע בעיני
יהוה אלהינו ויעזבוהו ויסבו פניהם מן־משכן יהוה
ויתנו עורף׃ 7 וגם סגרו דלתות האולם ויכבו
הנרות וקטרת לא הקטירו וולה לא העלו בקדש
לאלהי ישראל׃ 8 ויהי קצף יהוה על־יהודה וירושלים
ויתנם לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם רואים
בעיניכם׃ 9 והנה נפלו אבתינו בחרב ובנינו
ובנותינו ונשינו בשבי׃ 10 עתה עם־לבבי כרתי
ברית ליהוה אלהי ישראל ויסר מנו חרון אפו׃
11 בני עתה אל־תרפו כי־בכם בחר יהוה לעמד
לפניו לשרתו ולהיות לו משרתים ומקטרים׃
12 ויקומו הלוים מחת בן־עזריה ומן־בני הקהתים
עזריהו בן־יהלאלאל ומן־הגרשוני יואח בן־זמה
ועדן בן־יואח׃ 13 ומן־בני אליצפן שמרי ויעואל
ומן־בני אסף זכריה ומתניה׃ 14 ומן־בני הימן
יחיאל ושמעי ומן־בני ידותון שמעיה ועזיאל׃
15 אלה אחיהם לבית אבתיהם ויתקדשו לבא
בבית יהוה כדבר המלך בדברי יהוה לטהר׃
16 ויבאו הכהנים אל־תוך בית יהוה לטהר ויוציאו
את־כל־הטמא אשר מצאו בהיכל יהוה אל־חצר בית
יהוה ויקבלו הלוים להוציא חוצה אל־נחל קדרון׃
17 ובראשון לחדש הראשון החלו לקדש ובשמנת
הימים לחדש באו עד־אולם יהוה ויקדשו את־בית
יהוה לימים שמנת ימים ובחדש הראשון בשבעה
18 לחדש כלו׃ ונבוא אל־חזקיה המלך ויאמרו
טהרנו את־כל־בית יהוה ואת־מזבח העולה וכל־
כליו ואת־שלחן המערכת וכל־כליו׃ 19 וכל־הכלים
אשר־השליך המלך אחז בהיותו מעל נכונם והקדשנם
לפני מזבח יהוה׃ 20 ויבכר חזקיה המלך בבקר
ויקבץ את־שרי העיר ויעל בית יהוה׃ 21 ויקרבו
פר בן־בקר ואילים שבעה וכבשים שבעה וכבשי
בני־עז שבעה לחטאת לממלכה ולמקדש וליהודה
ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על־מזבח יהוה׃
22 ויהי־בקר הרגו הבקר ויקבלו הכהנים את־הדם

9 הנשמה אשר בה דם הוא הנפש לא תאכלו
בכל הארצות אשר תגורו ואם־אמר תאמרו
10 מה־נאכל בשנה השביעית הן לא נזרע
ולא נאסף את־תבואתנו׃ ויצו יהוה אל־משה
11 לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם
אל־תגנבו ולא־תכחשו ולא־תשקרו איש
12 בעמיתו׃ ולא־תשבעו בשמי לשקר
וחללת את־שם אלהיך אני יהוה׃ לא־תעשק
13 את־רעך ולא תגזל לא־תלין פעלת שכיר
אתך עד־בקר׃ לא־תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה׃
14 לא־תעשו עול במשפט לא תשא פני־דל
ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃
15 לא־תלך רכיל בעמיך לא תעמד על־דם
רעך אני יהוה׃ לא־תשנא את־אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את־עמיתך ולא תשא עליו חטא׃
16 לא־תקם ולא־תטר את־בני עמך ואהבת
לרעך כמוך אני יהוה׃ 17 ואת־חקתי תשמרו
בהמתך לא־תרביע כלאיים שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך׃
18 וכי־יקח איש את־אשת־איש ושכב
אתה ופלגש היא נחרפת לאיש ולא־נפדתה
אז לא־נתן לה׃ 19 אם־בתולה נערה
תהיה לאיש ונמצאה בה־אמה׃ 20 ואיש
כי־יבא עם־אשה שכבת־זרע והיא שפחה
נחרפת לאיש ולא־נפדתה חפש לא היתה
לה׃ 21 ואת־אשם יביא אל־יהוה׃
22 ואם־אין לו׃ אל־פתח אהל מועד
לקח־לו׃ 23 וכי־תבאו אל־הארץ
ונטעתם כל־עץ־מאכל׃ 24 ובשנה
הרביעית יהיה כל־פריו קדש הלולים
ליהוה׃ 25 ובשנה החמישית
תאכלו את־פריו׃ אני יהוה אלהיכם׃
26 לא תאכלו על־הדם לא תנחשו
ולא תעונו׃ 27 לא תקיפו פאת
ראשיכם ולא תשחית את־פאת זקנך׃
28 ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו־בכם׃ אני יהוה׃
29 אל־תחל את־בתך לזנות׃
ולא תזנה הארץ ומלאה הארץ זמה׃
30 את־שבתתי תשמרו ומקדשי
תיראו׃ אני יהוה׃ 31 אל־תפנו
אל־האבות ואל־הידעני
אל־תבקשו׃ לטמאה בהם׃
אני יהוה אלהיכם׃ 32 מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן׃
ויראת מאלהיך אני יהוה׃
33 וכי־יגור אתך גר בארצכם׃
לא תונו אתו׃ 34 כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר
אתכם ואהבת לו כמוך
כי־גרים הייתם בארץ מצרים
אני יהוה אלהיכם׃ 35 לא־תעשו
עול במשפט במדה במשקל
במתכת׃ 36 מאזני־צדק
אבני־צדק איפת צדק והין
צדק יהיו לכם׃ אני יהוה אלהיכם
אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים׃
37 ושמרתם את־כל־חקתי
ואת כל־משפטי ועשיתם
אותם׃ אני יהוה׃ 38 ואל־בני
ישראל תאמר׃ איש איש מבני
ישראל ומן־הגר הגר בישראל
אשר יתן למלך׃ 39 מזרעו
נתן למולך׃ אם־העלם
יעלים עין עם־האיש
ההוא׃ 40 ונתתי
אני־אני פני באיש
ההוא׃ והכרתי אותו
מקרב עמו׃ כי־מזרעו
נתן למלך׃ למען
טמא את־מקדשי
ולחלל את־שם
קדשי׃ 41 ואם־העלם
יעלימו עין עם־האיש
ההוא׃ בתתו מזרעו
למלך׃ ולא־המיתו
אותו׃ 42 ואני אשים
את־פני באיש ההוא
ובמשפחתו׃ והכרתי
אותו׃ ואת כל־הזנים
אחריו׃ לזנות אחרי
המלך׃ 43 וכי־יגלה
איש את־ערות אשתו
אחיו בת־אחיו
ערות אביו הוא
ערה׃ חרפה הם
יכרתו לעיני
בני עמם׃ ערות
אחיו גלה׃
עונם יסבלו׃
44 ואיש אשר
ישכב את־אשת
דוד חרפה
חשפ׳ ערות
אשתו׃ מות
יומתו שניהם
חיות הם׃
45 ואיש אשר
יקח את־אחותו
בת־אביו ובת־אמו
וראה את־ערותה
והיא תראה
את־ערותו׃
חרפת הוא
ונכרתו לעיני
בני עמם׃ ערות
אחותו גלה
עונו יסבל׃
46 ואיש אשר
ישכב את־דודתו
ערות דודו גלה
חטאתם יסבלו
ערירים׃ 47 ואיש
אשר יקח
את־אשת־אחיו
נדה הוא׃
ערות אחיו גלה
חטאתם יסבלו
ערירים׃ 48 ואת
כל־חקתי
ואת כל־משפטי
תשמרו ועשיתם
אותם׃ ולא
תקיאנה הארץ
אתכם בטמאכם
אותה׃ 49 ונקדשתם
והיו קדשים
לאלהיכם׃
50 אני יהוה
אלהיכם אשר
הבדלתי אתכם
מן־העמים׃
51 והבדלתם
מן־הבהמה הטהורה
לטמאה׃ ולא
תטמאו את־נפשתיכם
בבהמה ובעוף
ובכל אשר־
ירמש האדמה
אשר הבדלתי
לכם לטמא׃
52 והיו לי
קדשים כי־קדוש
אני יהוה
ואבדיל אתכם
מן־העמים
להיות לי׃
53 ואיש
איש כי־יקלל
את־אביו ואת־אמו
מות יומת
דמיו בו׃
54 ואיש
אשר יגדף
את־שם יהוה
ונקב שם
מות יומת
כל־העדה
רגום ירגמו
אתו׃
55 הגר
כאזרח
ובאזרח
בגרו׃
אני יהוה
אלהיכם׃
56 ויקרב
אל־משה
לאמר׃
57 דבר
אל־בני
ישראל
ואמרת
אליהם
אל־תקחו
לכם אשה
אחות אב
ואם־אחות
אמך
58 כי־
אם־אחות
אביך
הוא׃
ואם־אחות
אמך
הוא׃
59 ואיש
אשר יקח
את־אשת
אחיו
נדה הוא
ערות אחיו
גלה׃
ערירים
יהיו׃
60 ואם־
אשה
אשר
תקרב
אל־
אשה
לגלות
ערותה
אחות
אחותה
היא
ערותו
גלתה
חרפה
הם
יכרתו
לעיני
בני
עמם׃
61 ערות
אחותך
לא תגלה
הנה
ערותם
מקור
דמיה
הם׃
62 ואיש
אשר יקח
את־אשת
אחיו
נדה הוא
ערות אחיו
גלה
חטאתם
ישאו׃
63 ואת־
כל־חקתי
ואת כל־
משפטי
תשמרו
ועשיתם
אותם׃
ולא־
תקיא
הארץ
אתכם
בטמאכם
אותה׃
64 ואת־
אשר
לא־
תעשו
כל־
חקות
הגוי
אשר
אני
מגרש
מפניכם
כי
אותם
עשו׃
65 ואמר
אליכם
אתם
ירשתם
את־אדמתם
ואני
אתן
אותה
לכם
לרשתה
ארץ
זבת
חלב
ודבש
אני
יהוה
אלהיכם
אשר
הבדלתי
אתכם
מן־העמים׃
66 והבדלתם
מן־הבהמה
הטהורה
ובין
העוף
הטמא
ובין
הבהמה
הטמאה
ובין
העוף
הטהר
ולא
תשקצו
את־נפשתיכם
בבהמה
ובעוף
ובכל
אשר־
תרמש
האדמה
אשר
הבדלתי
לכם
לטמא׃
67 והייתם
לי קדשים
כי־קדוש
אני יהוה
והבדלתי
אתכם
מן־העמים
להיות
לי׃
68 ואיש
איש כי
יהיה־בו
אוב
או־ידעני
מות
יומתו
באבן
יסקלו
אתם
דמיהם
בם׃
69 ויקרא
יהוה אל־
משה לאמר׃
דבר אל־
בני ישראל
ואמרת
אליהם
איש איש
כי יקריב
מכם
קרבן
ליהוה
מן־הבהמה
מן־הבקר
ומן־הצאן
תקריבו
את־קרבנכם׃
70 אם־עולה
קרבנו
מן־הבקר
זכר תמים
יקריבנו
פתח אהל
מועד
לרצנו
לפני
יהוה׃
71 וסמך
ידו על
ראש העלה
ורצה
לו לכפר
עליו׃
72 והקריב
את־הפר
לפני יהוה
ושחט
את־הפר
לפני
יהוה
והקריבו
בני אהרן
הכהנים
את־הדם
וזרקו
את־הדם
על־המזבח
אשר־
פתח אהל
מועד׃
73 והקריב
מן־הדם
אל־אשה
ליהוה׃
חלב
הכסה
את־הקרב
ואת
יותרת
הכבד
על־הכליות
יסירנה׃
74 ובני
אהרן
יקטירו
אתו
המזבחה
על־העלה
אשר
על־
העצים
אשר
על־האש
אשה
ריח־
ניחוח
ליהוה׃
חלב
הוא׃
75 ועור
הפר
ואת־כל־
בשרו
על־ראשו
ופרשו
לבדו
מחוץ
למחנה׃
76 ושרף
הכהן
המזבחה
הכל
לקטיר
על־
המזבח
אשה
הוא
ריח
ניחוח
ליהוה׃
חטאת
הוא׃
77 ואת־
עור הפר
ואת־כל־
בשרו
ואת־
ראשו
ואת־
כרעיו
ואת־
קרבו
ופרשו
ואת־
יתרו׃
78 והוציא
אל־מחוץ
למחנה
אל־מקום
טהור
אל־שפך
הדשן
ושרף
אותו
על־עצי
אש
על־שפך
הדשן
יישרף׃

27 בה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה בְּחַרְבּוֹ הַקָּשָׁה וְהַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה עַל לִוְיָתָן נָחָשׁ בָּרִיחַ וְעַל לִוְיָתָן נָחָשׁ עֲקַלָּתוֹן וְהָרַג אֶת הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם׃ 2 בַּיּוֹם הַהוּא כֶּרֶם חֶמֶר עֲנוּ לָהּ׃ 3 אֲנִי יְהוָה נֹצְרָהּ לְרָגָעִים אַשְׁקֶנָּה פֶּן יִפְקֹד עָלֶיהָ לַיְלָה וָיוֹם אֶצְּרֶנָּה׃ 4 חֵמָה אֵין לִי אִם יִתְּנֵנִי שָׁמִיר שַׁיִת בַּמִּלְחָמָה אֶפְשְׁטָה בָּהּ אֶצְרְפָהּ יַחְדָּו׃ 5 אוֹ יַחֲזֵק בְּמָעוּזִּי יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם לִי שָׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי׃ 6 הַבָּאִים יַשְׁרֶשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח יִשְׂרָאֵל וּמָלְאוּ פְנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה׃ 7 הַמִּכָּתוֹ הִכָּהוּ כְּמַכַּת הֹרְגָיו הֲרֻגָיו הֹרָג׃ 8 בְּסַאסְאָהּ בְּשַׁלְּחָהּ תִּרִיבֶנָּה הִשְׁבִּית בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה בְּיוֹם קָדִים׃ 9 לָכֵן בְּזֹאת יְכֻפַּר עֲוֹן יַעֲקֹב וְזֶה כָּל פְּרִי הָסִר חַטָּאתוֹ בְּשׂוּמוֹ כָּל אַבְנֵי מִזְבֵּחַ כְּאַבְנֵי גִיר נְשָׁבָרוֹת לֹא יָקוּמוּ אֲשֵׁרִים וְחַמָּנִים׃ 10 כִּי עִיר בְּצוּרָה בָּדָד נָוֶה שָׁלֵחַ וְנֶעֱזָב כַּמִּדְבָּר שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ וְכִלָּה סְעִפֹתָיו׃ 11 בְּיָבְשָׁהּ קְצִירֹתֶיהָ תִּשָּׁבַרְנָה נָשִׁים בָּאוֹת מְאִירוֹת אֹתָם כִּי לֹא עַם הֵבִינוֹת הוּא עַל כֵּן לֹא יְרַחֲמוֹ עֹשָׂיו וְיֹצְרוֹ לֹא יְחָנֵּנוּ׃ 12 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יַחְבֹּט יְהוָה מִשִּׁבֹּלֶת הַנָּהָר עַד נַחַל מִצְרַיִם וְאַתֶּם תְּלֻקְּטוּ לְאַחַד אִישׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ 13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלִָם׃ 14 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת עַל רֹאשׁ גֵּי שְׁמָנִים הַמֻּכָּתִים מִיָּיִן׃ 15 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד סְעָרָה מַשְׁחִית כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ אָרֶץ בְּיָד׃ 16 בְּגַאֲוַת יַעֲרוֹת יַרְדֵּן וְנָסַבּוּ מִבְּלִי אִישׁ׃ 17 בַּיּוֹם הַהוּא תִּהְיֶה צְבִי תִפְאָרָה לִשְׁאָרִית עַמּוֹ׃ 18 וְהָיָה הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלִָם קָדוֹשׁ יֵאָמֵר לוֹ כָּל הַכָּתוּב לְחַיִּים בִּירוּשָׁלִָם׃ 19 אִם רָחוֹץ אֲדֹנָי אֶת צֹאַת בָּנוֹת צִיּוֹן וְדַם יְרוּשָׁלִָם יִדִּיחַ מִקִּרְבָּהּ בְּרוּחַ מִשְׁפָּט וּבְרוּחַ בָּעָר׃ 20 וּבָרָא יְהוָה עַל כָּל מְכוֹן הַר צִיּוֹן וְעַל מִקְרָאָהּ עָנָן יוֹמָם וְעָשָׁן וְנֹגַהּ אֵשׁ לַהֶבָה לָיְלָה כִּי עַל כָּבוֹד חֻפָּה׃ 21 וְסֻכָּה תִהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב וּלְמַחְסֶה וּלְסֵתֶר מִזֶּרֶם וּמִגָּשֶׁם׃

28 הוֹי עֲטֶרֶת גַּאֲוַת שִׁכּוֹרֵי אֶפְרַיִם וְצִיץ נֹבֵל תִּפְאַרְתּוֹ אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים הַמֻּכָּתִים מִיָּיִן׃ 2 הִנֵּה חָזָק וְאַמִּיץ לַאדֹנָי כְּזֶרֶם בָּרָד סַעַר מַשְׁחִית כְּזֶרֶם מַיִם כַּבִּירִים שֹׁטְפִים הִנִּיחַ אָרֶץ בְּיָד׃ 3 תֵּחָרַס תֵּחָרֵס אֲרוּכַת אֶפְרָיִם׃ 4 וְהָיָה הַצִּיץ נֹבֵל תִּפְאֶרֶת אֲשֶׁר עַל רֹאשׁ גֵּיא שְׁמָנִים כְּבִכּוּרָה בְּטֶרֶם קָיִץ אֲשֶׁר יַרְאֶה הָרֹאֶה בְּעוֹדוֹ בְּכַפּוֹ יִבְלָעֶנָּה׃ 5 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה צְבָאוֹת לַעֲטֶרֶת צְבִי וּלְצָפִיר תִּפְאָרָה לִשְׁאָרִית עַמּוֹ׃ 6 וּלְרוּחַ מִשְׁפָּט לַיֹּשֵׁב עַל הַמִּשְׁפָּט וּלְגִבּוֹרָה מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שָׁעָרָה׃ 7 וְגַם אֵלֶּה בַּיַּיִן שָׁגוּ וּבַשֵּׁכָר תָּעוּ כֹּהֵן וְנָבִיא שָׁגוּ בַשֵּׁכָר נִבְלְעוּ מִן הַיָּיִן תָּעוּ מִן הַשֵּׁכָר שָׁגוּ בָּרֹאֶה פָּשְׁעוּ בַּמִּשְׁפָּט׃ 8 כִּי כָּל שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה בְּלִי מָקוֹם׃ 9 אֶת מִי יוֹרֶה דֵעָה וְאֶת מִי יַבִּין שְׁמוּעָה גְּמוּלֵי מֵחָלָב עֲתִקֵי מִשָּׁדִים׃ 10 כִּי צַו לָצַו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם׃ 11 כִּי בְּלַעֲגֵי שָׂפָה וּבְלַשּׁוֹן אַחֶרֶת יְדַבֵּר אֶל הָעָם הַזֶּה׃ 12 אֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם זֹאת הַמְּנוּחָה הַרְגִּיעוּ לַיָּעֵף וְזֹאת הַמַּרְגֵּעָה וְלֹא אָבוּ לִשְׁמוֹעַ׃ 13 וַיְהִי לָהֶם דְּבַר יְהוָה צַו לָצָו צַו לָצָו קַו לָקָו קַו לָקָו זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם לְמַעַן יֵלְכוּ וְכָשְׁלוּ אָחוֹר וְנִשְׁבְּרוּ וְנוֹקְשׁוּ וְנִלְכָּדוּ׃ 14 לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה אַנְשֵׁי לָצוֹן מֹשְׁלִים אֲשֶׁר בָּעָם הַזֶּה׃ 15 כִּי אָמַרְתֶּם כָּרַתְנוּ בְרִית אֶת מָוֶת וְעִם שְׁאוֹל עָשִׂינוּ חֹזֶה שׁוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר לֹא יָבוֹא אֵלֵינוּ כִּי שַׂמְנוּ כָזָב מַחְסִינוּ וּבַשֶּׁקֶר נִסְתָּרְנוּ׃ 16 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הִנֵּה יִסַּד בְּצִיּוֹן אֶבֶן אֶבֶן בֹּחַן פִּנַּת יְקַר מוֹסַד מוּסָד הַמַּאֲמִין לֹא יָחִישׁ׃ 17 וְשַׂמְתִּי מִשְׁפָּט לְקָו וּצְדָקָה לְמִשְׁקֹלֶת וְשָׁטַף בָּרָד מַחְסֵה כָזָב וְסֵתֶר מַיִם יִשְׁטֹפוּ׃ 18 וְנֻפַר בְּרִיתְכֶם אֶת מָוֶת וְחָזוּתְכֶם עִם שְׁאוֹל לֹא תָקוּם שוֹט שׁוֹטֵף כִּי יַעֲבֹר וְהָיִיתֶם לוֹ לְמִרְמָס׃ 19 מִדֵּי עָבְרוֹ יִקָּחֶנוּ כִּי בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר בְּיוֹמָם וּבַלָּיְלָה וְהָיָה רַק זִעְוָה הַבִּין שְׁמוּעָה׃ 20 כִּי הַמִּצְעָה קָצְרָה מֵהִשְׂתָּרֵעַ הַמַّסֵּכָה צָרָה מִהִתְכַּנֵּס׃ 21 כִּי כְּהַר פְּרָצִים יָקוּם יְהוָה כְּעֵמֶק יִרְגַּז יִרְגָּז לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂהוּ זָר מַעֲשֵׂהוּ וְלַעֲבֹד עֲבֹדָתוֹ נֻכְרִיָּה עֲבֹדָתוֹ׃ 22 וְעַתָּה אַל תִּתְלוֹצָצוּ פֶּן יֶחְזְקוּ מוֹסְרוֹתֵיכֶם כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֲדֹנָי צְבָאוֹת עַל כָּל הָאָרֶץ׃ 23 הַאֲזִינוּ וְשִׁמְעוּ קוֹלִי הַקְשִׁיבוּ וְשִׁמְעוּ אִמְרָתִי׃ 24 הַכָּל יוֹם יָחוֹשׁ הַזֹּרֵעַ לִזְרֹעַ אַדְמָתוֹ הֲלוֹא אִם שִׁוָּה פָנֶיהָ וְהִפִיץ קַצָּה וְכֻמֹּן יִזְרֹק וְשָׂם חִטָּה שֹׂרָה וּשְׂעֹרָה נָדָן וְכֻסֶּמֶת גְּבֻלָתוֹ׃ 25 וְיִסַּר אֱלֹהָיו יוֹרֶנּוּ׃ 26 כִּי לֹא יַדֹּשׁ כַּחֲרוּץ הַדֶּשֶׁא וְאֹפַן עֲגָלָה עַל כַּמּוֹן יִסָּב כִּי בְמַטֶּה יֶחְבָּט קֶצֶח וְכַמּוֹן בְּשֵׁבֶט׃ 27 לֶחֶם לְמַעַן יִדָּכֶא אִם לֹא יָדוּשׁ לָנֶצַח יָדוּשׁ עֲגָלָתוֹ וּפָרָשָׁיו לֹא יְדַכֶּאוּם׃ 28 גַּם זֹאת מֵאֵת יְהוָה צְבָאוֹת יָצָא הַפְלִא עֵצָה הַגְדִּיל תּוּשִׁיָּה׃

ראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי
אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור
ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב
ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים
לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים
מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים
ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים
תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו
על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ
עשה פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר
יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת
הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת
הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃
19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים שרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים
ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי־טוב׃

1 ראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאר הגדל לממשלת היום ואת־המאר הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חיתו הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־נהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל־עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ומן־האדמה יצר יהוה אלהים כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם והאשתו ולא יתבשׁשו׃

3 והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ־הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה ההמן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי־היא היתה אם כל־חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן־עדן לעבד את־האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את־האדם וישכן מקדם לגן־עדן את־הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דרך עץ החיים׃

4 והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ 2 ותסף ללדת את־אחיו את־הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים והביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 5 ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ 7 הלא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל־בו׃ 8 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 11 ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את־האדמה לא תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ 17 והאדם ידע את־אשתו ותהר ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את־עירד ועירד הוליד את־מחויאל ומחויאל הוליד את־מתושאל ומתושאל הוליד את־למך׃ 19 ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תופש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם־הוא היה־לו בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

5 זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את־שמם אדם ביום הבראם׃ 3 וחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את־שמו שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו את־שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל־ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת׃ 6 וחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את־אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו את־אנוש שבע שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל־ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה ויולד את־קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי הולידו את־קינן חמש עשרה שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 11 ויהי כל־ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה וימת׃ 12 וחי קינן שבעים שנה ויולד את־מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את־מהללאל ארבעים שנה ויולד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל־ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃ 15 וחי מהללאל חמש וששים שנה ויולד את־ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את־ירד שלשים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל־ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת׃ 18 וחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ויולד את־חנוך׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו את־חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל־ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את־מתושלח׃ 22 ויתהלך חנוך את־האלהים אחרי הולידו את־מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל־ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את־האלהים ואיננו כי־לקח אתו אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את־למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את־למך שתים וּשמנים שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל־ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ 28 וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ 29 ויקרא את־שמו נח לאמר זה ינחמנו מן־המעשה ומעצבון ידינו מן־האדמה אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו את־נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 31 ויהי כל־ימי למך שבע ושבעים שנה ומאתים שנה וימת׃ 32 ויהי נח בן־חמש מאות שנה ויולד נח את־שם את־חם ואת־יפת׃

6 ויהי כי־החל האדם לרב על־פני האדמה ובנות נולדו להם׃ 2 ויראו בני־האלהים את־בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ 3 ויאמר יהוה לא־ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה עשרים שנה׃ 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני־האלהים אל־בנות האדם וילדו להם הם הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ 5 ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל־יצר מחשבת לבו רק כל־היום׃ 6 וינחם יהוה כי עשה את־האדם בארץ ויתעצב אל־לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את־האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ 8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃ 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את־האלהים התהלך־נח׃ 10 ויולד נח שלשה בנים את־שם את־חם ואת־יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ 12 וירא אלהים את־הארץ והנה נשחתה כי־השחית כל־בשר את־דרכו על־הארץ׃ 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל־בשר בא לפני כי־מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את־הארץ׃ 14 עשה לך תבת עצי־גפר קנים תעשה את־התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ 16 צהר תעשה לתבה ואל־אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלישים תעשה׃ 17 כי אני הנני מביא את־המבול מים על־הארץ לשחת כל־בשר אשר־בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר־בארץ יגוע׃ 18 והקמתי את־בריתי אתך ובאת אל־התבה אתה ובניך ואשתך ונשי־בניך אתך׃ 19 ומכל־החי מכל־בשר שנים מכל תביא אל־התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו ומן־הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 ואתה קח־לך מכל־מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ארבע מאות ושלשים שנה׃ 23 ויהי מקץ
שלשים שנה ומאתים שנה׃ 24 ויצא אברם
מחרן׃ 25 ויבא אברם בארץ כנען ויעבר
אברם בתוך הארץ עד מקום שכם עד אלון
מורה והכנעני אז בארץ׃ 26 וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃
27 ויעתק משם ההרה קדמה בית־אל
ויט אהלה בית־אל מים ועי קדמה ויבן
שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃
28 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃

3 1 והי רעב בארץ וירד אברם מצרים
לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ 2 ויהי
כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל
שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את׃ 3 והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך
יחיו׃ 4 אמרי־נא את־אחתי את למען
ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל
אתך׃ 5 ויהי כבוא אברם מצרים
וראו המצרים את האשה כי־יפה היא
מאד׃ 6 וראו אתה שרי פרעה ויהללו
אתה אל־פרעה ותקח האשה אל־בית
פרעה׃ 7 ולאברם היטיב בעבורה
ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים ועבדים
ושפחות ואתנים וגמלים׃ 8 ויגע יהוה
את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על
דבר שרי אשת אברם׃ 9 ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה
לא הגדת לי כי אשתך היא׃ 10 למה
אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה
ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 11 ויצו
פרעה אנשים אודות אברם וישלחו
אתו ואת־אשתו וכל־אשר־לו׃

4 1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו
וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם
כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך
למסעיו מהנגב ועד בית־אל עד המקום
אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית־אל
ובין העי׃ 4 אל־מקום המזבח אשר עשה
שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם
יהוה׃ 5 וגם־ללוט הלך את־אברם היה
צאן־ובקר ואהלים׃ 6 ולא־נשאה אתם
הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי־ריב
בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט
והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי
מריבה בינתי וביניך ובין רעי וביני
ורעיך כי אנשים אחים אנחנו׃
9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא
מעלי אם־השמאל ואימינה ואם־הימין
ואשמאילה׃ 10 וישא־לוט את־עיניו
וירא את־כל־ככר הירדן כי־משקה
היא לפני שחת יהוה את־סדם ואת־
עמרה כגן־יהוה כארץ מצרים בבאך
צוער׃ 11 ויבחר־לו לוט את־כל־ככר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש
מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען
ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם׃
13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה
מאד׃ 14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי
הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה
מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה
וקדמה וים׃ 15 כי את־כל־הארץ אשר
אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד־
עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך כעפר
הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־
עפר הארץ גם־זרעך יימנה׃ 17 קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך
אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם
מזבח ליהוה׃ 19 ויהי בימי אמרפל
מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר
מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 20 עשו
מלחמות את־ברע מלך סדם ואת־
ברשע מלך עמרה שנער מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא
צוער׃ 21 ויצאו מלך־סדם ועמרה
ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃
22 את כדרלעמר מלך עילם ואת־
תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער
ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים
את־החמשה׃ 23 והעמק שדים באר
בארות חמר ויברחו מלך סדם ועמרה
ונפלו שמה והנשארים הר נסו׃
24 ויקחו את־כל־הרכש סדם ועמרה
ואת־כל־אכלם וילכו׃ 25 ויקחו את־
לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם והוא
יושב בסדם׃ 26 ויבא הפליט ויגד
לאברם העברי והוא שכן באלני
ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר
והם בעלי ברית אברם׃ 27 וישמע
אברם כי נשבה אחיו וירק את־חניכיו
ילדי הבית שמנה עשר ושלש מאות
ויר עד־דן׃ 28 ויחלק עליהם לילה
הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה
אשר משמאל לדמשק׃ 29 וישב את כל־
הרכש וגם את־לוט אחיו ורכושו
השיב וגם את־הנשים והעם׃
30 (aiōn g165, aiōnios g166) ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי
שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא
עמק המלך׃ 31 ומלכי־צדק מלך שלם
הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
32 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל
עליון קנה שמים וארץ׃ 33 וברוך אל
עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו
מעשר מכל׃ 34 ויאמר מלך־סדם אל־
אברם תן־לי הנפש והרכש קח־לך׃
35 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרמתי
ידי אל־יהוה אל עליון קנה שמים
וארץ׃ 36 אם־מחוט ועד־שרוך מנעל
ואם־אקח מכל־אשר־לך ולא תאמר
אני העשרתי את־אברם׃ 37 בלעדי
רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר־הלכו אתי ענר אשכול וממרא
הם יקחו חלקם׃

ראשון לחודש ויהי ביום אשר הקריב
אהרן לכלות את המשכן וימשח אתו
ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח
ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם
2 ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית
אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים
על הפקדים 3 ויביאו את קרבנם
לפני יהוה שש עגלות צב ושנים עשר
בקר עגלה על שני הנשאים ושור
לאחד ויקריבם לפני המשכן 4 ויאמר
יהוה אל משה לאמר 5 קח מאתם
ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד
ונתת אתם אל הלוים איש כפי עבדתו
6 ויקח משה את העגלות ואת הבקר
ויתן אתם אל הלוים 7 את שתי
העגלות ואת ארבע הבקר נתן לבני
גרשון כפי עבדתם 8 ואת ארבע
העגלות ואת שמנה הבקר נתן לבני
מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן
אהרן הכהן 9 ולבני קהת לא נתן
כי עבודת הקדש עליהם בכתף
יסאו 10 ויחנכו הנשיאים את חנכת
המזבח ביום המשח אתו ויקריבו
הנשיאים את קרבנם לפני המזבח
11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד
ליום נשיא אחד ליום יקריבו את
חנכת המזבח 12 והיה המקריב
ביום הראשון את קרבנו נחשון בן
עמינדב למטה יהודה 13 וקרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף אחד שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן למנחה
14 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת 15 פר בן בקר אחד איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
16 ושעיר עזים אחד לחטאת
17 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה חמשה זה קרבן נחשון
בן עמינדב 18 ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער נשיא יששכר
19 הקריב את קרבנו קערת כסף
אחת משקלה שלשים ומאה מזרק
כסף אחד שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה לבלולה
בשמן לכבש אחד 20 כף אחת עשרה
זהב מלאה קטרת פר בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעולה
21 שעיר עזים אחד לחטאת ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה
זה קרבן צוער בן עמיהוד 22 ביום
השלישי נשיא לבני זבולן אליאב
בן חלון 23 קרבנו קערת כסף
אחת משקלה שלשים ומאה מזרק
כסף אחד משקלו שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
לבלולה בשמן לכבש אחד 24 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר בן
בקר אחד איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעולה 25 ושעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן אליאב בן חלון
26 ביום הרביעי נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור 27 קרבנו
קערת כסף אחת משקלה שלשים
ומאה מזרק כסף אחד משקלו שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן לכבש
אחד 28 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעולה 29 ושעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה 30 זה
קרבן אליצור בן שדיאור 31 ביום
הרביעי נשיא לבני שמעון שלומיאל
בן צורישדי 32 קרבנו קערת כסף
אחת משקלה שלשים ומאה מזרק
כסף אחד משקלו שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
לבלולה בשמן לכבש אחד 33 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעולה 34 ושעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן שלומיאל בן
צורישדי 35 ביום החמישי נשיא
לבני גד אליסף בן דעואל 36 קרבנו
קערת כסף אחת משקלה שלשים
ומאה מזרק כסף אחד משקלו שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן לכבש
אחד 37 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעולה 38 ושעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
אליסף בן דעואל 39 ביום הששי
נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד 40 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעולה 41 ושעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
אלישמע בן עמיהוד

5

42 ביום השבעי נשיא לבני מנשה
גמליאל בן פדהצור 2 קרבנו
קערת כסף אחת משקלה שלשים
ומאה מזרק כסף אחד משקלו שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן לכבש
אחד 3 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעולה 4 מלא זאת אמר
יהוה לאמר 5 קח מאתם ויהיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתת אתם
אל הלוים איש כפי עבדתו 6 ויקח
משה את הכסף ואת הזהב ויתן אתם
אל הלוים 7 את שני העגלות ואת
ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי
עבדתם 8 ואת ארבעת העגלות ואת
שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי
עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן
9 ולבני קהת לא נתן כי עבודת
הקדש עליהם בכתף יסאו 10 ויקריבו
הנשיאים את חנכת המזבח ביום
המשח אתו ויקריבו הנשיאים את
קרבנם לפני המזבח 11 ויאמר יהוה
אל משה נשיא אחד יום נשיא אחד
יקריבו את חנכת המזבח 12 והיה
המקריב ביום הראשון את קרבנו
נחשון בן עמינדב למטה יהודה
13 וקרבנו קערת כסף אחת
משקלה שלשים ומאה מזרק כסף
אחד משקלו שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
לבלולה בשמן לכבש אחד 14 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת
15 פר בן בקר אחד איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעולה
16 ושעיר עזים אחד לחטאת
17 ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן נחשון בן
עמינדב 18 ביום השני הקריב
נתנאל בן צוער נשיא יששכר
19 הקריב את קרבנו קערת כסף
אחת משקלה שלשים ומאה מזרק
כסף אחד משקלו שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
לבלולה בשמן לכבש אחד 20 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעולה 21 ושעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן נתנאל בן צוער
22 ביום השלישי נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלון 23 קרבנו קערת
כסף אחת משקלה שלשים ומאה
מזרק כסף אחד משקלו שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
מנחה לבלולה בשמן לכבש אחד
24 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעולה 25 ושעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
אליאב בן חלון 26 ביום הרביעי
נשיא לבני ראובן אלישור בן
שדיאור 27 קרבנו קערת כסף
אחת משקלה שלשים ומאה מזרק
כסף אחד משקלו שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת מנחה
לבלולה בשמן לכבש אחד 28 כף
אחת עשרה זהב מלאה קטרת פר
בן בקר איל אחד כבש אחד בן
שנתו לעולה 29 ושעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה 30 זה קרבן אליצור בן
שדיאור 31 ביום החמישי נשיא
לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי
32 קרבנו קערת כסף אחת משקלה
שלשים ומאה מזרק כסף אחד
משקלו שבעים שקל בשקל הקדש
שניהם מלאים סלת מנחה לבלולה
בשמן לכבש אחד 33 כף אחת
עשרה זהב מלאה קטרת פר בן בקר
איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעולה 34 ושעיר עזים אחד
לחטאת ולזבח השלמים בקר שנים
אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
בני שנה זה קרבן שלומיאל בן
צורישדי 35 ביום הששי נשיא
לבני גד אליסף בן דעואל 36 קרבנו
קערת כסף אחת משקלה שלשים
ומאה מזרק כסף אחד משקלו שבעים
שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת מנחה לבלולה בשמן לכבש
אחד 37 כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת פר בן בקר איל אחד כבש
אחד בן שנתו לעולה 38 ושעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
אליסף בן דעואל 39 ביום הששי
נשיא לבני אפרים אלישמע בן
עמיהוד 40 כף אחת עשרה זהב
מלאה קטרת פר בן בקר איל אחד
כבש אחד בן שנתו לעולה 41 ושעיר
עזים אחד לחטאת ולזבח השלמים
בקר שנים אילים חמשה עתדים
חמשה כבשים בני שנה זה קרבן
אלישמע בן עמיהוד

16 בה אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם
לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה
מאד׃ 17 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי
ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא דמשק
אליעזר׃ 18 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע
והנה בן־ביתי יורש אותי׃ 19 והנה דבר־יהוה אליו
לאמר לא יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא
יירשך׃ 20 והוציא אתו החוצה ויאמר הבט־נא
השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 21 והאמן ביהוה
ויחשבהו לו צדקה׃ 22 ויאמר אליו אני יהוה
אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ
הזאת לרשתה׃ 23 ויאמר אדני יהוה במה אדע
כי אירשנה׃ 24 ויאמר אליו קחה־לי עגלה
משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור
וגוזל׃ 25 ויקח־לו את־כל־אלה ויבתר אתם
בתוך ואת־הציפר לא בתר׃ 26 וירד העיט על־
הפגרים ויגרש אתם אברם׃ 27 ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה
גדלה נפלת עליו׃ 28 ויאמר לאברם ידע תדע
כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום
וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 29 וגם את־הגוי
אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש
גדול׃ 30 ואתה תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר
בשיבה טובה׃ 31 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם
עון האמרי עד־הנה׃ 32 ויהי השמש לבוא
והיה עלטה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים׃ 33 ביום ההוא כרת יהוה
את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃
34 את־הקני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 35 ואת־
החתי והפרזי ואת־הרפאים׃ 36 ואת האמרי
והכנעני והגרגשי והיבוסי׃ 37 ויהי הבל
לבשה ויהי אור הנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים׃ 38 ביום ההוא כרת יהוה
את־אברם לאמר׃ 39 אם־לא אל־אדם אל־אשה
ואל־אדמה׃ 40 ויאמר אליו אברם אל־אדני
מה־אדע כי־אירשנה׃ 41 ויאמר אליו קחה־לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש
ותור וגוזל׃ 42 ויקח־לו את־כל־אלה ויבתר
אתם בתוך ואת־הציפר לא בתר׃ 43 ויגרש
העיטים על־הפגרים׃ 44 ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה
גדלה נופלת עליו׃ 45 ויאמר אל־אברם
ידע תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 46 וגם
את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן
יצאו ברכש גדול׃ 47 ואתה תבוא אל־אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 48 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃

7

1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו
ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי
אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא
אל־שפחתי אולי אבנה ממנה׃ 3 ותקח שרי
אשת אברם את־הגר המצרית שפחתה מקץ
עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען׃ 4 ויבא
אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה
בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך
אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה
ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃
6 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח
מפניה׃ 7 ומצאה מלאך יהוה על־עין המים
בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי־מזה
באת ואי־מזה תלכי ותאמר מפני שרי
גברתי אנכי בורחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃
10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה
את־זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך
יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו
ישמעאל כי שמע יהוה אל־עניך׃ 12 והוא יהיה
פרא אדם ידו בכל ויד כל־בו על־פני כל־
אחיו ישכן׃ 13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה
אתה אל־ראי כי אמרה הגם־הלם ראיתי
אחרי ראי׃ 14 על־כן קרא לבאר באר לחי
ראי הנה היא בין קדש ובין ברד׃
15 וילד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם־בנו
אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן־
שמנים שנה בהולד הגר לאברם׃ 17 בן־
תשע שנים ושנתים ומאת שנה אברם
בהמלו לו יהוה ויאמר אליו אני אל־שדי
התהלך לפני והיה תמים׃ 18 ואכרתה בריתי
ביני וביניך וארבה אותך במאד מאד׃
19 ויפל אברם על־פניו ויצחק אמר אל־לבו
הלבן־מאה שנה יולד ואם־שרה בת־תשעים
שנה תלד׃ 20 ואברהם אמר אל־האלהים
לו יחיה ישמעאל לפניך׃ 21 ויאמר אלהים
אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את־
שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו׃ 22 וכלה לדבר אתו
ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם
את־ישמעאל בנו וכל־ילידי ביתו וכל־
מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם
וימל את־בשר ערלתם בעצם היום הזה
כאשר דבר אתו אלהים׃

ויאמר אליו מה לך ויאמר אל תרפא כי אם
לדעת כי מות תמות ויאמר לשם מה עמד
איש האלהים ויענה חזאל הראיתי אל אדני
24 ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך
אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה אדני
25 ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים
ויפרש על פניו ויתרפא ויבא אדניו אליו
26 ויאמר אליו מה אמר אלישע ויאמר אמר
אלי לך חיה תחיה ויהי מחרת ויקח חזאל
את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו
ויתרפא ויבא אל אדניו 27 ויאמר אליו מה
דברו אליך אלישע ויאמר אמר לי לך אמר
לו חיה תחיה אדניך אמר לי אל תחיה
ויראני אדני אל אל אדם אל אל אל אל
28 ויראני אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
29 ויראני אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
30 ויאמר אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
31 ויבא אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
32 ויאמר אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
33 ויאמר אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
34 ויבא אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
35 ויבא אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
36 ויאמר אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
37 ויבא אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל

14 אבל אלהים אמר לו אל תקרא לו חול כי לא כל
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
15 ומדבר אליו ויאמר לו אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
16 ומדבר אליו ויאמר לו אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
17 ומדבר אליו ויאמר לו אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
18 אלהים אמר לו אל תקרא לו חול כי לא אדם
הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל
תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך
מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
19 אמר אליו אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
20 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
21 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
22 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
23 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
24 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
25 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
26 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
27 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
28 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
29 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
30 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
31 אלא אם כן אל אלהים אמר לי אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
32 אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
33 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
34 אם לא אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
35 אמר לו אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
36 אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
37 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
38 אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
39 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
40 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
41 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
42 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
43 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
44 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
45 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
46 (Geenna g1067) אל תקרא לו חול כי לא אדם
47 הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל
תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך
מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
48 (Geenna g1067) אל תקרא לו חול כי לא אדם
הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל
תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך
מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
49 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
50 אם, אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול

10

אמר אל אלהים אל תקרא לו חול כי לא אדם
הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל
תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך
מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
2 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
3 אלהים אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם
הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל
תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך
מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
4 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
5 אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל
אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו
חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
6 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
7 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
8 אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל
אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו
חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
9 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
10 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
11 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
12 אמר אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל
אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו
13 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
14 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
15 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
16 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
17 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
18 (aiōnios g166) אל תקרא לו חול כי לא אדם
הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל
תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך
19 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
20 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
21 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
22 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
23 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
24 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
25 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
26 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
27 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
28 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
29 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
30 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח
31 אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא אבל אם
מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא לו חול
כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים
ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא אדם הוא
אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח אל תקרא
לו חול כי לא אדם הוא אבל אם מלאך מן
השמים ואם רוח אל תקרא לו חול כי לא
אדם הוא אבל אם מלאך מן השמים ואם רוח

אמרתי אם אמר אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
אמרתי אם אמר אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
אמרתי אם אמר אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
30 אמרתי אם אמר אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
אמרתי אם אמר אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
(aiōn הלעולם) אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
31 g165, aiōnios g166) אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
הלעולם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם
32 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
33 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
34 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
35 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
36 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
37 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
38 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
39 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
40 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
41 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
42 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
43 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
44 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
45 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
46 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
47 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
48 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
49 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
50 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
51 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
52 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם

11

אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
2 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
3 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
4 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
5 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
6 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
7 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
8 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
9 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
10 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
11 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
12 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
13 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
14 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
15 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
16 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
17 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
18 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
19 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
20 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
21 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
22 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
23 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
24 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
25 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
26 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
27 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
28 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
29 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
30 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
31 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
32 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
33 אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם
אמרתי אם אמר אם אמרתי אם אמר אם אמרתי אם

12

אמרתי, ונחלל אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אם אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
2 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
3 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
4 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
5 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
6 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
7 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
8 אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי

אל תרגיזו בנים כי אם אל תרגיזו אבותיהם
פן יאמרו עצלים הם 7 אל תרגיזו בנים כי
אם אל תרגיזו אבותיהם פן יאמרו עצלים הם
8 אל תאהבו את העולם ואת הדברים
אשר בעולם אם יאהב איש את העולם אין
אהבת האב בו 9 כי כל אשר בעולם תאות
הבשר ותאות העינים וגאות החיים אינם
מן האב כי אם מן העולם 10 והעולם עובר
ותאותו עמו ואשר יעשה רצון אלהים
יעמוד לעולם 11 בני הנה עת אחרונה היא
ובאשר שמעתם כי יבוא משיח אל העולם
12 גם עתה רבו משיחי שקר ונביאי
שקר אשר הם מן העולם על כן נדע כי
עת אחרונה היא 13 הם יצאו מתוכנו
כי לא היו אנשי אמתנו אם היו אנשי
אמתנו בודאי היו נשארים אתנו אבל
יצאו לבלתי הראות כי לא כולם אנשי
אמתנו 14 ואתם אל תפחדו מן המשיח
אשר הוא יבוא אל העולם ואל תיראו
מן הבושה אשר תבושו בבואו אל העולם
15 אם תדעו כי הוא צדיק אז תדעו
כי כל אשר יעשה צדקה נולד מאת אלהים
16 הנה אהבת אב נתן לנו אלהים לקרא
בנים אל אלהים ובנים אנחנו 17 על
כן לא יכיר העולם אותנו כי לא הכיר
אותו 18 אהובי עתה בנים אנחנו
ועדיין לא נגלה מה נהיה אבל אנו יודעים
כי בהגלות אליו נהיה דומים אליו כי
נראה אותו כאשר הוא 19 וכל אשר
יקוה אליו יטהר נפשו כאשר הוא טהור
20 ואם אמר אדם אני אוהב את אלהים
ואת אחיו הוא שקר כי אם לא יאהב את
אחיו אשר ראה איך יאהב את אלהים
אשר לא ראה 21 ומצוה נתן לנו אלהים
כי אם יאהב אדם את אלהים יאהב גם
את אחיו

13 1 אם אמר אדם אני אוהב את אלהים
ואת אחי ואת אמי ואת אבי ואת בני
ואת בתי ואת אשתי ואת אחותי ואת
אמותי ואת בעלי ואת נשי ואת חמי
ואת חמותי ואת כל אשר לי ואת כל
אשר לבני ואת כל אשר לבעלי ואת כל
אשר לנשי ואת כל אשר לחמי ואת כל
אשר לח

הלך אל אחיו ויאמר לו אחי מי הכה אתך
ויאמר אליו אבי הכה אתי אל בית אלהים
ויבא אל בית אלהים ויתנבא לפני העם
ויבא אל אביו ויאמר לו אי כה אמר אדני
אל תתנבא בבית אל ויאמר אליו איש
אלהים אנכי גם אני כמוך ומלאך דבר
אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל
ביתך ויחי ויכחשהו ויאכל לחם בביתו
ויבא אל אביו ויאמר לו אי כה אמר אדני
כי מרית את פי יהוה ולא שמרת את
המצוה אשר צוה אתך יהוה אלהיך
ותשב לאכל לחם ולשתות מים בעבור
אשר אמר אליך אל תאכל לחם ואל
תשתה מים לא יבוא נבלתך אל קבר
אבתיך ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותו מים ויחבש לו את האתון
לנביא אשר השיבו ויהי כי הלך
ויפגע בו אריה בדרך ויהי נבלתו
מושלכת בדרך והאתון עמדה אצלו
גם האריה עמד אצל הנבלה הנה
אנשים עברים וראו את הנבלה
מושלכת בדרך והאריה עמד אצל
הנבלה ויבאו הנביא הזקן אשר
השיב מן הדרך ויאמרו אי זה
הנביא אשר בא מאת יהוה אל
ירבעם אשר הכה אתו יהוה כדבר
אשר דבר אל אל הנביא הזקן
ויאמר אל בניו לאמר חבשו לי
את האתון ויחבשו ויעל ויבא
ויפגר נבלתו בדרך והאתון
עמדה אצלו לא אכלה הנבלה
ולא טרפה את האתון ויקח
הנביא את נבלת איש האלהים
אשר הביא מן הדרך וישא אתה
הנביא הזקן אל עיר לספד
ולקבר אתו ויבא נבלתו אל
קברו לספד לו ויאמר אל בניו
לאמר אי אחי יספדו לי ויבא
אל הנבלה אשר קבר איש האלהים
אשר בו נקבר עצמותיו אל
עצמותיו כי אמרו אמר אל
מזבח בבית אל אשר בשמרון
כי בדבר יהוה אשר קרא אל
המזבח בדבר יהוה ואל כל
בתי במות אשר בערי שמרון
אשר חטאו מלכי ישראל
אשר עשו אל המזבחות
ויהי אחרי הדבר הזה לא
שב יהוה מחרון אפו הגדול
אשר חרה אפו בבעל יהודה
ויאמר יהוה אל אחיה הנביא
הנה הנערים אשר לירבעם
חלים בדבר אשר דבר אל
אשתו לאמר קומי נא והתנכרי
ולבשת אחר ולא תודעי כי
אשת ירבעם את והלכת שלה
אל אחיה הנה שם הוא אשר
דבר אלי לאמר אשר אמר
אל העם הזה אל אשר אמר
אל אשתו ירבעם הנה אנכי
שלח לדבר אל אדני אל
אחיה הנביא הזקן לא

הנביאים אשר אתם נבאים אל אדמת ישראל ואל
ירושלים אל אדמת יהודה לאמר כה אמר יהוה
צבאות הנה אני מביא עליהם רעה אשר לא
יוכלו לצאת מתחת צוארותיהם ולא יוכלו
להתהלך זקופים כי קרוב יום יהוה לכל הגוים
אשר עשו אתכם כן יעשה לכם גמול שבתיכם
ישוב בראשכם ועל ראש בניכם אשר אתם
אמרתם אל נא אל נא אל אל תנבאו בשם יהוה
לבלתי הנבא בדמי אל תרצחו נקי כי לא שלחו
יהוה אלהיכם ואתם תנבאו לכם שקר לכן
כה אמר יהוה אל הנביאים אשר אתם נבאים
אל

8 ܘܩܠܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܕܥܡܗܘܢ ܩܪܝܒܝܢ ܠܬܪܝܢ ܐܚܝܢ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܩܒܪܐ
9 ܐܦܠܐܝܢ ܗܘܝܢ ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܕܐܬܪܡܝ ܠܗ ܫܒܥܐ ܫܝܛܢܐ ܡܢܗ
(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark
16:9-20.) ܕܐܙܠܬ ܠܡܬܪܬܗ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢ ܬܪܥܝܗ ܕܬܪܥܝܗ ܕܗܘܘ ܒܟܝܐ
ܕܒܟܝܬܐ ܘܐܡܪܬ 10 ܠܬܠܡܝܕܝܗ ܕܐܙܠܬ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܡܓܕܠܝܬܐ ܕܚܙܬܗ ܠܗ
ܕܒܟܝܬܐ ܘܐܡܪܘ 11 ܕܫܡܥܘ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܗ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ
ܐܠܐ 12 ܒܬܪ ܗܢܘܢ ܬܪܬܝܢ ܐܬܪܥܝܘ ܒܨܠܡܐ ܐܚܪܬܐ ܠܬܪܝܢ ܗܠܟܘ ܠܚܩܠܐ
ܕܐܙܠܘ ܘܡܘܕܥܘ ܠܫܪܝܬܐ ܐܦܠܐ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ 13 ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܗܘܘ
ܕܐܙܠܘ ܠܬܪܥܝܗ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ 14 ܒܣܘܡ ܗܘܘ
ܕܐܬܪܥܝܘ ܠܬܪܬܥܣܪ ܕܡܫܬܝܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܢ ܠܐ ܡܗܝܢܝܢ ܕܠܐ ܡܨܕܩܝܢ
ܠܡܚܙܝܗܘܢ ܕܩܡܘ ܡܢ ܡܝܬܐ 15 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܙܠܘ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ,
ܘܟܪܙܘ ܠܒܪܢܬܐ ܠܟܠܗ ܒܪܢܫܐ 16 ܡܗܝܡܢ ܘܡܬܥܡܕ, ܢܬܚܝܐ ܘܐܬܝܠܕ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܗܝܡܢ 17 ܘܐܢܫܐ ܕܡܗܝܡܢ ܠܗ ܢܣܝܢ
ܒܫܡܝ ܐܬܪܡܝ ܫܕܝܢ ܒܫܠܝܢ ܠܫܢܝܢ ܚܕܬܐ ܡܡܠܠܝܢ 18 ܒܐܝܕܝܢ ܢܣܩܘܢ
ܚܝܐ ܠܐ ܢܫܬܐܠܘܢ ܡܕܡ ܡܝܬܐ ܢܫܬܐܠܘܢ ܠܐ ܢܙܩܘܢ ܥܠ ܚܠܝܢ
ܐܝܕܝܗܘܢ ܢܣܝܡܘܢ ܠܚܘܠܝܢ 19 ܘܗܘܐ ܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܒܬܪ ܕܡܡܠܠ ܥܡܗܘܢ
ܠܫܡܝܐ ܘܝܬܒ ܒܝܡܝܢܗ ܕܐܠܗܐ 20 ܘܐܢܘܢ ܢܦܩܘ ܘܟܪܙܘ ܠܟܠ ܐܬܪܐ
ܡܪܝܡ ܥܡܗܘܢ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܒܟܠܗ ܥܒܕܐ ܘܐܬܬܝܡܘ ܐܬܘܬܐ ܕܫܘܪܝܐ

ܡܬܝܠܐ

1 ܡܬܠܝ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܕܥܬܐ ܘܠܡܣܪܬܐ ܠܡܦܠܓ
ܡܠܝܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܣܬܟܠܬܐ ܠܡܬܠܝܬܐ ܕܡܠܝܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܬܩܢܢ ܠܚܟܝܡܘܬܐ
2 ܘܠܡܣܪܬܐ ܠܡܣܬܟܠ ܒܡܠܝܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܬܩܢܢ ܠܡܠܦܢ ܠܚܟܝܡܘܬܐ
ܘܠܡܣܪܬܐ ܠܡܣܬܟܠ ܒܡܠܝܐ ܕܡܠܬܐ ܕܡܬܩܢܢ ܠܡܠܦܢ ܠܚܟܝܡܘܬܐ
3 ܠܡܣܟܠ ܠܡܫܪܝܐ ܕܡܠܦܐ ܕܫܘܬܐ ܕܙܕܩܐ ܕܕܝܢܐ ܘܕܫܘܝܐ ܘܕܡܝܪܘܬܐ
ܕܬܗܘܐ ܠܝܠܕܐ ܠܡܬܠܠ ܠܗܘܢ ܠܥܪܡܐ ܕܝܕܥܘܢ ܡܠܬܐ ܘܡܣܬܟܠܬܐ
ܕܡܫܬܠܡ ܠܗܘܢ ܠܥܪܡܐ ܕܝܕܥܘܢ ܡܠܬܐ ܘܡܣܬܟܠܬܐ ܕܡܫܬܠܡ ܠܗܘܢ
4 ܠܡܬܠ ܠܥܪܡܐ ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ ܠܥܪܡܐ ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ ܠܥܪܡܐ ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ

מתנשאים הרבה לגבהה הרבה מדי, ומתחת הרגליים
הנמהרות

2 ואם לא בטבעה אבן אחת מתחת
לאבן הנמהרת מדי 2 ונמעטו הימים הרבה בלי
מדתם אחת מהם 3 ולא יוכלו הפועלים לבנות בית
אחר כאשר הוא לבנה אחת מתחת לאבן הנמהרת
4 אולם אם לא יהיו מדות מתחלפות בגבהי
הבנינים הנמהרים ובגבהי הגבעות הנמהרות
כי אי אפשר לבנות בית גדול ונשגב בלי
שיהיו מדות שונות, ומתחת לכל אבן הנמהרת
ומתחת לכל גבעה נמהרת, ומתחת לכל בית
גדול 5 בנה בונה הרבה בתים בלי מדות
בגבהי הבתים 6 ולא יבנו בתים אחרים
בגבהי הבתים הנמהרים ובגבהי הגבעות
הנמהרות 7 אולם אם יבנו בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
בגבהי הבתים 8 ואם יבנו בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו הבנאים לבנות בתים ואם יבנו
בתים בגבהי הגבעות הנמהרות 9 ואם יבנו
בתים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
10 לא יוכלו לבנות בתים ואם יבנו בתים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות 11 אולם
לבנות בתים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לבנות בתים בגבהי הגבעות הנמהרות, ובגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות 12 ואם
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא
יוכלו לבנות בתים 13 ובגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות אינם יכולים לבנות בתים 14
ובגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות אינם
יכולים לבנות בתים אם לא יהיו מדות
אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
15 ואם לא יהיו מדות אחרות בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו
לבנות בתים 16 אולם אם יבנו בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא
יוכלו לבנות בתים 17 ובגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים
18 ולא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות
19 ואם לא יהיו מדות אחרות בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו
לבנות בתים 20 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו
לבנות בתים אם לא יהיו מדות אחרות
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות 21 ואם
לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו מדות
אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
22 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
23 ואם לא יוכלו לבנות בתים, אבל יוכלו
לבנות בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות אם לא יוכלו לבנות בתים
24 ולא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יהיו
מדות אחרות 25 ובגבהי הגבעות הנמהרות הרבה
מדות אם לא יוכלו לבנות בתים אם לא
יהיו מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות אם לא יוכלו לבנות בתים
26 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות אם לא יוכלו לבנות בתים
27 ואם לא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יוכלו
לבנות בתים, ובגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים 28 ולא יוכלו לבנות בתים
אחרים, אלא אם יהיו מדות אחרות בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות 29 ואם יבנו בתים
אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים, אבל יוכלו לבנות בתים
אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
30 ואם לא יהיו מדות אחרות בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים
31 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים 32 ואם
לא יהיו מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים 33 ואם יבנו
בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים, אבל יוכלו לבנות בתים
אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
34 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים
35 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים
אם לא יהיו מדות אחרות בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות 36 ואם יבנו בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא
יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו מדות
אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
37 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו מדות
אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
38 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים, אבל יוכלו לבנות בתים
אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
39 ואם עלה לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים
40 ולא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות, ואם יבנו בתים אחרים
41 ואם לא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות, אבל יוכלו לבנות
בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
42 ואם לא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות 43 ואם עלה לבנות בתים
אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו מדות
אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
44 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות אם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
45 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
46 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
47 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
48 ואם עלה לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות, אבל יוכלו לבנות
בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
49 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים
50 ואם לא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות 51 ואם יבנו בתים
אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו מדות
אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
52 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות לא יוכלו לבנות בתים

3 כאשר מתבאסים הם בגבהים הנמהרים
כמו בגבהי הגבעות הנמהרות פעלים פעלים כמספר בני ישראל
אינם כבלים אחרים אלא, מעשה פעלים פעלים פרוים
2 בגבהי הגבעות הנמהרות אינם אחרים אלא מעשה
אינם בגבהים הנמהרים אינם אחרים אלא מעשה
כמו אם יבנו בתים אחרים אלא אם יבנו בתים
אחרים אם לא יהיו מדות אחרות בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות 3 ואם יבנו בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות, אבל יוכלו בני ישראל
לבנות בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות
4 ואם לא יוכלו בני ישראל לבנות בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
5 אם לא יוכלו בני ישראל לבנות בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
6 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות אם לא יוכלו לבנות בתים
7 ואם לא יוכלו בני ישראל לבנות בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יוכלו
לבנות בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
8 אבל יוכלו בני ישראל לבנות בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לבנות בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
אם לא יוכלו בני ישראל לבנות בתים אחרים
בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
9 ואם יבנו בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות
הרבה מדות אם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
10 ואם לא יוכלו לבנות בתים אם לא יהיו
מדות אחרות בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
11 אבל יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי הגבעות
הנמהרות הרבה מדות, ובגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
לבנות בתים אחרים בגבהי הגבעות הנמהרות הרבה מדות
12 ואם לא יוכלו לבנות בתים אחרים בגבהי
הגבעות הנמהרות הרבה מדות אם לא יהיו מדות

13 אם הם
יבחר מהם מלאכים לא מלאכים מבחרים לעשות
מלחמה לא אמון אחרי בחר מהם בחר הפסד לבה
14 מבחרים מלאכים לא אמון אחרי בחר מהם בחר
מלאכים לא אמון אחרי בחר מהם בחר הפסד לבה
15 בר רע משחית מלאכים לבה מעמקים מלאכים
מלאכים אמון מלאכים לא אמון אחרי בחר מהם בחר
16 חשוב אמון מלאכים מלאכים לא אמון אחרי בחר
מהם מהם אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון
אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים
מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון
לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
17 אמון מלאכים מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
18 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
19 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
20 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
21 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
22 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
23 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
24 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
25 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
26 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
27 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
28 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
29 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
30 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
31 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
32 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
33 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
34 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
35 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
36 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
37 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
38 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים

4

1 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
2 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
3 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
4 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
5 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
6 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
7 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
8 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
9 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
10 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
11 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
12 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
13 אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים
אמון אמון לבה מבחרים מלאכים אמון אמון לבה
מבחרים מלאכים אמון אמון לבה מבחרים מלאכים

לחשבון 44 אלישע אם מדוע ראל ראמרו מאלהיהם מזבחות
ארצם ר אלישע בחרבם מדוע מלכי

5

ראמרו ראלהי בחרבם בעבר, בעבור חלום 2 ויאמר ר אליהו
מאיש אשה אמר אם לו מדוע ר אליהו ר ויאמר
ויבקשהו מאיש ויבא ויגש לפני מדע מי אליהו בחרב לו אמנם
אמר אליהו אמר אמר ר אליהו 3 ויגש מאיש ויגש
אמר אמר אליהו אמר אמר אליהו אמר אמר אליהו
מלך אמר אמר אליהו אמר אמר אליהו אמר אמר אליהו

22 ולבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
23 אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
24 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
25 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
26 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
27 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
28 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
29 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
30 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
31 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
32 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
33 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
34 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
35 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
36 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
37 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
38 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
39 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
40 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
41 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
42 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
43 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
44 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
45 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
46 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
47 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
48 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה
49 לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה

אם אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה ולבבה אשר אם לבבה

ΩΑΝΑΛ 8 ΩΑΝΑΛ 8

1 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
2 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
3 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
4 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
5 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
6 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
7 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
8 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
9 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
10 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
11 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
12 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
13 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
14 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
15 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
16 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
17 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
18 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
19 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
20 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
21 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
22 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
23 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
24 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
25 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
26 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
27 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
28 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
29 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
30 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
31 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
32 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ (Abyssos g12)
33 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
34 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
35 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
36 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
37 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ
38 ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ ΩΑΝΑΛ

מלכותו ונתנה לאחר, אשר לא הלך אחרי
מצותי ועשה הרע בעיני, ולא שמר את
אשר צויתי אותו׳ 11 לכן אמר יהוה
הנני קורע את הממלכה מעליך
ונתתי אותה לעבדך׳ 12 רק בימיך
לא אעשנה, בעבור דוד אביך
מיד בנך אקרענה׳ 13 ולא אקרע
את כל הממלכה
אחד אתן לבן־
אבל אחד אתן לשבט
בעבור דוד עבדי
ובעבור ירושלם
אשר בחרתי׳ 14 ויקם יהוה
שטן לשלמה
את הדד
האדמי מזרע
המלך׳ 15 והיה
בהשחית דוד
את אדום
בעלות יואב
שר־הצבא
לקבר
את
החללים
ויך כל־
זכר באדום׳
16 כי שם
שבו יואב
וכל־ישראל
עד־הכרתו
את כל־
זכר באדום׳
17 והדד
ברח הוא
ואנשי־אדום
עבדי אביו
אתו׳ 18 ויקומו
מן־מדין
ויבאו
פארן
ויקחו
אנשים
מפארן
ויבאו
מצרים
אל־פרעה
מלך־מצרים
אשר
נתן־לו
בית
ולחם־
לו אכל׳
19 ויחן
פרעה
את־הדד
מאד
בעיני
פרעה
ויתן־לו
אשה
את־אחות
אשתו
אחות
תחפנס
הגבירה׳
20 ותלד
אחות
תחפנס
לדד
את־
גנובת׳
21 ושמע
דד
במצרים
כי שכב
דוד
עם־אבתיו
ויאמר
פרעה
אל־דד
שלחני
ויאמר
אליו
אם־
כי־אם
תן־נא
לי׳
22 ויאמר
אליו
מאומה
כי
אם־
שלחנו
נא׳
ויאמר
לא
אם־
שלחנו
נא׳
23 ויקם
אלהים
לו
שטן
את
רזון
בן־
אלידע
אשר
ברח
מאת
הדדעזר
מלך־צובה
אדניו׳
24 ויקבצו
אליו
אנשים
ויהי
שר־גדוד
בהרג
דוד
אתם
ויהרגו
אנשים
לדמשק
וישבו
בה
וימלכו
בדמשק׳
25 והיה
שטן
ישראל
כל־הימים
אשר
היה
הדד
ורע
בישראל
ויקץ
בארם׳
26 וירבעם
בן־נבט
אפרתי
מן־הצרדתי
עבד
שלמה
ושם־אמו
צרועה
אלמנה
וירם
גם־הוא
יד
במלך׳
27 וזה
הדבר
אשר־הרים
יד
במלך
שלמה
בנה
את־מלוא
סגר
את־פרץ
עיר־דוד
אביו׳
28 והאיש
ירבעם
גבור
חיל
ויראה
הנער
את־
המלאכה
כי־עשה
הוא
מנהל
לכל־
עבודת
בית־יוסף׳
29 ויהי
בעת
ההיא
וירבעם
יצא
מירושלם
ומצא
אותו
אחיה
השלני
הנביא
בדרך
והוא
מתכסה
בשלמה
חדשה
ושניהם
לבדם
בשדה׳
30 ויתפש
אחיה
את־
השלמה
אשר
עליו
ויקרע
אתה
שנים־עשר
קרעים׳
31 ויאמר
לירבעם
קח־לך
עשרה
קרעים
כי־כה
אמר
יהוה
אלהי־
ישראל
הנני
קורע
את־
הממלכה
מיד
שלמה
ונתתי
לך
את־
עשרת
השבטים׳
32 ושבט
אחד
יהיה
לו
בעבור
עבדי
דוד
ובעבור
ירושלם
העיר
אשר
בחרתי
מכל־
שבטי
ישראל׳
33 תחת
אשר
עזבוני
ויתחוו
לעשתרת
אלהי
צידנים
לכמוש
אלהי
מואב
ולמלכם
בדרכי
לעשות
הישר
בעיני
ומשפטי
וחקותי
כדוד
אביו׳
34 ולא
אקח
את־
כל־
הממלכה
מידו
כי־
נשיא
אני
כל־
ימי
חייו
בעבור
דוד
עבדי
אשר
בחרתי
אשר
שמר
מצותי
וחקותי׳
35 ולקחתי
את־
הממלכה
מיד
בנו
ונתתי
אותה
לך
את
עשרת
השבטים׳
36 ולבנו
אתן
שבט
אחד
למען
היות
נר
לדוד
עבדי
כל־
הימים
לפני
בירושלם
העיר
אשר
בחרתי
לשום
שמי
שם׳
37 ואתה
אקחך
ומלכת
בכל
אשר
תאוה
נפשך
והיית
למלך
על
ישראל׳
38 והיה
אם־
תשמע
את־כל־
אשר
אצוך
והלכת
בדרכי
ועשית
הישר
בעיני
לשמר
חקותי
ומצותי
כאשר
עשה
דוד
עבדי
והיה
עמך׳
39 ואענה
את־זרע
דוד
בגלל
זאת
אך
לא
כל־
הימים׳
40 ובקש
שלמה
להמית
את־
ירבעם
ויקם
ירבעם
וינס
מפני
שלמה
מצרים
אל־שישק
מלך־מצרים
ויהי
במצרים
עד־
מות
שלמה׳
41 ויתר
דברי
שלמה
וכל־
אשר־עשה
וחכמתו
הלוא
הם
כתובים
על־
ספר
דברי
שלמה׳
42 והימים
אשר
מלך
שלמה
בירושלם
על
כל־
ישראל
ארבעים
שנה׳
43 וישכב
שלמה
עם־
אבתיו
ויקבר
בעיר
דוד
אביו
וימלך
רחבעם
בנו
תחתיו׳
9 1 ויהי
רחבעם
הלך
שכם
כי
שכם
באו
כל־
ישראל
להמליך
אתו׳
2 והיה
כשמע
ירבעם
בן־נבט
והוא
עדיין
במצרים
אשר
ברח
מפני
שלמה
וישב
ירבעם
במצרים׳
3 וישלחו
ויקראו
לו
ויבא
ירבעם
וכל־
קהל
ישראל
וידברו
אל־
רחבעם
לאמר׳
4 אביך
הקשה
את־
עלנו
ועתה
הקל
מעבדת
אביך
הקשה
אשר
נתן
עלינו
ונעבדך׳
5 ויאמר
אליהם
עוד
שלשת
ימים
ושובו
אלי
וילכו
העם׳
6 והמלך
רחבעם
נעצה
את־
הזקנים
אשר
היו
עמדים
לפני
שלמה
אביו
בהיותו
חי
לאמר
איך
אתם
יועצים
להשיב
את־
העם
הזה׳
7 וידברו
אליו
לאמר
אם־
היום
תהיה
עבד
לעם
הזה
ועבדתם
ודברת
אליהם
דברים
טובים
והיו
לך
עבדים
כל
הימים׳
8 והוא
עזב
את־
עצת
הזקנים
אשר
יעצוהו
ויועץ
את־
הנערים
אשר
גדלו
אתו
העמדים
לפניו
לאמר׳
9 ויאמר
אליהם
מה־
אתם
יועצים
ונשיב
דבר
את־
העם
הזה
אשר
דברו
אלי
לאמר
הקל
מעבדת
אביך
אשר
נתן
עלינו
ונעבדנו׳
10 וידברו
אתו
הנערים
אשר
גדלו
אתו
לאמר
כה־תאמר
לעם
אשר
דברו
אליך
לאמר
אביך
הכבד
את־
עלנו
ואתה
הקל
מעלינו
כה־תאמר
אליהם
קטני
עבה
מחלצי
אבי׳
11 ועתה
אבי
העמיס
עליכם
עול
כבד
ואני
אוסיף
על
עולכם
אבי
יסר
אתכם
במקרעות
ואני
איסר
אתכם
בעקרבים׳
12 ויבא
ירבעם
וכל־
העם
אל־
רחבעם
ביום
השלישי
כאשר
דבר
המלך
לאמר
שובו
אלי
ביום
השלישי׳
13 ויענם
המלך
קשות
ויעזב
המלך
רחבעם
את־
עצת
הזקנים
אשר
יעצוהו׳
14 וידבר
אליהם
כעצת
הנערים
לאמר
אבי
הכבד
את־
עלכם
ואני
אוסיף
על־
עולכם
אבי
יסר
אתכם
במקרעות
ואני
איסר
אתכם
בעקרבים׳
15 ולא־
שמע
המלך
אל־
העם
כי־
נסבה
היא
מעם
יהוה
למען
הקים
את־
דברו
אשר
דבר
יהוה
ביד
אחיה
השלני
אל־
ירבעם
בן־נבט׳
16 וכראות
כל־
ישראל
כי־לא
שמע
המלך
אליהם
ויענו
העם
לאמר
מה־
לנו
חלק
בדוד
ולא־
נחלה
לנו
בבן־
ישי
לאהליך
ישראל
עתה
ראה
בביתך
דוד
וילך
ישראל
לאהליו׳
17 ובני
ישראל
היושבים
בערי
יהודה
ירבעם
מלך
עליהם׳
18 ויהי
כי־שלח
המלך
רחבעם
את־
אדורם
אשר
על־
המסים
ויסקלו
בו
בני־
ישראל
אבן
וימת
ויתאמץ
המלך
רחבעם
לעלות
במרכבה
לנוס
ירושלם׳
19 ויפשעו
ישראל
בבית
דוד
עד
היום
הזה׳
20 והיה
כשמע
כל־
ישראל
כי־שב
ירבעם
ויקראו
אתו
אל־
העדה
וימליכו
אתו
על־
כל־
ישראל
לא־
היה
אחר
מלך
בית־דוד
אלא
שבט
יהודה
לבדו׳
21 ויבא
רחבעם
ירושלם
ויקהל
את־
כל־
בית
יהודה
ושבט
בנימן
מאה
וחמשים
אלף
בחור
עשה
מלחמה
להלחם
עם־
בית
ישראל
להשיב
את־
הממלכה
לרחבעם
בן־
שלמה׳
22 ויהי
דבר־
אלהים
אל־
שמעיה
איש
האלהים
לאמר׳
23 אמר
אל־
רחבעם
בן־
שלמה
מלך
יהודה
ואל־
כל־
בית
יהודה
ובנימן
ואל־
יתר
העם
לאמר׳
24 כה
אמר
יהוה
לא
תעלו
ולא
תלחמו
עם־
אחיכם
בני
ישראל
שובו
איש
לביתו
כי
מאתי
נהיה
הדבר
הזה
וישמעו
את־
דבר
יהוה
וישבו
ללכת
כדבר
יהוה׳
25 ויבן
ירבעם
את־
שכם
בהר
אפרים
וישב
בה
ויצא
משם
ויבן
את־
פנואל׳
26 ויאמר
ירבעם
בלבו
עתה
תשוב
הממלכה
לבית
דוד׳
27 אם־
יעלה
העם
הזה
לעשות
זבחים
בבית
יהוה
בירושלם
ושב
לב
העם
הזה
אל־
אדניהם
אל־
רחבעם
מלך
יהודה
והרגוני
ושבו
אל־
רחבעם
מלך
יהודה׳
28 ויועץ
המלך
ויעשה
שני
עגלי
זהב
ויאמר
אליהם
רב
לכם
מעלות
אל־
ירושלם
הנה
אלהיך
ישראל
אשר
העלוך
מארץ
מצרים׳
29 ויתן
אחד
בבית־
אל
והאחד
נתן
בדן׳
30 והדבר
הזה
היה
לחטאה
וילכו
העם
לפני
האחד
עד־
דן׳
31 ואת־
בית
במות
עשה
ויעש
כהנים
מקצות
העם
אשר
לא־
מבני
לוי
ויעל
על־
המזבח
אשר
עשה
בבית־
אל
בחמשה
עשר
יום
בשמנה
עשר
חדש
בחדש
אשר
בדה
מלבו
ויחג
חג
לבני
ישראל
ויעל
על־
המזבח
לקטר׳
32 ויעל
בבית־
אל
ביום
עשר
לחדש
השמיני
בחדש
אשר
עשה
מלבו
ויעל
על־
המזבח
כן
עשה
בבית־
אל
לזבח
לעגלים
אשר
עשה
ויפקד
בבית־
אל
את־
כהני
הבמות
אשר
עשה׳
33 ויעל
על־
המזבח
אשר
עשה
בבית־
אל
בחמשה
עשר
יום
בשמנה
עשר
חדש
בחדש
אשר
בדה
מלבו
ויעשה
חג
לבני
ישראל
ויעל
המזבח
לקטר׳

מלאך הראשון שפך את כעסו של אלוהים
אל תוך האדמה, ונגע פצע רע וכואב
באדם אשר נשא את סימן החיה ואשר
השתחווה לצלמה. 3 המלאך השני שפך
את כעסו אל הים, והפך אותו לדם
כדם של מת, וכל יצור חי בים מת.
4 המלאך השלישי שפך את כעסו אל
הנהרות ואל מעיינות המים, והם
הפכו לדם. 5 ואז שמעתי את מלאך
המים אומר: "צדיק אתה, אדון
הווה והיה והעתיד, כי שפטת את
הדברים האלה. 6 כי שפכו דם של
קדושים ונביאים, ולכן נתת להם
לשתות דם – הם ראויים לכך." 7 ואז
שמעתי את המזבח אומר: "אכן,
אדון אלוהי כל הצבאות, משפטיך
אמת וצודקים." 8 המלאך הרביעי
שפך את כעסו אל השמש, ונתן לה
כוח לשרוף את האנשים באש.
9 האנשים נשרפו בחום עז, אך
הם קיללו את שם אלוהים, בעל
הכוח על המכות האלה, ולא חזרו
בתשובה כדי לכבד אותו. 10 המלאך
החמישי שפך את כעסו אל כסא
החיה, והממלכה שלה נעשתה
חשוכה. האנשים נשכו את לשונם
מכאב, 11 ואז קיללו את אלוהי
השמים בגלל הכאבים ובגלל
הפצעים, ולא חזרו בתשובה
מרעם מעשיהם. 12 המלאך השישי
שפך את כעסו אל הנהר הגדול
פרת, והמים שלו יבשו, כדי
שיוכלו המלכים מן המזרח
לעבור בקלות. 13 ואז ראיתי
שלושה רוחות טמאות דמויות
צפרדעים יוצאות מפי הדרקון,
מפי החיה ומפי הנביא השקר.
14 כי אלה רוחות שדים
המבצעות אותות, והן יוצאות
אל מלכי העולם כולו כדי
לאסוף אותם למלחמה
הגדולה של יום הדין
של אלוהים הכל יכול.
15 הנה, אני בא כגנב!
אשרי מי שער ער
ושומר על בגדיו,
כדי שלא אלך
ערום ויראו
את בושתי."
16 (Hadēs g86) ואז
אספו המלאכים
את המלכים
אל מקום
שנקרא בעברית
הר מגידו.
17 המלאך
השביעי שפך
את כעסו
באוויר,
ומתוך
היכל
השמים
יצא
קול
גדול
ואמר:
"נגמר!"
18 ואז
היו
קולות
ורעמים
ומבול
גדול
מאוד,
כמו
לא היה
מעולם
מאז
שהאדם
נברא
על
הארץ.
19 אותו
רגע
הרעיד
אלוהים
את
הארץ
ואת
ההרים
ואת
האיים.
20 כל
הערים
הגדולות
נפלו
ונהרסו,
ואי
אפשר
היה
לראות
אפילו
איים
ומישורים.
21 כל
הבלוקים
הגדולים
של
אבן
ירדו
מן
השמים
אל
האנשים,
כל
אבן
שמשקלה
כמו
שלושים
קילוגרם.
ואז
קיללו
האנשים
את
אלוהים
בגלל
המכה
הזו,
כי
היא
הייתה
כואבת
מאוד.

11

ואז
נתנו
לי
מקל
מדידה
דמוי
מקל
מדידה
ואמר
לי
מלאך
לך
ומדד
את
המקדש
של
אלוהים
ואת
המזבח
ואת
האנשים
שעובדים
בו.
2 אבל
אל
תמדוד
את
החצר
החיצונית
של
המקדש,
כי
ניתנה
לגויים
ורמסו
את
העיר
הקדושה
ארבעים
ושתיים
חודשים.
3 ואני
אתן
לשני
עדי
אמת
שלי
לנבא
לבושים
בשקים
אלף
ומאתיים
ושישים
יום.
4 אלה
הם
שני
עצי
הזית
ושני
המנורות
שעומדות
לפני
אלוהי
הארץ.
5 אם
מישהו
ינסה
לפגוע
בעדים
אש
תצא
מפיהם
ותאכל
את
אויביהם.
6 הם
יכולים
לסגור
את
השמים
כדי
שלא
יירד
גשם
בזמן
שהם
מתנבאים,
ויש
להם
כוח
להפוך
מים
לדם
ולהכות
את
הארץ
בכל
מיני
מכות
אם
ירצו
לכך.
7 כאשר
יסיימו
את
עבודתם
אל
תפחד
מן
החיה
שעולה
מן
התהום
ומלחמה
עם
הקדושים
ומנצחת
אותם
ומרגיזה
אותם
ומהרגת
אותם.
8 גופותיהם
ינוחו
ברחוב
הגדול
של
העיר
הגדולה
שנקראת
בסמלים
סדום
ומצרים,
שבה
נצלב
אדוננו.
9 אנשים
מכל
העמים
ומכל
השבטים
ומכל
הלשונות
ומכל
הגויים
יראו
את
גופותיהם
שלושה
ימים
וחצי
ולא
יתירו
לקבור
אותם
בקברים.
10 אנשי
הארץ
ישמחו
ויגיל
לבם
ויתנו
מתנות
זה
לזה
בגלל
שני
הנביאים
שהיו
מעיקים
עליהם
מאוד.
11 אבל
אחרי
שלושה
ימים
ומחצה
נכנסה
בהם
רוח
חיים
מאת
אלוהים
ועמדו
על
רגליהם
ופחד
גדול
נפל
על
כל
אלה
שראו
אותם.
12 ואז
שמעו
קול
גדול
מן
השמים
אומר
להם:
"עלו
לכאן!"
ועלו
לשמים
בענן
ואויביהם
ראו
אותם.
13 באותו
רגע
היה
רעש
גדול
מאוד
ועשירית
מן
העיר
נפלה
ושבעת
אלפים
אנשים
נהרגו
בגלל
רעידת
האדמה
ואלה
שנותרו
נבהלו
מאוד
ונתנו
כבוד
לאלוהי
השמים.
14 הוי
השני
עבר,
אך
הנה
הוי
השלישי
בא
מהר
מאוד.
15 ואז
תקע
המלאך
השביעי
בשופר,
ונשמעו
קולות
גדולים
בשמים
אומרים:
"הממלכות
של
העולם
הפכו
לממלכות
של
אדוננו
ומשיחו,
והוא
ימלוך
לעולם
ועד."
16 (Hadēs g86) ואז
הזקנים
עשרים
וארבעה
שישבו
לפני
אלוהים
על
כסאותיהם
נפלו
על
פניהם
והשתחוו
לו.
17 הם
אמרו:
"אנחנו
מודים
לך,
אדון
אלוהים
כל
יכול,
אתה
שהווה
והיה
והעתיד,
כי
לקחת
את
כוחך
הגדול
ומלכת.
18 הגויים
כעסו
מאוד,
אבל
הגיע
הזעם
שלך
ועת
הדין
של
המתים
ועת
לתת
שכר
לעבדיך
הנביאים
ולקדושים
ולאלה
שיראים
מן
שמך
הגדול
הן
לקטנים
והן
לגדולים
ולהשחית
אלה
שהשחיתו
את
הארץ."
19 ואז
נפתח
היכל
אלוהים
בשמים
ונראה
בתוכו
ארון
הברית
שלו.
ואז
היו
קולות
ורעמים
ומבול
גדול
ורעידת
אדמה
וברד
כבד.

12

ואז
נראה
אות
גדול
בשמים:
אישה
לבושה
בשמש
ועל
רגליה
הירח
ועל
ראשה
עטרה
של
שנים
עשר
כוכבים.
2 היא
הייתה
בהריון
וצעקה
מכאבי
הלידה
ומייסורי
הלידה
הקשים.
3 ואז
נראה
אות
אחר
בשמים:
דרקון
אדום
גדול
עם
שבעה
ראשים
ועשרה
קרניים
ועל
ראשיו
שבעה
כתרים.
4 זנבו
גרר
שליש
מן
הכוכבים
שבשמים
והטיל
אותם
לארץ.
הדרקון
עמד
לפני
האישה
שעמדה
ללדת
כדי
לבלוע
את
בנה
ברגע
שיולד.
5 היא
ילדה
בן
זכר
שעתיד
לרעות
את
כל
העמים
בשבט
ברזל,
אבל
בנה
נחטף
ונלקח
אל
אלוהים
ואל
כסאו.
6 האישה
ברחה
אל
המדבר
אל
מקום
שאלוהים
הכין
עבורה
כדי
שיגדלו
אותה
שם
אלף
ומאתיים
ושישים
יום.
7 ואז
פרצה
מלחמה
בשמים:
מיכאל
והמלאכים
שלו
נלחמו
בדרקון
והדרקון
והמלאכים
שלו
נלחמו
בחזרה,
8 אבל
הם
לא
הספיקו
לנצח
ולא
נמצא
עוד
מקום
בשמים
עבורם.
9 הדרקון
הגדול
הושלך
לארץ,
הנחש
הקדמוני
שנקרא
השטן
ושל
כל
העולם
כולו
הוטעה
ונזרק
לארץ
יחד
עם
מלאכיו.
10 אז
שמעתי
קול
גדול
בשמים
אומר:
"עתה
הגיע
הישועה
והכוח
והמלכות
של
אלוהינו
ושל
משיחו,
כי
הושלך
מקטרג
אחינו
אל
הארץ,
זה
שהאשים
אותם
יומם
ולילה
לפני
אלוהינו.
11 אבל
הם
ניצחו
אותו
בגלל
דם
הכבש
ובגלל
עדות
דבריהם
ולא
אהבו
את
חייהם
עד
המוות.
12 לכן
שמחו
השמים
ואלה
שגרים
בהם!
אבל
אוי
לארץ
ולים,
כי
השטן
ירד
אליהם
בכעס
גדול
כי
יודע
הוא
שנותר
לו
זמן
קצר."
13 כאשר
הדרקון
ראה
שהושלך
לארץ
הוא
רדף
אחרי
האישה
שילדה
את
הבן
הזכר.
14 אבל
לאישה
נתנו
כנפי
נשר
גדולות
כדי
שתוכל
לעוף
אל
המדבר
אל
מקומה
שבו
היא
מוגנת
ומוזנת
שלוש
שנים
וחצי,
רחוק
מן
הנחש.
15 ואז
הוציא
הנחש
מפיו
נהר
גדול
של
מים
כדי
לגרוף
אותה
ולהרוס
אותה
בזרם
שלו.
16 אבל
הארץ
עזרה
לאישה
והפה
שלה
בלע
את
הנהר
שהוציא
הדרקון
מפיו.
17 אז
כעס
הדרקון
על
האישה
והלך
לעשות
מלחמה
עם
יתר
צאצאיה,
עם
אלה
שמקיימים
את
מצוות
אלוהים
ומחזיקים
בעדות
שלו
ישוע.
18 הדרקון
עמד
על
חוף
הים
הגדול
ונשמע
קול
גדול
מן
הים
אומר:
"הגיע
הזמן
שלי
לשלוט
בעולם
כולו
ולהרוג
את
כל
מי
שמאמין
בי."

לא כי, אחיה נביא ־ אמר אל ירבעם הלך אמר 2
ירבעם אשתך ־ אחיה אמר אל ירבעם הלך
את אשתך ־ ירבעם אמר אל ירבעם הלך
ירבעם אמר ־ כי ראיתי אלהים אחר
3 ואת לך עשרה הלבבות אמר אל ירבעם הלך
אמר לך ־ אם אחד אל אחיה אמר אל ירבעם הלך
4 ובעבור לך אמר אל ירבעם הלך אמר
אל אחיה אמר ־ אם אחד אל אחיה אמר אל ירבעם הלך

ויאמר 8 אדני מי אתה ויאמר אליו אני ה' אלהי
אביך אל תירא כי מצר מצרים אני ואעלך מן
הארץ הזאת אל הארץ הטובה ואל הרחבה אל
ארץ זבת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי 9 ועתה הנה צעקת
בני ישראל באה אלי וגם ראיתי את הלחץ אשר
מצרים לחצים אותם 10 ועתה לכה ואשלחך אל
פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים 11 ויאמר
משה אל האלהים מי אנכי כי אלך אל פרעה
והוצאתי את בני ישראל ממצרים 12 ויאמר כי אהיה
עמך וזה לך האות אשר שלחתיך בהוצאתך את
העם מן מצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה
13 ויאמר משה אל האלהים הנה אנכי בא אל בני
ישראל ואמרתי אליהם אלהי אבותיכם שלחני
אליכם ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם 14 ויאמר
אלהים אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר
לבני ישראל אהיה שלחני אליכם 15 ויאמר עוד
אלהים אל משה כה תאמר אל בני ישראל יהוה
אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר
דר 16 לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם
יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי אברהם
יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת
הנעשה לכם במצרים 17 ואמר עלה מעני מצרים
אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש 18 ושמעו לקולך
והבאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם
אליו יהוה אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה
נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו
19 ואני ידעתי כי לא יתן מלך מצרים אתכם
לבלתי הלך וגם בחזקה יד 20 ושלחתי את ידי
והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה
בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם 21 ונתתי את חן
העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא
תלכו ריקם 22 ושאלה אשה משכנתה וגרת
בביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת אתם
על בניכם ועל בנתיכם וניצלתם את מצרים
פרק ד 23 ויען משה ואמר והן לא יאמינו לי
ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך
יהוה 24 ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר
מטה 25 ויאמר השליכהו ארצה ויהי לנחש
ויברח משה מפניו 26 ויאמר יהוה אל משה
שלח ידך ואחז בזנבו ויהי למטה בכפו
27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדבר וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו
28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר
שלחו ואת כל האתות אשר צוהו 29 וילך משה
ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל
30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה
אל משה ויעש האתות לעיני העם 31 ויאמינו
העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל
ואת אשר ראה את עניים ויקדו וישתחוו
פרק ה 32 ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל
פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
את עמי וחגו לי במדבר 33 ויאמר פרעה מי
יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל
לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא
אשלח 34 ויאמרו אלהי העברים נקרה
נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה
ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב
35 ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה
ואהרן תפרעו את העם ממלאכתו לכו
לסבלתיכם 36 ויאמר פרעה עוד הרבים
עם הארץ ועתה תשביתם אותם מסבלתם
37 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם
ואת שטריו לאמר לא תוסיפון לתת תבן
לעם ללבן לבנים כתמול שלשם הם יקחו
להם 38 ואת מתכת הלבנים אשר הם עשים
תכלית אתם תטילו עליהם לא תגרעו
מהם כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר
נלכה נזבחה לאלהינו 39 תכבד העבודה
על האנשים ויעבדו בה ואל ישעו בדברי
שקר 40 ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו
אל העם לאמר כה אמר פרעה אינני נותן
לכם תבן 41 אתם לכו קחו לכם תבן
מאשר תמצאו כי אין גרע מעבדתכם
דבר 42 ותפץ העם בכל ארץ מצרים
לקש לתבן 43 והנגשים אצים לאמר כלו
מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות
התבן 44 וגם הוכו שטרי בני ישראל
אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר
מדוע לא כליתם חקכם לבנת כתמול
שלשם גם תמול שלשום 45 ויבאו שטרי
בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר
למה תעשה כה לעבדיך 46 תבן לא
נתן לעבדיך ולבנה אמרים לנו עשו
והנה עבדיך מכים וחטאת עמך 47 ויאמר
אליהם נרפים אתם נרפים על כן אתם
אמרים נלכה נזבחה ליהוה 48 ועתה לכו
עבדו את העם ותבן לא יתן לכם
ותכן לבנים תתנו 49 ויראו שטרי בני
ישראל כי ברע להם לאמר לא תגרעו
מלבנתיכם דבר יום ביומו 50 ויפגעו
את משה ואהרן הנצבים לקראתם בצאתם
מאת פרעה 51 ויאמרו אליהם יראה יהוה
עליכם וישפט אשר הסרחתם את ריחנו
בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב
בידם להרגנו 52 וישב משה אל יהוה
ויאמר אדני למה הרעותה לעם הזה
למה זה שלחתני 53 ומאז באתי אל פרעה
לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא
הצלת את עמך פרק ו 54 ויאמר יהוה אל
משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם
מארצו 55 וידבר אלהים אל משה
ויאמר אליו אני יהוה 56 וארא אל
אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעתי להם 57 וגם הקימתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען
58 ואני שמעתי את נאקת בני ישראל
אשר מצרים מעבדים אותם ואזכר את
בריתי 59 לכן אמר לבני ישראל אני
יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלות
מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי
אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים
60 ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם
לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם
המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים
61 והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי
את ידי לתת אותה לאברהם ליצחק וליעקב
ונתתי אותה לכם מורשה אני יהוה
62 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא
שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה
קשה 63 ויאמר יהוה אל משה לאמר
64 בא דבר אל פרעה מלך מצרים
ושלח את בני ישראל מארצו 65 ויען
משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל
לא שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה
ואנכי ערל שפתים 66 ויאמר יהוה
אל משה לאמר ראה נתתיך אלהים
לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך
67 אתה תדבר את כל אשר אצוך
ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו
68 ואני אקשה את לב פרעה
והרביתי אתותי ומופתי בארץ
מצרים 69 ולא ישמע אליכם פרעה
ונתתי את ידי במצרים
ויצאתי את צבאתי את עמי בני
ישראל מארץ מצרים בשפטים
גדלים 70 וידעו מצרים כי אני
יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם
71 ויעש משה ואהרן כאשר צוה
יהוה אתם כן עשו פרק ז
72 ומשה בן שמנים שנה
ואהרן בן שלש ושמנים שנה
בדברם אל פרעה 73 ויאמר יהוה
אל משה ואל אהרן לאמר
74 כי ידבר אליכם פרעה לאמר
תנו לכם מופת ואמרת אל אהרן
קח את מטך והשלך לפני פרעה
יהי לתנין 75 ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה
יהוה ויהי אהרן את מטהו לפני
פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין
76 ויקרא גם פרעה לחכמים
ולמכשפים ויעשו גם הם חרטמי
מצרים בלהטיהם כן עשו
איש מטהו ויהי לתנינים
ובלע מטה אהרן את מטותם

מלכים ראשון

14

ירבעם בן נבט שמע בעת ההיא: 2 ויאמר ירבעם אל אשת
ירבעם קומי נא והתנכרי ולבשת את שמלתיך ולא יודע
כי אשת ירבעם את: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים
ונבלים ובא אליו הוא יגיד לך את אשר יקרה לנער:
4 ותעשה אשת ירבעם כן ותקם ותלך שלה ותבא בית
אחיה ואחיה לא יכל כי קשו עיניו מזקנה: 5 ויהוה
אמר אל אחיה הנה אשת ירבעם באה לדרש את דבר
בנה כי חלה הוא ואת אשר תדברי אליה והיה בבאה
והתנכרה: 6 ויהי כשמע אחיה את קול רגליה הבאות
בפתח ויאמר בואי אשת ירבעם למה זה את מתנכרת
ואני שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרי אל ירבעם כה
אמר יהוה אלהי ישראל יען אשר הרימותיך מתוך
העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 וקרעתי הממלכה
מבית דוד ואתנה לך ולא היתה כאשר עבדי דוד
אשר שמר מצותי והלך אחרי בכל לבבו לעשות
הישר בעיני: 9 ואתה הרעת מכל אשר היו לפניך
ותלך ותעש לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
ואתה הטלתני אחרי גוך: 10 לכן הנני מביא רעה
על בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי בית ירבעם
כאשר יבער הגל עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר
תאכלו הכלבים ומת בשדה לא יספד כי דבר יהוה
דבר: 12 ואתה קומי לכי אל ביתך וברגלך
בבאך העיר ומת הנער: 13 וספדו לו כל ישראל
וקברו אתו כי זה לבדו יבא לקבר מבית ירבעם
אשר נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית
ירבעם: 14 והקים יהוה לו מלך על ישראל אשר
יכרת את בית ירבעם היום ההוא וגם עתה: 15 והכה
יהוה את ישראל כאשר ינוע הקנה במים והנתש
את הטוב הזה מעל האדמה אשר נתן לאבתם
ויזרם מעבר לנהר תחת אשר עשו את אשריהם
מקנאים את יהוה: 16 ואת ישראל יתן בגלל
חטאות ירבעם אשר חטא וחטא את ישראל:
17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצה היא
באה אל הסף הבית והנער מת: 18 ויספדו אתו
כל ישראל ויקברו כדבר יהוה אשר דבר ביד
עבדו אחיה הנביא: 19 ויתר דברי ירבעם אשר
הלחם אשר מלך איך הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל: 20 והימים אשר
מלך ירבעם עשרים ושתים שנה וישכב עם אבתיו
וימלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבעם בן שלמה
מלך ביהודה בן ארבעים שנה היה במלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה
לשום שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה
העמונית: 22 ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו בחטאתיהם אשר חטאו מאבתיהם
בכל אשר עשו: 23 כי בנו להם גם המה במות
ומצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ
רענן: 24 וגם קדש היה בארץ עשו כתועבות
הגוים אשר הורישם יהוה מפני בני ישראל:
25 והי בשנת חמש עשרה למלך רחבעם עלה
שישק מלך מצרים על ירושלים: 26 ויקח את
אצרות בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל
לקח וגם את כל מגני הזהב אשר עשה שלמה:
27 ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית
המלך: 28 והי בבוא המלך בית יהוה נשאם
הרצים והשיבם אל תא הרצים: 29 ויתר דברי
רחבעם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה: 30 ומלחמה היתה
בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב
רחבעם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
ושם אמו נעמה העמונית וימלך אבים בנו תחתיו
בשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט:
15 ובשנת עשרים למלך ירבעם בן נבט מלך אבים
על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלים ושם אמו
מעכה בת אבשלום: 3 והלך בכל חטאת אביו אשר
עשה לפניו ולא היתה לבבו שלם עם יהוה אלהיו
כלבב דוד אביו: 4 כי למען דוד נתן יהוה אלהיו
לו נר בירושלים להקים את בנו אחריו והעמיד
את ירושלים: 5 יען אשר עשה דוד הישר בעיני
יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חיו
רק בדבר אוריה החתי: 6 ומלחמה היתה בין
רחבעם לירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אבים
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה וגם מלחמה היתה בין
אבים לירבעם: 8 וישכב אבים עם אבתיו ויקברו
אתו בעיר דוד וימלך אסא בנו תחתיו בשנת
עשרים למלך ירבעם בן נבט: 9 ובשנת עשרים
למלך ירבעם מלך יהודה מלך אסא: 10 ושלש
עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו מעכה
בת אבשלום: 11 ויעש אסא הישר בעיני יהוה
כדוד אביו: 12 וביער הקדשים מן הארץ
ויסר את כל הגלולים אשר עשו אבתיו:
13 וגם את מעכה אמו הסיר מגבירה אשר
עשתה מפלצת לאשרה וכרת אסא את מפלצתה
ויצת אל נחל קדרון: 14 והבמות לא סרו
רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו:
15 והבאת אביו והבאת אביו הביא בית יהוה
כסף וזהב וכלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא
ובעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 ועלה בעשא
מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבלתי
תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה: 18 ויקח אסא
את כל הכסף והזהב הנותרים באצרות בית יהוה
ואצרות בית המלך ויתן ביד עבדיו וישלחם
בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך ארם הישב
בדמשק לאמר: 19 ברית אין בינו ובינך ובין
אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב
לך נא הפר את ברית בעשא מלך ישראל
ויעלהו מעלי: 20 ויאבן בן הדד אל המלך אסא
ויכו את ערי ישראל ויכו אתיון ואבל בית
מעכה וכל כנרות על כל ארץ נפתלי: 21 והי
כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישב בתרצה:
22 והמלך אסא הזכיר את כל יהודה אין נקי
לא יצא וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר
בנה בעשא ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן
ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו
וכל אשר עשה והערים אשר בנה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק לעת
זקנתו חלה רגליו: 24 ויישכב אסא עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט
בנו תחתיו: 25 ונדב בן ירבעם מלך על ישראל
בשנת שתים לאסא מלך יהודה וימלך על ישראל
שנתים: 26 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
אביו ובחטאתו אשר חטא את ישראל: 27 ויקשר
עליו בעשא בן אחיה מבית יששכר ויכהו בעשא
בגבתון פלשתים ונדב וכל ישראל צרים על
גבתון: 28 ויהי בשנת שלש לאסא מלך יהודה
וימת תחתיו: 29 והי כמלכו הכה את כל בית
ירבעם לא השאיר כל נשמה לירבעם עד
השמדו אותו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו
אחיה השלני: 30 על חטאת ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר כעס את
יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל: 32 ומלחמה היתה בין
אסא ובעשא מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנת
שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה
על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע שנה:
34 ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם
ובחטאתו אשר חטא את ישראל: 16 ויהי דבר
יהוה אל יהוא בן חנני לאמר: 2 יען אשר הרימותיך
מן העפר ואתנך נגיד על עמי ישראל וילך בדרך
ירבעם והחטאת את עמי ישראל להכעיסני בחטאתם:
3 הנני מבער אחרי בעשא ואחרי בתו אבעיר
כבית ירבעם בן נבט: 4 המת לבעשא בעיר תאכלו
הכלבים ומת לו בשדה תאכלו העופות השמים:
5 ויתר דברי בעשא ועשר אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
6 וישכב בעשא עם אבתיו ויקבר בתרצה
ויתר בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנני
הנביא היה דבר יהוה אל בעשא ואל בתו
ובעבור כל הרעה אשר עשה לעיני יהוה
להכעיסו במעשי ידיו להיות כבית ירבעם
ובעבור אשר הכה אתו: 8 בשנת עשרים
ושש לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא
על ישראל בתרצה שנתים: 9 ויקשר עליו
עבדו זמרי שר מחצית הרכב והוא שלח
בתרצה שתה שכר בית אצא אשר על הבית
בתרצה: 10 ובא זמרי והכהו וימתהו בשנת
עשרים ושבע לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו:
11 והי בשבתו בשבתו על כסאו כהכות בעשא
כל בית בעשא לא השאיר בו משתין בקיר
וגאליו ורעיהו: 12 וישמד זמרי את כל בית
בעשא כדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד
יהוא הנביא: 13 בכל חטאת בעשא וחטאת
אלה בן אשר חטאו ואשר החטיאו את ישראל
להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם:
14 ויתר דברי אלה וכל אשר עשה הלא הם
כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל:
15 בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה מלך
זמרי שבעת ימים בתרצה והעם חנים על
גבעתון פלשתים: 16 ושמע העם החנים לאמר
קשר זמרי וגם הכה את המלך וימליכו כל
ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ביום
ההוא במחנה: 17 ויעל עמרי וכל ישראל
עמו מגבעתון ויצרו על תרצה: 18 והי
כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל היכל
בית המלך ויצת עליו את בית המלך באש
וימת: 19 בחטאתיו אשר חטא לעשות הרע
בעיני יהוה בלכתו בדרך ירבעם ובחטאתו
אשר עשה להחטיא את ישראל: 20 ויתר דברי
זמרי וקשרו אשר קשר הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל: 21 אז יחלק
העם ישראל לחצי חלק העם היה אחרי תבני
בן גינת למליכו ולחצי החלק היה אחרי עמרי:
22 ויחזק העם אשר אחרי עמרי את תבני בן
גינת וימת תבני ויתמלך עמרי: 23 בשנת
שלשים לאסא מלך יהודה מלך עמרי על
ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש
שנים: 24 וקנה את ההר שמרון מאת שמר
בכספים שתים וזהב ויבן את ההר ויקרא
שם העיר אשר בנה שמרון על שם שמר
אדון ההר: 25 ויעש עמרי הרע בעיני יהוה
וירע מכל אשר היו לפניו: 26 וילך בכל
דרך ירבעם בן נבט ובחטאתו אשר חטא
את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל
בהבליהם: 27 ויתר דברי עמרי אשר עשה
וגבורתו אשר גבר הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל: 28 ויישכב עמרי
עם אבתיו ויקבר בשמרון ויתמלך אחאב בנו
תחתיו: 29 ואחאב בן עמרי מלך על ישראל
בשנת שלשים ושמנה לאסא מלך יהודה
ויתמלך אחאב בן עמרי על ישראל בתרצה
עשרים ושתים שנה: 30 ועמרי עשה הרע
בעיני יהוה מכל אשר היו לפניו: 31 והי
הנה כבר בחטאתו בלכתו בחטאות ירבעם
בן נבט ויקח לו את איזבל בת אתבעל מלך
צידנים וילך ויעבד את הבעל וישתחו לו:
32 ויקם מזבח לבעל בבית הבעל אשר בנה
בשמרון: 33 ויעש אחאב את האשרה ויוסף
אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל
מכל אשר היו מלכי ישראל אשר היו לפניו:
34 בימיו בנה חיאל בית הארלי את יריחו
באבירם בכורו יסדה ובשגוב צעיר בנו הציב
דלתיה כדבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן
נון:

17

ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אל אחאב
חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם
יהיה השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי:
2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה וצפנת
דרך מזרחה והסתרת בנחל כרית אשר על פני
הירדן: 4 והי מן הנחל תשתה ואת הערב צויתי
שם לכלכלך: 5 וילך ויעש כדבר יהוה וילך
וישב אל נחל כרית אשר על פני הירדן:
6 והערבים מביאים לו לחם ובשר בבקר ולחם
ובשר בערב ומן הנחל היה שתה: 7 והי
מקץ ימים יבש הנחל כי לא היה גשם בארץ:
8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך
צרפתה אשר לצידון ושבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקם וילך
צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה אשה אלמנה
מקשטת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא
מעט מים בכלי ואשתה: 11 והי בלכתה
לקחת ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי פת
לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם
יש לי עגה כי אם מלא כף קמח בכד ומעט
שמן בצפחת והנני מקשטת עצים ובאתי
ועשיתי לי ולבני ואכלנו ומתנו: 13 ויאמר
אליה אליהו אל תיראי בואי עשי כדבר
אמרת אך עשי לי משם עגה קטנה והוצאת
אלי ולבנך תעשי אחרון: 14 כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא יכלה וצפחת
השמן לא תחסר עד יום תת יהוה מטר על
פני האדמה: 15 ותלך ותעש כדבר אליהו
והאכל הוא והבית כל ימים רבים: 16 כד
הקמח לא כלה וצפחת השמן לא חסרה כדבר
יהוה אשר דבר ביד אליהו: 17 והי אחר
הדברים האלה חלה בן האשה בעל הבית
וחלי חזק מאד עד אין נשמה בו: 18 ותאמר
אל אליהו מה לי ולך איש האלהים הבאת
אלי לזכר עוני להמית את בני: 19 ויאמר
אליה אליהו תני את בנך ויקחהו מחיקה
ויעלהו אל עלית הבית אשר הוא יושב בה
וישכבהו על מטתו: 20 ויזעק אל יהוה ויאמר
יהוה אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את בנה: 21 ויתמדד על
הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר
יהוה אלהי תשב נא נפש הילד הזה על קרבו:
22 ויהי יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד
על קרבו ויחי: 23 ויקח אליהו את הילד
וירד מן העלית אל הבית וויתנהו לאמו
ותאמר אליהו ראי חי בנך: 24 ותאמר
האשה אל אליהו עתה זאת ידעתי כי איש
אלהים אתה ודבר יהוה בפיך אמת:

18

והי מימים רבים ודבר יהוה היה אל אליהו
בשנת השלישית לאמר לך הראה אל אחאב
ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליהו
להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון:
3 ויקרא אחאב אל עובדיה אשר על הבית
והעובדיה ירא את יהוה מאד: 4 והי בהכרת
איזבל את נביאי יהוה ויקח עובדיה מאה
נביאים וחמשים איש ויכלכלם בלחם ומים:
5 ויאמר אחאב אל עובדיה לך נא בארץ
אל כל מעיני מים ואל כל נחלים אולי
נמצא חציר ונחיה סוס ופרד ולא נכרת
מן הבהמה: 6 ויחלקו להם את הארץ לעבר
בה אחאב הלך דרך אחת לבדו ועובדיה
הלך דרך אחת לבדו: 7 ובעובדיה בדרך
והנה אליהו לקראתו ויכרהו ותאמר
האתה זה אדני אליהו: 8 ויאמר אליו אני
לך אמר לאדניך הנה אליהו: 9 ומה חטאתי
כי תתן את עבדך ביד אחאב להמיתני:
10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה
אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין
הוא והשבע את הממלכה והגוי כי לא
ימצאך: 11 ועתה אתה אמר לך לך אמר
לאדניך הנה אליהו: 12 והי אני הלך
מאתך ורוח יהוה תשאך אל אשר לא אדע
ובאתי להגיד לאחאב ולא ימצאך והמיתני
ועבדך ירא את יהוה מנעורי: 13 הלוא
הגד לאדני את אשר עשיתי בהרג איזבל
את נביאי יהוה ואחביא מנביאי יהוה
מאה איש חמשים איש במערה וכלכלתים
לחם ומים: 14 ועתה אתה אמר לך לך אמר
לאדניך הנה אליהו והרגני: 15 ויאמר
אליהו חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
אם לא היום אראה אליו: 16 ויבא עובדיה
לקראת אחאב ויגד לו ואחאב הלך לקראת
אליהו: 17 והי כראות אחאב את אליהו
ויאמר אחאב אליו האתה זה עכר ישראל:
18 ויאמר לא עכרתי את ישראל כי אם
אתה ובית אבי בעזבכם את מצות יהוה
והלכת אחרי הבעלים: 19 ועתה שלח קבץ
אלי את כל ישראל אל הר הכרמל ואת נביאי
הבעל ארבע מאות וחמשים ונביאי האשרה
ארבע מאות אכלי שלחן איזבל: 20 ויישלח
אחאב בכל בני ישראל ויקבץ את הנביאים
אל הר הכרמל: 21 ויגש אליהו אל כל העם
ויאמר עד מתי אתם פסחים על שתי הסעפים
אם יהוה האלהים לכו אחריו ואם הבעל
לכו אחריו ולא ענו העם אתו דבר: 22 ויאמר
אליהו אל העם אני נותרתי נביא ליהוה
לבדי ונביאי הבעל ארבע מאות וחמשים איש:
23 יתנו לנו שני פרים ויבחרו להם הפר
האחד וינתחוהו וישימו על העצים ואש לא
שמו והאני אעשה את הפר האחד ונתתיו על
העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם
אלהיכם ואני אקרא בשם יהוה והי האלהים
אשר יענה באש הוא האלהים ויענו כל העם
ויאמרו טוב הדבר: 25 ויאמר אליהו לנביאי
הבעל בחרו לכם הפר האחד ועשו ראשנה
כי אתם הרבים וקראו בשם אלהיכם ואש
לא תשימו: 26 ויקחו את הפר אשר נתן להם
ויעשו ויקראו בשם הבעל מהבקר ועד הצהרים
לאמר הבעל ענני ולא היה קול ולא היה
עונה ויפסחו על המזבח אשר עשה: 27 והי
בצהרים ויתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול
גדול כי אלהים הוא כי שיח ובי שיג לו
וכי דרך לו אולי ישן הוא ויקיץ: 28 ויקראו
בקול גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות
וברמחים עד שפך דם עליהם: 29 והי
כעבר הצהרים ויתנבאו עד עת העלות המנחה
ואין קול ואין עונה ואין קשיב: 30 ויאמר
אליהו אל כל העם גשו אלי כל העם אלי
ויתרפא מזבח יהוה הנתץ: 31 ויקח אליהו
שתים עשרה אבנים כמספר שבטי בני יעקב
אשר היה דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה
שמך: 32 ויבן את האבנים מזבח בשם יהוה
ויעש תעלה כבית זרע סאתים לסביב המזבח:
33 ויערך העצים וינתח את הפר לנתחים
ויתן על העצים: 34 ויאמר מלאו מים
ארבע כדים ויצקו על העלה ועל העצים
ויאמר שנו ושנו ויאמר שלשו ושלשו:
35 ויהי המים סביב לו ובתעלה מלא מים
גם: 36 והי בעלות המנחה ויגש אליהו
הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל
ואני עבדך ובדברך כל הדברים האלה:
37 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי
אתה יהוה האלהים ואתה הסבת את לבם
אחרנית: 38 ותפל אש יהוה ותאכל את
העלה ואת העצים ואת האבנים ואת העפר
ואת המים אשר בתעלה לחכה: 39 וכראות
כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה
הוא האלהים יהוה הוא האלהים: 40 ויאמר
אליהו אליהם תפשו את נביאי הבעל אל
יפלט מהם איש ויתפשום ויורד אליהו
אל נחל קישון וישחטם שם: 41 ויאמר
אליהו אל אחאב עלה אכל ושתה כי קול
המון הגשם: 42 ואחאב עלה לאכל ולשתות
ואליהו עלה אל ראש הכרמל ויגרבם ארצה
ויתן פניו בין ברכיו: 43 ויאמר אל נערו
עלה נא הבט דרך הים ויעל ויבט ויאמר
אין דבר ויאמר שב שבע פעמים: 44 והי
בפעם השביעית ויאמר הנה עב קטן כיד
אדם עלה מים ויאמר עלה אמר אל אחאב
אסר רד ואל יעצרך הגשם: 45 והי בעוד
מעט ושמים קדרו בעב וברוח ויהי גשם
גדול ויבך אחאב ויסע יזרעאלה: 46 ויד
יהוה היתה אל אליהו ויחגר מתניו וירץ
לפני אחאב עד בוא יזרעאלה:

19

ויגד אחאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו
וגם את אשר הרג את כל הנביאים בחרב:
2 ותשלח איזבל אל אליהו מלאך לאמר כה
יעשון אלהים וכה יוסיפון אם לא כעת
מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם:
3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באר שבע
אשר ליהודה ויעזב נערו שם: 4 והוא הלך
במדבר דרך יום ויבא וישב תחת רתם אחד
ויתאו את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה
קח נא את נפשי כי לא טוב אנכי מאבתי:
5 ויתרבץ ויישן תחת רתם אחד והנה זה
מלאך נגע בו ויאמר אליו קום אכל: 6 ויבט
והנה מראשותיו עגת רצפים וצפחת מים
ויאכל וישת ויישכב: 7 ויבא מלאך יהוה
שנית ויגע בו ויאמר קום אכל כי רב לך
הדרך: 8 ויקם ויאכל וישת וילך בכח
האכלה ההוא ארבעים יום וארבעים לילה
עד הר האלהים חרבה: 9 ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו
מה פה אליהו: 10 ויאמר קנא קנאתי ליהוה
אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל
את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי לקחתה:
11 ויאמר צא והתיצבת בהר לפני יהוה
והנה יהוה עבר ורוח גדולה וחזקה מפרקת
הרים ומשברת צרים לפני יהוה לא ברוח
יהוה ואחרי הרוח רעש לא ברעש יהוה:
12 ואחרי הרעש אש לא באש יהוה ואחרי
האש קול דממה דקה: 13 והי כשמע אליהו
ויעטף פניו במעטפתו ויצא ויעמד פתח
המערה והנה אליו קול ויאמר מה לך פה
אליהו: 14 ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי לקחתה:
15 ויאמר יהוה אליו לך שב לדרכך מדבר
דמשק ובא וחזאת את חזאל למלך על ארם:
16 ואת יהוא בן נמשי תמשח למלך על
ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחולה
תמשח לנביא תחתיך: 17 והי המנצל מחרב
חזאל ימית יהוא והנצל מחרב יהוא ימית
אלישע: 18 והשאתי בישראל שבעת אלפים
כל הברכים אשר לא כרעו לבעל וכל הפה
אשר לא נשקו לו: 19 וילך משם ויבא
אלישע בן שפט ויחרש הוא שנים עשר
צמדים לפניו והוא בשנים עשר עד אל
אליהו ויעבר אליו מעיל: 20 ויעזב בקר
את הצמדים וירץ אחרי אליהו ויאמר אנשקה
נא לאבי ולאמי ואלכה אחרי אם לא אלך
אחרי אם לא אלך אחרי: 21 ויאמר אליו
לך שוב כי מה עשיתי לך: 22 ויסר מאחריו
וילך אל אליהו ויאמר אליו אלישע לך
שוב כי מה עשיתי לך: 23 ויסר מאחריו
ויקח צמד הבקר ויזבחם ובכלי הבקר
ובמחרשת הבקר בשלם ויתן לעם ויאכלו
אז קם וילך אחרי אליהו ויהי לו:

20

בן הדד מלך ארם אספו את כל חילו
ושלשים ושתים מלכים עמו וסוס ורכב
ויעל ויצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח
מלאכים אל אחאב מלך ישראל העיר
ויאמר אליו כה אמר בן הדד: 3 כספך
וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי
הם: 4 ויענו מלך ישראל ויאמר כדברך
אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 ושבו
המלאכים ויאמרו כה אמר בן הדד לאמר
כי שלח אליך לאמר כספך וזהבך ונשיך
ובניך תתן לי: 6 אך מחר אעבר אליך
את עבדי אשר בביתך ואת עבדי אביך
ושלחו בעיניך ושמו בבית אביך ולקחו
אשר בעיניך: 7 ויקרא מלך ישראל לכל
זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רע
הוא מבקש לנו כי שלח אלי לקחת נשי
ובני וכספי ולא מנעתי מאתו: 8 ויאמר
אליו כל הזקנים ואל כל העם אל תשמע
ואל תאבה: 9 ויאמר לאמרי מלאכי בן הדד
אמרו אדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
בראשונה אעשה הדבר הזה ולא אוכל לשוב
הדבר הזה ותשבנה המלאכים ויביאו לו
דבר: 10 ויענו בן הדד ויאמר כה יעשון
לי אלהים וכה יוסיפון אם יספיק עפר
שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגלי:
11 ויענו מלך ישראל ויאמר דברו אל
יתהלל חגר כפרק: 12 והי כשמע את הדבר
הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכות
ויצו אל עבדיו ויערכו על העיר: 13 והנה
נביא אחד נגש אל אחאב מלך ישראל
לאמר כה אמר יהוה הראיתה את כל המון
הגדול הזה הנני נתנו בידך היום הזה
וידעת כי אני יהוה: 14 ויאמר אחאב
בנערי מי אמר כה אמר יהוה לאדני
הרבנים ויאמר אתה אסר המלחמה ויאמר
מי יערך הדבר ויאמר אתה: 15 ויפקד
את נערי הרבנים ומתם מאתים שלשים
ואחרי כן פקד את כל העם כל בני ישראל
שבעת אלפים: 16 ויצאו בצהרים ובן הדד
שתה שכר בסכות הוא ומלכים שלשים
ושתים מלכים עזרים אתו: 17 ויצאו
נערי הרבנים בראשונה ויגד לבן הדד
ויגידו לו לאמר אנשים יצאו מן שמרון:
18 ויאמר אם לשלום יצאו תפשו אותם
חיים ואם למלחמה יצאו חיים תפשו:
19 ואלה יצאו מן העיר נערי הרבנים
וחיל אשר אחריהם: 20 ויכו איש איהו
ויברחו ארם וישראל רדפו אחריהם
ויברח בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים:
21 ויצא מלך ישראל ויכה את הסוס
והרכב ויכה בארם מכה רבה: 22 ויגש
הנביא אל מלך ישראל ויאמר אליו לך
חזק ודע וראה אשר תעשה כי לתשובת
השנה מלך ארם עלה עליך: 23 ועבדי
מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהים
הם על כן חזקו מאתנו אם לא נלחם
אתם בארץ: 24 ודבר זה עשה אל תעשה
הסר המלכים איש מעל כסאו ושמת
פחות תחתם: 25 ואתה אמר לך כחיל
אשר נפל מאתך וסוס תחת סוס ורכב
תחת רכב ונלחמנו אתם בארץ אם לא
נלחם אתם: 26 ויהי לתשובת השנה
ויפקד בן הדד את ארם ויעל אפקה
לנלחם עם ישראל: 27 ובני ישראל נפקדו
כל נכון ויעלו לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חלי עזים ארם מלאו הארץ:
28 ויגש איש האלהים ויאמר אל מלך
ישראל כה אמר יהוה יען אשר אמרו
ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים
הוא ונתתי את כל המון הגדול הזה
בידך והיתם כי אני יהוה: 29 ויחנו
אלה נגד אלה שבעת ימים והי ביום
השביעי ותגש המלחמה ויכו בני ישראל
מארם מאה אלף רגלי ביום אחד:
30 ויברחו הנותרים אפקה אל העיר
ויפל החומה על עשרים ושתים אלף
איש הנותרים ובן הדד נס ויבא העיר
אל חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו
הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל
מלכים חסדים הם נשים נא שקים
בחלצינו וחבלים בראשינו ונצא אל
מלך ישראל אולי יחיה את נפשך:
32 ויחגרו שקים בחלציהם וחבלים
בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו
עבדך בן הדד אמר נא תחי נפשי
ויאמר עודנו חי אחי הוא: 33 והאנשים
נחשו ויבהלו מהרה מאתו ויאמרו אחיך
בן הדד ויאמר לכו הביאו אתו ויצא
אליו בן הדד ויעלהו אל הרכב: 34 ויאמר
אליו הערים אשר לקח אבי מאתך אשיב
ורחובות תשים לך בדמשק כאשר שם
אבי בשמרון ואני בברית אשלחך ויכרת
לו ברית ושלחו: 35 ואיש מבני הנביאים
אמר אל רעהו בדבר יהוה הכה נא אתי
ויאבה האיש להכותו: 36 ויאמר אליו
יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנה כאשר
תלך מאתי והכתך הארי ויהי כלכתו
מאתו ומצאהו הארי ויכהו: 37 ויפגע
באיש אחר ויאמר הכה נא אתי ויכה האיש
אותו הכה ופצע: 38 וילך הנביא ויתיצב
אל המלך בדרך ויתחפש באפר על עיניו:
39 והי המלך עבר ויצעק אל המלך ויאמר
עבדך יצא בתוך המלחמה והנה איש סר
ויביא אלי איש ויאמר שמר את האיש
הזה אם הפקד יפקד ויהי נפשך תחת
נפשו או ככר כסף תשקל: 40 והי עבדך
עשה פה ושם ואיננו ויאמר אליו מלך
ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 ויחש
מהר ויסר אצעת מעל פניו ויכר אתו
מלך ישראל כי מן הנביאים הוא: 42 ויאמר
אליו כה אמר יהוה יען שלחך איש חרמי
מיד ותהי נפשך תחת נפשו ועמך תחת
עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו
ויזעף ויבא שמרונה:

21

והי אחרי הדברים האלה כרם היה
לנבות היזרעאלי אשר ביזרעאל אצל
היכל שמרון מלך ישראל: 2 וידבר אחאב
אל נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי
לגן ירק כי הוא קרוב אצל בתי ואתנה
לך תחתיו כרם טוב מזה אם טוב בעיני
שקל כסף אתן לך תחתיו: 3 ויאמר נבות
אל אחאב חלילה לי מיהוה אם אתן את
נחלת אבתי לך: 4 ויבא אחאב אל ביתו
זעף ונסר מדבר אל נבות היזרעאלי
לאמר לא אתן את נחלת אבתי לך ויישכב
על מטתו ויסב את פניו ולא אכל לחם:
5 ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר אליו
מדוע רוחך סרה ואינך אכל לחם:
6 ויאמר אליה כי דברתי אל נבות
היזרעאלי ואמר לו תן כסף בכרם
ואם חפץ אתן כרם תחתיו ויאמר לא
אתן כרמי תחתיו: 7 ותאמר אליו איזבל
אשתו אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל
קום אכל לחם וטב לבבך אני אתן לך
את כרם נבות היזרעאלי: 8 וכתבת ספרים
בשם אחאב וחתם בחותמו וישלח הספרים
אל הזקנים והחרים אשר בעיר יושב
את נבות: 9 וכתב בספרים לאמר קראו
צום והושיבו את נבות בראש העם:
10 והושיבו שני אנשים בני בליעל
נגדו ויעידו אתו לאמר ברכת אלהים
ומלך ויוציאו אתו ויסקלו ויומת:
11 ויעשו אנשי עיר מרעיו הזקנים
והחרים אשר בעיר יושבי בעיר כאשר
שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים
אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום
והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו
שני האנשים בני בליעל ויבאו נגדו
ויעידו אתו נבות לאמר ברכת אלהים
ומלך ויוציאו אתו אל חוץ לעיר
ויסקלו אבנים ויומת: 14 וישלחו אל
איזבל לאמר סקל נבות ויומת: 15 והי
כשמע איזבל כי סקל נבות ויומת
ותאמר איזבל אל אחאב קום רש את כרם
נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף
כי אין נבות חי כי מת נבות: 16 והי
כשמע אחאב כי מת נבות ויקם אחאב
לרדת אל כרם נבות היזרעאלי לרשתו:
17 והי דבר יהוה אל אליהו התשבי
לאמר: 18 קום רד לקראת אחאב מלך
ישראל אשר בשמרון הנה הוא בכרם
נבות אשר ירד לרשתו: 19 ודברת אליו
לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת
ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה במקום
אשר לחכו כלבים את דם נבות יחכו
כלבים גם דמך: 20 ויאמר אחאב אל
אליהו המצאתי אויבי ויאמר מצאתי
יען התמכרך לעשות הרע בעיני יהוה:
21 הנני מביא רעה עליך ובערתי אחריך
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל: 22 ונתתי את ביתך
כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה
בגלל הכעס אשר הכעסתני והחטאתי
את ישראל: 23 וגם אל איזבל דברו
לאמר הכלבים יאכלו את איזבל בחל
יזרעאל: 24 המת לאחאב בעיר תאכלו
הכלבים ומת בשדה תאכלו העופות
השמים: 25 רק לא היה כאחאב אשר
התמכר לעשות הרע בעיני יהוה אשר
הסיתה אתו איזבל אשתו: 26 ותעב
מאד ללכת א

15 הלא אמרתם אמרתי לכם אם יבא
אל־הרע אל־הטוב ואם־יבא הרע אל־
הרע אל־הטוב הלא־הם מלאים מדברים
אשר דברו אל־אדם ואם־יבא הרע אל־
הרע אל־הטוב הלא־הם מלאים מדברים
אשר דברו אל־אדם 2 ועתה אל־נא
אל־תתמהו אל־תתמהו אל־נא אל־תתמהו
אל־נא אל־תתמהו אל־נא אל־תתמהו
אל־נא אל־תתמהו אל־נא אל־תתמהו
אל־נא

לא אחרים אל אל אל

ומעשיו אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ 31 וישכב אבשלום עם אבתיו
ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד אביו ומלך רחבעם
בנו תחתיו׃ 32 בשנת עשרים לירבעם מלך ישראל
מלך אסא על יהודה׃ 33 ובעשרים וחמש שנה מלך
אסא בירושלים ושם אמו מעכה בת אבישלום׃ 34 ויעש
הרע בעיני יהוה כאשר עשה אביו וכל חטאתיו אשר
חטא את ישראל׃ 35 ויהי מלחמה בין רחבעם לירבעם
כל ימי חייו׃ 36 ויתר דברי רחבעם וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמת רחבעם וירבעם׃ 37 ויקבר אסא עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהושפט בנו
תחתיו׃

19 1 בשנת שבע עשרה לירבעם מלך ישראל
מלך אסא על יהודה׃ 2 ויהי בן עשרים ושש שנה
בהיותו מלך ויהי בן עשרים ושש שנה מלך בירושלים
ושם אמו עזובה בת שלחי׃ 3 וילך בדרך אביו
ובדרך אמו ובדרך אסא אביו אשר לא סר מן הדרך
לעשות הישר בעיני יהוה׃ 4 אך הבמות לא סרו
עוד העם זבחים ומקטרים בבמות׃ 5 והיה כאשר
חזק הממלכה בידו ויקח את אחותו את מעכה
לו לאשה׃ 6 ויתר דברי אסא וכל אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה
ומלחמת אסא וימים אשר מלך׃ 7 וגם בעת ההיא
שלח יהוה ביהושפט נביא לאמר׃ 8 ויהי מלך
אסא ויהי מלך מלך אל מלך אל מלך אל מלך
אל מלך אל מלך אל

21 1 אז הָיָה מִקֵּץ שְׁנָתַיִם יָמִים וְיוֹסֵף חֹלֵם וְהִנֵּה עֹמֵד עַל הַיְאֹר׃ 2 וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת יְפוֹת מַרְאֶה וּבְרִיאוֹת בָּשָׂר וַתַּרְעֶינָה בָּאָחוּ׃ 3 וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן הַיְאֹר רָעוֹת מַרְאֶה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדְנָה אֵצֶל הַפָּרוֹת עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃ 4 וַתֹּאכַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת שֶׁבַע הַפָּרוֹת יְפוֹת הַמַّרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעֹה׃ 5 וַיִּישָׁן וַיַּחֲלֹם שֵׁנִית וְהִנֵּה שִׁבֹּלֶת אַחַת עֹלָה בְּקָנֶה אַחַת שְׁבֻלִים בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת׃ 6 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֹּלִים דַּקּוֹת שְׁדוּפוֹת קָדִים צְמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן׃ 7 וַתִּבְלַעְנָה הַשִّבֹּלֶת הַדַּקּוֹת אֶת שֶׁבַע הַשִّבֹּלֶת הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם׃ 8 וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַתִּפְעַם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת כָּל חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם וְאֶת כָּל חֲכָמֶיהָ וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת חֲלֹמוֹ וְאֵין פּוֹתֵר אוֹתָם לְפַרְעֹה׃ 9 וַיְדַבֵּר שַׂר הַמַּשְׁקִים אֶת פַּרְעֹה לֵאמֹר אֶת חֲטָאַי אֲנִי מַזְכִּיר הַיּוֹם׃ 10 פַּרְעֹה קָצַף עַל עֲבָדָיו וַיִּתֵּן אֹתִי בְּמִשְׁמַר בֵּית שַׂר הַטַּבָּחִים אֹתִי וְאֶת שַׂר הָאֹפִים׃ 11 וַנַּחַלְמָה חֲלוֹם בַּלַּיְלָה הוּא אָנֹכִי וָהוּא אָפָה אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ׃ 12 וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי עֶבֶד לְשַׂר הַטַّבָּחִים וַנְּסַפֶּר לוֹ וַיִּפְתָּר לָנוּ אֶת חֲלֹמֹתֵינוּ אִישׁ כַּחֲלֹמוֹ פָּתָר׃ 13 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַר לָנוּ כֵּן הָיָה אֹתִי הֵשִׁיב עַל כַּנִּי וְאֹתוֹ תָלָה׃ 14 וַיִּשְׁלַח פַּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל פַּרְעֹה׃ 15 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר אֵין אֹתוֹ וַאֲנִי שָׁמַעְתִּי עָלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לִפְתֹּר אֹתוֹ׃ 16 וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת פַּרְעֹה לֵאמֹר בִּלְעָדָי אֱלֹהִים יַעֲנֶה אֶת שְׁלוֹם פַּרְעֹה׃ 17 וַיְדַבֵּר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף בַּחֲלֹמִי הִנֵּה עָמַדְתִּי עַל שְׂפַת הַיְאֹר׃ 18 וְהִנֵּה מִן הַיְאֹר עֹלוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וִיפֹת תֹּאַר וְדַקּוֹת בָּשָׂר לְמַרְאֶה רָעוֹת וְדַלּוֹת מְאֹד לֹא רָאִיתִי כָהֵנָּה בְּרָעָה מֵאֹד׃ 19 וַתֹּאכַלְנָה אַחֲרֵיהֶן הַדַּקּוֹת וְהָרָעוֹת הַפָּרוֹת הָרִאשֹׁנוֹת שֶׁבַע פָּרוֹת׃ 20 וְלֹא נוֹדְעוּ כִּי בָאוּ אֶל קִרְבָּנָה וּמַרְאֵיהֶן רָע כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה׃ וָאִיקָץ׃ 21 וָאֶרְאֶה בַּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה עָלוּ בְשִׁבֹּלֶתָי שֶׁבַע פָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶה וְדַלּוֹת הַבָּשָׂר לֹא נוֹדְעוּ כִּי בָאוּ קִרְבָּנָה וַיֹּאמַר אֵלַי הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד׃ 22 וָאֹמַר אֶל הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ 23 וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֹּלִים צְמֹחוֹת בְּקָנֶה אֶחָד מְלֵאוֹת וְטֹבוֹת׃ 24 הִנֵּה שֶׁבַע שִׁבֹּלִים דַּקּוֹת שְׁדוּפוֹת קָדִים צָמְחוּ אַחֲרֵיהֶן׃ וָאֹמַר אֶל הַחַרְטֻמִּים וְאֵין מַגִּיד לִי׃ 25 וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד הוּא אֶת אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הִגִּיד לְפַרְעֹה׃ 26 שֶׁבַע פָּרוֹת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִّבֹּלֶת הַטֹּבֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶחָד הוּא׃ 27 וְשֶׁבַע הַפָּרוֹת הַדַּקּוֹת וְהָרָעוֹת הָעֹלוֹת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשִّבֹּלֶת הַדַּקּוֹת שְׁדוּפוֹת הַקָּדִים יִהְיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב׃ 28 הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל פַּרְעֹה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה הֶרְאָה אֶת פַּרְעֹה׃ 29 הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שָׂבָע גָּדוֹל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 30 וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל הַשָּׂבָע בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְכִלָּה הָרָעָב אֶת הָאָרֶץ׃ 31 וְלֹא יִוָּדַע הַשָּׂבָע בָּאָרֶץ מִפְּנֵי הָרָעָב אַחֲרֵי כֵן הַהוּא כִּי כָבֵד הוּא מְאֹד׃ 32 וְעַל הִשְׁנוֹת הַחֲלוֹם אֶל פַּרְעֹה פַּעֲמָיִם כִּי נָכוֹן הַדָּבָר מֵעִם הָאֱלֹהִים וּמְמַהֵר הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹתוֹ׃ 33 וְעַתָּה יֵרֶא פַרְעֹה אִישׁ נָבוֹן וְחָכָם וִישִׁיתֵהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 34 יַעֲשֶׂה פַרְעֹה וְיַפְקֵד פְּקִדִים עַל הָאָרֶץ וְחִמֵּשׁ אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע׃ 35 וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל אֹכֶל הַשָּׁנִים הַטֹּבוֹת הַבָּאוֹת הָאֵלֶּה וְצָבְרוּ בָר תַּחַת יַד פַּרְעֹה אֹכֶל בֶּעָרִים וְשָׁמָרוּ׃ 36 וְהָיָה הָאֹכֶל לְפֶקֻדַּת שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְלֹא תִכָּרֵת הָאָרֶץ בָּרָעָב׃ 37 וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי כָל עֲבָדָיו׃ 38 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל עֲבָדָיו הֲנִמְצָא כָזֶה אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֱלֹהִים בּוֹ׃ 39 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אֹתְךָ אֶת כָּל זֹאת אֵין נָבוֹן וְחָכָם כָּמוֹךָ׃ 40 אַתָּה תִּהְיֶה עַל בֵּיתִי וְעַל פִּיךָ יִשַּׁק כָּל עַמִּי רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ׃ 41 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף רְאֵה נְתַתִּיךָ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 42 וַיָּסַר פַּרְעֹה אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתֵּן אֹתָהּ עַל יַד יוֹסֵף וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ בִּגְדֵי שֵׁשׁ וַיָּשֶׂם רְבִדַּת הַזָּהָב עַל צַוָּארֹו׃ 43 וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו אַבְרֵךְ וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 44 וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל יוֹסֵף אֲנִי פַרְעֹה וּבִלְעָדֶיךָ לֹא יָרִים אִישׁ אֶת יָדוֹ וְאֶת רַגְלוֹ בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 45 וַיִּקְרָא פַרְעֹה שֵׁם יוֹסֵף צָפְנַת פַּעְנֵחַ וַיִּתֶּן לוֹ אֶת אָסְנַת בַּת פֹּטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן לְאִשָּׁה וַיֵּצֵא יוֹסֵף עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 46 וְיוֹסֵף בֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה בְּעָמְדוֹ לִפְנֵי פַרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיֵּצֵא יוֹסֵף מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה וַיַּעֲבֹר בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 47 וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ בְּשֶׁבַע שְׁנֵי הַשָּׂבָע קֹמָצִים׃ 48 וַיִּקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֶל שֶׁבַע הַשָּׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּתֵּן אֹכֶל בָּעָרִים אֹכֶל שְׂדֵי הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתֶיהָ נָתַן בְּתוֹכָהּ׃ 49 וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כַּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר׃ 50 וּלְיוֹסֵף יֻלַּד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא שְׁנַת הָרָעָב אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אֹתָם אֲסְנַת בַּת פֹּטִי פֶרַע כֹּהֵן אֹן׃ 51 וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי נַשַּׁנִי אֱלֹהִים אֶת כָּל עֲמָלִי וְאֵת כָּל בֵּית אָבִי׃ 52 וְאֶת שֵׁם הַשֵּׁנִי קָרָא אֶפְרָיִם כִּי הִפְרַנִי אֱלֹהִים בְּאֶרֶץ עָנְיִי׃ 53 וַתִּכְלֶינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרָעָב אֲשֶׁר הָיָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 54 וַתָּחֵלֶנָה שֶׁבַע שְׁנֵי הַרָּעָבוֹן לָבוֹא כַּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וּבְכָל הָאֲרָצוֹת הָיָה רָעָב וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם הָיָה לָחֶם׃ 55 וַתִּרְעַב כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּצְעַק הָעָם אֶל פַּרְעֹה לַלָּחֶם וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל מִצְרַיִם לְכוּ אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ׃ 56 וְהָרָעָב הָיָה עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיִּשְׁבֹּר לַמִּצְרַיִם וְחָזַק הָרָעָב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ 57 וְכָל הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרַיְמָה שָׁבְרָה אֶל יוֹסֵף כִּי חָזַק הָרָעָב בְּכָל הָאָרֶץ׃

36 ויאמר אל יונה לך שוב אל־
אדם אל־ארבע מאות ושלשים
37 ויתפלל אל־יהוה ויאמר אנה
יהוה הלא־זה דברי עודי על־
אדמתי על־כן קדמתי לברח
תרשישה כי־ידעתי כי־אתה
חנון ורחום ארך אפים ורב־
38 חסד ונחם על־הרעה ועתה
יהוה קח־נא את־נפשי מן־
חיי כי־טוב מותי מחיי׃

22

2 ויאמר יהוה אל־הדג אשר
בלע את־יונה ויקא את־יונה
אל־היבשה׃ 3 ותפלל יונה
אל־יהוה אלהיו מן־מעי הדגה׃
4 ויאמר קראתי מצר־לי אל־
יהוה ויענני משאול שועתי
שמעת קולי׃ 5 ותשליכני מצולה
בלב־ימים ונהר יסבבני כל־
משברך וגליך עלי עברו׃
6 ואני אמרתי נגרשתי מנגד
עיניך אך אוסיף להביט אל־
היכל קדשך׃ 7 אפפוני מים עד־
נפש תהום יסבבני סוף חבוש
לראשי׃ 8 לקצבי הרים ירדתי
הארץ בריחיה בעדי לעולם
ואתה העלית משחת חיי יהוה
אלהי׃ 9 בהתעטף עלי נפשי את־
יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי
אל־היכל קדשך׃ 10 משמרים
הבלי־שוא חסדם יעזבו׃
11 ואני בקול תודה אזבחה־לך
אשר נדרתי אשלמה ישועת
יהוה׃ 12 ויאמר יהוה לדג
ויקא את־יונה אל־היבשה׃
13 ויהי דבר־יהוה אל־יונה
שנית לאמר׃ 14 קום לך אל־
נינוה העיר הגדולה וקרא אליה
את־הקריאה אשר אני דבר
אליך׃ 15 ויקם יונה וילך
אל־נינוה כדבר יהוה והנינוה
היתה עיר־גדולה לאלהים
מהלך שלשת ימים׃ 16 ויחל
יונה לבוא בעיר מהלך יום
אחד וקרא ויאמר עוד ארבעים
יום ונינוה נהפכת׃ 17 ויאמינו
אנשי נינוה באלהים ויקראו
צום וילבשו שקים מגדולם
ועד־קטנם׃ 18 ויגע הדבר
אל־מלך נינוה ויקם מכסאו
והעביר אדרתו מעליו ויתכס
בשק וישב על־האפר׃
19 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם
המלך ושרי לאמר האדם
והבהמה הבקר והצאן אל־
יטעמו מאומה אל־ירעו
ומים אל־ישתו׃ 20 והתכסו
שק האדם והבהמה וקראו
אל־אלהים בחזק ושבו איש
מדרכו הרעה ומן־החמס
אשר בכפיהם׃ 21 מי־יודע
ישוב ונחם אלהים ושב מחרון
אפו ולא נאבד׃ 22 וירא
אלהים את־מעשיהם כי־שבו
מדרכם הרעה ונחם אלהים
על־הרעה אשר־דבר לעשות
להם ולא עשה׃ 23 ויתרע אל־
יונה רעה גדולה ויחר לו׃
24 ויתפלל אל־יהוה ויאמר
אנה יהוה הלא־זה דברי עודי
על־אדמתי על־כן קדמתי
לברח תרשישה כי ידעתי
כי־אתה אל־חנון ורחום
ארך אפים ורב־חסד ונחם
על־הרעה׃ 25 ועתה יהוה
קח־נא את־נפשי מני־אנכי
טוב־לי מותי מחיי׃
26 ויאמר יהוה ההיטב חרה
לך׃ 27 ויצא יונה מן־העיר
ויישב מקדם לעיר ויעש־לו
שם סכה וישב תחתיה בצל
עד אשר יראה מה יהיה
בעיר׃ 28 ויזמן יהוה אלהים
קיקיון ויעל מעל ליונה להיות
צל על־ראשו להציל לו מרעתו
וישמח יונה על־הקיקיון
שמחה גדולה׃ 29 וכאשר
שחר עלות ביום המחרת
ויזמן אלהים תולעת בעלות
השחר ותך את־הקיקיון
ויבש׃ 30 ויהי כהזרח השמש
ויזמן אלהים רוח קדים חרישית
וכך שמש על־ראש יונה
ותתעלף ותשאל את־נפשו
למות ותאמר טוב־מותי
מחיי׃ 31 ויאמר אלהים אל־
יונה ההיטב חרה לך על־
הקיקיון ויאמר היטב חרה לי
עד־מות׃ 32 ויאמר יהוה אתה
חסת על־הקיקיון אשר לא־עמלת
בו ולא גדלתו אשר בן־לילה
היה ובן־לילה אבד׃
33 ואני לא אחוס על־נינוה
העיר הגדולה אשר יש־בה
שתים־עשרה רבו אדם אשר
לא־ידע בין־ימינו לשמאלו
ובהמה רבה׃ 34 ונינוה מלאה
אדם אל־אבד אין־בה׃

אל תבוא אל בית אביך ואל תשב בבית אחיך 71 כי כי אם
מהם אשר יבא אל אביך ואל אחיך

23

1 ויהי אחרי הדברים האלה ואבשלום בן שלשה עשר בנים
ולו אחות יפה מראה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד
2 ויצר לאמנון עד כי חלה בעבור תמר אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה 3 ולאמנון רע מאד
כי אין לו אשה ואמנון אחיו איש חכם מאד 4 ויאמר אליו
אמנון בן דוד מדע אתה כה רש בן המלך הגד נא לי
5 ויאמר אליו יונדב אחיו שכב על משכבך והתחל
ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחתי
ותכלכלני ונאכלה מן יד אחתי 6 ויתחל אמנון ויתרפא
ויבא אביו לראותו ויאמר אליו אמנון אחי תבא נא תמר
אחתי ותבר לעיני לאכל מידה 7 ויבא דוד אל תמר
הביתה לאמר לכי נא אל בית אחיך אמנון ובשלי לו
מטעם 8 ותלך תמר אל בית אמנון אחיה והוא שכב
ותקח הבצק ותלש ותבר לעיניו ותצל את הבצק
ותבשל את הרבה 9 ותקח את המחבת ותצק לפניו
ויבא לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל האנשים מעלי
ויצאו כל האנשים איש מעל אביו 10 ויאמר אמנון אל תמר
הבי הדר אל חדר ואכלה מידך ותקח תמר את הרבה
אשר עשתה ותבא אל אמנון אחיה החדרה 11 ותגש אליו
לאכל ויתפשהו ותאמר אליו אמנון אחי שכבה עמי
אחתי 12 ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן
בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת 13 ואני אנה
אביא את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני מאתך 14 ולא אבה
שמע בקולה ויתחזק ממנה ויענה אותה וישכב אתה
13 ויאמר אמנון אל תמר הבי הדר אל חדרך
ותבא אל אמנון אחיה ויתפשהו ויאמר לו בא שכבה
עמי אחתי 15 ותאמר אליו לא אחי אל תרעה את הרעה
הזאת אשר עשית עמי לשלחני כי גדולה היא מן האחרת
אשר עשית עמי ולא אבה לשמע אליה 16 ויקרא נערו
אשר משרתו אליו ויאמר שלחי נא את זאת מעלי
ונעלת הדלת אחרי 17 ותצא אליו חוצה ויבצר הדלת
אחריו 18 והיא לבושה כתנת פסים כי כן תלבשנה
בנות המלך הבתולות מעיל ויעל עבדו את אמנון
19 ותקח תמר אפר על ראשה ואת כתנת הפסים אשר
עליה נתנה על ראשה וילך הלוך וזעק 20 ויאמר לה
אבשלום אחיה האם היה אמנון אחיך עמך ועתה
אחתי החרשי אל תשיתי את הדבר הזה על לבך
ותשב תמר בית אבשלום אחיה שמה 21 ויחר מאד
המלך דוד את כל הדברים האלה 22 ואבשלום לא דבר
אל אמנון לרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון
על אשר ענה את תמר אחתו 23 ויהי מימים ימים
ויגזזו צאן לאבשלום בבעל חצור אשר אצל אפרים
ויקרא אבשלום לכל בני המלך 24 ויבא אל המלך
ויאמר הנה נא גזזו עבדיך עמדו נא המלך ועבדיו
עם עבדך 25 ויאמר המלך אל אבשלום לא בני נלך
נא כולנו פן נכבד אתך ויפצר בו ולא אבה לשלחו
ויברכהו 26 ויאמר אבשלום ואם לא נא תלך אחינו
עמנו ויאמר אליו המלך למה יעבר אתך 27 ויפצר
בו אבשלום וישלח את אמנון ואת כל בני המלך
אתו 28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון
והמיתם אל תיראו הלא אנכי צויתי אתכם חזקו
ועשו בנים 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקומו כל הבנים וירכבו איש על
פרדו וינוסו 30 והיה הם בדרך ושמועה תבא אל
דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא
נותר מהם איש 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו
ויתנפל ארצה וכל עבדיו עמדים קרועי בגדים
32 ויען יהונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל
יאמרו אדני את כל בחורי המלך המיתו כי אמנון
לבדו מת 33 ועתה אל יתן אדני המלך אל לבו
לאמר כל בני המלך מתו כי אמנון לבדו מת
כי על פי אבשלום שומה היתה מיום עניו את תמר
אחתו 34 ואבשלום נס ויבא נער השמר את עיניו
ויראה והנה עם רב מדרך אחריו מצד ההר
35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו
כדבר עבדך כאשר דבר כן היה כדבר עבדך
36 ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני המלך באו
וישאו את קולם ובכו גם המלך וכל עבדיו בכו
בכי גדול מאד 37 ואבשלום נס ויבא אל תלמי
בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים
38 ואבשלום נס וילך גשורה ויהי שם שלש
שנים 39 ונכל המלך דוד לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת
אל תבא אל בית אביך ואל תשב בבית אחיך 71 כי כי אם
מהם אשר יבא אל אביך ואל אחיך

23

1 ויהי אחרי הדברים האלה ואבשלום בן שלשה עשר בנים
ולו אחות יפה מראה ושמה תמר ויאהבה אמנון בן דוד
3 ויצר לאמנון עד כי חלה בעבור תמר אחתו כי בתולה היא
ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה 4 ולאמנון רע מאד
כי אין לו אשה ואמנון אחיו איש חכם מאד 5 ויאמר אליו
אמנון בן דוד מדע אתה כה רש בן המלך הגד נא לי
ויאמר אליו יונדב אחיו שכב על משכבך והתחל
ובא אביך לראותך ואמרת אליו תבא נא תמר אחתי
ותכלכלני ונאכלה מן יד אחתי 6 ויתחל אמנון ויתרפא
ויבא אביו לראותו ויאמר אליו אמנון אחי תבא נא תמר
אחתי ותבר לעיני לאכל מידה 7 ויבא דוד אל תמר
הביתה לאמר לכי נא אל בית אחיך אמנון ובשלי לו
מטעם 8 ותלך תמר אל בית אמנון אחיה והוא שכב
ותקח הבצק ותלש ותבר לעיניו ותצל את הבצק
ותבשל את הרבה 9 ותקח את המחבת ותצק לפניו
ויבא לאכל ויאמר אמנון הוציאו כל האנשים מעלי
ויצאו כל האנשים איש מעל אביו 10 ויאמר אמנון אל תמר
הבי הדר אל חדר ואכלה מידך ותקח תמר את הרבה
אשר עשתה ותבא אל אמנון אחיה החדרה 11 ותגש אליו
לאכל ויתפשהו ותאמר אליו אמנון אחי שכבה עמי
אחתי 12 ותאמר לו אל אחי אל תענני כי לא יעשה כן
בישראל אל תעשה את הנבלה הזאת 13 ואני אנה
אביא את חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל
ועתה דבר נא אל המלך כי לא ימנעני מאתך 14 ולא אבה
שמע בקולה ויתחזק ממנה ויענה אותה וישכב אתה
13 ויאמר אמנון אל תמר הבי הדר אל חדרך
ותבא אל אמנון אחיה ויתפשהו ויאמר לו בא שכבה
עמי אחתי 15 ותאמר אליו לא אחי אל תרעה את הרעה
הזאת אשר עשית עמי לשלחני כי גדולה היא מן האחרת
אשר עשית עמי ולא אבה לשמע אליה 16 ויקרא נערו
אשר משרתו אליו ויאמר שלחי נא את זאת מעלי
ונעלת הדלת אחרי 17 ותצא אליו חוצה ויבצר הדלת
אחריו 18 והיא לבושה כתנת פסים כי כן תלבשנה
בנות המלך הבתולות מעיל ויעל עבדו את אמנון
19 ותקח תמר אפר על ראשה ואת כתנת הפסים אשר
עליה נתנה על ראשה וילך הלוך וזעק 20 ויאמר לה
אבשלום אחיה האם היה אמנון אחיך עמך ועתה
אחתי החרשי אל תשיתי את הדבר הזה על לבך
ותשב תמר בית אבשלום אחיה שמה 21 ויחר מאד
המלך דוד את כל הדברים האלה 22 ואבשלום לא דבר
אל אמנון לרע ועד טוב כי שנא אבשלום את אמנון
על אשר ענה את תמר אחתו 23 ויהי מימים ימים
ויגזזו צאן לאבשלום בבעל חצור אשר אצל אפרים
ויקרא אבשלום לכל בני המלך 24 ויבא אל המלך
ויאמר הנה נא גזזו עבדיך עמדו נא המלך ועבדיו
עם עבדך 25 ויאמר המלך אל אבשלום לא בני נלך
נא כולנו פן נכבד אתך ויפצר בו ולא אבה לשלחו
ויברכהו 26 ויאמר אבשלום ואם לא נא תלך אחינו
עמנו ויאמר אליו המלך למה יעבר אתך 27 ויפצר
בו אבשלום וישלח את אמנון ואת כל בני המלך
אתו 28 ויצו אבשלום את נעריו לאמר ראו נא כטוב
לב אמנון ביין ואמרתי אליכם הכו את אמנון
והמיתם אל תיראו הלא אנכי צויתי אתכם חזקו
ועשו בנים 29 ויעשו נערי אבשלום לאמנון כאשר
צוה אבשלום ויקומו כל הבנים וירכבו איש על
פרדו וינוסו 30 והיה הם בדרך ושמועה תבא אל
דוד לאמר הכה אבשלום את כל בני המלך ולא
נותר מהם איש 31 ויקם המלך ויקרע את בגדיו
ויתנפל ארצה וכל עבדיו עמדים קרועי בגדים
32 ויען יהונדב בן שמעה אחי דוד ויאמר אל
יאמרו אדני את כל בחורי המלך המיתו כי אמנון
לבדו מת 33 ועתה אל יתן אדני המלך אל לבו
לאמר כל בני המלך מתו כי אמנון לבדו מת
כי על פי אבשלום שומה היתה מיום עניו את תמר
אחתו 34 ואבשלום נס ויבא נער השמר את עיניו
ויראה והנה עם רב מדרך אחריו מצד ההר
35 ויאמר יונדב אל המלך הנה בני המלך באו
כדבר עבדך כאשר דבר כן היה כדבר עבדך
36 ויהי כאשר כלה לדבר והנה בני המלך באו
וישאו את קולם ובכו גם המלך וכל עבדיו בכו
בכי גדול מאד 37 ואבשלום נס ויבא אל תלמי
בן עמיהוד מלך גשור ויתאבל על בנו כל הימים
38 ואבשלום נס וילך גשורה ויהי שם שלש
שנים 39 ונכל המלך דוד לצאת אל אבשלום
כי נחם על אמנון כי מת

13 ובשנת עשרים ושלש לאסא מלך יהודה החל יואש בן־יהואחז
מלך־ישראל בשמרון ויהי מלכו שלש עשרה שנה׃ 14 ויעש הרע בעיני יהוה
לא סר מכל חטאת ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל בדרכו׃ 15 ויתר דברי יואש
וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 16 וישכב יואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון
עם־מלכי ישראל ומלך ירבעם תחתיו׃ 17 ובשנת חמש עשרה לאמציה בן־יואש
מלך־יהודה מלך יהואחז בן־יואש מלך־ישראל בשמרון שתים עשרה שנה׃ 18 ויעש הרע
בעיני יהוה לא־סר מכל חטאת ירבעם בן־נבט אשר החטיא את־ישראל׃ 19 ויתר דברי
יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם עם־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 20 ויקבר אתו בשמרון עם־אבתיו ויקבר
בקבר מלכי ישראל ומלך יהואש בנו תחתיו׃ 21 כל־העם לקחו את־עזריה
בן־שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ 22 הוא בנה את־אילת
וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם־אבתיו׃ 23 בשנת חמש עשרה לאמציה
בן־יואש מלך־יהודה מלך ירבעם בן־יואש מלך־ישראל בשמרון ארבעים
שנה׃ 24 ויעש הרע בעיני יהוה לא־סר מכל חטאת ירבעם בן־נבט אשר החטיא
את־ישראל׃ 25 הוא השיב את־גבול ישראל מלבוא חמת עד־ים הערבה כדבר
יהוה אלהי־ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן־אמתי הנביא אשר מגת־חפר׃
26 כי־ראה יהוה את־עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב
ואין עוזר לישראל׃ 27 ולא־אמר יהוה למחות את־שם ישראל
מתחת השמים ויושיעם ביד יואש בן־יואש׃ 28 ויתר דברי יואש
וכל־אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים
על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 29 וישכב יואש עם־אבתיו עם־מלכי
ישראל ומלך ירבעם בנו תחתיו׃ 30 ויתר דברי עמוס אשר־עשה וגבורתו אשר נלחם
עם־אמציה מלך־יהודה הלא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי
ישראל׃ 31 ויקבר יואש עם־אבתיו ויקבר בשמרון עם־מלכי ישראל
ומלך עזריה בנו תחתיו׃ 32 ויתר דברי ירבעם וכל־אשר עשה וגבורתו
אשר נלחם אשר־שב את־דמשק ואת־חמת ליהודה בגלעד׃ 33 ויקבר
ירבעם עם־אבתיו ומלך זכריה בנו תחתיו׃ 34 ויתר דברי זכריה
אשר־עשה הנם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ 35 זאת דבר־יהוה
אל־זרבבל לאמר לא בחיל ולא בכח כי אם־ברוחי אמר יהוה צבאות׃
36 מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור והוציא את־האבן הראשה
תשואות חן חן לה׃ 37 ויד־זרבבל יסדו את־הבית הזה וידיו תבצענה
וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם׃ 38 כי מי־בז ליום קטנות
ושמחו וראו את־האבן הבדיל ביד־זרבבל שבעת אלה עיני יהוה
המה משטטים בכל־הארץ׃ 39 אמר אליו כה אמר יהוה צבאות
דרך־נא אל־תוך הגנת הכרמים ראה ראיתי אל־תוך הגנת הכרמים
ראה־נא מה־הם׃ 40 ויען ויאמר אלי אלה הקלות יצאו על־פני
כל־הארץ׃ 41 ויען ויאמר אלי לאמר אלה עינים יהוה משטטים
בכל־הארץ׃ 42 ואנכי שאלתי אל־המלאך הדבר אלי מה־אלה
אדני׃ 43 ויען אלי לאמר אלה הם הרוחות אשר יצאו לעמד לפני אדון
כל־הארץ׃ 44 ויעל אל־הר־חרשא ויבא אל־מלאך יהוה
לאמר אל־זכריה לאמר׃ 45 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם
ולציון קנאה גדולה׃ 46 וקצף גדול אנכי על־הגוים השאנן
אשר אני־כעס מעט והם עזרו לרעה׃ 47 לכן כה אמר יהוה שבתי
אל־ירושלם ברחמים בית־שי יבנה בה נאם־יהוה צבאות
ונטה קו על־ירושלם׃ 48 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות
עוד תפוצנה ערי מטוב יהוה׃ 49 ויהוה נחם עוד את־ציון
ובחר עוד בירושלם׃ 50 ואשא עיני ואראה והנה־ארבע קרנות׃
51 ואמר אל־המלאך הדבר אלי אלה קרנות מה־הן ויען אלי
לזרות את־יהודה וישראל וירושלם׃ 52 ויראני יהוה ארבעה
חרשים׃ 53 ואמר מה־אלה באים לחרד את־יהודה
ולזרות איש ראשו ואין־חרשים לחרד אלה לידות
גוים אשר נשאו קרן־יהודה לזרותה׃

1 דברי אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו
2 כי אם לשארו הקרוב אליו אל אמו ואל אביו ואל בנו ואל בתו ואל אחיו
3 ואל אחותו הבתולה הקרובה אליו לא היתה לאיש לה יטמא בעלה
4 לא יטמא בעל בעמיו לחלל לו׳ לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא
5 יגלחו ובבשרם לא יגדדו גדד׳ קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
6 אלהיהם כי את אשי׳ לחם אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו׳ אשה
7 זונה וחללה לא יקחו׳ ואשה גרושה מאישה לא יקחו׳ כי קדש הוא
8 לאלהיו׳ וקדשתו׳ אותו׳ כי אתו׳ הוא מקריב׳ לחם אלהיך׳ קדש יהיה
9 לך׳ כי קדוש אני׳ יהוה מקדשכם׳ ובת איש כהן׳ כי תחל לזנות׳
10 את אביה׳ היא׳ באש׳ תשרף׳ וכהן גדול׳ מאחיו׳ אשר יוצק׳
11 שמן המשחה׳ על ראשו׳ ואת בגדיו׳ לא יפרע׳ וראשו׳ לא יפרם׳
12 ואל כל נפשות מת׳ לא יבוא׳ לא יטמא׳ באביו׳ ובאמו׳
13 ומן המקדש׳ לא יצא׳ ולא יחלל׳ את מקדש אלהיו׳ כי נזר שמן
14 משחת אלהיו׳ עליו׳ אני׳ יהוה׳ אלה׳ לא יקח׳ אלמנה׳ וגרושה׳
15 וזונה׳ וחללה׳ לא יקח׳ כי אם בתולה׳ מעמיו׳ יקח׳ אשה׳
16 ולא יחלל׳ זרעו׳ בעמיו׳ כי אני׳ יהוה׳ מקדשו׳ ויאמר׳ יהוה׳
17 אל משה׳ לאמר׳ דבר׳ אל אהרן׳ לאמר׳ איש׳ איש׳ מזרע אהרן׳
18 אשר יהיה׳ בו מום׳ לא יקרב׳ להקריב׳ לחם אלהיו׳ כי כל אשר
19 בו מום׳ לא יקרב׳ אם עור׳ או פסח׳ או חרם׳ או שרוע׳
20 אשר לו שבר רגל׳ או שבר יד׳ גבן׳ או דק׳ או תבלל׳ בעינו׳
21 או גרב׳ או יבלת׳ לא יקרב׳ אשר בו מום׳ מזרע אהרן׳ הכהן׳
22 לחם אלהיו׳ לא יגש׳ לקרב׳ אל אלהיו׳ לחם׳ מקדש׳ ומקדש׳
23 אך׳ אל הפרכת׳ לא יבא׳ ואל המזבח׳ לא יגש׳ כי מום׳ בו׳
24 ולא יחלל׳ את מקדשי׳ אלהיו׳ כי אני׳ יהוה׳ מקדשם׳ ויאמר׳
25 משה׳ אל אהרן׳ ואל בניו׳ ואל כל בני׳ ישראל׳ לאמר׳
26 אמר׳ אל אהרן׳ ואל בניו׳ ואל כל בני׳ ישראל׳ לאמר׳
27 איש׳ איש׳ מבית׳ לזרע׳ אהרן׳ והוא׳ צרוע׳ או זב׳
28 לא יאכל׳ מן הקדשים׳ עד אשר יטהר׳ וגם׳ הנגע׳ בטמא׳ נפש׳
29 או איש׳ אשר תצא׳ ממנו שכבת זרע׳ לשכב׳ בה׳ לזרע׳
30 ואשה׳ כי תזיב׳ דם׳ ימים׳ רבים׳ בטמאתה׳ לא יאכל׳
31 מן הקדשים׳ עד אשר יטהר׳ וגם׳ הנגע׳ בכל׳ שרץ׳ אשר
32 יטמא׳ לו׳ או׳ באדם׳ אשר יטמא׳ לו׳ לכל׳ טמאתו׳ אשר
33 יטמא׳ בו׳ והנפש׳ אשר תגע׳ בו׳ וטמאה׳ עד׳ הערב׳ ולא
34 יאכל׳ מן הקדשים׳ כי אם׳ רחץ׳ בשרו׳ במים׳ וטבל׳
35 אחר׳ השמש׳ וטהר׳ ואחר׳ יאכל׳ מן הקדשים׳ כי לחמו׳
36 הוא׳ כל נפש׳ אשר תגע׳ בנבלה׳ ובטרפה׳ לטמאה׳ בה׳
37 אני׳ יהוה׳ ואת בני׳ ישראל׳ לא יחללו׳ את שם׳ קדשי׳
38 אשר יקדישו׳ לי׳ ואני׳ יהוה׳ מקדשם׳ ואמרת׳ אליהם׳
לדרתיכם׳ כל איש׳ איש׳ מכל זרע׳ אהרן׳ והוא׳ צרוע׳ או זב׳
39 לא יאכל׳ מן הקדשים׳ עד אשר יטהר׳ וטמא׳ בנפש׳ אשר תצא׳
40 ממנו שכבת זרע׳ לשכב׳ בה׳ וטמא׳ בכל׳ שרץ׳ אשר יטמא׳
41 לו׳ או׳ באדם׳ אשר יטמא׳ לו׳ בכל׳ טמאתו׳ והנפש׳ אשר
42 תגע׳ בה׳ וטמאה׳ עד׳ הערב׳ לא יאכל׳ מן הקדשים׳ אם׳ בשר׳
בהמה׳ אם׳ בעוף׳ לא יאכל׳ כי׳ נבלה׳ הוא׳ 43 מלאכת׳ אדם׳ אשר׳
בו׳ נגע׳ צרעת׳ לא יאכל׳ מן הקדשים׳ עד אשר יטהר׳ אם׳ בן׳
44 אם׳ בת׳ אם׳ בנפש׳ אם׳ בבית׳ אם׳ בבגד׳ אם׳ בעור׳ אם׳
בכל׳ כלי׳ עור׳ אשר יעשה׳ מלאכה׳ בו׳ 45 והפרשת׳ אשר׳
בו׳ נגע׳ צרעת׳ לא יאכל׳ מן הקדשים׳ אם׳ לא׳ רחץ׳ בשרו׳
במים׳ 46 וכל׳ בגד׳ אשר׳ יהיה׳ בו׳ נגע׳ צרעת׳ לא יאכל׳
מן הקדשים׳ עד אשר יטהר׳ 47 ראה׳ הכהן׳ את הנגע׳ והסגיר׳
את הנגע׳ שבעת׳ ימים׳ 48 וראה׳ הכהן׳ ביום׳ השביעי׳
כי פשה׳ הנגע׳ בעור׳ בגד׳ אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳
בעור׳ אם׳ בכל׳ אשר׳ יעשה׳ מלאכה׳ בעור׳ 49 והיה׳ הנגע׳
ירק׳ או אדם׳ בבגד׳ אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳ בעור׳
אם׳ בכל׳ כלי׳ עור׳ נגע׳ צרעת׳ הוא׳ והראה׳ את הכהן׳
50 וראה׳ הכהן׳ את הנגע׳ והסגיר׳ את הנגע׳ שבעת׳
ימים׳ 51 וראה׳ ביום׳ השביעי׳ כי פשה׳ הנגע׳ בבגד׳
אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳ בעור׳ לכל׳ אשר׳ יעשה׳
עור׳ נגע׳ צרעת׳ הוא׳ נגע׳ מרדת׳ הוא׳ בכל׳ אשר׳
יטמא׳ בו׳ 52 וצוה׳ את בגד׳ הערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳
בערב׳ אם׳ בעור׳ לכל׳ אשר׳ יעשה׳ עור׳ כי׳ נגע׳
מרדת׳ הוא׳ באש׳ תשרף׳ 53 וכי׳ יראה׳ הכהן׳ והנה׳
לא׳ פשה׳ הנגע׳ בבגד׳ אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳
בעור׳ 54 וצוה׳ הכהן׳ וכבסו׳ את אשר׳ בו׳ הנגע׳
והסגיר׳ אתו׳ שבעת׳ ימים׳ עוד׳ 55 וראה׳ הכהן׳
אחר׳ הנגע׳ והנה׳ לא׳ הפך׳ הנגע׳ את עינו׳ והנגע׳
לא׳ פשה׳ טמא׳ הוא׳ באש׳ תשרפנו׳ פחתת׳ הוא׳ בקרחתו׳
או׳ בגבחתו׳ 56 וראה׳ הכהן׳ והנה׳ כהה׳ הנגע׳ אחר׳
הכבסו׳ את בגד׳ הערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳ בעור׳ 57 ואם׳
תראה׳ עוד׳ בבגד׳ אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳ בכל׳
כלי׳ עור׳ פרחת׳ הוא׳ באש׳ תשרף׳ את אשר׳ בו׳ הנגע׳
58 ובגד׳ אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳ בכל׳ כלי׳ עור׳
אשר׳ תכבס׳ והסר׳ מן׳ הנגע׳ ואם׳ עוד׳ תראה׳ בבגד׳
אם׳ בערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳ בכל׳ כלי׳ עור׳ 59 זאת׳
תורת׳ נגע׳ צרעת׳ בבגד׳ הערב׳ אם׳ בשתי׳ אם׳
בכל׳ כלי׳ עור׳ לטהר׳ אתו׳ או׳ לטמא׳ אתו׳

2 ויאמר׳ יהוה׳ אל משה׳ לאמר׳ 2 זאת׳ תהיה׳ תורת׳
המצרע׳ ביום׳ טהרתו׳ והובא׳ אל הכהן׳ 3 ויצא׳ הכהן׳
אל מחוץ׳ למחנה׳ וראה׳ הכהן׳ והנה׳ נרפא׳ נגע׳
הצרעת׳ מן הצרוע׳ 4 וצוה׳ הכהן׳ ולקח׳ לטהר׳
המטהר׳ שתי׳ צפרים׳ חיות׳ וארז׳ ושני׳ תולעת׳
ואזוב׳ 5 וצוה׳ הכהן׳ ושחט׳ את הצפר׳ האחת׳
אל כלי׳ חרש׳ על מים׳ חיים׳ 6 את הצפר׳
החיה׳ יקח׳ אתה׳ ואת עץ׳ הארז׳ ואת שני׳
התולעת׳ ואת האזוב׳ וטבל׳ אתם׳ ואת׳ הצפר׳
החיה׳ בדם׳ הצפר׳ השחטה׳ על המים׳ החיים׳
7 והזה׳ על המטהר׳ מן׳ הצרעת׳ שבע׳ פעמים׳
וטהרו׳ אתו׳ ושלח׳ את הצפר׳ החיה׳ על פני׳
השדה׳ 8 וכבס׳ המטהר׳ את בגדיו׳ וגלח׳ את כל
שערו׳ ורחץ׳ במים׳ וטהר׳ ואחר׳ יבא׳ אל המחנה׳
ויישב׳ מחוץ׳ לאהלו׳ שבעת׳ ימים׳ 9 והיה׳ ביום׳
השביעי׳ יגלח׳ כל שערו׳ את ראשו׳ ואת זקנו׳
ואת גבת׳ עיניו׳ וכל שערו׳ יגלח׳ וכבס׳ את בגדיו׳
ורחץ׳ את בשרו׳ במים׳ וטהר׳ 10 והיה׳ ביום׳
השמיני׳ יקח׳ שני כבשים׳ תמימים׳ וכבשה׳
אחת׳ בת׳ שנתה׳ תמימה׳ ושלש׳ עשרנים׳
סלת׳ מנחה׳ בלולה׳ בשמן׳ ולג׳ שמן׳ אחד׳
11 והעמיד׳ הכהן׳ המטהר׳ אתם׳ ואת׳ אלה׳
לפני׳ יהוה׳ פתח׳ אהל מועד׳ 12 ולקח׳ הכהן׳
את הכבש׳ האחד׳ והקריב׳ אתו׳ לאשם׳ ואת׳
לג׳ השמן׳ והניף׳ אתם׳ תנופה׳ לפני׳ יהוה׳
13 ושחט׳ את הכבש׳ במקום׳ אשר׳ ישחט׳
את חטאת׳ והעולה׳ במקום׳ קדש׳ כי כאשם׳
החטאת׳ הוא׳ לכהן׳ הוא׳ קדש׳ קדשים׳
14 ולקח׳ הכהן׳ מדם׳ האשם׳ ונתן׳ הכהן׳
על תנוך׳ אזן׳ המטהר׳ הימנית׳ ועל בהן׳
ידו׳ הימנית׳ ועל בהן׳ רגלו׳ הימנית׳
15 ולקח׳ הכהן׳ מלג׳ השמן׳ ויצק׳ על כף׳
הכהן׳ השמאלית׳ 16 וטבל׳ הכהן׳ אצבעו׳
הימנית׳ מן׳ השמן׳ אשר׳ על כפו׳ השמאלית׳
והזה׳ מן׳ השמן׳ באצבעו׳ שבע׳ פעמים׳
לפני׳ יהוה׳ 17 ומיתר׳ השמן׳ אשר׳ על כפו׳
יתן׳ הכהן׳ על תנוך׳ אזן׳ המטהר׳ הימנית׳
ועל בהן׳ ידו׳ הימנית׳ ועל בהן׳ רגלו׳
הימנית׳ על דם׳ האשם׳ 18 והיתר׳ בשמן׳
אשר׳ על כפו׳ הכהן׳ יתן׳ על ראש׳
המטהר׳ וכפר׳ עליו׳ הכהן׳ לפני׳ יהוה׳
19 ועשה׳ הכהן׳ את חטאתו׳ וכפר׳ על
המטהר׳ מטמאתו׳ ואחר׳ שחט׳ את העולה׳
והעלה׳ המזבח׳ את העולה׳ והמנחה׳
והקטיר׳ המזבח׳ וכפר׳ עליו׳ הכהן׳
ונטהר׳ 20 ואם׳ לא׳ יגיע׳ ידו׳ די׳
שה׳ ולקח׳ אשם׳ אחד׳ לתנופה׳ לכפר׳
עליו׳ ועשרון׳ אחד׳ סלת׳ מנחה׳ בלול׳
בשמן׳ ולג׳ שמן׳ אחד׳ 21 וצפרי׳ תורים׳
או׳ בני׳ יונה׳ אשר׳ תשיג׳ ידו׳ אשר׳
יגיע׳ ידו׳ 22 לא׳ יגיע׳ ידו׳ די׳ לא׳ יגיע׳
ידו׳ אשר׳ יגיע׳ ידו׳ ויהיו׳ אחד׳ חטאת׳
ואחד׳ עולה׳ 23 וביום׳ השמיני׳ יביא׳
אתם׳ אל הכהן׳ אל פתח׳ אהל מועד׳
לפני׳ יהוה׳ 24 ולקח׳ הכהן׳ את כבש׳
האשם׳ ואת לג׳ השמן׳ והניף׳ אתם׳
תנופה׳ לפני׳ יהוה׳ 25 ושחט׳ את כבש׳
האשם׳ ולקח׳ הכהן׳ מדם׳ האשם׳ ונתן׳
על תנוך׳ אזן׳ המטהר׳ הימנית׳ ועל בהן׳
ידו׳ הימנית׳ ועל בהן׳ רגלו׳ הימנית׳
26 ומן׳ הלג׳ השמן׳ יצק׳ הכהן׳
בכף׳ השמאלית׳ הכהן׳ 27 והזה׳ הכהן׳
באצבעו׳ הימנית׳ מן׳ השמן׳ אשר׳
על כפו׳ השמאלית׳ שבע׳ פעמים׳
לפני׳ יהוה׳ 28 ונתן׳ הכהן׳ מן׳ השמן׳
אשר׳ על כפו׳ על תנוך׳ אזן׳ המטהר׳
הימנית׳ ועל בהן׳ ידו׳ הימנית׳ ועל
בהן׳ רגלו׳ הימנית׳ במקום׳ דם׳
האשם׳ 29 והיתר׳ השמן׳ אשר׳ על כפו׳
הכהן׳ יתן׳ על ראש׳ המטהר׳ לכפר׳
עליו׳ לפני׳ יהוה׳ 30 ועשה׳ את אחד׳
מן׳ התרים׳ או׳ מן׳ בני׳ היונה׳ מאשר׳
תשיג׳ ידו׳ 31 את אשר׳ תשיג׳ ידו׳
אחד׳ חטאת׳ ואת׳ השני׳ עולה׳ על
המנחה׳ וכפר׳ הכהן׳ על המטהר׳
לפני׳ יהוה׳ 32 זאת׳ תורת׳ אשר׳
בו׳ נגע׳ צרעת׳ אשר׳ לא׳ תשיג׳ ידו׳
בטהרתו׳ 33 וידבר׳ יהוה׳ אל משה׳
ואל אהרן׳ לאמר׳ 34 כי׳ תבאו׳ אל
ארץ׳ כנען׳ אשר׳ אני׳ נתן׳ לכם׳
לאחזה׳ ונתתי׳ נגע׳ צרעת׳ בבית׳
ארץ׳ אחזתכם׳ 35 והיה׳ אשר׳ לו׳
הבית׳ והגיד׳ לכהן׳ לאמר׳ כנגע׳
נראה׳ לי׳ בבית׳ 36 וצוה׳ הכהן׳
ופנו׳ את הבית׳ בטרם׳ יבא׳ הכהן׳
לראות׳ את הנגע׳ ולא׳ יטמא׳ כל׳
אשר׳ בבית׳ ואחר׳ כן׳ יבא׳ הכהן׳
לראות׳ את הבית׳ 37 וראה׳ את הנגע׳
והנה׳ היו׳ הנגע׳ בקירות׳ הבית׳
שקערורות׳ ירקרקות׳ או אדמדמות׳
ומראיהן׳ שפל׳ מן׳ הקיר׳ 38 ויצא׳
הכהן׳ מן׳ הבית׳ אל׳ פתח׳ הבית׳
והסגיר׳ את הבית׳ שבעת׳ ימים׳
39 ושב׳ הכהן׳ ביום׳ השביעי׳
וראה׳ הנגע׳ פשה׳ בקירות׳ הבית׳
40 וצוה׳ הכהן׳ וחלצו׳ את׳ האבנים׳
אשר׳ בהן׳ הנגע׳ והשליכו׳ אתם׳
אל מחוץ׳ לעיר׳ אל מקום׳ טמא׳
41 והקצעה׳ את הבית׳ מבית׳
סביב׳ והשפכו׳ את׳ העפר׳ אשר׳
הקצו׳ אל מחוץ׳ לעיר׳ אל מקום׳
42 ולקחו׳ אבנים׳ אחרות׳ והביאו׳
אל תחת׳ האבנים׳ ועפר׳ אחר׳
יקח׳ את׳ הבית׳ 43 ואם׳ תשוב׳
הנגע׳ ופרח׳ בבית׳ אחר׳ הקצות׳
את הבית׳ ואחר׳ הרצות׳ 44 ובא׳
הכהן׳ וראה׳ והנה׳ פשה׳ הנגע׳
בבית׳ צרעת׳ מרדת׳ הוא׳ טמא׳
הוא׳ 45 ונתץ׳ את הבית׳ את אבניו׳
ואת עציו׳ ואת כל עפר׳ הבית׳
והוציא׳ אל מחוץ׳ לעיר׳ אל מקום׳
טמא׳ 46 והבא׳ אל הבית׳ כל׳
הסגיר׳ אתו׳ יטמא׳ עד׳ הערב׳
47 והשכב׳ בבית׳ יכבס׳ את בגדיו׳
והאכל׳ בבית׳ יכבס׳ את בגדיו׳
48 ואם׳ בא׳ יבא׳ הכהן׳ וראה׳
והנה׳ לא׳ פשה׳ הנגע׳ בבית׳
אחר׳ הטיח׳ את הבית׳ וטהר׳
הכהן׳ את הבית׳ כי׳ נרפא׳
הנגע׳ 49 ולקח׳ לחטא׳ את הבית׳
שתי׳ צפרים׳ ועץ׳ ארז׳ ושני׳
תולעת׳ ואזוב׳ 50 והזה׳ אל הבית׳
שבע׳ פעמים׳ 51 וחטא׳ את הבית׳
בדם׳ הצפר׳ ובמים׳ החיים׳ ובצפר׳
החיה׳ ובעץ׳ הארז׳ ובאזוב׳
ובשני׳ התולעת׳ 52 ושלח׳ את
הצפר׳ החיה׳ אל מחוץ׳ לעיר׳
אל פני׳ השדה׳ וכפר׳ על הבית׳
וטהר׳ 53 ואם׳ תשוב׳ הנגע׳
בבית׳ אחר׳ הקצות׳ אל הבית׳
אחר׳ הרצות׳ 54 זאת׳ תורת׳
כל׳ נגע׳ הצרעת׳ ונתק׳
55 ולבגד׳ ולבית׳ 56 ולשאת׳
ולספחת׳ ולבהרת׳ 57 להורות׳
ביום׳ הטמא׳ וביום׳ הטהר׳
זאת׳ תורת׳ הצרעת׳

הבאים מלאכי אשר אתכם ויאמרו אל ׳ 21 מה
דבר אשר דברנו עליך כי אמרתם שוא עבד
אלהים ומה בצע כי שמרנו משמרתו ונלך
קדרנית מפני ׳ צבאות׃ 22 ועתה אנחנו מאשרים
זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים
ויפלטו׃ 23 אז נדברו יראי ׳ איש אל רעהו
והקשיב ׳ וישמע וכתב ספר זכרון לפניו
ליראי ׳ ולחשבי שמו׃ 24 והיו לי אמר ׳ צבאות
ביום אשר אני עשה segula ונחמתי אותם
כאשר יחמל איש על בנו העבד אותו׃ 25 ושבתם
וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר
לא עבדו׃

3

כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשע קש ולהט אתם היום אמר ׳
צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם
יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 וצעדתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃
5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום ׳ הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב אבות
על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי
את הארץ חרם׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ׳ צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר ׳ צבאות׃ 9 וגם אני
נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהודה קדש ׳ אשר אהב
ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת ׳ לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ל׳
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח
׳ בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה
על כי ׳ העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל
יבגד איש באשת נעוריו׃ 16 כי שנא שלח
אמר ׳ אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו
אמר ׳ צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃
17 הוגעתם ׳ בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני ׳ ובהם
הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

4

כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים
וכל עשי רשע קש ולהט אתם היום אמר ׳
צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 2 ולכם
יראי שמי תזרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה
ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק׃ 3 וצעדתם רשעים
כי יהיו אפר תחת כפות רגליכם ביום אשר
אני עשה׃ 4 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי
אתו בחרב על כל ישראל חקים ומשפטים׃
5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בוא יום ׳ הגדול והנורא׃ 6 והשיב לב אבות
על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי
את הארץ חרם׃ 7 כי שפתי כהן ישמרו דעת
ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ׳ צבאות הוא׃
8 ואתם סרתם מן הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר ׳ צבאות׃ 9 וגם אני
נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
10 הלא אב אחד לכלנו הלא אל אחד בראנו
מדוע נבגד איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃
11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלים כי חלל יהודה קדש ׳ אשר אהב
ובעל בת אל נכר׃ 12 יכרת ׳ לאיש אשר יעשנה
ער ועונה מאהלי יעקב ומגיש מנחה ל׳
צבאות׃ 13 וזאת שנית תכסו דמעות את מזבח
׳ בכי ואנקה מאין עוד פנות אל המנחה
ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם על מה
על כי ׳ העיד בינך ובין אשת נעוריך אשר
אתה בגדת בה ואת חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל
יבגד איש באשת נעוריו׃ 16 כי שנא שלח
אמר ׳ אלהי ישראל וכסה חמס על לבושו
אמר ׳ צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבגדו׃
17 הוגעתם ׳ בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה רע טוב הוא בעיני ׳ ובהם
הוא חפץ או איה אלהי המשפט׃

אמרתי אל אלהים אל תרשיעני הודיעני על מה אתה
מריב עמדי 2 הטוב לך כי תעשק כי תמאס יגיע כפיך
ועל עצת רשעים תאיר 3 העין בשר לך אם כראות
אנוש תחזה 4 הימי אנוש כימי אתה שנותיך בדור
ודור 5 לדעת עונתי ועל חטאתי תבקש 6 לבלתי
אודע כי לא רשע ומאין מציל אין עצבון עשיתני
ידיך יחדו סביב ותבלעני 7 זכר נא כי כחמר עשיתני
ואל עפר תשיבני 8 הלא כחלב תצקני וכגבינה
תקפיאני 9 עור ובשר תלבשני ובעצמות ובגידים
תסוככני 10 חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה
רוחי 11 אם כן אתה אמרת לי אל אל אמרתי לי
אמרת 12 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם
אין אל אל אמרתי לי אמרת 13 אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
14 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת 15 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
16 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת 17 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
18 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת 19 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
אם אין אל אל אמרתי לי אמרת 20 אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
21 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת 22 אם אין אל
אל אמרתי לי אמרת 23 אם אין אל אל אמרתי לי
אמרת 24 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין
אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי
אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל
אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
25 (aiōnios g166) אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
26 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
27 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
28 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
29 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
30 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
31 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
32 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
33 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
34 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
35 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
36 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
37 (aiōnios g166) אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
38 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
39 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
40 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
41 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
42 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
43 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
44 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
45 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
46 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
47 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
48 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
49 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
50 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
51 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
52 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
53 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
54 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת

5 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
2 אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
3 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
4 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
5 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
6 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
7 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
8 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
9 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
10 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
11 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
12 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
13 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
14 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
15 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
16 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
17 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
18 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
19 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
20 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
21 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
22 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
23 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
24 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
25 (aiōnios g166) אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
26 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
27 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
28 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
29 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
30 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
31 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
32 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
33 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
34 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
35 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
36 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
37 (aiōnios g166) אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
38 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
39 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
40 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
41 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
42 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
43 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
44 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
45 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
46 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
47 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
48 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
49 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
50 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
51 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
52 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
53 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת
54 אם אין אל אל אמרתי לי אמרת אם אין אל אל
אמרתי לי אמרת אם אין אל אל אמרתי לי אמרת

31 And as you would that men should do to you, do you also to them likewise. 32 For if ye love them which love you, what thank have ye? for sinners also love those that love them. 33 And if ye do good to them which do good to you, what thank have ye? for sinners also do even the same. 34 And if ye lend to them of whom ye hope to receive, what thank have ye? for sinners also lend to sinners, to receive as much again. 35 But love ye your enemies, and do good, and lend, hoping for nothing again; and your reward shall be great, and ye shall be children of the Highest: for he is kind unto the unthankful and to the evil. 36 Be ye therefore merciful, as your Father also is merciful. 37 Judge not, and ye shall not be judged: condemn not, and ye shall not be condemned: forgive, and ye shall be forgiven: 38 Give, and it shall be given unto you; good measure, pressed down, shaken together, and running over, shall men give into your bosom. For with the same measure that ye mete withal it shall be measured to you again. 39 And he spake a parable unto them, Can the blind lead the blind? shall they not both fall into the ditch? 40 The disciple is not above his master: but every one that is perfect shall be as his master. 41 And why beholdest thou the mote that is in your brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye? 42 Either how canst thou say to your brother, Brother, let me pull out the mote that is in your eye, when you yourselves shut your eyes to the beam that is in your own eye? Hypocrite, first pull out the beam out of your own eye, and then you will see clearly to remove the mote from your brother's eye. 43 For a good tree does not produce bad fruit, nor does a bad tree produce good fruit. 44 For each tree is known by its own fruit. People do not pick figs from thorns, nor do they gather grapes from a bramble bush. 45 A good man out of the good treasure of his heart produces good things, and an evil man out of the evil treasure of his heart produces evil things; for out of the abundance of his heart his mouth speaks. 46 Why do you call me, Lord, Lord, and do not do what I say? 47 I will show you what he is like who comes to me and hears my words and does them. 48 He is like a man who was building a house, digging down deep and laying the foundation on the rock. When the flood came, the river was too strong for that house and could not shake it because it was well built. 49 But the man who heard my words and did not do what I said is like a man who built a house on the ground without any foundation. When the river came against that house it fell down and was completely destroyed.

6

1 Now it was on the second Sabbath after the first, that he went through the corn fields; and his disciples plucked the ears of corn, and did eat, rubbing them in their hands. 2 And some of the Pharisees said unto them, Why do ye that which is not lawful to do on the Sabbath days? 3 And Jesus answering them, spake unto them, saying, Have ye not read so much as this, what David did, when himself was an hungred, and they which were with him; 4 How he went into the house of God, and did take and eat the shewbread, and gave also unto them which were with him, which it is not lawful for any but the priests to eat? 5 And he said unto them, That the Son of man is even Lord also of the Sabbath. 6 And it came to pass also on another Sabbath, that he entered into the synagogue and taught: and there was a man whose right hand was withered. 7 And the scribes and Pharisees watched him, whether he would heal on the Sabbath day; that they might find a accusation against him. 8 But he knew their thoughts, and said to the man which had the withered hand, Rise up, and stand forth in the midst. And he arose and stood forth. 9 Then said Jesus unto them, I will ask you one thing; Is it lawful on the Sabbath days to do good, or to do evil? to save life, or to destroy it? 10 And looking round about upon them all, he said unto the man, Stretch forth your hand. And he did so: and his hand was restored whole as the other. 11 And they were filled with madness; and spake one to another what might be done to Jesus. 12 And it came to pass in those days, that he went out into a mountain to pray, and continued all night in prayer to God. 13 And when it was day, he called his disciples: and of them he chose twelve, whom also he named apostles; 14 Simon (whom he also named Peter), and Andrew his brother, James and John, Philip and Bartholomew, 15 Matthew and Thomas, James the son of Alphæus, and Simon called Zelotes, 16 And Judas the brother of James, and Judas Iscariot which also became a traitor. 17 And he came down with them, and stood in the plain, and the company of his disciples, and a great multitude of people out of all Judea and Jerusalem, and from the sea coast of Tyre and Sidon, which came to hear him, and to be healed of their diseases; 18 And they that were vexed with unclean spirits: and they were healed. 19 And the whole multitude sought to touch him: for there went virtue out of him, and healed them all.

53 ויבא אל־הר הזיתים׃ 54 והבקר
שב אל־תוך
המקדש ויבאו אליו כל־העם
וישב אותם׃ 55 והסופרים
והפרושים הביאו אליו אשה
נאפפת במנאפים ויעמידוה
בתוך׃ 56 ויאמרו אליו רבי
האשה הזאת נתפסה
במנאף׃ 57 ובתורת משה
צונו לסקל כאלה׃ ואתה
מה אתה אומר׃ 58 ויאמר
אליהם ישוע
אל־הר הזיתים׃ 59 ובבקר
שב אל־תוך
המקדש ויבאו אליו כל־העם
ויאמר אליהם׃ 60 והסופרים
והפרושים הביאו אליו אשה
נתפסה במנאף׃ ויעמידוה
בתוך׃ 61 ויאמר אליהם
המורה
מי אתה׃ ויענו
ויאמרו אליו׃ 62 ויאמר
אליהם
אני הוא׃ 63 ובראותם
אותו אמר אליהם
אם־אמת
אמרתי׃ אמת אמרתי
אליכם׃ 64 אם
אמת אמרתי אליכם
אמרתי׃ אמת אמרתי
אליכם׃ 65 ויענו
ויאמרו אליו
אמר אמרת׃ ויאמר אליהם
אם־אמת אמרתי
אליכם׃ 66 ואם
אמת אמרתי אליכם
אמרתי׃ ואם אמרתי
אליכם׃ 67 ויענו
ויאמרו אליו
אמר אמרת׃ ויאמר אליהם
אם־אמת אמרתי
אליכם׃ 68 ויאמר
אליהם
אם־אמת אמרתי
אליכם׃ 69 ויענו
ויאמרו אליו
אמר אמרת׃ ויאמר אליהם
אם־אמת אמרתי
אליכם׃ 70 ויאמר
אליהם
אם־אמת אמרתי
אליכם׃ 71 ויאמרו אליו
אמר אמרת׃ ויאמר אליהם
אם־אמת אמרתי
אליכם׃

7

ויבא אל־הר הזיתים׃ 2 ובבקר
שב אל־תוך
המקדש ויבאו אליו כל־העם
ויאמר אליהם׃ 3 והסופרים
והפרושים הביאו אליו אשה
נתפסה במנאף׃ ויעמידוה
בתוך׃ 4 ויאמר אליו
רבי אשה זאת נתפסה
במנאף׃ 5 ובתורת משה
צונו לסקל כאלה׃ ואתה
מה אתה אומר׃ 6 וזאת
אמרו לנסות אותו
לבלתי
מצא לו דבר לדבר עליו׃
ישוע
הטה אל־הארץ
ויכתב באצבעו׃ 7 ולא
חדלו לשאול אותו
לא
אם־אמר אליהם
אמר׃ ובהטותו
ראשו אליהם
אמר׃ 8 ויטה
אל־הארץ
ויכתב׃ 9 ואלה
אשר שמעו
ויצאו
אחד אחד
מן הזקנים
ויצא
ישוע
לבדו׃ 10 ובראותו
אליו
אמר אליו׃ 11 ויאמר
אין אדון
אליו׃ ויאמר ישוע
אליו׃ 12 ויאמר
ישוע
אליהם
אני הוא
אור העולם׃ המלך אשר
ילך
אחרי
לא
ילך
בחשך׃ 13 ויאמרו
אליו
הנה
אתה
מעיד
על־עצמך
אין
עדותך
אמת׃ 14 ויען
ישוע
ויאמר אליהם
אם־אני
מעיד
על־עצמי
אמת
עדותי
אמת
כי
ידעתי
מאין
באתי
ואנה
אני
הולך
ואתם
לא
ידעתם
מאין
באתי
ואנה
אני
הולך׃ 15 אתם
לפי
מראה
עיניכם
אתם
שופטים
אין
אני
שופט
את
איש׃ 16 ואם
אני
שופט
אמת
משפטי
אמת
כי
לא
לבדי
אני
כי
אם
אני
ואב
שלחני
אמר׃ 17 וגם
בתורתכם
כתוב
כי
שתי
עדות
אמת
הן׃ 18 אני
אעיד
על־עצמי
ואב
שלחני
אמר
אמר׃ 19 ויאמרו
אליו
איה
אביך
ויאמר
אליהם
לא
ידעתם
לא
אותי
ולא
את־אבי
אם־
הייתם
יודעים
אותי
הייתם
יודעים
גם
את־אבי׃ 20 אלה
הדברים
דבר
ישוע
בהיכל
בעת
לימדו
את־העם
ולא
אחז
איש
לתפשו
כי
לא
בא
עדיין
עתו׃ 21 ויאמר
אליהם
עוד
אני
הולך
ואתם
תבקשו
אותי
ובחטאתכם
תמותו
אל־אשר
אני
הולך
לא
תוכלו
לבוא׃ 22 ויאמרו
היהודים
אולי
יהרג
הוא
עצמו
כי
אמר
אל־אשר
אני
הולך
לא
תוכלו
לבוא׃ 23 ויאמר
אליהם
מלמטה
אתם
ואני
מלמעלה
אתם
מן־העולם
הזה
ואני
לא
מן־העולם
הזה׃ 24 ואמר
אליכם
כי
תמותו
בחטאתיכם
כי
אם־לא
תאמינו
כי
אני
הוא׃ 25 ויאמרו
אליו
מי
אתה
ויאמר
אליהם
ראשית
אשר
דברתי
אליכם׃ 26 רבים
לי
לדון
ולשפט
אבל
אמת
הוא
אשר
שלחני
ואת־אשר
שמעתי
מאתו
אדבר
אל־העולם׃ 27 ולא
הבינו
כי
אל־האב
דבר
אמר
אליהם׃ 28 ויאמר
ישוע
אליהם
כאשר
תרימו
את־בן־האדם
אז
תדעו
כי
אני
הוא
ומלבדי
לא
אעשה
דבר
כי
אם־כאשר
לימדני
אבי
כן
אדבר
אמר׃ 29 ואבי
שלחני
לא
עזבני
אבי
לבדי
כי
אם־אני
ואת־אשר
אני
אוהב
אותו
אעשה׃ 30 בהגיד
ישוע
אמר
אמר
רבים
מן־היהודים
המאמינים
בו׃ 31 ויאמר
ישוע
אל־היהודים
אשר
המאמינים
בו
כבר
אם־תשמרו
דברי
אמת
אתם
תלמידי׃ 32 ואם
אמת
תדעו
את־האמת
ואמת
תגאל
אתכם׃ 33 ויענו
אליו
אנחנו
זרע
אברהם
ולא
עבדנו
לאיש
מעולם
איך
אפוא
אתה
אומר
אמר
אמר
אמר
אמר׃ 34 ויאמר
אליהם
אמן
אמן
אני
אומר
לכם
כל־העושה
חטא
הוא
עבד
לחטא׃ 35 והעבד
אינו
נשאר
בבית
אל־אדון
אמת
אבל
הבן
נשאר
לעולם׃ 36 ואם
הבן
יגאל
אתכם
אז
אמת
אמת
אתם
בני־חורין׃ 37 ידעתי
כי
זרע
אברהם
אתם
אך
אתם
מבקשים
אותי
להמיתי
כי
לא
נכון
דברי
בתוככם׃ 38 אל
מה
אני
מדבר
אל־אבי
ואתם
אל־אביכם
אתם
עושים
אשר
ראיתם
אל־אביכם׃ 39 ויענו
ויאמרו
אליו
אבינו
הוא
אברהם
ויאמר
אליהם
אם־בני
אברהם
אתם
מעשי
אברהם
אתם
עושים׃ 40 ועתה
אתם
מבקשים
להמיתני
אדם
אשר
דבר
אליכם
אמת
אשר
שמע
מאת
אלהים
לא
כן
עשה
אברהם׃ 41 אתם
עושים
את־מעשי
אביכם
ויאמרו
אליו
לא
נולדנו
מזנות
יש־לנו
אב
אחד
אלהים׃ 42 ויאמר
אליהם
ישוע
אם־אלהים
אביכם
הייתם
אהבתם
אותי
כי
מאתו
יצאתי
ובא
אלי
לא
מעצמי
בא
אלי
אבל
הוא
שלחני׃ 43 ולמה
אינכם
מבינים
את־דברי
אם־לא
כי
אם־
אינכם
שומעים
את־דברי׃ 44 אתם
מילדי
אביכם
השטן
ואת־תאוות
אביכם
אתם
מבקשים
לעשות
הוא
היה
רוצח
מראשית
הימים
ולא
עמד
באמת
כי
אין
אמת
בו
כאשר
ידבר
שקר
מדבר
מעצמו
כי
שקר
הוא
ואבי
שקר׃ 45 ואני
אמר
אמת
לכם
ולא
תאמינו
לי׃ 46 מי
מכם
יוכיחני
על־חטא
ואם
אמר
אמת
מדוע
לא
תאמינו
לי׃ 47 מי
אשר
מאת־אלהים
הוא
שומע
דברי
אלהים
ואתם
לא
תשמעו
כי
לא
מאת־אלהים
אתם׃ 48 ויענו
היהודים
ויאמרו
אליו
הלא
אמרנו
אמת
כי
שומרוני
אתה
וגם
שד
יש־בך׃ 49 ויען
ישוע
אמר
לא
שד
יש־בי
כי
אם־אני
מכבד
את־אבי
ואתם
מקללים
אותי׃ 50 ואני
לא
אבקש
כבוד
לי
יש
מבקש
ומשפט
לי
ויש
שופט
אמת׃ 51 אמן
אמן
אני
אומר
לכם
כל־אשר
ישמר
דבר
אמת
לא
יראה
מות
לעולם׃ 52 ויאמרו
אליו
היהודים
עתה
ידענו
כי
שד
יש־בך
אברהם
מת
והנביאים
מתו
ואתה
אמרת
כל־אשר
ישמר
דבר
אמת
לא
יטעם
מות
לעולם׃ 53 הגדול
אתה
מאבינו
אברהם
אשר
מת
והנביאים
מתו
מי
אתה
מדמה
לעצמך
לאמר
מי
אני׃ 54 ויען
ישוע
ויאמר
אם־אני
מכבד
את־עצמי
אין
כבודי
כלום
אבי
הוא
אשר
מכבדני
אשר
אתם
אומרים
עליו
כי
אלהינו
הוא׃ 55 ואתם
לא
ידעתם
אותו
ואני
ידעתי
אותו
ואם־אמר
לא
אדע
אותו
אהיה
כמוכם
כזב
ואני
ידעתי
אותו
ואת־דברו
אני
שומר׃ 56 אברהם
אביכם
שמח
לראות
את־יומי
וראה
וישמח׃ 57 ויאמרו
אליו
היהודים
עוד
לא
מלאו
לך
חמשים
שנה
ואתה
ראית
את־אברהם׃ 58 ויאמר
אליהם
ישוע
אמן
אמן
אני
אומר
לכם
בטרם
היות
אברהם
אני
הוא׃ 59 ויטלו
אבנים
לרגום
אותו
אך
ישוע
נעלם
ויצא
מן־המקדש׃

49 מה נאמרה ר אליו ראה מה אחרי ר אליו
ראיתיו מה ר ומשנה עד מתנה פקחתנו ומה ר אמר 50 ואמר
ראיתיו לך אמרתי לך ראיתי תחת התאנה אתה מאמין
מגדולים מזה תראה 51 ואמר אליו אמן אמן אני אומר לכם
מעתה תראו את השמים פתוחים ומלאכי אלהים עולים
ויורדים על בן האדם 52 ר אליו

8

ר אליו ראה מה ר ומשנה ראיתיו אתה מאמין
מגדולים מזה תראה 2 ויאמר אליו אמן אמן אני אומר לכם
מעתה תראו את השמים פתוחים ומלאכי אלהים עולים
ויורדים על בן האדם 3 ואמר
אליו אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד מים ורוח
לא יוכל לבוא אל מלכות אלהים 4 אמר אליו איך יוכל
אדם לבוא בקרב אמו ולהולד שנית הלא לא יוכל
לבוא שנית אל בטן אמו ולהולד 5 ענה
ישוע אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד מים ורוח
לא יוכל לבוא אל מלכות אלהים 6 מה שיולד מבשר
בשר הוא ומה שיולד מרוח הוא רוח 7 אל תתמה
אמרתי לך עליך שתולדו מחדש 8 הרוח
מנשב אשר יחפץ ואת קולו תשמע אבל לא תדע
מאין בא ולאן הולך כן הוא כל אשר יולד מרוח
9 ענה ואמר אליו איך יוכלו הדברים האלה להיות
10 ענה ר ואמר אליו אתה מורה לישראל ואתה אינך
יודע את הדברים האלה 11 אמן אמן אני אומר לך אנו
מדברים מה שאנו יודעים ומעידים מה שראינו ואתם
לא תקבלו עדותנו 12 אם דברתי לכם
דברים ארציים ואינכם מאמינים איך תאמינו
אם אדבר לכם מדברים שמימיים 13 ואין איש עולה
השמימה כי אם יורד מן השמים בן האדם אשר
בשמים 14 וכאשר הרים משה את הנחש
במדבר כן יורם בן האדם 15 לכל
המאמין בו לא יאבד אלא יחיה חיים נצחיים 16 כי
אהב אלהים את העולם עד אשר נתן את בנו היחיד
לכל המאמין בו לא יאבד אלא יחיה חיים נצחיים 17 כי לא
שלח אלהים את בנו אל העולם לדון את העולם
אלא לגאול את העולם 18 המאמין בו לא
ידון המאמין בו כי המאמין לא יאמין בשם בן
יחיד אלהים 19 ואמר לם אור בא
אל העולם ואהבו האדם יותר מן האור
כי מעשיהם היו רעים 20 כי כל
הרע שונא את האור ולא יבוא אל האור
פן יגלו מעשיו הרעים 21 אבל
המעשה האמת יבוא אל האור
לגלות כי מעשיו נעשו באלהים

22 ואמר
ישוע 23 ואחרי
אמר אליו
אמן אמן אני אומר לך אם לא יולד
מים ורוח לא יוכל לבוא
אל מלכות אלהים 24 הנולד
מבשר הוא בשר
ומה שנולד מרוח הוא רוח
25 אל תתמה
אמרתי לך עליך שתולדו
מחדש 26 הרוח
מנשב אשר יחפץ
ואת קולו תשמע
אבל לא תדע
מאין בא ולאן
הולך כן הוא
כל אשר יולד
מרוח 27 ענה
ואמר אליו
איך יוכלו
הדברים האלה
להיות 28 ואמר
אליו אתה מורה
לישראל ואתה
אינך יודע
את הדברים
האלה

58 אחרי שהתפרסם אותם הרי אנחנו נקרא לכם אחים יקרים ואהובים, שמחה ותפארת אמיתית שלנו, אתם אחים יקרים ואהובים מאד. 59 אתם אותם שהתפרסם בין הקהילות אל הקהילות שלנו, אותם אנחנו מבקרים ומחזקים אל הקהילות.

9

1 ובכן אחי יקרים, אנחנו שולחים אליכם מכתב, 2 מכתב קצר אבל חשוב מאד, מכתב אל הקהילות שלנו, ובמכתב הזה אנחנו מבקרים אותם ומחזקים אותם. 3 אנחנו שולחים אליכם מכתב, ובמכתב הזה אנחנו מבקרים אותם ומחזקים אותם. 4 אנחנו, ובמכתב הזה אנחנו מבקרים אותם ומחזקים אותם, כמו שאנחנו מבקרים את הקהילות אל הקהילות. 5 בכתב הזה אנחנו מבקרים אותם ומחזקים אותם. 6 ובכתב הזה אנחנו מודיעים אותם אנחנו מבקרים אותם אל הקהילות, אל הקהילות שלנו, אל הקהילות שלנו אנחנו מבקרים אותם ומחזקים אותם. 7 אנחנו מבקרים אותם, ומבקרים אותם בגלל הקהילות שלנו, בגלל הקהילות שלנו אנחנו מבקרים אותם ומחזקים אותם. 8 אבל אנחנו לא מבקרים אותם ומחזקים אותם בגלל הקהילות שלנו אנחנו

25 הנה אנכי שלח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא׃ 26 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן
אבוא והכיתי את הארץ חרם׃ 27 ויהי דבר יהוה אל מלאך אדם
בגדר הצבים לאמר׃ 28 [illegible]
[illegible] 29 [illegible] (aiōn g165, aiōnios g166)
[illegible] 30 [illegible] 31 [illegible] 32 [illegible]
[illegible] 33 [illegible] 34 [illegible] 35 [illegible]
[illegible] 36 [illegible] 37 [illegible] 38 [illegible]
[illegible] 39 [illegible] 40 [illegible] 41
[illegible] 42 [illegible]

11

[illegible] 2 [illegible] 3 [illegible] 4 [illegible]
5 [illegible] 6 [illegible] 7 [illegible] 8 [illegible]
9 [illegible] 10 [illegible] 11 [illegible] 12 [illegible]
13 [illegible] 14 [illegible] 15 [illegible] 16 [illegible]
17 [illegible] 18 [illegible] 19 [illegible] 20 [illegible]
21 [illegible] 22 [illegible] 23 [illegible] 24 [illegible]
25 [illegible] 26 [illegible] 27 [illegible] (aiōn g165)
28 [illegible] 29 [illegible] 30 [illegible] 31 [illegible]
32 [illegible] 33 [illegible] 34 [illegible] 35 [illegible]
36 [illegible] 37 [illegible] 38 [illegible] 39 [illegible]
40 [illegible] 41 [illegible] 42 [illegible]

53 ואמר אליהם בני מה אתם עשים כי לא
בדרך אשר אנשי מצרים יודעים לחרוש
שדות ולא ידעתם לחרוש לחרשתכם כי
אם לעבד בעבודת פרעה ולא תמותו
54 ויאמר אליהם יוסף אל תרגזו בדרך
אשר הוליכתם אותי הנה כי לחיות
55 עתה אתם אל תדאגו ואל יחר בעיניכם
כי מכרתם אותי הנה כי לפני אלהים
שלחני לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה 56 ועתה
לא אתם שלחתם אותי הנה כי אם האלהים
ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו
ומושל בכל ארץ מצרים 57 רדו מהר
אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף
אל תעמד אלי אל תעמד אל אבי ואל
תרד אל מצרים כי אם אתה ובניך
ובני בניך ומקנך וצאנך ובקרך
ורכושך אשר לך אתי אל ארץ גשן
ונגשת אליו אתה ובניך ובני בניך
ומקנך וצאנך ובקרך ורכושך אשר לך
אתי אל ארץ גשן ונגשת אליו אתה
ובניך

10 אמרו לטוב צדיק כי טוב יאכלו את פרי מעלליהם׃ 11 אוי לרשע רע
יגמל לו כי גמול ידיו יעשה לו׃ 12 עמי נגשיו מעלל וינקים משלו
אין׃ 13 לכן הרחיב שאול נפשו ופער פיו בלי חק וירד הדרו והמונו
ושאונו ועלז בו׃ 14 וישח אדם וישפל אנוש ועיני רמים תשפלנה׃
15 ונשגב יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה׃ 16 ורעו
כדברו כבשים ומחרבות פטרים יאכלו׃ 17 הוי מושכי העון בחבלי השוא
וכעבות העגלה חטא׃ 18 האמרים יחישה מעשהו למען נראה ותקרב
עצת קדוש ישראל ותבא ונדעה׃ 19 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע
שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק למר׃ 20 הוי
חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃ 21 הוי גבורים לשתות יין
ואנשי חיל למסך שכר׃ 22 הוי מצדיקי רשע תמורת שחד וצדקת
צדיקים יסירו ממנו׃ 23 לכן כאכל אש לשון וחרך להבה יאכל
כמק עשב ותבלם כאבק יעלה׃ 24 כי מאסו את תורת יהוה צבאות
ודבר קדוש ישראל נאצו׃ 25 על כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליו
והכהו ורעשו ההרים וגויתם היתה כסחי בקרב רחובות׃ בכל זאת
לא שב אפו ועוד ידו נטויה׃ 26 ונשא נס לגוים מרחק ושרק לו
מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא׃ 27 לא יכשל ולא יעיף אין בו
לא ינום ולא יישן ולא נפתחה אזור חלציו ולא נתק שרוך נעלו׃
28 אשר חציו שנונים וכל קשתותיו דרוכות פרסות סוסיו כצור
חשבו וגלגליו כסופה׃ 29 שאגתו כלביא יהמה כגורי אריות
ויגהם וישאג וישתר טרף ומפלט אין מציל׃ 30 ויהמה עליו ביום
ההוא כהמת הים ונבט לארץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפליה׃

14

1 כי ירחם יהוה את יעקב ובחר עוד בישראל והניחם על
אדמתם ונלוה הגר אליהם וספחו על בית יעקב׃ 2 ולקחום עמים
 והביאום אל מקומם והתנחלו בית יהוה על אדמת עבדים ושפחות
והיו שובים לשוביהם ורדו את נגשיהם׃ 3 והיה ביום הניח יהוה לך
מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה אשר עבדת בה׃ 4 ונשאת המשל הזה
על מלך בבל ואמרת איך שבת נוגש נשבתה מדהבה׃ 5 שבר יהוה מטה
רשעים שבט מושלים׃ 6 מכה עמים בעברה מכת בלתי סר רודה
באף גוים נרדף בלי חשך׃ 7 שקטה כל הארץ פצחו רנה׃ גם
ברושים שמחו בך ארז הלבנון לאמר מאז שכבת לא עלה הכרתנו׃
8 שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי
ארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים׃ 9 כולם יענו ויאמרו אליך גם
אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃ 10 הורד לשאול גאונך המון
נבליך תחת יצע רמה ומכסיך רמה׃ 11 איך נפלת משמים הילל בן
שחר נגדע לארץ חולש על גויים׃ 12 ואתה אמרת בלבבך השמים
אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃
13 אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃ 14 אך אל שאול תורד אל
יסודי בור׃ 15 הראיך אליך יביטו אליך יתבוננו הזה האיש
מרגיז הארץ רועש ממלכות׃ 16 כל יודעיך יראו בך ישגיחו אליך
הזה האיש אשר הרגז ארץ המרעיש ממלכות׃ 17 שם תבל כמדבר
הרס עריו לא פתח בית אסיריו׃ 18 כל מלכי גוים כולם שכבו
בכבוד איש בביתו׃ 19 ואתה הושלכת מקברך כנצר תועבה לבוש
חללים מרובי עליהם יורדי אל אבן בור כפגר מובס׃ 20 לא תחבר
אתם בקבורה כי אתה שחתת ארצך הרגת עמך לא יקרא לעולם
זרע מרעים׃ 21 הכינו לבניו מטבחה בעון אבותם בל יקומו וירשו
ארץ ומלאו פני תבל ערים׃ 22 ואקום עליהם נאם יהוה צבאות
והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה׃ 23 ושמתיה מורשת
קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה צבאות׃
24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי כן היה וכאשר
יעצתי הוא תקום׃ 25 לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו ירמסנו
ויסר מעליהם עלו מעמסתו׃ 26 זאת העצה היעצה על כל הארץ
וזאת היד הנטויה על כל הגוים׃ 27 כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר
וידו הנטויה ומי ישיבנה׃ 28 בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה׃
29 אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכיך כי משרש נחש יצא
צפע ופריו שרף מעופף׃ 30 ורעו בכורי דל ואביונים לבטח ואני
במרעב שרשך אמית ושאריתך יהרג׃ 31 הילילי שער זעקי עיר
נמוגת פלשת כי עשן מצפון בא ואין בודד במועדיו׃ 32 ומה יענה
מלאכי גוי כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו׃

15

1 משא מואב כי בלילה שדד ונדמה כי בלילה קיר מואב׃ 2 עלה
הבית ודיבון לבמות לבכות על מואב יילל מואב׃ 3 בחוצותיה
חגרו שק בגגותיה וברחבותיה כל יילל יורד בבכי׃ 4 ותזעק חשבון
ואלעלה עד יהץ נשמע קולם על כן חלצי מואב יריעו נפשו לו׃
5 לבי למואב יצעק בריחיה עד צוער עגלת שלשיה כי מעלה
לוחית בבכי יעלו כי בדרך חורנים יעלו שבר יעלו׃ 6 כי מי נמרים
למשמות כי יבש חציר כלה דשא ירק לא היה׃ 7 על כן יתרה עשה
ופקדתם על אפיק הערבים׃ 8 כי הקיפה צעקה את גבול מואב
יללתה עד באר אילים׃ 9 כי מלאו מי דימון כי אשית על דימון
נוספות לפליטת מואב ולשארית אדמה׃

ראיתי לאלהים ראשונים לא נשארו ראשיו ראשיו כבבה ראיתי
באותו לא אף אחרים נשארים ראיתי נפשם כי
נשארה באותו נשארים ראיתי ראיתי 5 כי בבבלה לאלה
לקח נראיתי ראיתי נשאו שום מה ראיתי כי נראתה כי
ראיתי 6 בתוכה בתוך באותו לראות ראיתי בשמים
מלאים ראיתי נשארה אותו לבו נראתה כי נראתה עוד
בתוכה 7 לא בבבלה כי בבבלה לא נראתה לנו אחרו
ראיתי 8 כבבה לו לאלה ראיתי כבבה לבו ראיתי לאלה
נראתה, באותו נראתה ראיתי ראיתי אותו נראתה ראיתי אחרו
9 ראיתי לבו אף אחר אחרו ראיתי ראיתי כבבה,
ראיתי לבו ראיתי כבבה בבבלה 10 לא בבבלה אילת נראתה
ראיתי לבו 11 מהבבלה ראיתי ראיתה בבבלה, ראיתי נראתה
בבבלה אותו ראיתי נראתה בבבלה, 12 אותו בבבלה
ראיתי נראתה לבו לאלה ראיתי לבו לאלה לא לאלה
13 אותו בבבלה אותו נראתה אותו לבו ראיתי לבו לאלה
ראיתי 14 ראיתי אחרו ראיתי לא נראתה לבו ראיתי
ראיתי נראתה לבו לאלה אף אחרים לבו לאלה 15 לבו
לאלה ראיתי לבו ראיתי אילת לבו ראיתי לבו לאלה
אחרו אחרו ראיתי לבו לאלה אחרו אחרו ראיתי לבו לאלה
ראיתי לבו ראיתי 16 לבו לאלה ראיתי לבו לאלה
לבו ראיתי ראיתי לבו לאלה ראיתי לבו לאלה ראיתי
לבו לאלה

8 הוי המשיגים בית עד בית המקרבים שדה עד
מקום לבדם תושבו בקרב הארץ׃ 9 באזני יהוה
צבאות אם לא בתים רבים שמה לשמם גדלים
וטובים אין יושב׃ 10 כי עשרת צמדי כרם יעשו
בת אחת וזרע חומר יעשה איפה׃ 11 הוי משכימי
בבקר שכר ירדפו המאחרים בנשף יין ידליקם׃
12 והיה כנור וכל נבל תף וחלילו ויין משתיהם
ואת פעלת יהוה לא יביטו ומעשי ידיו לא
חזיתם׃ 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו
רעב המון וצחה נדדה׃ 14 לכן הרחיבה שאול
נפשה ופערה פה בלי חק וירד הדרה והמונה
ורעשה ועלז בה׃ 15 ושח אדם ושפל אנוש
ועינים רמות תשפלנה׃ 16 ויגבה יהוה צבאות
במשפט הקדוש אל נגבה בצדקה׃ 17 ורעו כדברו
כבשים ומדשנים חרבות יאכלו׃ 18 הוי מושכי
העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטא׃
19 האמרים יחישה יחיש מעשהו למען נראה
ותקרב ותבא עצת קדוש ישראל ונדעה׃
20 הוי אמרי לרע טוב ולטוב רע שמים חשך
לאור ואור לחשך שמים מר למתוק ומתוק
למר׃ 21 הוי חכמים בעיניהם ונגד פניהם
נבונים׃ 22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל
למסך שכר׃ 23 המצדיקים רשע בעבור שחד
וצדקת צדיקים יסירו ממנו׃ 24 לכן כאכל
קש לשון אש ולהב יאכלם שרשם כרקב יהיה
ופרחם כאבק יעלה כי מאסו את תורת יהוה
צבאות וגאצו אמרת קדוש ישראל׃ 25 על כן
חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליהם והכהו
ורעשו ההרים וגויתם היתה כסחי בקרב
רחובות בכל זאת לא שב אפו וידו עוד
נטויה׃ 26 ונשא נס לגוים מרחוק ושרק
להם מקצה הארץ והנה מהרה קל יבוא׃
27 לא יכשל ולא יעיף אין בו לא ינום ולא
יישן ולא נפתחה אזור חלציו ולא נתק
שרוך נעליו׃ 28 אשר חציו שנונים וכל
קשתותיו דרוכות פרסות סוסיו כצור
יחשבו וגלגליו כסערה׃ 29 שאגתו כלביא
יהמה כשחלים ויגהם וחזק טרף ונאמן
ואין מציל׃ 30 ויגה עליו ביום ההוא כנהם
הים והביט לארץ והנה חשך צר ואור
חשך בעביריה׃

18

1 הוי ארץ צלצל כנפים אשר מעבר לנהרי כוש׃
2 השלח בים גומא על פני מים לאמר לכו
מלאכים קלים אל גוי ממשך ומרוט אל עם
נורא מאז ומהלאה גוי קו וקו מבוסה אשר
נהרים בזו׃ 3 כל יושבי תבל ושכני הארץ
כנשא הר תראו וכתקע שופר תשמעו׃
4 כי כה אמר יהוה אלי אשקיטה ואביטה
במכוני כחם צח על אור עב בחם קציר׃
5 כי לפני קציר בתם פרח וגמל ענבים
יהיה נצה ונכרת הזלפות וסלה הסר׃
6 יעזבו יחדו לעיט הרים ולבהמת הארץ
ועליו יקיץ העיט ועליו יחרפו כל בהמת
הארץ׃ 7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות
עם משך ומרוט ומאת עם נורא הלאה
גוי קו וקו מבוסה אשר נהרים בזו אל
מקום שם יהוה צבאות הר ציון׃

19

1 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל
ובא מצרים ונמגו אלילי מצרים מפניו
ולב מצרים יתך בקרבו׃ 2 וסכסכתי מצרים
במצרים ונלחם איש באחיו ואיש ברעהו
עיר בעיר ממלכה במלכה׃ 3 ונבקה רוח
מצרים בקרבו ועצתו אבלע ודרשו אל
האלילים ואל הטלאים ואל הידעני ואל
האבות׃ 4 וסגרתי מצרים ביד אדנים
קשה ומלך עז ימשל בם נאם האדון
יהוה צבאות׃ 5 ונשתו מים מן הים
ונהר יחרב ויבש׃ 6 והאזינו הנהרות
יזלו יאורי מצור ודלל וקנה יבול׃
7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע
יאור יבש נדף ואיננו׃ 8 והיו דגים
מצודים כל משליכי יאור בחכה יאבלו
וכל פרשי מצולה׃ 9 והיו בשים עובדי
פשתים וארגים חורים׃ 10 ודכאו שתותיה
כל עשי שכר נפש׃ 11 אך אפסו שרי צען
חכמי יועצי פרעה נבערה עצתם איך
תאמרו אל פרעה בן חכמים אני בן מלכי
קדם׃ 12 אנה הם חכמיך יגידו נא לך
ויודעו מה יעץ יהוה צבאות על מצרים׃

19 ויהי בהיות אפלו לבלתי אכל מלאכה ויקרא אל
אבשלום בנו ויאמר אליו אבי אמר נא לי מה
3 אתה עשיתי לך ומה חטאתי אתך כי הסיתה
אתי לשכב עמי ותאמר אל המלך אל אבי
4 ואל אמי אמר נא לי מה אתה לי אבל אל
אמי מאס מאס אנכי דבר אל המלך ואל
5 אמי לא אמרתי אך אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
6 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
7 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
8 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
9 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
10 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
11 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
12 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
13 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
14 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
15 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
16 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
17 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
18 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
19 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
20 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
21 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
22 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
23 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
24 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
25 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
26 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
27 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
28 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
29 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
30 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
31 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
32 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
33 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
34 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
35 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
36 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
37 אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
38 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
39 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
40 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
41 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל
42 אחיך אם אמרתי אמר נא לי מה אתה
אל אמי אל אבי אל אחי אל אחות אל

20 ויהי שם איש בליעל ושמו שבע בן בכרי
ויתקע בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד
2 ולא נחלה לנו בבן ישי איש לאהליו ישראל
איש לאהליו אל אל אל אל אל אל אל אל
3 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
4 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
5 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
6 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
7 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
8 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
9 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
10 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
11 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
12 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
13 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
14 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
15 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
16 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
17 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
18 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
19 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
20 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
21 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
22 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
23 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
24 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
25 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
26 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
27 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
28 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
29 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
30 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
31 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
32 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
33 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
34 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
35 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
36 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
37 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
38 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
39 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
40 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
41 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
42 אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

ויאשיהו בן שמונה שנה בהמלכו ושלשים
שנה מלך בירושלים ושם אמו ידידה בת
עדיה מן בצקת׃ 2 ויעשה הישר בעיני יהוה
וילך בכל־דרך דוד אביו לא סר ימין ושמאל׃
3 ויהי בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו
שלח המלך את־שפן בן־עצליהו בן־משלם
הסופר בית יהוה לאמר׃ 4 עלה אל־חלקיהו
הכהן הגדול ויתם כסף־הבית אשר הובא
בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃
5 ויתנו אותו אל־יד עשי המלאכה
הממנים בבית יהוה ויתנו אותו אל־עשי
המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את־בדק
הבית׃ 6 אל־חרשים ואל־בנאים ואל־הגדרים
ולקחת עצים ומחצבת לחזק את־הבית׃
7 אך לא יחשב אתם הכסף אשר־יתן אל־
ידם כי באמונה הם עשים׃ 8 ויאמר חלקיהו
הכהן הגדול אל־שפן הסופר מצאתי ספר
התורה בבית יהוה ויתן חלקיהו את־הספר
אל־שפן׃ 9 ויבא שפן הסופר אל־המלך
ויביא עוד את־הדבר למלך לאמר עבדיך
התיכו את־הכסף אשר נמצא בבית יהוה
ויתנו אותו אל־יד עשי המלאכה הממנים
בבית יהוה׃ 10 וגם הגיד שפן הסופר
למלך לאמר ספר נתן־לי חלקיהו הכהן
ויקרא שפן לפני המלך׃ 11 והי כשמע המלך
את־דברי ספר התורה ויקרע בגדיו׃
12 וצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת
אחיקם בן־שפן ואת עכבור בן־מיכיה
ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך
לאמר׃ 13 לכו דרשו את־יהוה בעדי
ובעד העם ובעד כל־יהודה על־דברי
הספר הזה אשר נמצא כי גדולה חמת
יהוה אשר נצתה בנו על־אשר לא־שמרו
אבתינו את־דבר יהוה לעשות ככל־הכתוב
על־הספר הזה׃ 14 וילכו חלקיהו הכהן
ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה
הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חרחס
שמר בגדים והיא יושבת בירושלים
במשנה׃ 15 ותאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח
אתכם אל־יהוה׃ 16 כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על־המקום הזה ועל־יושביו
את כל־הדברים אשר כתב על־הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה׃ 17 תחת אשר
עזבוני וקטרו לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל־מעשי ידיהם ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה׃ 18 ואל־מלך
יהודה השלח לדרש את־יהוה כה תאמרון
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת׃ 19 יען רך־לבבך ותכנע
מפני יהוה בשמעך אשר־דברתי אל־המקום
הזה ואל־יושביו לשמה וקרע בגדיך
ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם־יהוה׃
20 לכן הנני אספך אל־אבתיך ונאספת
אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך
את־כל־הרעה אשר־אני מביא על־המקום
הזה׃ ויביאו את־הדבר אל־המלך׃

21 בן־שמונה שנים יאשיהו במלכו
וארבעים ושלש שנה מלך בירושלים
ושם אמו חמיטל בת־ירמיה מלבנה׃
2 ויעשה הישר בעיני יהוה בכל־אשר
עשה אביו יאשיהו׃ 3 בשמנה עשרה שנה
למלכו שלח המלך את־שפן בן־עצליהו
בן־משלם הסופר בית יהוה לאמר׃
4 עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול ויתם
את־הכסף הבא בית יהוה אשר אספו
שמרי הסף מאת העם׃ 5 ויתנו אותו
אל־יד עשי המלאכה הממנים בבית יהוה
ויתנו אותו אל־עשי המלאכה אשר
בבית יהוה לחזק בדק הבית׃
6 אל־חרשים ואל־בנאים ואל־הגדרים
ולקחת עצים ומחצבת לחזק את־הבית׃
7 אך לא־יחשב אתם הכסף אשר־יתן
אל־ידם כי באמונה הם עשים׃
8 ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל־שפן
הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה
ויתן חלקיהו את־הספר אל־שפן
ויקרא׃ 9 ויבא שפן הסופר אל־המלך
ויביא עוד את־הדבר למלך לאמר עבדיך
התיכו את־הכסף אשר נמצא בבית יהוה
ויתנו אותו אל־יד עשי המלאכה
הממנים בבית יהוה׃ 10 וגם הגיד שפן
הסופר למלך לאמר ספר נתן־לי חלקיהו
הכהן ויקרא שפן לפני המלך׃
11 והי כשמע המלך את־דברי ספר
התורה ויקרע בגדיו׃
12 וצו המלך את־חלקיהו הכהן ואת
אחיקם בן־שפן ואת עכבור בן־מיכיה
ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך
לאמר׃ 13 לכו דרשו את־יהוה בעדי
ובעד העם ובעד כל־יהודה על־דברי
הספר הזה אשר נמצא כי גדולה חמת
יהוה אשר נצתה בנו על־אשר לא־שמרו
אבתינו את־דבר יהוה לעשות ככל־הכתוב
על־הספר הזה׃ 14 וילכו חלקיהו הכהן
ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל־חלדה
הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חרחס
שמר בגדים והיא יושבת בירושלים
במשנה׃ 15 ותאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר־שלח
אתכם אל־יהוה׃ 16 כה אמר יהוה הנני
מביא רעה על־המקום הזה ועל־יושביו
את כל־הדברים אשר כתב על־הספר אשר
קראו לפני מלך יהודה׃ 17 תחת אשר
עזבוני וקטרו לאלהים אחרים למען
הכעיסני בכל־מעשי ידיהם ונצתה חמתי
במקום הזה ולא תכבה׃ 18 ואל־מלך
יהודה השלח לדרש את־יהוה כה תאמרון
אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים
אשר שמעת׃ 19 יען רך־לבבך ותכנע
מפני יהוה בשמעך אשר־דברתי אל־המקום
הזה ואל־יושביו לשמה וקרע בגדיך
ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם־יהוה׃
20 לכן הנני אספך אל־אבתיך ונאספת
אל־קברתיך בשלום ולא־תראינה עיניך
את־כל־הרעה אשר־אני מביא על־המקום
הזה׃ ויביאו את־הדבר אל־המלך׃

1 حلم ميلم حل حلمب ملكوتهم مم هجهج ملحتب ملحتب
ملحمب ملحتب 2 حتمتب ملحلقب لمحتحب ملتسعب حمد معب ، حن
ءعز ، ملم ملتسلب ، لمم مءم ءعمد ءهن حم ملهمهم ءتمن مم
متعب ، ممل ، سم حمك ، لمم 3 ملتمممن ملتسحن ملحتب
ن حد سم حم حن ، ملتسلحب ملهمهمب ملهمهمب ءتم ءهن حم
حد ملحتب ملحتب ملتسلحب ملهمهمب ملهمهمب ءتم ءهن حم
4 ملحتب ملتسلحب حل ءهمب ، ممل مءم ملتسهمب
ملحتب حل ، ممل مءم ملتسهمب ، ممتب حل ملتسلحب مم
ملتسلحب لم ، ملتسلحب ءهن ، مم ، ملتسلحب ءهن ، ملتسلحب
5 ملتسلحب ، ملتسلحب مم ملتسلحب ، ملتسلحب ملتسلحب
ءهن لم ملتسلحب ملتسلحب ، ملتسلحب ، ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب لم ، ملتسلحب ، ممل مءم ملتسهمب ، ممتب حل
6 ملتسلحب ملتسلحب ، مم ، ملتسلحب ملتسلحب ، ممل
ملتسلحب ، ملتسلحب ، ملتسلحب ، ملتسلحب ، ملتسلحب
7 ملتسلحب لم ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ، مم ، ءن
مم ملتسلحب ، ممل ملتسلحب ، ممل ، ملتسلحب ملتسلحب لم
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ، ملتسلحب ، ملتسلحب
8 مم ملتسلحب ، ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
9 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
10 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
11 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
12 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
13 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
14 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
15 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
16 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
17 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
18 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
19 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
20 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
21 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
22 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
23 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
24 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
25 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
26 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب

2 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
2 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
3 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
4 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
5 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
6 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
7 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
8 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
9 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
10 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
11 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
12 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
13 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
14 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
15 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
16 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
17 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
18 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
19 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
20 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
21 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
22 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
23 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
24 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
25 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
26 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
27 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
28 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
29 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
30 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب
31 ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب ملتسلحب

מלכות לבית דוד בן אברהם׃ 32 אברהם הוליד את יצחק
ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה ואת אחיו׃
33 ויהודה הוליד את פרץ וזרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון
וחצרון הוליד את ארם׃ 34 וארם הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃ 35 שלמון הוליד
את בעז ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי׃
36 וישי הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה
מאשת אוריה׃ 37 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד
את אביה ואביה הוליד את אסא׃ 38 ואסא הוליד את יהושפט
ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיה׃ 39 ועזיה הוליד
את יותם ויותם הוליד את אחז ואחז הוליד את חזקיה׃
40 וחזקיה הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון ואמון
הוליד את יאשיה׃ 41 ויאשיה הוליד את יכניה ואחיו בעת
הגלות בבל׃ 42 ואחרי הגלות בבל יכניה הוליד את שאלתיאל
ושאלתיאל הוליד את זרובבל׃ 43 וזרובבל הוליד את אביהוד
ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עזור׃ 44 ועזור
הוליד את צדוק וצדוק הוליד את אכים ואכים הוליד את אליהוד׃
45 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן
הוליד את יעקב׃ 46 ויעקב הוליד את יוסף אישׁ מרים אשר
נולד ממנה ישוע הנקרא המשיח׃ 47 כל הדורות מאברהם עד
דוד הם ארבע עשרה דורות ומדוד עד הגלות בבל הם ארבע
עשרה דורות ומהגלות בבל עד המשיח הם ארבע עשרה דורות׃
48 ולידת ישוע המשיח היתה כאשר אמו מרים היתה מאורסת
ליוסף ובטרם בא אל בית יחד נמצאה הרה מרוח הקדש׃
19 ויוסף אישׁה צדיק ולא אבה לגלות אותה לעמת כן
חשב לשלח אותה בסתר׃ 20 ובהיותו חושב בזאת הנה
מלאך אדני נראה אליו בחלום לאמר יוסף בן דוד אל
תירא לקחת את מרים אשתך כי הרה היא מרוח הקדש׃
21 ותלד בן וקראת שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו
מחטאתם׃ 22 וכל זאת נעשתה למלא את אשר דבר אדני
(aiōn g165) ביד הנביא לאמר׃ 23 הנה הבתולה תהרה וילדה בן
וקראו לו שמו עמנואל אשר פירושו אתנו אל׃
24 ויוסף כאשר הקיץ משנתו עשה כאשר צוה אליו מלאך אדני
ויקח אתו אשתו׃ 25 ולא ידעה עד אשר ילדה בן בכור
ויקרא שמו ישוע׃

4 אז הובל ישוע המדברה לנסות אותו מאת השטן׃
2 ויצם ארבעים יום וארבעים לילה ואחרי כן רעב׃
3 ויגש אליו המנסה ויאמר אם בן אלהים אתה אמר נא
לאבנים האלה שתהיינה לחמים׃ 4 ויען ויאמר לו כתוב
נאמר לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי אם על כל מוצא
פי אדני׃ 5 אז לקחו השטן אל העיר הקדושה ויעמידהו
על כנף בית המקדש׃ 6 ויאמר אליו אם בן אלהים אתה
השלך נא מעליך כי כתוב נאמר לגבי מלאכיו יצוה עליך
לשמרך׃ 7 ויאמר אליו גם כתוב נאמר לא תנסה את אדני
אלהיך׃ 8 ויקח אתו עוד אל הר גבוה מאד ויראהו
את כל ממלכות הארץ ואת כבודן׃ 9 ויאמר אליו כל אלה
אתן לך אם תפול לפני ותשתחו לי׃ 10 ויאמר אליו ישוע
לך אחור השטן כי כתוב נאמר לאדני אלהיך תשתחוה
ואותו לבדו תעבד׃ 11 אז עזבו השטן ומלאכי אדני
נגשו אליו ויכלכלו אותו׃ 12 ובשמעו כי נתן יוחנן
נמסר אל הכלא נסע אל גליל׃ 13 ויעזב את נצרת
ויבא לשכן בכפרנחום אשר על שפת הים בגבול זבולון
ונפתלי׃ 14 למען אשר נאמר בפי ישעיה הנביא לאמר׃
15 ארץ זבולון וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל
הגוים׃ 16 העם הישב בחשך ראה אור גדול וליושבי
בצל מות אור זרח עליהם׃ 17 מאז החל ישוע לדרוש
ולאמר שובו כי קרבה מלכות השמים׃ 18 ויהי בהלכו
אל ים גליל וירא שני אחים שמעון הנקרא פטרוס
ואנדרי אחיו משליכים רשת בים כי דייגים הם׃
19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם׃
20 ויעזבו מיד את הרשתות וילכו אחריו׃
21 ויעבר משם ויראה שני אחים יעקב בן זבדי ויוחנן אחיו
בספינתם עם אביהם מתקנים את רשתותם ויקרא אליהם׃
22 ויעזבו מיד את הספינה ואת אביהם ויבאו אחריו׃
23 ויסב ישוע בכל הגליל ויורה בבתי כנסיות ומבשר
את בשורת מלכות השמים ומרפא את כל חולי ומכאוב
בעם׃ 24 ותרעש שמעו בכל ארם ויביאו אליו את כל
חולי ומכאוב אשר בם אחוזים בחלאים ומרי נפש ומשגעים
ומשתקים וירפאם׃ 25 ויתר אחריו המון רב מגליל
ומעשר ומירושלים ומיהודה ומעבר הירדן׃

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויקרא במדבר יהודה
לאמר׃ 2 שובו כי קרבה מלכות השמים׃ 3 כי זה הוא
אשר נאמר בפי ישעיה הנביא לאמר קול קורא במדבר
פנו דרך אדני יישרו נתיבותיו׃ 4 ויוחנן לבוש בגדי
שער גמל ואזור עור בחלציו ומאכלו ארבה ודבש יער׃
5 אז יצאו אליו ירושלים וכל יהודה וכל הכפר הירדן׃
6 ויטבלו אותם בנהר הירדן מתודים חטאתם׃ 7 ויראה
את רבים מן הפרושים והצדוקים לבא לטבילתו ויאמר
אליהם יצאי צפעוני מי הראה אתכם לברח מן הקצף הבא׃
8 עשו אם כן פרי ראוי לשובה׃ 9 ואל תאמרו בלבבכם
אבינו אברהם לנו הוא כי אמר אני אומר לכם כי יכל
אלהים מן האבנים אלה להקים בנים לאברהם׃
10 ועתה הנה הגרזן שם אל שרש העצים כל עץ אשר לא
יעשה פרי כראוי יכרת ויטל אל האש׃ 11 אני מטביל
אתכם במים לשובה אבל אחרי בא אחר אשר גדול ממני
אשר אין אני ראוי לשאת נעלי הוא יטבל אתכם ברוח
הקדש ובאש׃ 12 ומזרה בידו לנקות את גרנו ולאסף
את הבר אל אוצרו ואת המוץ ישרף באש אין כבה׃
13 אז בא ישוע מגליל אל הירדן אל יוחנן לטבל אותו׃
14 ויוחנן עצר בו לאמר אני אני צריך להטבל מידך
ואתה בא אלי׃ 15 ויען ישוע ויאמר אליו הרף עתה
כי כן יאות לנו לקיים כל אשר צוה אדני׃
16 ויטבל ישוע ויעל מיד מן המים והנה נפתחו לו

5 ויהי ביום ההוא ויבא אל־בית־אלהים ואל־
כל־הבית אשר־לו ואל־ירושלם ויבא אל־
ירבעם בן־נבט אשר־הביא־חטא אל־ישראל
ואל־ירבעם לא־חדלו עד־כי־הכה יהוה אתו
ואת־בית־אביו׃ 3 ויאמר לו אחיה אל־
אשת־ירבעם לכי־נא אל־תתחזי אני
אלך אלי־אחר׃ 4 ותעשה־כן אשת
ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית־
אחיה ואחיה לא־יכל כי־קשו עיניו
מזקנה׃ 5 ויהוה אמר אל־אחיה הנה
אשת־ירבעם באה לדרוש־דבר־אלי
בעד בנה כי־חלה הוא אתה כה
ואתה כה תדברי־אליה והיה בבאה
מתאשה׃ 6 ויהי כשמע אחיה את־
קול־רגליה הבאה בפתח ויאמר
בואי אשת־ירבעם למה־זה את־
מתאשה ואני שלוח אליך קשה׃ 7 לכי
אמרי אליה כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתיך מתוך
העם ואתנך נגיד על־עמי ישראל׃
8 וקרעתי את־הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא היתה כאשר עבדי
דוד אשר שמר מצותי ואשר־הלך
אחרי בכל־לבבו לעשות הישר
בעיני׃ 9 ותרע מאשר עשו אבתיך
מאשר־היו לפני ותלך ותעש־לך
אלהים אחרים ומסכות להכעיסני
ואתה הטלתני אחרי גוך׃ 10 לכן
הנני מביא רעה על־בית ירבעם
והכרתי לירבעם משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם כאשר יבער
הגלל עד־תמו׃ 11 המת לירבעם
בעיר יאכלו כלבים והמת בשדה
יאכל עוף השמים כי יהוה דבר׃
12 ואתה קום לך אל־ביתך וברגלך
תבאינה העיר ומת הילד׃ 13 וספדו
אתו כל־ישראל וקברתם אתו
כי־זה לבדו יבא־אל־קבר מבית
ירבעם אשר־נמצא בו דבר־טוב
אל־יהוה אלהי ישראל בבית
ירבעם׃ 14 והקים יהוה לו מלך
על־ישראל אשר יכרת את־בית
ירבעם היום ההוא׃ 15 והכה יהוה
את־ישראל כאשר ינוע הקנה
במים והנתש את־ישראל מעל
האדמה הזאת אשר־נתן לאבתם
ויזרם מעבר לנהר תחת אשר־
עשו את־אשרתם מקנאים את־
יהוה׃ 16 ויתן את־ישראל בגלל
חטאות ירבעם אשר חטא וחטא
את־ישראל׃ 17 ותקם אשת־
ירבעם ותלך ותבא תרצה היא
הבאה אל־המפתן הבית והנער
מת׃ 18 ויקברו אתו כל־ישראל
ויספדו כדבר יהוה אשר דבר
ביד עבדו אחיה הנביא׃ 19 ויתר
דברי ירבעם אשר־הלחם אשר
מלך איך הנם כתובים על־ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃
20 והימים אשר מלך ירבעם
עשרים ושתים שנה ויישכב
עם־אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו׃
21 ורחבעם בן־שלמה מלך ביהודה
בן־ארבעים שנה מלכו ושבע
עשרה שנה מלך בירושלם
העיר אשר בחר יהוה לשום
שמו שם מכל שבטי ישראל
ושם אמו נעמה העמונית׃
22 ויעשה יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו באותותיהם אשר
חטאו מכל אבתיהם׃ 23 ויבנו
גם־הם להם במות ומצבות
ואשרים על כל־גבעה רמה
ותחת כל־עץ רענן׃ 24 וגם
קדשים היה בארץ עשו ככל
התועבות הגוים אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל׃
25 והי בשנת חמש עשרה למלך
רחבעם עלה שישק מלך־מצרים
על־ירושלם׃ 26 ויקח את־אוצרות
בית־יהוה ואת־אוצרות בית־
המלך הכל לקח וגם את־כל־
מגני הזהב אשר עשה שלמה׃
27 ויעש המלך רחבעם תחתיהם
מגני נחשת והפקיד על־יד שרי
הרצים שמרי פתח בית המלך׃
28 והי בבוא המלך בית יהוה
נשאום הרצים ושבו אל־תא
הרצים׃ 29 והיתר דברי
רחבעם וכל־אשר עשה הלוא
הם כתובים על־ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ 30 וגם־מלחמה
היתה בין רחבעם ובין ירבעם
כל־הימים׃ 31 ויישכב רחבעם
עם־אבתיו ויקבר עם־אבתיו
בעיר דוד ושם אמו נעמה
העמונית וימלך אבים בנו
תחתיו׃ 32 בשנת שמנה עשרה
למלך ירבעם מלך ישראל
מלך אבים על־יהודה׃
33 ויהי בחדש הרביעי
בחמשה עשר יום בחדש
אשר־נבדה מלך־ירבעם
לפני יהוה׃ 6 ויבא אל־
אחיה ואחיה לא־יכל כי־
הזקין עיניו׃ 7 ויאמר אליו
כה אמר יהוה אלהי
ישראל יען אשר הרמתי
אותך מתוך העם ואתנך
נגיד על־עמי ישראל׃
8 ויקרע הממלכה מבית
דוד ואתנה לך ולא היתה
כאשר עבדי דוד אשר
שמר מצותי ואשר־הלך
אחרי בכל־לבבו לעשות
הישר בעיני׃ 9 ותרע
מאשר עשו כל־אשר
היו לפני ותלך ותעש
לך אלהים אחרים
ומסכות להכעיסני
ואתה הטלתני אחרי
גוך׃ 10 הנני מביא
רעה על־בית ירבעם
והכרתי לירבעם
משתין בקיר
ועצור ועזוב
בישראל ובערתי
אחרי בית ירבעם
כאשר יבער
הגלל עד־תמו׃
11 המת לירבעם
בעיר יאכלו כלבים
והמת בשדה
יאכל עוף השמים
כי יהוה דבר׃
12 ואתה קום
לך אל־ביתך
ובבאך
רגלך העיר
תמות הנער׃
13 וספדו
אתו כל־ישראל
וקברתם אתו
כי־זה לבדו
יבא־אל־קבר
מבית ירבעם
אשר־נמצא בו
דבר־טוב
אל־יהוה אלהי
ישראל בבית
ירבעם׃
14 והקים יהוה
לו מלך על־
ישראל אשר
יכרת את־בית
ירבעם היום
ההוא׃ 15 והכה
יהוה את־ישראל
כאשר ינוע
הקנה במים
והנתש את־
ישראל מעל
האדמה הזאת
אשר־נתן
לאבתם
ויזרם מעבר
לנהר תחת
אשר־עשו
אתם אשרתם
מקנאים
את־יהוה׃
16 ויתן
את־ישראל
בגלל
חטאות
ירבעם
אשר חטא
וחטא
את־ישראל׃
17 ותקם
אשת
ירבעם
ותלך
ותבא
תרצה
היא
הבאה
אל־
המפתן
הבית
והנער
מת׃
18 ויקברו
אתו
כל־
ישראל
ויספדו
כדבר
יהוה
אשר
דבר
ביד
עבדו
אחיה
הנביא׃
19 ויתר
דברי
ירבעם
אשר
הלחם
אשר
מלך
איך
הנם
כתובים
על־ספר
דברי
הימים
למלכי
ישראל׃
20 והימים
אשר
מלך
ירבעם
עשרים
ושתים
שנה
ויישכב
עם־אבתיו
וימלך
נדב
בנו
תחתיו׃
21 ורחבעם
בן־שלמה
מלך
ביהודה
בן־
ארבעים
שנה
מלכו
ושבע
עשרה
שנה
מלך
בירושלם
העיר
אשר
בחר
יהוה
לשום
שמו
שם
מכל
שבטי
ישראל
ושם
אמו
נעמה
העמונית׃
22 ויעשה
יהודה
הרע
בעיני
יהוה
ויקנאו
אתו
באותותיהם
אשר
חטאו
מכל
אבתיהם׃
23 ובנו
גם־הם
להם
במות
ומצבות
ואשרים
על כל־
גבעה
רמה
ותחת
כל־עץ
רענן׃
24 וגם
קדשים
היה
בארץ
עשו
ככל
התועבות
הגוים
אשר
הורישם
יהוה
מפני
בני
ישראל׃
25 והי
בשנת
חמש
עשרה
למלך
רחבעם
עלה
שישק
מלך־
מצרים
על־
ירושלם׃
26 ויקח
את־אוצרות
בית־
יהוה
ואת־
אוצרות
בית־
המלך
הכל
לקח
וגם
את־כל־
מגני
הזהב
אשר
עשה
שלמה׃
27 ויעש
המלך
רחבעם
תחתיהם
מגני
נחשת
והפקיד
על־יד
שרי
הרצים
שמרי
פתח
בית
המלך׃
28 והי
בבוא
המלך
בית
יהוה
נשאום
הרצים
ושבו
אל־תא
הרצים׃
29 והיתר
דברי
רחבעם
וכל־
אשר
עשה
הלוא
הם
כתובים
על־ספר
דברי
הימים
למלכי
יהודה׃
30 וגם־
מלחמה
היתה
בין
רחבעם
ובין
ירבעם
כל־
הימים׃
31 ויישכב
רחבעם
עם־אבתיו
ויקבר
עם־אבתיו
בעיר
דוד
ושם
אמו
נעמה
העמונית
וימלך
אבים
בנו
תחתיו׃
32 ובשנת
שמנה
עשרה
למלך
ירבעם
מלך
ישראל
מלך
אבים
על־
יהודה׃
33 בחדש
השמיני
בחמשה
עשר
יום
בחדש
אשר
בדה
מלך־
ירבעם
לבדו
מן־
הרגל
אשר
בדה
מלך
מלך
ירבעם
לבדו
מן־
הרגל
אשר
בדה

ולפני אלוהים נגד אויבי ישראל ואל תיגע בי
כי אם אל נביאי לא תרעו׃ 37 ויקרא אל
אליהו אחד מבני הנביאים ויאמר אל רעהו
הכה נא אתה ויכה האיש את המכה׃ 38 וילך
הנביא ויעמד אל המלך על הדרך ויתחפש
באפר על עיניו׃ 39 והמלך עבר ויזעק אל
המלך ויגד לו את אשר עבר עליו׃ 40 ויהי
בעבדך עשה מלאכה הנה אחד סר
ויביא אלי איש ויאמר שמר האיש הזה
אם נמצא יהי נפשך תחת נפשו׃ 41 ויאמר
אליו כן דנת אתה גם אתה׃ 42 ויאמר אליו
כה אמר יהוה יען שלחך איש חרמי מיד
ותהי נפשך תחת נפשו׃ 43 וילך מלך
ישראל אל ביתו בזעף ובכעס ויבא שמרונה׃

6

ויהי דבר אל אליהו היזרעאלי לאמר׃ 2 קום
רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון
הנה הוא בגת נבות אשר ירד לרשתו׃
3 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת׃ 4 ויאמר אליו
כה אמר יהוה במקום אשר לחכו כלבים
את דם נבות יחכו כלבים גם דמך׃
5 ויאמר אליו אליהו אל אחאב מלך
ישראל הנמצא בשמרון הנה הוא בגת
נבות לרשתו׃ 6 ויאמר אליו לאמר
כה אמר יהוה הרצחת וגם ירשת
ועתה כה אמר יהוה במקום אשר
לחכו כלבים את דם נבות יחכו
כלבים גם דמך׃ 7 ויאמר אחאב
אל אליהו המצאתני אויבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות
הרע בעיני יהוה׃ 8 הנני מביא
עליך רעה ובערתי אחריך
וכרתי לאחאב משתין בקיר
ועצור ועזוב בישראל׃ 9 והיה
את בית אחאב כבית ירבעם
בן נבט ואת בית בעשא בן אחיה
אשר הכעסתי׃ 10 וגם אל איזבל
דברת לאמר
הכלבים יאכלו את איזבל
בחל יזרעאל׃ 11 המת לאחאב
בעיר יאכלו הכלבים
ומת בשדה יאכלו עוף השמים׃
12 אין איש אשר יתיצב
לפני אחאב אשר
מכרו לעשות הרע
בעיני יהוה׃ 13 ויתעב
מאד לכת אחרי
הגלולים כאשר עשו
האמרי אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל׃
14 ויהי כשמע אחאב
את הדברים האלה
ויקרע בגדיו
ויתן שק על בשרו
ויצם בשק וילך
לאט׃ 15 ויהי דבר
יהוה אל אליהו
התשבי לאמר׃
16 הראית כי כנע
אחאב מלפני
יען כנעו מלפני
לא אביא הרעה
בימיו בימי בנו
אביא הרעה
על בית אחאב׃
17 ויהי דבר
יהוה אל אליהו
התשבי לאמר׃
18 קום רד
לקראת אחאב
מלך ישראל
אשר בשמרון
הנה הוא בגת
נבות לרשתו׃
19 ודברת אליו
לאמר כה אמר
יהוה הרצחת
וגם ירשת׃
20 ויאמר אליו
מצאתי אויבי
כי התמכרת
לעשות הרע
בעיני יהוה׃
21 הנני מביא
עליך רעה
ובערתי אחריך
וכרתי לאחאב
משתין בקיר
ועצור ועזוב
בישראל׃ 22 ונתתי
את בית אחאב
כבית ירבעם
בן נבט וכבית
בעשא בן אחיה
בגלל הכעס
אשר הכעסתני
והכעיס את ישראל׃
23 וגם אל איזבל
דבר יהוה לאמר
הכלבים יאכלו
את איזבל
בחל יזרעאל׃
24 המת לאחאב
בעיר יאכלו
הכלבים ומת
בשדה יאכלו
עוף השמים׃
25 אפס
לא היה כאחאב
אשר התמכר
לעשות הרע
בעיני יהוה
אשר הסיתה
אתו איזבל
אשתו׃ 26 ותעב
מאד ללכת
אחרי הגלולים
ככל אשר עשו
האמרי אשר
הורישם יהוה
מפני בני ישראל׃
27 והיה
כשמע אחאב
את הדברים
האלה
ויקרע בגדיו
וישם שק
על בשרו
ויצם
ויישכב
בשק
ויהלך
לאט׃
28 והנה
דבר יהוה
אל אליהו
התשבי לאמר׃
29 הראית
כי נכנע
אחאב לפני
יען כנעו
לפני לא אביא
הרעה בימיו
בימי בנו
אביא הרעה
על בית אחאב׃

7

ויהי אם
אין שלום
ואם אין
אתכם
לשלום
אם לא
אתכם
לשלום
אם לא
אתכם
לשלום
אם לא

ומלאכיו אלוהים ומלאכיו אלוהים ומלאכיו אלוהים

ראשון לציון

9 אמר לו ירבעם אם אתה תלך אחרי דרכי ושמרת את חקותי ומצותי כאשר הלך דוד אביך והיה עמך׳ 2 הנה אני אבנה את בית יהוה אשר בירושלים׳ ונתתי לך ולזרעך אחרי׳ כאשר דברתי אל דוד אביך׳ לאמר׳ לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׳ 3 ואם תשמרו את חקותי ומצותי׳ אשר צויתי אתכם׳ והלכתם בדרכי׳ לעשות הישר בעיני׳ לשמר חקי ומצותי׳ כאשר עשה דוד אביך׳ והאריכתי את ימיך׳ 4 ועתה אם תשמע לכל אשר אצוך׳ ושמרת חקי ומצותי׳ כאשר עשה דוד אביך׳ והיה עמך׳ 5 אז הקמתי את כסא מלכותך׳ על ישראל׳ לעולם׳ כאשר דברתי׳ לדוד אביך׳ לאמר׳ לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׳ 6 אם אך אם אל אל אל

מלכותו ויגר מן 6 ויקרא ויגרשהו ויאבד לעדרו ויגרשו
ויעבדהו כסף ויגרשו מן המקום ההוא 7 ויבא אחיל
לו ולבניו ויגרשו אותו מעל פני אדמתו ויגרשו עד הנגב
ויבזבזו את כל אשר לו 8 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית 9 ויגרשו אותו
ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
10 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
11 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
12 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
13 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
14 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
15 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
16 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
17 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
18 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
19 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
20 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
21 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
22 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
23 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
24 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
25 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
26 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
27 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
28 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
29 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
30 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
31 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
32 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
33 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
34 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
35 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
36 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
37 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
38 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
39 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
40 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
41 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
42 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
43 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
44 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
45 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
46 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
47 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
48 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית

11

ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
2 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
3 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
4 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
5 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
6 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
7 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
8 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
9 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
10 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
11 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
12 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
13 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
14 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
15 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
16 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
17 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
18 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית
19 ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו
אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית ויגרשו אותו מן הבית

לו מרדכי ויצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת
וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן והעיר
שושן צהלה ושמחה׃ 16 ליהודים היתה אורה
ושמחה וששון ויקר׃ 17 ובכל מדינה ומדינה מקום
אשר דבר המלך ודתו הגיע שמחה וששון ליהודים
משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים
כי נפל פחד היהודים עליהם׃ 18 ובשושן הבירה
נקהלו היהודים שני עשר יום ובחמשה עשר בו
ונוח בו׃ 19 על כן היהודים הפרזים הישבים
בערי הפרזות היום הארבעה עשר לחדש אדר
שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו׃
20 ומרדכי כתב את הדברים האלה וישלח ספרים
אל כל היהודים אשר במדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים׃ 21 לקים עליהם היות עשים
את יום הארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה
עשר בו׃ 22 כאשר נחו היהודים מאויביהם
וחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל
ליום טוב לעשות אתם ימי משתה ושמחה ומשלוח
מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים׃ 23 וקבל
היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב
מרדכי אליהם׃ 24 כי המן בן המדתא האגגי צורר
כל היהודים חשב על היהודים להאבידם ויפל פור
הוא הגורל להמם ולאבדם׃ 25 ובבאה לפני המלך
אמר בספרים ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על
היהודים על ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ׃
26 על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור
על כן על כל דברי האגרת הזאת וגם אשר ראו
כתב אל דבר אליהם׃ 27 הקים היהודים וקבלו
עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור
להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם
בכל שנה ושנה׃ 28 וימים אלה נזכרים ונעשים
בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה
ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך
היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם׃ 29 ותכתב
אסתר המלכה בת אביחיל והיהודי את כל תקף
לקים את אגרת הפורים הזאת׃ 30 וישלח ספרים
אל כל היהודים אל שבע ומאה ועשרים ומדינה
דברי שלום ואמת׃ 31 לקים את ימי הפורים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי
ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם וזרעם
דברי הצומות וזעקתם׃ 32 וקים מאמר אסתר
הפורים האלה וכתב בספר׃

13

ומס שם המלך אחשורוש על הארץ ואיים
הים׃ 2 וכל מעשי תקפו וגבורתו ופרשת גדלת
המלך אשר הגדילו אתו הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס׃ 3 כי
מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש והגדול
ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו׃ 4 ויאמר מרדכי אל
אסתר המלכה הנערה אשר אתה אתה נמלטת
בית המלך מכל היהודים׃ 5 כי אם החרש תחרשי
בעת הזאת רוח והצלה יעמד ליהודים ממקום
אחר ואת ואבית בית אביך תאבדו ומי יודע
אם לעת כזאת הגעת למלוכה׃ 6 ותאמר אסתר
לענות את מרדכי׃ 7 לך כנס את כל היהודים
הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל
תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי
אצום כן ואבא אל המלך אשר לא כדת ואם
כאשרתי אבדתי׃ 8 ויעבר מרדכי ויעש ככל
אשר צותה עליו אסתר׃ 9 אסתר אמרה למרדכי
לך כנס את כל היהודים הנמצאים בשושן
וכלכלו אותי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת
ימים לילה ויום גם אני ונערתי אצום כן
ואבא אל המלך אשר לא כדת ואם כאשרתי
אבדתי׃ 10 ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר
צותה עליו אסתר׃ 11 ומרדכי יודע כל אשר
עשה אסתר המלכה ואת אשר נעשה אתה
בעבור מרדכי׃ 12 ויהי ביום השלישי ותלבש
אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית
נגד בית המלך והמלך יושב על כסא מלכותו
בבית המלכות נגד פתח הבית׃ 13 והיה כראות
המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאת
חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט
הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש
השרביט׃ 14 ויאמר לה המלך מה לך אסתר
המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותנתן
לך׃ 15 ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא
המן היום אל המשתה אשר עשיתי למלך׃
16 ויאמר המלך מהר המן למען עשות את
דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר
עשתה אסתר׃ 17 ותאמר אסתר המלכה מי
האיש אויב ואיבה הרע המן הזה ואסתר
אמרה איש צר ואויב המן הרע הזה׃ 18 והמן
נבעת מלפני המלך והמלכה׃ 19 ויאמר המלך
אל אסתר המלכה המן אבד בשושן הבירה
לכבד אתך ולתלות על העץ אשר כרה לו
המן׃ 20 ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש
מלכות תכלת וחור וגדולה עטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן׃ 21 ותרנן אמרו אשר
לא יעבר׃ 22 ויבא המן אל המלך אחשורוש
אמר אמר המן אל המלך אחשורוש אמר
אמר המן אל המלך אחשורוש אמר אמר המן
אל המלך אחשורוש אמר אמר המן אל המלך
אחשורוש׃ 23 ויאמר המלך אל המן הכסף
נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃
24 ומרדכי יודע את כל אשר נעשה׃ 25 ויהי
בראות אסתר המלכה עמדת בחצר ותשא חן
לפניו ויאמר אמר המן בספר הימים לפני
המלך׃ 26 ובראות אסתר המלכה לפני המלך
ותשב על כסא מלכותה׃ 27 ויאמר המלך אל
אסתר המלכה גם בשושן הבירה הרג המלך
את המן ואת עשרת בניו׃ 28 ובכל מדינות
המלך מה עשו׃ 29 ותכתב אסתר המלכה בת
אביחיל והיהודי את כל תקף לקים את אגרת
הפורים הזאת׃ 30 וישלח ספרים אל כל
היהודים אל שבע ומאה ועשרים ומדינה
דברי שלום ואמת׃ 31 לקים את ימי הפורים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי
היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם
וזרעם דברי הצומות וזעקתם׃ 32 וקים מאמר
אסתר הפורים האלה וכתב בספר׃

14

1 בעת ההיא שמע הורדוס הרבע את שמועת
ישוע׳ 2 ויאמר אל עבדיו זה יוחנן המטביל
הוא הקם מן המתים ולכן נעשו אלה הגבורות
בו׳ 3 כי הורדוס אחז את יוחנן ויאסרהו
ויכבלהו בגלל הרודיה אשת אחיו פילבוס׳
4 כי יוחנן אמר אליו לא יאות לך לקחת
אותה׳ 5 ורצה להרגו אך יראת העם היה
עליו׳ 6 ובעת יום הולדת הורדוס רקדה
בת הרודיה לפניהם ותרקד לפני הורדוס׳
7 ויתענג הורדוס ויתן לה בשבועה לתת לה
כל אשר תבקש׳ 8 ואמו הסיתה אותה
לבקש ראש יוחנן המטביל׳ 9 ויעצב המלך
מאד אך בגלל שבועתו ובגלל אורחיו
הרבים צוה לתת לה׳ 10 ויכרת ראש יוחנן
בבית הכלא׳ 11 ויביאו את ראשו על צלחת
ויתנו לנערה׳ ותביאהו לאמה׳ 12 ותלכנה
תלמידי יוחנן ויקחו את גופתו ויקברוהו
ויבאו ויגידו לישוע׳ 13 ישוע בשמעו את
זאת נסע לבדו אל מקום מדבר׳ אך אנשים
רבים הלכו אחריו ברגל מן הערים׳ 14 ויצא
ישוע ויראה המון רב ויחמל עליהם׳ ויפרש
ידיו ויברך את חוליהם׳ 15 ובערב
הגיעו תלמידיו אליו לאמר׳ המקום הזה
מדבר׳ והיום כבר עבר׳ שלח נא את העם
לכפרים׳ לקנות אוכל׳ 16 ויאמר אליהם
אין צורך׳ תנו אתם לאכל׳ 17 ויאמרו אליו
אין לנו כי אם חמשת לחמים ושני דגים׳
18 ויאמר הביאו אלי׳ 19 ויצו לשבת על
הדשא׳ ויקח את חמשת הלחמים ושני הדגים
ויברך׳ ויפרס ויתן לתלמידיו׳ 20 ויאכלו
כולם׳ ויתמלאו׳ ויאספו את הפתות׳
21 ויהי מספר האכלים כאלפים גברים׳
לבד מן הנשים והטף׳ 22 ויצו ישוע את
תלמידיו לעלות אל הספינה׳ ויעבר לפניו
אל עבר הים׳ 23 ובעת אשר שלח את העם
לדרכו׳ עלה ישוע אל ההר׳ לבדו׳ ויתפלל
שם׳ 24 ובעת ההיא הרחיקה הספינה מן
היבשה׳ ותתגלגל בגלי הים׳ כי הרוח היה
נגדם׳ 25 ובאשמורת הבוקר הלך ישוע
אל תלמידיו׳ הולך על פני הים׳ 26 ויראו
תלמידיו׳ ויבהלו׳ ויאמרו׳ הנה רוח׳
ויצעקו מיראה׳ 27 ויאמר אליהם ישוע׳
אל תיראו׳ אני הוא׳ 28 ויען אליו פטרוס
ויאמר׳ אדוני׳ אם אתה הוא׳ צוה נא אלי
לבוא אליך׳ 29 ויאמר׳ בוא׳ ויצא פטרוס
מן הספינה׳ ויתהלך על פני המים׳ ויבא
אל ישוע׳ 30 ויראה׳ ויירא׳ ויחל לטבוע
בים׳ ויצעק׳ ויאמר׳ אדוני׳ הושיעה נא
אותי׳ 31 ישוע מיד הושיט ידו ותפסו׳
ויאמר אליו׳ מדוע פקפקת׳ אדם קטן
האמונה׳ 32 ובעלה אל הספינה׳ ויעצר הרוח׳
33 והתפללו אל ישוע׳ לאמר׳ אמת אתה
בן אלהים׳ 34 ויעברו הים׳ ויבאו אל ארץ
גנסר׳ 35 ואנשי המקום׳ בראותם את ישוע׳
שלחו שליחים׳ לקרא לכל אנשי הארץ׳
36 ויבאו אליו׳ ויבקשו׳ לגעת בכנף בגדו׳
ורבים נרפאו׳ 15 אז באו אל ישוע מן
ירושלים׳ סופרים ופרושים׳ ויאמרו׳
2 מדוע תעבר תלמידיך על מצות הזקנים׳
כי לא נטלו ידיהם׳ בבואם לאכל לחם׳
3 ויען ויאמר אליהם׳ מדוע אתם עוברים
את מצות אלהים׳ בגלל מסורתכם׳
4 כי אלהים צוה׳ לאמר׳ כבד את אביך
ואת אמך׳ ומקלל אב ואם׳ מות יומת׳
5 ואתם אמרתם׳ כל אדם׳ אשר יאמר לאביו
ולאמו׳ כל אשר יש לי׳ הוא קרבן׳
6 ולא יכבד את אביו׳ ואת אמו׳ לא יזיק
לו׳ ובדבר זה הפרתם׳ בגלל מסורתכם׳
7 ויתנבא עליכם׳ ישעיה׳ לאמר׳ 8 אל
הים׳ אמר אדני׳ העם הזה׳ בשפתיו
יכבדוני׳ ולבם׳ רחוק ממני׳ 9 ובמה
יעבדוני׳ בלי חוקים׳ מצות אנשים׳
10 ויקרא אל העם׳ ויאמר אליהם׳ שמעו
ובינו׳ 11 לא המבא אל הפה׳ הוא
המטמא את האדם׳ כי אם׳ אשר יצא מפיו׳
הוא המטמא׳ 12 אז באו תלמידיו׳ ויאמרו
אליו׳ הלא ידע הרב׳ כי נעלבו הפרושים
בדבר׳ 13 ויען ויאמר׳ כל נטע׳ אשר לא
נטעה אבי׳ ישרש׳ 14 הרפו מהם׳ כי
עיורים הם׳ ומנהיגים׳ עיורים׳ ואם
עיור׳ את עיור׳ יפלו שניהם׳ אל בור׳
15 ויען פטרוס׳ ויאמר׳ בארנו נא לנו את
המשל׳ 16 ויאמר׳ הלא גם אתם׳ עדיין
לא הבנתם׳ 17 הלא׳ כל אשר׳ בא אל הפה׳
ילך אל הבטן׳ ויצא׳ 18 ואשר׳ יצא מן
הפה׳ מן הלב׳ יצא׳ ואלה׳ המטמאים את
האדם׳ 19 מן הלב׳ יצאו מחשבות רעות׳
רצח׳ נאוף׳ זנות׳ גנבה׳ עדות שקר׳
גדופים׳ 20 אלה׳ המטמאים׳ את האדם׳
ואכילת לחם׳ בלי נטילת ידים׳ לא
מטמאתו׳ 21 ויצא׳ ישוע׳ משם׳ ויסע׳
אל גבול צור וצידון׳ 22 והנה אשה כנענית
יצאה מן הגבולות׳ ותצעק׳ לאמר׳ חנני
אדני׳ בן דוד׳ בתי׳ מעונה׳ רע מאד׳
23 ולא ענה׳ לה׳ דבר׳ ויגשו׳ תלמידיו׳
אליו׳ לאמר׳ שלחה׳ כי צועקת׳ אחרינו׳
24 ויען׳ ויאמר׳ לא שלחתי׳ אל׳ אל׳
בית ישראל׳ אם לא׳ לצאן׳ אבדו׳
25 ותבא׳ ותשתחו׳ לו׳ לאמר׳ אדני׳
עזרני׳ 26 ויען׳ ויאמר׳ לא׳ יאות׳ לקחת׳
לחם׳ בנים׳ ולהשליך׳ לכלבים׳ 27 ותאמר׳
אמת׳ אדני׳ אך׳ הכלבים׳ אכלים׳ מן
הפרורים׳ אשר׳ יפלו׳ מן׳ שלחן׳ אדוניהם׳
28 אז׳ ענה׳ ישוע׳ ויאמר׳ אליה׳ אשה׳
גדולה׳ אמונתך׳ יהי׳ לך׳ כרצונך׳
ותרפא׳ בתה׳ מן׳ אז׳ 29 ויעבר׳ ישוע׳
מן׳ המקום׳ ויבא׳ אל׳ ים׳ גליל׳ ויעל׳
אל׳ ההר׳ וישב׳ שם׳ 30 ויקהלו׳ אליו׳
המון׳ רב׳ אנשים׳ אשר׳ עמם׳ פסחים׳
עורים׳ אלמים׳ נכים׳ ורבים׳ אחרים׳
ויטלו׳ אותם׳ אל׳ רגלי׳ ישוע׳ ויבריאם׳
31 ויתמהו׳ האנשים׳ כי׳ ראו׳ אלמים׳
מדברים׳ נכים׳ הולכים׳ ועורים׳ רואים׳
ויפארו׳ את׳ אלהי׳ ישראל׳ 32 וישוע׳
קרא׳ אל׳ תלמידיו׳ לאמר׳ חנני׳ רחם׳
אל׳ העם׳ כי׳ הנה׳ שלשת׳ ימים׳ עמדו׳
אתי׳ ולא׳ יש׳ להם׳ מאכל׳ 33 ויאמרו׳
אליו׳ תלמידיו׳ מאין׳ לנו׳ במדבר׳
לחם׳ רב׳ לשבע׳ את׳ המון׳ הזה׳
34 ויאמר׳ אליהם׳ ישוע׳ כמה׳ לחם׳
יש׳ לכם׳ ויאמרו׳ שבעה׳ ומעט׳ דגים׳
35 ויצו׳ ישוע׳ לשבת׳ על׳ הארץ׳
36 ויקח׳ את׳ שבעת׳ הלחמים׳ ואת׳
הדגים׳ ויברך׳ ויפרס׳ ויתן׳ לתלמידיו׳
ותלמידיו׳ נתנו׳ לעם׳ 37 ויאכלו׳ כולם׳
ויתמלאו׳ ויאספו׳ את׳ הפתות׳ אשר׳
נותרו׳ שבעה׳ סלים׳ מלאים׳ 38 והאנשים׳
אכלו׳ ארבעת׳ אלפים׳ איש׳ לבד׳
מנשים׳ וטף׳ 39 ויצו׳ ישוע׳ את׳ העם׳
לשבת׳ על׳ הארץ׳ ויעל׳ אל׳ הספינה׳
ויבא׳ אל׳ גבול׳ מגדל׳ 16 ויבא׳ אל׳
ישוע׳ המון׳ אנשים׳ אשר׳ בקשו׳ אותו׳
לנסות׳ אותו׳ ויבקשו׳ מאתו׳ לראות׳
אות׳ מן׳ השמים׳ 2 ויען׳ ויאמר׳ אליהם׳
ערב׳ אם׳ אתם׳ אומרים׳ אדום׳ הוא׳
3 ובבקר׳ אם׳ אתם׳ אומרים׳ רע׳ הוא׳
כי׳ אדום׳ הוא׳ הרקיע׳ אתם׳ יודעים׳
לבחון׳ את׳ פני׳ הרקיע׳ ואת׳ אות׳
הזמנים׳ לא׳ תוכלו׳ לבחון׳ 4 דור׳
רע׳ ומנאף׳ מבקש׳ אות׳ ולא׳ יתן׳
לו׳ אות׳ כי׳ אם׳ אות׳ יונה׳ ויעזב׳
אותם׳ ויסע׳ 5 ובעבר׳ אל׳ עבר׳ הים׳
שכחו׳ תלמידיו׳ לקחת׳ לחם׳ 6 ויאמר׳
אליהם׳ ישוע׳ הזהרו׳ ושמרו׳ מן׳
שאר׳ הפרושים׳ ומן׳ שאר׳ הצדוקים׳
7 ויתווכחו׳ אל׳ תלמידיו׳ לאמר׳ לקחנו׳
לחם׳ 8 ויודע׳ ישוע׳ ויאמר׳ אליהם׳
מדוע׳ אתם׳ מתווכחים׳ אל׳ תלמידיו׳
לאמר׳ לקחנו׳ לחם׳ 9 הלא׳ עדיין׳
אתם׳ לא׳ הבנתם׳ ולא׳ זכרתם׳ את׳
חמשת׳ הלחמים׳ לחמשת׳ אלפים׳ איש׳
ומה׳ רב׳ הסלים׳ אשר׳ נשאתם׳
10 ולא׳ את׳ שבעת׳ הלחמים׳ לשבעת׳
אלפים׳ איש׳ ומה׳ רב׳ הסלים׳ אשר׳
נשאתם׳ 11 הלא׳ הבנתם׳ כי׳ לא׳ על׳
לחם׳ דברתי׳ אליכם׳ אך׳ הזהרו׳ מן׳
שאר׳ הפרושים׳ ומן׳ שאר׳ הצדוקים׳
12 אז׳ הבינו׳ תלמידיו׳ כי׳ לא׳ אמר׳
לזהר׳ מן׳ הלחם׳ אך׳ מן׳ שאר׳
הפרושים׳ ומן׳ שאר׳ הצדוקים׳
13 ובבוא׳ ישוע׳ אל׳ גליל׳ קיסרי׳
פילבוס׳ שאל׳ את׳ תלמידיו׳ לאמר׳
מי׳ אומרים׳ בני׳ האדם׳ אני׳ הוא׳
14 ויאמרו׳ יש׳ אומרים׳ יוחנן׳
המטביל׳ ויש׳ אומרים׳ אליה׳
הנביא׳ ויש׳ אומרים׳ ירמיה׳
15 ויאמר׳ אליהם׳ ישוע׳ ואתם׳
מי׳ אתם׳ אומרים׳ אני׳ הוא׳
16 ויען׳ שמעון׳ כיפא׳ ויאמר׳
אתה׳ המשיח׳ בן׳ אלהים׳ חי׳
17 ויען׳ ישוע׳ ויאמר׳ אליו׳ אשרי׳
אתה׳ שמעון׳ בר׳ יונה׳ כי׳ לא׳
בשר׳ ודם׳ גלו׳ לך׳ זאת׳ כי׳ אם׳
אבי׳ אשר׳ בשמים׳ 18 ואני׳ אומר׳
לך׳ אתה׳ כיפא׳ ועל׳ הכיפא׳ הזאת׳
אבנה׳ את׳ קהלי׳ ושערי׳ שאול׳
לא׳ יגברו׳ עליה׳ 19 ואתן׳ לך׳
את׳ מפתחות׳ מלכות׳ השמים׳
ואשר׳ תאסר׳ על׳ הארץ׳ יאסר׳
בשמים׳ ואשר׳ תתיר׳ על׳ הארץ׳
יתר׳ בשמים׳ 20 ויצו׳ ישוע׳
לתלמידיו׳ לבלתי׳ לספר׳ לאיש׳
כי׳ הוא׳ המשיח׳ 21 ומאז׳ החל׳
ישוע׳ לגלות׳ לתלמידיו׳ כי׳ עליו׳
לעלות׳ אל׳ ירושלים׳ ולסבל׳
מרבים׳ מן׳ הזקנים׳ ומן׳ הכהנים׳
ומן׳ הסופרים׳ ולהרג׳ ובעבר׳
שלשת׳ הימים׳ יקום׳ 22 ויקח׳
פטרוס׳ אל׳ ישוע׳ ויגער׳ בו׳
לאמר׳ חס׳ לך׳ אדוני׳ לא׳ יהי׳
לך׳ כזאת׳ 23 ויפן׳ ישוע׳ ויאמר׳
אל׳ פטרוס׳ לך׳ אחרי׳ שטן׳
כי׳ אתה׳ לי׳ מכשול׳ כי׳ לא׳
תחשב׳ מחשבות׳ אלהים׳ כי׳ אם׳
מחשבות׳ אדם׳ 24 אז׳ אמר׳
ישוע׳ לתלמידיו׳ אם׳ יבא׳
אחרי׳ אל׳ יכחש׳ בנפשו׳ ונשא׳
את׳ עולו׳ ולך׳ אחרי׳ 25 כי׳
אם׳ יחפץ׳ איש׳ לשמר׳ את׳
נפשו׳ יאבד׳ אותה׳ ואם׳ יאבד׳
איש׳ את׳ נפשו׳ בגלל׳ אני׳
אז׳ ימצא׳ אותה׳ 26 כי׳ מה׳
יועיל׳ לאדם׳ אם׳ יקנה׳ את׳
העולם׳ כולו׳ ונפשו׳ תאבד׳
ומה׳ יתן׳ איש׳ תמורת׳ נפשו׳
27 כי׳ בן׳ האדם׳ עתיד׳ לבוא׳
בכבוד׳ אביו׳ עם׳ מלאכיו׳ ואז׳
ישיב׳ לכל׳ איש׳ כמעשיו׳
28 אמן׳ אמר׳ לכם׳ יש׳ מן׳
העומדים׳ פה׳ אשר׳ לא׳ יטעמו׳
מות׳ עד׳ אשר׳ יראו׳ בן׳
האדם׳ בבוא׳ מלכותו׳ 17 ובעבר׳
שלשת׳ הימים׳ לקח׳ ישוע׳ את׳
פטרוס׳ ואת׳ יעקב׳ ואת׳ יוחנן׳
אחיו׳ ויעל׳ אל׳ ההר׳ לבדם׳
2 ויתחלף׳ מראה׳ פניו׳ לפניהם׳
ופניו׳ אורו׳ כשמש׳ ובגדיו׳
לבנו׳ כאור׳ 3 והנה׳ נראו׳
אליהם׳ משה׳ ואליה׳ ומדברים׳
עמו׳ 4 ויען׳ פטרוס׳ ויאמר׳
אל׳ ישוע׳ אדוני׳ טוב׳ הוא׳
לנו׳ פה׳ אם׳ תרצה׳ נעשה׳
פה׳ שלשה׳ סוכות׳ לך׳ אחת׳
ולמשה׳ אחת׳ ולאליה׳ אחת׳
5 ובעודו׳ מדבר׳ הנה׳ ענן׳
אור׳ הצל׳ עליהם׳ והנה׳ קול׳
מן׳ הענן׳ לאמר׳ זה׳ בני׳
אהבתי׳ בו׳ חפצתי׳ אליו׳
שמעו׳ 6 ובשמע׳ תלמידיו׳
נפלו׳ על׳ פניהם׳ ויראו׳
מאד׳ 7 ויגש׳ ישוע׳ ויגע׳
בהם׳ ויאמר׳ קומו׳ אל׳
תיראו׳ 8 ויפקחו׳ עיניהם׳
ולא׳ ראו׳ איש׳ כי׳ אם׳
ישוע׳ לבדו׳ 9 ובעבר׳
מן׳ ההר׳ צוה׳ ישוע׳
לתלמידיו׳ לאמר׳ אל׳
תגידו׳ לאיש׳ את׳
המראה׳ עד׳ אשר׳
יקום׳ בן׳ האדם׳
מן׳ המתים׳ 10 ויענו׳
תלמידיו׳ ויאמרו׳
אליו׳ מדוע׳ אמרו׳
סופרים׳ כי׳ אליה׳
הנביא׳ יבוא׳ לראשונה׳
11 ויען׳ ישוע׳ ויאמר׳
אליהם׳ אליה׳ אמנם׳
יבוא׳ ויכין׳ את׳
הכל׳ 12 ואני׳
אומר׳ לכם׳ אליה׳
כבר׳ בא׳ ולא׳
הכירוהו׳ ויעשו׳
בו׳ כרצונם׳
כן׳ בן׳ האדם׳
עתיד׳ לסבל׳
מידם׳ 13 אז׳
הבינו׳ תלמידיו׳
כי׳ אל׳ יוחנן׳
המטביל׳ דבר׳
אליהם׳ 14 ובבוא׳
אל׳ העם׳ ויגש׳
אל׳ ישוע׳ איש׳
ויכרע׳ לו׳
15 ויאמר׳
אדוני׳ רחם׳
נא׳ על׳ בני׳
כי׳ מעונה׳
הוא׳ ורע׳
מאד׳ כי׳
לעתים׳
רבות׳ יפל׳
אל׳ האש׳
ואל׳ המים׳
16 ואביאהו׳
אל׳ תלמידיך׳
ולא׳ יכלו׳
לרפאותו׳
17 ויען׳
ישוע׳ ויאמר׳
הו׳ דור׳
עקש׳ ומרה׳
עד׳ אנה׳
אהיה׳ אתכם׳
עד׳ אנה׳
אסבל׳
אתכם׳
הבאו׳
אלי׳
הלם׳
18 ויגער׳
ישוע׳
בשד׳
ויצא׳
מן׳
הילד׳
ויבראו׳
הילד׳
מן׳
אז׳
19 אז׳
באו׳
תלמידיו׳
אל׳
ישוע׳
לבדם׳
ויאמרו׳
אליו׳
מדוע׳
לא׳
יכלנו׳
לגרש׳
אותו׳
20 ויאמר׳
אליהם׳
בגלל׳
מעט׳
אמונתכם׳
כי׳
אמן׳
אמר׳
לכם׳
אם׳
יש׳
לכם׳
אמונה׳
כגרגר׳
חרדל׳
אז׳
תאמרו׳
אל׳
ההר׳
הזה׳
עבר׳
מפה׳
ועבר׳
ולא׳
יעבר׳
לכם׳
דבר׳
21 ואם׳
לא׳
תצום׳
ותתפלל׳
לא׳
תוכל׳
לגרש׳
אותו׳
22 ובעבר׳
מן׳
הגליל׳
ויתחבר׳
אל׳
תלמידיו׳
ויאמר׳
אליהם׳
בן׳
האדם׳
עתיד׳
לבוא׳
23 ויהרגו׳
אותו׳
ובעבר׳
שלשת׳
הימים׳
יקום׳
24 ובבוא׳
אל׳ כפר׳
נחום׳
ויגשו׳
אל׳
ישוע׳
אנשים׳
אשר׳
לקחו׳
מס׳
דרכמים׳
ויאמרו׳
אליו׳
הלא׳
מורכם׳
נתן׳
מס׳
דרכמים׳
25 ויען׳
ויאמר׳
אמנם׳
נתן׳
ובבוא׳
אל׳
הבית׳
קדם׳
ישוע׳
אל׳
פטרוס׳
לאמר׳
מה׳
אתה׳
חושב׳
שמעון׳
מלכי׳
ארץ׳
מאשר׳
יקחו׳
מס׳
ומכס׳
מבניהם׳
אם׳
מן׳
הזרים׳
26 ויאמר׳
פטרוס׳
מן׳
הזרים׳
ויאמר׳
ישוע׳
אל׳
פטרוס׳
אז׳
בני׳
חפשים׳
הם׳
27 אך׳
לבלתי׳
נכשל׳
אותם׳
לך׳
אל׳
הים׳
והשלך׳
חכה׳
ולקח׳
הדג׳
אשר׳
יעלה׳
ראשון׳
ופתחת׳
פיו׳
ומצאת׳
שם׳
מטבע׳
כסף׳
קח׳
אותו׳
ותן׳
אותו׳
בעד׳
אני׳
ואתה׳
18 בעת׳
ההיא׳
באו׳
תלמידי׳
ישוע׳
אל׳
ישוע׳
לאמר׳
מי׳
הגדול׳
בין׳
מלכות׳
השמים׳
2 ויקרא׳
ישוע׳
אל׳
ילד׳
ויעמדהו׳
בתוכם׳
3 ויאמר׳
אמן׳
אמר׳
לכם׳
אם׳
לא׳
תשובו׳
ותהיו׳
כילדים׳
לא׳
תבואו׳
אל׳
מלכות׳
השמים׳
4 ומי׳
אשר׳
ישפיל׳
את׳
עצמו׳
כילד׳
הזה׳
הוא׳
הגדול׳
בין׳
מלכות׳
השמים׳
5 ומי׳
אשר׳
יקבל׳
ילד׳
כזה׳
בשמי׳
הוא׳
מקבל׳
אותי׳
6 ומי׳
אשר׳
יכשיל׳
אחד׳
מן׳
הילדים׳
אלה׳
המאמינים׳
בי׳
אל׳
יעלה׳
בדעתו׳
אם׳
לא׳
יטבע׳
אבן׳
רחיים׳
בצוארו׳
ויטבע׳
בעמקי׳
הים׳
7 אוי׳
לעולם׳
מן׳
המכשולים׳
אם׳
אין׳
מכשולים׳
אבל׳
אוי׳
לאדם׳
אשר׳
יבוא׳
מכשול׳
8 ואם׳
ידך׳
ורגלך׳
תכשיל׳
אותך׳
כרת׳
אותם׳
ושלך׳
מעליך׳
אם׳
תבוא׳
אל׳
חיים׳
חסר׳
ידים׳
ורגלים׳
מאשר׳
תבוא׳
אל׳
אש׳
עולם׳
9 ואם׳
עינך׳
תכשיל׳
אותך׳
נתק׳
אותה׳
ושלך׳
מעליך׳
אם׳
תבוא׳
אל׳
חיים׳
חסר׳
עין׳
מאשר׳
תבוא׳
אל׳
גיהנם׳
אש׳
10 ראו׳
אל׳
תבזו׳
אל׳
אחד׳
מן׳
הילדים׳
אלה׳
כי׳
אני׳
אומר׳
לכם׳
מלאכיהם׳
בשמים׳
תמיד׳
יראו׳
פני׳
אבי׳
אשר׳
בשמים׳
11 כי׳
בן׳
האדם׳
בא׳
לבקש׳
ולהושיע׳
את׳
האבד׳
12 מה׳
אתם׳
חושבים׳
אם׳
יהיה׳
לאדם׳
מאה׳
כבשים׳
ואבד׳
אחת׳
מן׳
הכבשים׳
הלא׳
יעזב׳
את׳
התשעים׳
ותשעה׳
ההרים׳
ולך׳
לבקש׳
את׳
האבודה׳
13 ואם׳
יקרה׳
לו׳
למצאה׳
אמן׳
אמר׳
לכם׳
כי׳
יגיל׳
לבו׳
עליה׳
יותר׳
מאשר׳
על׳
התשעים׳
ותשעה׳
אשר׳
לא׳
תעו׳
14 כן׳
אין׳
רצון׳
לפני׳
אבי׳
אשר׳
בשמים׳
שיאבד׳
אחד׳
מן׳
הילדים׳
אלה׳
15 ואם׳
יחטא׳
אל׳
אחיך׳
לך׳
והוכח׳
אותו׳
בינך׳
לבדך׳
אם׳
שמע׳
אליך׳
הרויחת׳
אחיך׳
16 ואם׳
לא׳
שמע׳
קח׳
אתך׳
עוד׳
אחד׳
או׳
שנים׳
לפי׳
פי׳
שני׳
עדים׳
יקום׳
דבר׳
17 ואם׳
לא׳
שמע׳
אל׳
הקהל׳
ואם׳
לא׳
שמע׳
אל׳
הקהל׳
יהי׳
לך׳
כגוי׳
וכמוכס׳
18 אמן׳
אמר׳
לכם׳
אשר׳
תאסרו׳
על׳
הארץ׳
יאסר׳
בשמים׳
ואשר׳
תתירו׳
על׳
הארץ׳
יתר׳
בשמים׳
19 אמן׳
אמר׳
לכם׳
אם׳
יסכימו׳
שני׳
מן׳
הנמצאים׳
פה׳
לבקש׳
דבר׳
אחד׳
לבקש׳
מאבי׳
אשר׳
בשמים׳
יעשה׳
לכם׳
20 כי׳
אם׳
שני׳
או׳
שלשה׳
נאספו׳
בשמי׳
הנני׳
אתם׳
בתוכם׳
21 אז׳
בא׳
פטרוס׳
אל׳
ישוע׳
ויאמר׳
אליו׳
אדוני׳
כמה׳
פעמים׳
יחטא׳
אל׳
אחי׳
לי׳
ונשאתי׳
לו׳
עד׳
שבע׳
פעמים׳
22 ויאמר׳
ישוע׳
אליו׳
לא׳
אומר׳
לך׳
עד׳
שבע׳
פעמים׳
כי׳
אם׳
עד׳
שבעים׳
ושבע׳
פעמים׳
23 לכן׳
דמה׳
מלכות׳
השמים׳
לאיש׳
מלך׳
אשר׳
רצה׳
לחשב׳
חשבון׳
עם׳
עבדיו׳
24 ובעת׳
החל׳
לחשב׳
הובא׳
אליו׳
אחד׳
מן׳
העבדים׳
אשר׳
חייב׳
לו׳
אלפים׳
כיכר׳
כסף׳
25 ואין׳
לו׳
לשלם׳
ויצו׳
אדונו׳
למכרו׳
ואת׳
אשתו׳
וילדיו׳
וכל׳
אשר׳
יש׳
לו׳
ולשלם׳
26 ויפל׳
העבד׳
ויכרע׳
לו׳
לאמר׳
אדוני׳
הרבה׳
לי׳
ואשלם׳
לך׳
27 ויחמל׳
אדון׳
העבד׳
ויעזבהו׳
ויסלח׳
לו׳
28 ובצאת׳
העבד׳
מן׳
אדונו׳
מצא׳
אחד׳
מן׳
העבדים׳
אשר׳
חייב׳
לו׳
מאה׳
דינר׳
ויתפשהו׳
ויחנקהו׳
לאמר׳
שלם׳
לי׳
29 ויפל׳
אל׳
רגליו׳
ויתחנן׳
אליו׳
לאמר׳
הרבה׳
לי׳
ואשלם׳
לך׳
30 ולא׳
אבה׳
ויעבר׳
ויתן׳
אל׳
בית׳
הסוהר׳
עד׳
אשר׳
ישלם׳
את׳
חובו׳
31 ויראו׳
עבדיו׳
אל׳
אדונו׳
ויתמרמרו׳
מאד׳
ויבאו׳
ויגידו׳
לאדון׳
32 אז׳
קרא׳
אל׳
העבד׳
ויאמר׳
אליו׳
רע׳
עבד׳
אם׳
לא׳
חמלת׳
גם׳
אתה׳
33 ולא׳
יאות׳
לך׳
לרחם׳
גם׳
אתה׳
34 ויחר׳
אדונו׳
ויתן׳
אל׳
המאסרים׳
עד׳
אשר׳
ישלם׳
את׳
חובו׳
35 כן׳
יעשה׳
לכם׳
אבי׳
אשר׳
בשמים׳
אם׳
לא׳
תסלחו׳
איש׳
לאחיו׳
מן׳
הלב׳
19 ובעבר׳
ישוע׳
את׳
הדברים׳
אלה׳
עזב׳
את׳
הגליל׳
ויבא׳
אל׳
גבול׳
יהודה׳
מעבר׳
לירדן׳
2 ויקהלו׳
אליו׳
המון׳
רב׳
ויבריאם׳
שם׳
3 ויגשו׳
אליו׳
פרושים׳
לנסות׳
אותו׳
ויאמרו׳
אליו׳
הרב׳
מדוע׳
לא׳
יתר׳
לאדם׳
לגרש׳
אשתו׳
בכל׳
דבר׳
4 ויען׳
ויאמר׳
אליהם׳
הלא׳
קראתם׳
אל׳
הבורא׳
מראש׳
ויברא׳
אותם׳
זכר׳
ונקבה׳
5 ויאמר׳
אל׳
אשר׳
יעזב׳
אביו׳
ואמו׳
ודבק׳
באשתו׳
ויהיו׳
לבשר׳
אחד׳
6 ולא׳
יהיו׳
עוד׳
שני׳
אלה׳
כי׳
אם׳
בשר׳
אחד׳
אשר׳
אלהים׳
חבר׳
אל׳
יפרד׳
איש׳
7 ויאמרו׳
אליו׳
מדוע׳
צוה׳
משה׳
לתת׳
ספר׳
כריתות׳
ולגרש׳
8 ויאמר׳
אליהם׳
בגלל׳
קשי׳
לבבכם׳
הרשה׳
משה׳
לגרש׳
אשתו׳
ומראשית׳
לא׳
היה׳
כן׳
9 ואני׳
אומר׳
לכם׳
אם׳
לא׳
בגלל׳
זנות׳
ובגד׳
אשתו׳
ונשא׳
אחרת׳
הרי׳
הוא׳
מנאף׳
10 ויאמרו׳
אליו׳
תלמידיו׳
אם׳
כן׳
אין׳
לאדם׳
לקחת׳
אשה׳
11 ויען׳
ויאמר׳
אליהם׳
לא׳
כל׳
אדם׳
יכיל׳
לקבל׳
את׳
הדבר׳
הזה׳
כי׳
אם׳
אשר׳
נתן׳
לו׳
12 כי׳
יש׳
סרסים׳
אשר׳
נולדו׳
מבטן׳
אמם׳
ויש׳
סרסים׳
אשר׳
הוכרתו׳
מאדם׳
ויש׳
סרסים׳
אשר׳
הכרתו׳
מעצמם׳
בגלל׳
מלכות׳
השמים׳
ומי׳
אשר׳
יכיל׳
לקבל׳
יקבל׳
13 אז׳
הביאו׳
אל׳
ישוע׳
ילדים׳
לברכם׳
ויגערו׳
בהם׳
תלמידיו׳
14 ויאמר׳
ישוע׳
אל׳
תגערו׳
בילדים׳
אל׳
תמנעו׳
אותם׳
לבוא׳
אל׳
אבי׳
אשר׳
בשמים׳
15 ויסמך׳
ידיו׳
עליהם׳
ויסע׳
מן׳
המקום׳
16 והנה׳
אחד׳
מן׳
הנערים׳
ויגש׳
אל׳
ישוע׳
ויאמר׳
אליו׳
רב׳
טוב׳
מה׳
אעשה׳
לקנות׳
חיי׳
עולם׳
17 ויאמר׳
אליו׳
מדוע׳
תקרא׳
לי׳
טוב׳
אין׳
טוב׳
כי׳
אם׳
אל׳
אחד׳
ואם׳
תרצה׳
לבוא׳
אל׳
החיים׳
שמר׳
מצות׳
18 ויאמר׳
אליו׳
אל׳
מה׳
אל׳
תרצח׳
אל׳
תנאף׳
אל׳
תגנוב׳
אל׳
תענה׳
עד׳
שקר׳
19 כבד׳
את׳
אביך׳
ואת׳
אמך׳
ואהבת׳
לרעך׳
כמוך׳
20 ויאמר׳
אליו׳
הנער׳
כל׳
אלה׳
שמרתי׳
מנעורי׳
מה׳
עוד׳
חסר׳
לי׳
21 ויאמר׳
אליו׳
ישוע׳
אם׳
תרצה׳
להיות׳
שלם׳
לך׳
מכור׳
את׳
אשר׳
יש׳
לך׳
ותן׳
לעני׳
ותהי׳
לך׳
אוצר׳
בשמים׳
ולך׳
אחרי׳
22 ויבן׳
הנער׳
את׳
הדבר׳
הזה׳
ויעזב׳
את׳
ישוע׳
כי׳
עשיר׳
גדול׳
הוא׳
23 ויאמר׳
ישוע׳
אל׳
תלמידיו׳
אמן׳
אמר׳
לכם׳
כי׳
קשה׳
לעשיר׳
לבוא׳
אל׳
מלכות׳
השמים׳
24 ועוד׳
אומר׳
לכם׳
כי׳
קל׳
לגמל׳
לבוא׳
בחור׳
המחט׳
מאשר׳
לעשיר׳
לבוא׳
אל׳
מלכות׳
אלהים׳
25 ובשמע׳
תלמידיו׳
נבהלו׳
מאד׳
ויאמרו׳
מי׳
יוכל׳
לבוא׳
אל׳
מלכות׳
אלהים׳
26 ויביט׳
ישוע׳
אליהם׳
ויאמר׳
אל׳
אל׳
אדם׳
לבדו׳
אין׳
יכולת׳
אך׳
לאלהים׳
כל׳
יכולת׳
27 ויען׳
פטרוס׳
ויאמר׳
אליו׳
הנה׳
עזבנו׳
הכל׳
ונלך׳
אחרי׳
מה׳
יהי׳
לנו׳
28 ויאמר׳
ישוע׳
אמן׳
אמר׳
לכם׳
אם׳
אתם׳
אשר׳
הלכתם׳
אחרי׳
בעת׳
ישיב׳
בן׳
האדם׳
לכסא׳
כבודו׳
אז׳
תשבו׳
גם׳
אתם׳
על׳
שנים׳
עשר׳
כסאות׳
לשפט׳
את׳
שנים׳
עשר׳
שבטי׳
ישראל׳
29 ואיש׳
אשר׳
עזב׳
בתים׳
או׳
אחים׳
או׳
אחיות׳
או׳
אב׳
או׳
אם׳
או׳
בנים׳
או׳
שדות׳
בגלל׳
שמי׳
יקבל׳
פי׳
מאה׳
ויירש׳
חיי׳
עולם׳
30 ורבים׳
אחרונים׳
יהיו׳
ראשונים׳
וראשונים׳
אחרונים׳
20 כי׳
דמה׳
מלכות׳
השמים׳
לבעל׳
בית׳
אשר׳
יצא׳
בבקר׳
לשכר׳
פועלים׳
לכרמו׳
2 ויסכם׳
עם׳
הפועלים׳
לדינר׳
ליום׳
ויצא׳
אל׳
כרמו׳
3 ובצאת׳
הרביעית׳
ראה׳
אחרים׳
עומדים׳
בשוק׳
4 ויאמר׳
אליהם׳
לכו׳
גם׳
אתם׳
אל׳
כרמי׳
ואת׳
אשר׳
יאות׳
לתת׳
לכם׳
אתן׳
5 ויעבר׳
ויעמד׳
בשעה׳
השלישית׳
ובשעה׳
השישית׳
ובשעה׳
התשיעית׳
ויעשה׳
כן׳
6 ובשעה׳
העשירית׳
יצא׳
ויראה׳
אחרים׳
עומדים׳
ויאמר׳
אליהם׳
מדוע׳
עמדתם׳
פה׳
כל׳
היום׳
7 ויאמרו׳
אליו׳
כי׳
לא׳
שכרנו׳
איש׳
ויאמר׳
אליהם׳
לכו׳
גם׳
אתם׳
אל׳
כרמי׳
8 ובערב׳
ויאמר׳
בעל׳
הכרם׳
אל׳
אשר׳
על׳
ביתו׳
קרא׳
לפועליו׳
לאמר׳
שלם׳
שכר׳
ותן׳
לאחרונים׳
עד׳
הראשונים׳
9 ובבוא׳
אל׳
אשר׳
בשעה׳
העשירית׳
ויקחו׳
איש׳
דינר׳
10 ובבוא׳
הראשונים׳
ויחשבו׳
כי׳
יקבלו׳
יותר׳
ולא׳
קבלו׳
גם׳
הם׳

אמר אל אברהם ואל יצחק בנו לא אדע
מתי אמות ואנכי זקן הנה נא יצא
נא אל־השדה וקח־לי צידה בכלי־קשת
ואכלה בעבור תברכני נפשי׃ 2 ורבקה
שמעת בדבר אל־יצחק בנו ויצא עשו
השדה לצוד־צידה׃ 3 ויצחק אמר אל־
יעקב בנו לאמר הנה שמעתי את־אביך
מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 4 הבא־לי
מן־הצידה ואכלה ואברכך לפני יהוה
לפני מותי׃ 5 ורבקה שמעת בדבר
אל־יצחק אביו ויצא עשו השדה לצוד
צידה להביא׃ 6 ורבקה אמרה אל־יעקב
בנה לאמר הנה שמעתי את־אביך
מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 7 הבא־לי
צידה ועשה־לי מטעמים ואכלה ואברכך
לפני יהוה לפני מותי׃ 8 ועתה בני שמע
בקולי אשר אנכי מצוה אותך׃ 9 לך־נא
אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב׃ 10 והבאת לאביך ואכל
בעבור אשר יברכך לפני מותו׃ 11 ויעקב
אמר אל־רבקה אמו הן עשו אחי איש שעיר
ואנכי איש חלק׃ 12 אולי ימשני אבי
והיה בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה
ולא ברכה׃ 13 ותאמר לו אמו עלי קללתך
בני אך שמע בקולי ולך קח־לי׃ 14 וילך
ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים
כאשר אהב אביו׃ 15 ותקח רבקה את־
בגדי עשו בנה הגדול החמדת אשר
אתה בבית ותלבש את־יעקב בנה הקטן׃
16 ואת עורות גדיי העזים הלבישה על־
ידיו ועל חלקת צוארו׃ 17 ותתן את־
המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד
יעקב בנה׃ 18 ויבא אל־אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני מי אתה בני׃ 19 ויאמר
יעקב אל־אביו אני עשו בכרך עשיתי
כאשר דברת אלי קום־נא שב ואכלה
מצידי בעבור תברכני נפשך׃ 20 ויאמר
יצחק אל־בנו מה זאת מהרת למצא
בני ויאמר הקרה יהוה אלהיך לפני׃
21 ויאמר יצחק אל־יעקב גשה־נא ואמשך
בני האתה זה בני עשו ויאמר׃ 22 ויגש
יעקב אל־יצחק אביו וימשהו ויאמר הקול
קול יעקב והידים ידי עשו׃ 23 ולא
הכירו כי־היו ידיו כאחיו שערת כי
ידיו ויברכהו׃ 24 ויאמר אתה זה בני
עשו ויאמר אני׃ 25 ויאמר הגישה־לי
ואכלה מצידי בני בעבור תברכך נפשי
ויגש־לו ויאכל ויביא־לו יין וישת׃
26 ויאמר אליו יצחק אביו גשה־נא
ושקה־לי בני׃ 27 ויגש וישק־לו ויריח
את־ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה
ריח בני כריח שדה אשר בירכהו יהוה׃
28 ויתן־לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש׃
29 יעבדוך עמים וישתחו־לך לאמים
הוה גבר לאחיך והשתחוו לך בני אמך
ארריך ארור ומברכיך ברוך׃ 30 ויהי
אך כלה יעקב מברך את־יעקב ואך
יצא יצא יעקב מלפני יצחק אביו
ועשו אחיו בא מצידו׃ 31 ויעש גם־הוא
מטעמים ויבא לאביו ויאמר אליו יקום
אבי ויאכל מצידו בעבור תברכני נפשך׃
32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר
אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה
גדלה עד־מאד ויאמר מי אפוא הוא
הצד־ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם
תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה׃ 34 כשמע
עשו את־דברי אביו וצעק צעקה גדלה
ומרה עד־מאד ויאמר לאביו ברכני גם
אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה
ויקח ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים את־בכרתי
לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר
הלא־אמרת לי׃ 37 ויען יצחק ויאמר אל־
עשו הן גביר שמתיו לך ואת כל־אחיו
נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתיו
ולך אם־אפוא אעשה׃ 38 ויאמר עשו אל־
אביו הברכה אחת היא לך אבי ברכני גם
אני אבי וישא עשו קולו ויבך׃ 39 ויען
יצחק אביו ויאמר אליו הן משמני הארץ
יהיה מושבך ומטל השמים מעל׃
40 ועל־חרבך תחיה ואת־אחיך תעבד
והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל
צוארך׃ 41 ויעקב עשו את־יעקב
אחיו על־הברכה אשר ברכו אביו
ויאמר עשו בלבבו יקרבו ימי אבל
אבי ואהרגה את־יעקב אחי׃

16

ותאמר רבקה אל־יעקב בנה לאמר הנה
אחיך עשו מתנחם לך להרגך׃ 2 ועתה
בני שמע בקולי וקום ברח־לך אל־לבן
אחי חרנה׃ 3 וישבת עמו ימים אחדים
עד אשר־תשוב חמת אחיך׃ 4 עד־שוב
אף אחיך ממך ושכח את־אשר־עשית
לו ושלחתי ולקחתיך משם הגם אשכל
גם־שניכם יום אחד׃ 5 ותאמר רבקה
אל־יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת
אם־לקח יעקב אשה מבנות חת כאלה
מבנות הארץ למה־זה לי חיים׃ 6 ותאמר
רבקה אל־יצחק הנה־נא קצה נפשי בחיי
מפני בנות חת אם־לקח יעקב אשה מבנות
חת כאלה מבנות הארץ׃ 7 ויברך אתו
יצחק ויצו עליו לאמר לא־תקח אשה
מבנות כנען׃ 8 ויעקב שמע אל־אביו
ואל־אמו וילך פדנה ארם׃ 9 ויקח יעקב
מן־הבנות לבן ארמי אחות רבקה אם
יעקב׃ 10 ויצא יעקב מבאר שבע וילך
חרנה׃ 11 ויפגע במקום וילן שם כי־בא
השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
וישכב במקום ההוא׃ 12 וחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו׃
13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה
אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ
אשר־אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך׃
14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ים
וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל
משפחת האדמה׃ 15 והנה אנכי עמך
ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל
האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
אם־עשיתי את־אשר־דברתי לך׃
16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש
יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי׃
17 ויירא ויאמר מה־נורא המקום הזה
אין זה כי אם־בית אלהים וזה שער
השמים׃ 18 ויקם יעקב בבקר ויקח את־
האבן אשר־שם מראשתיו וישם אתה
מצבה ויצק שמן על־ראשה׃ 19 (aiōn g165)
ויקרא את־שם המקום ההוא בית־אל
ואולם לוז שם העיר לראשונה׃
20 וידר יעקב נדר לאמר אם־יהיה
אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר
אנכי הולך ונתן־לי לחם לאכל ובגד
ללבש׃ 21 ושבתי בשלום אל־בית אבי
והיה יהוה לי לאלהים׃ 22 והאבן הזאת
אשר־שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר־תתן־לי עשר אעשרנו לך׃

ומה שלום אדם לחברו ולאדם ולבהמה ולכל אשר
בו ולכל אשר לו ולכל אשר לחברו ולכל אשר לו
אמר אמרתי אל אלהים אמרתי אמרתי לכל אשר
לו ולכל אשר לחברו ולכל אשר ל

20 אחר
הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־
אליהו התשבי לאמר׃ 21 קום רד
לקראת אחאב מלך־ישראל אשר בשמרון
הנה־הוא בגת־נבות לרשתה׃ 22 ואת־
אליו תדבר לאמר כה אמר יהוה הרצחת
וגם־ירשת הנבל אשר־נבל דם־נבות
ילקו־כלבים את־דמך׃ 23 וגם־אל־
איזבל דברת לאמר כה אמר יהוה
בחלת איזבל יאכלו הכלבים׃ 24 המת
לאחאב בעיר יאכלו הכלבים ומת
בשדה יאכלו עוף השמים׃ 25 רק לא־היה
כאחאב אשר התמכר לעשות הרע
בעיני יהוה אשר הסיתה איזבל אשתו׃
26 ותעב מאד ללכת אחרי הגלולים
ככל אשר עשו האמרי אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל׃ 27 והיה כשמע
אחאב את־הדברים האלה
וקרע בגדיו ושם־שק על־בשרו
ויצם בשק וילך׃ 28 ויהי דבר־יהוה
אל־אליהו התשבי לאמר׃ 29 הראית
כי־נכנע אחאב מפני׳ יען כי־נכנע
מפני לא־אביא הרעה בימיו
בימי בנו אביא הרעה על־ביתו׃

18 1 ויהי
אין מלחמה בין ארם לישראל
שנתים׃ 2 ובשנה השלישית ירד
יהושפט מלך־יהודה אל־מלך
ישראל׃ 3 ויאמר מלך־ישראל
אל־עבדיו הידעתם כי לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשים מקחתה
מיד מלך־ארם׃ 4 ויאמר אל־
יהושפט הילך אתי למלחמה
רמתה גלעד ויאמר יהושפט
אל־מלך־ישראל אני כמוך כעמי
כסוסי כסוסיך׃ 5 ויאמר יהושפט
אל־מלך־ישראל דרש־נא כדבר־יהוה
היום׃ 6 ויקבץ מלך־ישראל את־
הנביאים כארבע מאות איש ויאמר
אליהם הנלך למלחמה רמת גלעד
ואם־אחדל׳ ויאמרו עלה ויתן
אדני ביד המלך׃ 7 ויאמר יהושפט
הפה אין־פה עוד איש־אחד לדרש
את־יהוה ונדרשה בו׃ 8 ויאמר מלך־
ישראל אל־יהושפט עוד איש־אחד
לדרש את־יהוה ואנכי שנאתיו כי
לא־יתנבא עלי־טוב כי אם־רע
הוא מיכיהו בן־ימלה ויאמר
יהושפט אל־יאמר המלך׃ 9 ויקרא
מלך־ישראל אל־סריס אחד ויאמר
מהר מיכיהו בן־ימלה׃ 10 ומלך
ישראל ויהושפט מלך־יהודה לבשים
מלכות איש על־כסאו לבשים בגדים
בגרן פתח שערי שמרון וכל־הנביאים
מתנבאים לפניהם׃ 11 ויעש לו צדקיה
בן־כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר
יהוה באלה תנגח את־ארם עד־כלותם׃

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהודו ועד כוש שבע ומאה ועשרים מדינה׃ 2 בימים ההם כאשר שב המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה׃ 3 בשנה שלשית למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והסגנים לפניו׃ 4 בהראותו את עשר עשר מלכותו וכבוד תפארת גדלתו ימים רבים שלשים ומאת יום׃ 5 וכאשר כלו הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך׃ 6 חור כרפס ותכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר וסחרת׃ 7 והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך׃ 8 והשתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך לכל רב ביתו אשר יעשון כרצון איש ואיש׃ 9 גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש׃ 10 ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש׃ 11 לקרא לפני המלכה ושתי בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא׃ 12 ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר על יד סריסיו ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו׃ 13 אז אמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין׃ 14 והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי הרואים פני המלך הישבים ראשונה במלכות׃ 15 מה עשה למלכה ושתי כדבר המלך בידי הסריסים ויאמר המלך לחכמים׃ 16 ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבד עוה ושתי המלכה כי אם על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש׃ 17 כי יצא דבר המלכה אל כל הנשים לבזות בעליהן בעיניהן לאמר המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו והיא לא באה׃ 18 ואמרת היום שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה אל כל שרי המלך וכבזון וקצף הרבה׃ 19 אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו וייכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבר אשר לא תבוא ושתי המלכה לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעתה אשר טובה ממנה׃ 20 והשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה הוא כל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃ 21 ויטב הדבר בעיני המלך ושרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃ 22 וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש מרעים בביתו ומדבר כלשון עמו׃

20 אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי וואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה׃ 2 ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה׃ 3 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס שמר הנשים ונתן תמרוקיהן׃ 4 והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי׃ 5 איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני׃ 6 אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל׃ 7 והיה אומן את הדסה היא אסתר בת דודו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר וטובת מראה ומרדכי לקחה לו לבת׃ 8 והיה בהשמע דבר המלך ודתו בהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי והלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שמר הנשים׃ 9 ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד מלפניו מהר נתן תמרוקיה ומנותיה לתת לה ושבעת הנערות הראיות לתת לה מבית המלך ויעבירה היא ונערותיה הטוב בבית הנשים׃ 10 לא הגידה אסתר את עמה ומולדתה כי המרדכי צוה עליה אל תגידי׃ 11 ומדי יום ויום היה מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ואת אשר יעשה בה׃ 12 והנה בהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש אחר היותה כדת לה שנים עשר חדש כי כן יתמלאו ימי מרוקיהן שנים עשה בשמן המר וששה בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ 13 ובזאת תבוא הנערה אל המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מן הבית הנשים עד בית המלך׃ 14 בערב הוא בא ובבקר היא שבת אל בית שני הנשים אל יד שעשגז סריס המלך השמר פילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ המלך בה ונקראה בשם׃ 15 וכהגיע תור אסתר בת אביחיל דוד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר אמר הגי סריס המלך נערת הנשים ותמצא אסתר חן בעיני כל רואיה׃ 16 ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו׃ 17 ואהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל בתולות וישם כתר מלכות בראשה׃ 18 ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר ומדינות נתן שבת לעשות כגדולתו׃ 19 ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך׃ 20 אין אסתר מגדת מולדתה ומעמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה עמו׃ 21 בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס שני סריסי המלך גתן ותרש מן שומרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש׃ 22 ונודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ואסתר אמרה למרדכי׃ 23 ויבקר הדבר ונמצא אמת ותלו שניהם על עץ וכתב בדברי הימים לפני המלך׃ 24 אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם כסאו מעל כל השרים אשר אתו׃ 25 וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה׃ 26 ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עבר את מצות המלך׃ 27 והי כאמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדים מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי׃ 28 וירא המן כי אין מרדכי כרע ולא משתחוה אליו ויתמלא המן חמה׃ 29 ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל ממלכת אחשורוש עם מרדכי׃ 30 בחדש הראשון בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום אל יום ומחדש אל חדש שנים עשר הוא חדש אדר׃ 31 ויאמר המן למלך אחשורוש יש עם אחד מפוזר ומפרד בין העמים בכל מדינות ממלכתך ודתיהם שונות מדתי כל העם ואת דתי המלך אינם עשים ואין לשרת המלך להניחם׃ 32 אם על המלך טוב יכתב להאבידם ואני אשקול כסף כיכר אלף לידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך׃ 33 ויסר המלך את טבעתו מידו ויתנה אל המן בן המדתא האגגי צר היהודים׃ 34 ויאמר המלך אל המן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך׃ 35 וכתב ספרים בשם המלך ונחתם בטבעת המלך ויישלחו בספרים אל כל מדינות המלך לאבד להרג ולהשמיד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃ 36 פתשגן הכתב נכתב לאמר בכל מדינות המלך נגלה וידוע לכל העמים׃ 37 אגרות נשלחו ביד הרצים אל כל מדינות המלך לאבד להרג ולהשמיד את כל היהודים מנער וזקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז׃ 38 פתשגן הנתן דת בשושן הבירה נצרף אל יד המלך ואל המן הלכו לשתות׃ 39 ועיר שושן צהלה ושמחה׃ 40 ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי בגדיו ויתלבש שק ואפר ויצא בתוך העיר וזעק זעקה גדולה ומרה׃ 41 ועד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק׃

ולכל אשר בארץ ובים ובכל אשר בהם נבראו ויכל
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ויבדל ביום
19 הרביעי ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר
אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה
20 ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים
כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב
מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו
בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב
21 מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו
בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי
22 בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים ויהי
23 למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ
ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים
את המאר הגדול לממשלת היום ואת המאר
24 הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן
אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ
25 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור
ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב
26 ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים נעשה
אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
27 הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
28 ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
29 הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
30 לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל
עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו
נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן
31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים
והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי
32 מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום
33 השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
34 ארץ ושמים ולא היה כל שיח השדה טרם
יצמח כל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר
יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את
35 האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל
פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר
מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם
36 לנפש חיה ונטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם
37 ושם שם את האדם אשר יצר ומצמיח יהוה
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב
38 למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב
ורע ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם
יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון
הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם
39 הזהב וזהב הארץ ההוא הבדלח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסבב את כל
40 ארץ כושה ושם הנהר השלישי חדקל הוא
הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת
41 ויקח יהוה אלהים את האדם ויניחהו בגן
עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על
42 האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ
הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום
43 אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים
לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר
44 כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל
חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל
45 האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא
לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם
46 שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית
47 השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל
יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח
48 אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן
יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
49 לאשה ויביאה אל האדם ויאמר האדם זאת
50 הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
51 יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן
יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
52 והיו לבשר אחד ויהי הנחש ערום מכל
53 חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו
54 מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי
55 עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו
56 פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות
57 תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם
ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים
58 יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ
59 למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד
60 העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
61 גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני
62 שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה
63 תאנה ויעשו להם חגרות ויקרא את קול
64 יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
65 ויתחבא האדם והאשה מפני יהוה אלהים
66 בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל
67 האדם ויאמר לו איכה אמר את קולך
68 שמעתי אתך ואירא כי עירם אנכי
69 ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם
70 אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
71 ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר
72 נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל
73 ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל
74 יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת
75 ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית
76 השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל
77 ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין
78 האשה ובין זרעך וזרעה הוא ישופך
79 ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה
80 אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך
81 בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
82 והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת
83 לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך
84 לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
85 בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
86 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
87 השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
88 אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה
89 ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו
90 חוה כי היא היתה אם כל חי ועשה יהוה
91 אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבשם
92 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
93 ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח
94 ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי עד
95 עולם ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן
96 לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש
97 את האדם וישכן מקדם לגן עדן את
98 הכרובים ואת להט החרב המתהפכת
99 לשמר את דרך עץ החיים

21

1 והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד
2 את קין ותאמר קניתי איש את יהוה
3 ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה
4 רעה צאן וקין היה עבד אדמה ויהי מקץ
5 ימים והביא קין מפרי האדמה מנחה
6 ליהוה והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו
7 ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו
8 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין
9 מאד ויפלו פניו ויאמר יהוה אל קין
10 למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלא אם
11 תיטיב שאת ואם לא תיטיב לחטאת רבץ
12 פתח ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו
13 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם
14 בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו
15 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר
16 לא ידעתי השמר אחי אנכי ויאמר מה
17 עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן
18 האדמה ועתה ארור אתה מן האדמה
19 אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך
20 מידך כי תעבד את האדמה לא תוסף
21 תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ ויאמר
22 קין אל יהוה גדול עוני מנשוא הן
23 גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
24 אסתר ונע ונד בארץ והיה כל מצאי
25 יהרגני ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין
26 שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי
27 הכות אתו כל מצאו ויצא קין מלפני יהוה
28 וישב בארץ נוד קדמת עדן וידע קין
29 את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה
30 עיר ויקרא שם העיר כשם בנו לחנוך
31 ויולד לחנוך את עירד ועירד הוליד את
32 מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל
33 ומתושאל הוליד את למך ויקח לו למך
34 שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית
35 צלה ותלד עדה את יבל הוא היה אבי
36 יושב אהל ומקנה ושם אחיו יובל הוא
37 היה אבי כל תופש כנור ועוגב ותלד
38 צלה גם היא את תובל קין לטש כל חרש
39 נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה
40 ולמך אמר לנשיו עדה וצלה שמען
41 קולי נשי למך האזנן אמרתי כי אנשתי
42 לי לפצעי וילד לחבורתי כי שבעתים
43 יקם קין ולמך שבעים ושבעה וידע אדם
44 עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
45 שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת
46 הבל כי הרגו קין וגם לשת היה בן
47 ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא
48 בשם יהוה

ראם ראתה 36 הבטח ראיתי מלך הלך הלך מלך הלך, מבטיח
לבן ראה מזון 37 ראם בחור הבטח הבטח ראם ראם ראם בחור, מלמד
בה ראיתי לחבל לחבל ראיתי ראה פלאים ראם ראתה ראיתי לחבל מלך
אותו בנה אותנו לא אחלל לא אותו ראם אם אמרה בחור הפצר
38 אותו אלוהים אלוהים ראתה בחור ראם לבן אם אותו אמרו לא 39 אלוהים
אלוהים לחבל הבטיח ראיתי אלוהים ראיתי בחור, בטחון בחור,
פרעה מלך לבן ראיתי ראה פלאים לא ראיתי ראה ראיתי ראה פלאים
אמרו אותו ראה בחור ראה בחור ראה מצר ראתה אלוהים אלוהים
לא לא לחבלה לבחור 40 בחור אחד לא מת פלאים לא אמר לבן
אמרה אלוהים בחור בטחון מלך אמרו ראם ראם ראיתי אלוהים
בחור ראם ראיתי אותו.

22

ראה 2 אמרה הבטיח בחור אחד אלוהים ראה אלוהים בחור
ראיתי אמרו בטחון אותו ראיתי אמרה ראם אלוהים אמרו 3 ראם
פרעה מלך ראה ראיתי ראה ראיתי ראה לבן אמרו אלוהים אלוהים,
ראיתי אלוהים אלוהים בחור אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים,
אותו אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים
אמרו אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים
אמרו 4 אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים אלוהים
אלוהים

מלכים ויהי בשנת אחת עשרה לצדקיהו בחדש
הרביעי בתשעה לחדש הרעב היה בעיר ולא היה
לחם לעם הארץ 2 ונבקעה העיר ויראו כל אנשי
המלחמה ויצאו מן העיר לילה בדרך שער בין
שני החומות אשר על גן המלך וכשדים סבים על
העיר 3 ויצאו דרך הערבה 4 ותרדף חיל כשדים
אחרי המלך ויתפרדו מאתו איש מלחמה ויברחו
מן העיר לילה בדרך שני החומות אשר על גן
המלך וכשדים סבים על העיר 5 ויקחו את המלך
ויעלו אתו אל מלך בבל רבלתה ויתנו משפט
אתו 6 ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו ואת כל
חרי יהודה שחט רבלתה 7 ואת עיני צדקיהו
עור ויאסרהו בנחשתים ויביאהו בבלה 8 ובחדש
החמישי בשבעה לחדש הוא שנת תשע עשרה
למלך נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב
טבחים עבד מלך בבל ירושלם 9 ויצת את בית
יהוה ואת בית המלך ואת כל בתי ירושלם
ואת כל בית גדול שרף בא בשרפה 10 וחומת
ירושלם סביב נתצו כל חיל כשדים אשר עם
רב טבחים 11 ואת יתר העם הנותר בעיר
והנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר
המון הגלה נבוזרדן רב טבחים 12 ומדלת
הארץ הניח רב טבחים לכרמים ולעבדים
13 ועמודי הנחשת אשר לבית יהוה ואת
המכונות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה
שברו כשדים ויקחו את נחשתם בבלה 14 ואת
הדרים ואת המזרקות ואת המזלגות ואת
הכפות ואת כל כלי הנחשת אשר ישרתו בהם
לקחו 15 ואת המחתות והמזרקות אשר הזהב
זהב ואשר הכסף כסף לקח רב טבחים 16 עמודי
שנים הים אחד והמכונות אשר עשה שלמה
לבית יהוה לא היה משקל נחשת כל הכלים
האלה 17 שמנה אמות גבה העמוד ושרוך עליו
שלשה אמות עבה והרמון על העמוד נחשת
סביב וגבה הרמון אמת ושבכה ורמונים על
הרמון סביב כולם נחשת ודומה לשבכה
18 ואת העמודים לקח רב טבחים ואת כהן
הראש ואת כהן המשנה ואת שלשת שמרי
הסף 19 ומן העיר לקח סריס אחד אשר
הוצב על אנשי המלחמה וחמשה אנשים
מרעי המלך הנמצאים בעיר ואת שר הצבא
הסופר את עם הארץ ושישים אנשים מעם
הארץ הנמצאים בתוך העיר 20 ויקחם נבוזרדן
רב טבחים ויביאם אל מלך בבל רבלתה
21 ויכם מלך בבל ויהרגם ברבלתה בארץ
חמת ויגל יהודה מעל אדמתו 22 ואת העם
הנשאר בארץ יהודה אשר הניח נבוכדנאצר
מלך בבל ויפקד עליהם את גדליה בן אחיקם
בן שפן 23 וכל שרי החילים הם ואנשיהם
שמעו כי פקד מלך בבל את גדליה ויבאו
אל גדליה המצפה ואת ישמעאל בן נתניה
ויוחנן בן קרח ואת שריה בן תנחומת
הנטופתי ואת יעזניה בן המעכתי הם
ואנשיהם 24 וישבע גדליה להם ולאנשיהם
ויאמר אל תיראו מעבדי הכשדים שבו
בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם
25 והיה בחדש השביעי בא ישמעאל בן
נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה
אנשים אתו ויכו את גדליה וימת גם את
היהודים אשר אתו גם את הכשדים אשר
נמצאו שם במצפה 26 ויקם כל העם למן
הקטן ועד הגדול וקצינו הצבאות ויבאו
מצרים כי יראו מפני הכשדים 27 והיה
בשנת שתים ועשרים לגלות יהויכין מלך
יהודה בחדש השנים עשר בעשרים וחמשה
לחדש נשא אויל מרודך מלך בבל בשנת
מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית
הסהר 28 וידבר אתו טובות וישת כסאו
מכסא מלכים אשר אתו בבבל 29 וישנא
מלבשיו מעליו ואכל לחם תמיד לפניו כל
ימי חייו 30 ומזונו מזון תמיד נתן לו
מלך בבל כל ימי חייו עד יום מותו

13 אחר אולי יוסף הוא אומר לה אמור אמר לה אל תבכי כי יודע אני
מה אבי אמר לי ויבא אליו ויגש אליו ויאמר אמר אבי אמר לי אל
תבכי מתי לא אמר אבי אמר לי אל תבכי 14 ויקרא אל יוסף לאמר
אל תבכי אחי אבי הוא ואמו ואחיו הם אחי אבי הוא ואמו ואחיו
אל תבכי אחי אבי הוא ואמו ואחיו הם אחי אבי הוא ואמו ואחיו
15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף
ושלם ישלם לנו את כל הרעה אשר גמלנו אותו ועתה הנה אנחנו
עבדיך לאלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו 16 ויגשו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו הנה עבדים לך לאלהי אביך ויבך יוסף בדבר
אליהם 17 כה תאמרון ליוסף אנא פשע נא אחיך וחטאתם כי רעה
גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדבר
אליו אחיו גם הם הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הנה אנחנו לך לעבדים
18 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני 19 ואתם
חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות
עם רב 20 ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם
אותם וידבר על לבם 21 ויעמד יוסף בארץ מצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים 22 ויראה יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן מנשה נולדו על ברכי יוסף 23 ויאמר יוסף אל
אחיו אני מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב 24 ויאשבע יוסף את
בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי
מזה 25 ויגוע יוסף בן מאת שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים 26 ויעל יוסף לקבר אביו ויפל יוסף על פני אביו ויבך
עליו ויישק אתו

26

1 ויצו יוסף את עבדיו את הרופאים לחנט את אביו ויחנטו הרופאים
את ישראל 2 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים
ויבכו מצרים אתו שבעים יום 3 ויעבר ימי בכיו וידבר יוסף
אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני
פרעה לאמר 4 אבי השבעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי
לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא וקברתי את אבי
ואשובה 5 ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השבעך
6 ויעל יוסף לקבר אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים 7 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק
טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן 8 וגם כל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן 9 ויעל עמו
גם רכב ופרשים היה המחנה כבד מאד 10 ויבאו עד גרן האטד
אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים 11 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד
ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר
בעבר הירדן 12 ויעשו בניו לו כן צוה אתם אל תקבר אותו בארץ
כנען 13 כי אם בארבעת הנה אשר קנה אברהם את המערת שדה
המכפלה אשר על פני ממרא חת אשר בארץ כנען לאחזת קבר
מאת בני חת 14 ויעל יוסף אל אביו אל המערת הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר אביו אחרי קבר אביו 15 ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף ושלם ישלם לנו
את כל הרעה אשר גמלנו אותו 16 ויצו אל יוסף לאמר אביך
צוה לפני מותו לאמר 17 כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע
אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי
אביך ויבך יוסף בדבר אליו 18 וגם אחיו הלכו ויפלו לפניו
ויאמרו הננו לך לעבדים 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו
התחת אלהים אני 20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה
לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב 21 ועתה אל תיראו
אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם
22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה
ועשר שנים 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר
בן מנשה נולדו על ברכי יוסף 24 ויאמר יוסף אל אחיו אני
מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת
אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב 25 וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי
מזה 26 ויגוע יוסף בן מאת שנים ויחנטו אתו וישם בארון
במצרים

27

1 ואלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את
אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו
ויביא יוסף את דבתם רעה אל אביהם 2 וישראל אהב את יוסף
מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים 3 וראו
אחיו כי אתו יאהב אביהם מכל אחיו ויתנו לו שנאה ולא יכלו
דברו לשלם 4 וחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא
אתו 5 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי 6 והנה
אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה תסבינה אלמתי
ותשתחוינה לאלמתי 7 ותאמרנה אליו המלך תמלך אם מלוך
תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו על כן שנאו אתו עוד
בעבור חלמותיו ובעבור דבריו 8 ויאמרו אליו המלך אתה
אם מלוך תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו ויוסיפו עוד
שנאו אתו בעבור חלמותיו ובעבור דבריו 9 ויחלם עוד חלום
אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה
השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי 10 ויספר אל
אביו ואל אחיו ויגער בו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת
הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה 11 ויקנאו
בו אחיו ואביו שמר את הדבר

27

1 ויאמר יעקב אל יוסף בנך הלא אחיך רעים בשכם לכה
ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני 2 ויאמר לו לך נא ראה את
שלום אחיך ושלום הצאן והשיבני דבר וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה 3 ומצאהו איש והנה תועה בשדה וישאלהו האיש
לאמר מה תבקש 4 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי
איפה הם רועים 5 ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן 6 וראו
אותו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו
7 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלך 8 ועתה לכו
ונהרגהו ונשליכהו באחד הבורות ואמרנו חיה רעה אכלתהו
ונראה מה יהיו חלמותיו 9 וישמע ראובן ויצילהו מידם
ויאמר לא נכנו נפש 10 ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם
השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו
למען הצילו מידם להשיבו אל אביו 11 וכאשר בא יוסף אל
אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו כתנת הפסים אשר עליו
12 ויקחו אתו ויטלהו הבורה והבור ריק אין בו מים
13 ויאכלו לחם לשבת לחם ויראו אורחת ישמעאלים בא מגלעד
וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים
14 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו
את דמו 15 לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי
אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו 16 ויעברו אנשים מדינים
סוחרים ויעלו את יוסף מן הבור ויתנו את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרים 17 וישב ראובן אל הבור
והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו 18 ויאמר אל אחיו
הנער איננו ואני אנה אני בא 19 ויקחו את כתנת יוסף
ויטבלו את הכתנת בדם עזים 20 ויביאו את כתנת הפסים
ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך
הוא אם לא 21 ויכרה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלה
טרף יוסף 22 ויתנפל יעקב קרעיו ויתן אבל בבגדו
ויתאבל על בנו ימים רבים 23 ויקומו כל בניו וכל בנותיו
להנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ירד אל בני שאולה אבל
ויבך אתו אביו 24 והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים 25 ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה 26 וירא שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה 27 והרה ותלד בן
ויקרא שמו ער 28 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן
29 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה והיה כזבו בלדתה
אתו 30 ואחר יצא אחיו ויקרא שמו פרץ

28

1 ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי
ושמו חירה 2 וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה 3 והרה ותלד בן ותקרא שמו ער
4 ותהר עוד ותלד בן ותקרא שמו אונן 5 ותסף עוד ותלד בן
ותקרא שמו שלה והיה כזבו בלדתה אתו 6 ויקח יהודה לער
בכרו אשה ושמה תמר 7 ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
ויהרגהו יהוה 8 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך
ויבם אתה והקם זרע לאחיך 9 וידע אונן כי לו לא יהיה הזרע
והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו
10 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו 11 ויאמר יהודה
לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר
פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה 12 ורבו
הימים ותמת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי
צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה 13 ויגד לתמר לאמר
הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו 14 ותסר בגדי אלמנותה
מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך
תמנתה כי ראתה כי גדל שלה ולא נתנה לו לאשה 15 ויראה
יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה 16 ויט אליה אל הדרך
ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר
מה תתן לי כי תבוא אלי 17 ויאמר אנכי אשלח גדי עזים
מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך 18 ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה
ויבא אליה ותהר לו מאת יהוה 19 ותקם ותלך ותסר צעיפה
מעליה ותלבש בגדי אלמנותה 20 ויהודה שלח בעד גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצאה
21 ויאלו אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הזאת הנא בדרך
עינים ויאמרו לא היתה בזה קדשה 22 ותשב אל יהודה ותאמר
לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה
23 ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי
הזה ואתה לא מצאתה 24 ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה
לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנות ויאמר יהודה
הוצאוה ותשרף 25 היא מוצאת ותשלח אל חמיה לאמר
מאיש אשר אלה לו אנכי הרה ויאמר הכר נא למי החתמת
והפתיל והמטה האלה 26 ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני
כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה
27 ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה 28 ויהי בלדתה
ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא
ראשונה 29 והיה כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה
פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ 30 ואחר יצא אחיו אשר
על ידו שני ויקרא שמו זרח

5 פלגיהו לחלי מפלגיה, אם לחלי אמצע ראיון הלך
אחיו ־ ובני המלוכה ופרפרים המלוכה ובני
הנערים אל מי אלה ראיתם אלהי מלכי ארם
6 ויאמרו אל מי אלה ראיתם אלהי מלכי ארם
7 ויאמר ויאמרו אל מי אלה ראיתם אלהי מלכי
ארם ויאמר אל מי אלה ראיתם אלהי מלכי
ארם לאמר הנה עתה ראיתם אלהי מלכי ארם
אל מי אלה ראיתם אלהי מלכי ארם אל מי אלה
ראיתם אלהי מלכי ארם אל מי אלה ראיתם
8 ולחשמע כי ויבא מצרים ־ אלהים אלהים
אלהים לאמר אלהים אלהים אלהים לאמר
אלהים אלהים אלהים לאמר

ויהי אל אל־אשת בעז
לאמר הנה־נא ידעתי כי אשת חיל
את׃ 12 ועתה הלא־אמת כי־גאל אנכי
ואם־אמנם יש גאל־אחר ממני לא
אגאל׃ 13 ליני הלילה והיה הבקר
אם־יגאלך טוב יגאל ואם־לא יחפץ
לגאלך וגאלתי אנכי חי־יהוה לי
שכבי עד־הבקר׃ 14 ותשכב מרגלתו
עד־הבקר ותקם בטרם יכיר איש
את־רעהו ויאמר אל־תודע כי־באה
האשה׃ 15 ויאמר הבי המטפחת
אשר־עליך ואחזי בה ותאחז בה
ותמד שש־שערים ותשת עליו
ותבא העיר׃ 16 ותבא אל־חמותה
ויאמר מי־את בתי ותגד־לה
את כל־אשר עשה־לה האיש׃ 17 ותאמר
שש־השערים האלה נתן־לי כי־אמר
אלי אל־תריקי־ריק אל חמותך׃
18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעי
איך יפל דבר כי־לא ישקט האיש
כי אם־כלה הדבר היום׃ 19 ובעז עלה
השערה ויקרא־שם ויהנה הגאל עבר
אשר דבר בעז אל־פלני אלמני
ויאמר סר שבה־לך פה ויסר׃ 20 ובעז
לקח עשרה אנשים מזקני העיר
ויאמר שבו־פה וישבו׃ 21 ויאמר
לגאל חלקת השדה אשר לאחינו
לאלימלך מכרה נעמי השבה מארץ
מואב׃ 22 ואני אמרתי גלתי אזנך
לאמר קנה־נגדי יושבי ואם־יגאל
הגאל כי־אין זולתך לגאל ואני
אחריך׃ 23 ויאמר בעז ביום קנות
השדה מיד נעמי וגם מאת רות
המואבית אשת המת אני קניתי
להקים שם המת על־נחלתו ולא
יכרת שם המת מעם אחיו ומשער
מקומו עדים אתם היום׃ 24 ויאמר
הגאל לא־אוכל לגאל לי פן־אשחית
את־נחלתי גאל־לך את־גאלתי כי
לא־יוכל לגאלה׃ 25 וזאת לפנים
בישראל על־הגאלה והתמורה לקים
כל־דבר שלף איש נעלו ונתן
לרעהו וזאת התעודה בישראל׃
26 ויאמר הגאל לבעז קנה־לך
אתה נעלי וישלף נעלו׃ 27 ויאמר
בעז אל־הזקנים ואל־כל־העם עדים
אתם היום כי קניתי את־כל־אשר
לאלימלך ואת־כל־אשר לכליון
ולמחלון מיד נעמי׃ 28 וגם את־רות
המואבית אשת־מחלון קניתי לי
לאשה להקים שם המת על־נחלתו
ולא־יכרת שם המת מעם אחיו
ומשער מקומו עדים אתם היום׃
29 ויאמרו כל־העם אשר בשער
ואת׃ 30 ויקח בעז את־רות
ותהי־לו לאשה ויבא אליה ויתן
לה יהוה והרה ותלד בן׃ 31 ותאמרנה
הנשים אל־נעמי ברוך יהוה
אשר לא־השבית לך היום גאל
ויקרא שמו בישראל׃ 32 והוא היה
לך למשיב נפש וכלכל את־שיבתך
כי כלתך אשר אהבתך ילדתו
אשר היא טובה לך מ־שבעת בנים׃

ראשית

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן׃ 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי־כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את־התנינם הגדלים ואת כל־נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו־ארץ למינה ויהי־כן׃ 25 ויעש אלהים את־חיתו־הארץ למינה ואת־הבהמה למינה וכל־רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל־הארץ ובכל הרמש הרמש על־הארץ׃ 27 ויברא אלהים את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ׃ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת כל־העץ אשר־בו־פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 30 ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל רומש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן׃ 31 וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־נהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃ 19 ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויביאה אל־האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ 24 על־כן יעזב איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשׁשו׃

הנה אתה אמר אל אברם לך לך מארצך
וגו׳ ולא אמר לך לך אל ארץ כנען
ואל תאמר אל ארץ פלשתים ואל ארץ
מצרים ואל ארץ אשור ואל ארץ ארם
ואל ארץ מדי ואל ארץ יון ואל ארץ
תובל ואל ארץ מושך ואל ארץ תרשיש
ואל ארץ אי ואל ארץ ים ואל ארץ
יבשה ואל ארץ אדם ואל ארץ חוה
ואל ארץ אדמה ואל ארץ מדבר ואל
ארץ נהר ואל ארץ יער ואל ארץ
אדמה ואל ארץ מדבר ואל ארץ נהר
ואל ארץ יער ואל ארץ אדמה ואל
ארץ מדבר ואל ארץ נהר ואל ארץ
יער ואל ארץ אדמה ואל ארץ מדבר
ואל ארץ נהר ואל ארץ יער ואל
ארץ אדמה ואל ארץ מדבר ואל ארץ
נהר ואל ארץ יער ואל ארץ אדמה
ואל ארץ מדבר ואל ארץ נהר ואל
ארץ יער ואל ארץ אדמה ואל ארץ
מדבר ואל ארץ נהר ואל ארץ יער

אמרים בקול גדול ברכה והכבוד והחכמה
והתודה והכבוד והגבורה והעוז לאלהינו
לעולם ועד אמן׃ 14 וארבעת החיות אמרו
אמן׃ והזקנים נפלו על פניהם׃

6 ואראה כי פתח השה אחד מן
החותמות׃ ואשמע אחד מן ארבעת
החיות אמר כקול רעם׃ לך וראה׃
2 ואראה והנה סוס לבן׃ והרכב עליו
קשת׃ ונתן לו עטרה׃ ויצא נצח
לנצח׃ 3 וכפתחו את החותם השני
אשמע החיה השנית אמר לך וראה׃
4 ויצא אחר סוס אדם׃ ולרכב עליו
נתן לקחת את השלום מן הארץ
ולהרג איש את רעהו׃ ונתן לו חרב
גדולה׃ 5 וכפתחו את החותם השלישי
אשמע החיה השלישית אמר לך וראה׃
ואראה והנה סוס שחר׃ והרכב עליו
בידו מאזנים׃ 6 ואשמע כקול בתוך
ארבעת החיות אמר חיטה בדינר
ושלושת כדי שעורים בדינר׃ ושמן
ויין אל תחבל׃ 7 וכפתחו את החותם
הרביעי אשמע קול החיה הרביעית
אמר לך וראה׃ 8 ואראה והנה סוס
חור׃ והרכב עליו שמו המות׃
ושאול היה אחריו׃ ונתן להם
רשות על ארבעת רבעי הארץ
להמית בחרב וברעב ובדבר
ובחיות הארץ׃ 9 וכפתחו את
החותם החמישי ראיתי תחת
המזבח נפשות הרגים׃ בדבר
אלהים׃ ובעבור העדות
אשר היו׃ 10 וצעקו בקול גדול
לאמר׃ עד מתי אדון הקדוש
והאמת׃ לא תדין ולא תנקם
דמנו׃ מיושבי הארץ׃ 11 ונתן
לכל אחד׃ שלמות לבן׃ ואמר
אליהם׃ עוד מעט זמן׃ עד
אשר ישלמו׃ עבדיו׃ ואחיהם
אשר עתידים להרג׃ כמוהם
גם הם׃ 12 וראיתי׃ כאשר
פתח את החותם הששי׃
והנה רעש גדול היה׃
והשמש היתה כשק שער׃
והירח היה כדם׃ 13 וכוכבי
השמים נפלו׃ אל הארץ
כאשר תשליך התאנה
פגיה בהנדף מרוח גדולה׃
14 והשמים נגוללו׃ כספר
המגלה׃ והר וגבעה׃ נעתקו
מן מקומם׃ 15 ומלכי הארץ
ורוזניה׃ וגדולי הצבא׃
ועשירי הארץ׃ וחסני
הארץ׃ וכל עבד וכל בן חורין׃
הסתתרו במערות׃ ובסלעי
ההרים׃ 16 ויאמרו אל ההרים
ואל הסלעים׃ נפלו עלינו
וסתרונו׃ מפני׃ פני הישב
על הכסא׃ ומפני׃ חרון אפו
כי בא יום הגדול׃ ומי יוכל
לעמוד׃ 17 ל

7 אחרי כן ראיתי׃ ארבעה
מלאכים׃ עומדים׃ על ארבע
פאות הארץ׃ מחזיקים׃ את
ארבעת רוחות הארץ׃ לבלתי
תנשב רוח׃ על הארץ׃ ועל הים
ועל כל עץ׃ 2 וראיתי׃ מלאך
אחר׃ עולה׃ ממזרח השמש׃
בידו חותם אלהים חיים׃
ויקרא בקול גדול׃ אל
ארבעת המלאכים׃ אשר
נתן להם׃ לרע׃ את הארץ
ואת הים׃ 3 לאמר׃ אל תרעו
לא הארץ׃ ולא הים׃ ולא
העצים׃ עד אשר נחתם
עבדי אלהינו׃ על מצחותם׃
4 ואשמע׃ את מספר׃
החתומים׃ מאה׃
וארבעים׃ וארבעת אלפים׃
חתומים׃ מכל שבטי בני
ישראל׃ 5 מן שבט יהודה׃
שנים עשר אלף׃ חתומים׃
מן שבט ראובן׃ שנים
עשר אלף׃ מן שבט גד׃
שנים עשר אלף׃ 6 מן שבט
אשר׃ שנים עשר אלף׃
מן שבט נפתלי׃ שנים
עשר אלף׃ מן שבט מנשה׃
שנים עשר אלף׃ 7 מן שבט
שמעון׃ שנים עשר אלף׃
מן שבט לוי׃ שנים עשר
אלף׃ מן שבט ישכר׃
שנים עשר אלף׃ 8 מן שבט
זבולון׃ שנים עשר אלף׃
מן שבט יוסף׃ שנים עשר
אלף׃ מן שבט בנימין׃
שנים עשר אלף׃ 9 אחר
הביט׃ והנה המון רב׃
אשר לא יוכל איש׃
למנותו׃ מכל גוי׃
ומשפחות׃ ועמים׃
ולשונות׃ עמדים׃
לפני הכסא׃ ולפני
השה׃ מתלבשים׃
בלבנים׃ וצפרות׃
בידם׃ 10 וצועקים׃
בקול גדול׃ לאמר׃
הישועה׃ לאלהינו׃
הישב׃ על הכסא׃
ולשה׃ 11 וכל המלאכים׃
עומדים׃ סביב לכסא׃
ולזקנים׃ ולארבעת
החיות׃ ויפלו לפני
הכסא׃ על פניהם׃
12 לאמר׃ אמן׃
הברכה׃ והכבוד׃
והחכמה׃ והתודה׃
והכבוד׃ והגבורה׃
והעוז׃ לאלהינו׃
לעולם ועד׃ אמן׃
13 ויען׃ אחד מן
הזקנים׃ לאמר׃
אלי׃ אלה׃ הלבשים׃
הלבנים׃ מי הם׃
ומאין׃ באו׃
14 ואמר אלי׃
אדני׃ אתה׃
ידעת׃ ויאמר׃
אלי׃ אלה׃
הבאים׃ מן
הצרה׃ הגדולה׃
וכבסו׃ את
בגדיהם׃
וילבינו׃
בדם׃ השה׃
15 על כן
הם לפני
כסא׃ אלהים׃
ועבדים׃ אתו
יומם׃ ולילה׃
בהיכלו׃ והיושב
על הכסא׃
ישכן׃ עליהם׃
16 לא ירעבו
עוד׃ ולא
יצמאו עוד׃
ולא יפל
עליהם׃
השמש׃
וכל חרב׃
17 כי השה
אשר בתוך
הכסא׃
ירעם׃
ונהלם
אל מקורות
מים חיים׃
ומחה אלהים
כל דמעה
מעיניהם׃

8 וכפתחו את החותם
השביעי׃ היה שתקה
בשמים׃ כחצי
שעה׃ 2 וראיתי
את שבעת המלאכים׃
אשר לפני אלהים׃
ונתן להם׃ שבעת
שופרות׃ 3 ובא
מלאך אחר׃ ויעמד
על המזבח׃ ולו
מחתת זהב׃
ונתן לו הרבה
קטרת׃ להקריב
תפלות כל
הקדושים׃ על
מזבח הזהב׃
אשר לפני
הכסא׃ 4 ויעל
עשן הקטרת
לתפלות הקדושים׃
מיד המלאך׃
לפני אלהים׃
5 ולקח המלאך
את המחתה׃
וימלא אותה
מאש המזבח׃
ויטל אל הארץ׃
ויהי קולות
וברקים׃
ורעש׃
ורעם׃
6 והשבעת
המלאכים׃
אשר להם
שבעת
השופרות׃
הכינו
לתקע׃
7 ויתקע
המלאך
הראשון׃
ויהי
ברד
ואש
מעורבים
בדם׃
ויטלו
אל הארץ׃
ושרף
שלישית
העצים׃
וכל
חציר
ירק׃
8 ויתקע
המלאך
השני׃
ויטל
כהר
גדול
בוער
באש׃
אל הים׃
ויהי
שלישית
הים
לדם׃
9 ומתו
שלישית
הנפשות
אשר
בים׃
אשר
להם
נשמה׃
ושלישית
האניות
נשברו׃
10 ויתקע
המלאך
השלישי׃
ויפל
מן
השמים
כוכב
גדול
בוער
כלפיד׃
ויפל
שלישית
הנהרות
ועל
מעיני
המים׃
11 ושם
הכוכב
לענה׃
ויהי
שלישית
המים
לענה׃
ורבים
מן
האדם
מתו
מן
המים
כי
מרו
הם׃
12 ויתקע
המלאך
הרביעי׃
ויכה
שלישית
השמש
ושלישית
הירח
ושלישית
הכוכבים׃
לבלתי
יאר
שלישיתם
ויום
לא
יאיר
שלישיתו
וגם
הלילה
לא
יאיר׃
13 ואראה
ואשמע
נשר
אחד
עף
באמצע
השמים
לאמר
בקול
גדול׃
אוי
אוי
אוי
לישבי
הארץ׃
מן
יתר
קולות
שלשת
המלאכים׃
אשר
עתידים
לתקע׃

9 ואת המלאך
הרביעי׃
תקע׃
וראיתי
כוכב
מן
השמים
אל
הארץ׃
ונתן
לו
מפתח
באר
התהום׃
2 ויפתח
את
באר
התהום׃
ויעל
עשן
מן
הבאר
כעשן
כבשן
גדול׃
ויחשך
השמש
והאויר
מעשן
הבאר׃
3 ומתוך
העשן
יצאו
ארבה
אל
הארץ׃
ונתן
להם
כח
כאשר
יש
כח
לעקרבי
הארץ׃
4 ויאמר
אלי
לא
תפגעו
בעשב
הארץ
ולא
בכל
ירק
ולא
בכל
עץ
כי
אם
באדם
אשר
לא
יש
לו
חותם
אלהים
על
מצחו׃
5 ונתן
לו
לא
להרגם
כי
אם
לענות
חמשת
חדשים׃
ועינוים
כעינוי
עקרב
בהכותו
אדם׃
6 בימים
ההם
יבקשו
האדם
את
המות
ולא
ימצאו
אותו
ויתאוו
למות
ונס
המות
מהם׃
7 ומראה
הארבה
דומה
לסוסים
מוכנים
למלחמה
ועל
ראשיהם
כמו
עטרות
זהב
ופניהם
כפני
אדם׃
8 ושערותיהם
כשערות
נשים
ושניהם
כשני
אריות׃
9 ולהם
שריון
כשריון
ברזל
וקול
כנפיהם
כקול
רכב
סוסים
רבים
רצים
במלחמה׃
10 ולהם
זנבות
כזנב
עקרב
ועקצים
בזנבם
ושלטונם
לנגוע
בני
אדם
חמשת
חדשים׃
11 ומלך
עליהם
מלאך
אבדון
שמו
בעברית
ובלשון
יון
אפלון׃
12 הוי
אחד
עבר
הנה
עוד
שתי
הוי
אחרי
כן׃
13 ותקע
המלאך
השני׃
ואשמע
קול
אחד
מן
ארבע
קרנות
מזבח
הזהב
אשר
לפני
אלהים׃
14 לאמר
לשה
המלאך
אשר
לו
השופר
התר
את
הארבע
המלאכים
אשר
אגודים
על
נהר
הגדול
פרת׃
15 ויתרו
את
הארבע
המלאכים
אשר
הכינו
לשעה
וליום
ולחדש
ולשנה
להמית
שלישית
האדם׃
16 ומספר
צבאות
הפרשים
עשרים
רבבות
רבבות
אני
שמעתי
את
מספרם׃
17 וכה
ראיתי
את
הסוסים
בחזיון
ורכביהם
יושבים
עליהם
לבשים
שריון
אדום
וכחלת
וגפרית
ראשי
הסוסים
כראשי
אריות
ומפיהם
יצא
אש
ועשן
וגפרית׃
18 מאלה
שלשתם
נהרגו
שלישית
האדם
מן
האש
והעשן
והגפרית
אשר
יצאו
מפיהם׃
19 כי
כחם
הרע
בפיהם
ובזנבם
כי
זנבותם
דומים
לנחשים
ראשים
להם
ובם
יעשו
רע׃
20 והאדם
אשר
לא
נהרגו
בנגעים
אלה
לא
שבו
מעשי
ידיהם
לבלתי
השתחות
לשדים
וגלולי
הזהב
והכסף
והנחשת
והאבן
והעץ
אשר
לא
יוכלו
לראות
ולשמע
ולהלך׃
21 ולא
שבו
מרצחיהם
ומכשפיהם
ומזנותם
ומגנבותם׃

10 ואראה
מלאך
חזק
אחר
ירד
מן
השמים
לבוש
ענן
והקשת
על
ראשו
ופניו
כשמש
ורגליו
כעמודי
אש׃
2 ובידו
ספר
פתוח
ויציב
רגלו
הימנית
על
הים
והשמאלית
על
הארץ׃
3 ויצעק
בקול
גדול
כאשר
יצעק
הארי
ובצעקו
דברו
שבעת
הקולות
המלאכים׃
4 ובדבר
אשר
דברו
שבעת
הקולות
הנה
אני
כתב
לכתוב
ואשמע
קול
מן
השמים
לאמר
אל
תכתב
את
אשר
דברו
שבעת
הקולות
המלאכים׃
5 ומלאך
אשר
ראיתי
עומד
על
הים
ועל
הארץ
נשא
ידו
אל
השמים
6 וישבע
בחי
העולמים
אשר
ברא
את
השמים
ואת
אשר
בם
ואת
הארץ
ואת
אשר
בה
ואת
הים
ואת
אשר
בו
לבלתי
יהיה
עוד
עת׃
7 כי
בימי
קול
המלאך
השביעי
אשר
יתקע
ונגמר
רז
אלהים
כאשר
בשר
את
עבדיו
הנביאים
8 והקול
אשר
שמעתי
מן
השמים
דבר
אלי
עוד
לאמר
לך
קח
את
הספר
הפתוח
אשר
בידו
המלאך
העומד
על
הים
ועל
הארץ׃
9 ואלך
אל
המלאך
לאמר
לו
תן
לי
את
הספר
ויאמר
אלי
קח
ואכל
אותו
ומר
יהיה
מעיך
אך
בפיך
יהיה
מתוק
כדבש׃
10 ואקח
את
הספר
מיד
המלאך
ואכלהו
ויהי
בפי
מתוק
כדבש
וכאכלי
אותו
מר
היה
בטני׃
11 ויאמר
אלי
עליך
לנבא
עוד
על
עמים
ולגוים
ולשונות
ומלכים
רבים׃

11 ונתן
לי
קנה
דומה
למטה
ויאמר
קום
ומדד
את
היכל
אלהים
ואת
המזבח
ואת
אשר
מתפללים
בו׃
2 ואת
החצר
אשר
מחוץ
להיכל
עזב
אותה
ואל
תמדד
אותה
כי
נתנה
לגוים
ורמסו
את
העיר
הקדשה
ארבעים
וארבע
חדשים׃
3 ונתתי
לשני
עדי
ונבאו
אלף
ומאתים
ושישים
יום
לבושי
שק׃
4 אלה
הם
שני
הזיתים
ושני
המנורות
אשר
לפני
אדון
הארץ׃
5 ואם
יבקשו
לפגע
בם
אש
תצא
מפיהם
ותאכל
אויביהם
ואם
יבקשו
לפגע
בם
ימות
כן
הוא
ראוי
להרג
6 אלה
יש
כח
לעצר
את
השמים
לבלתי
ירד
גשם
בימי
נבואתם
ויש
כח
להפך
המים
לדם
ולהכות
את
הארץ
בכל
מגפה
ככל
אשר
יבקשו
7 וכאשר
כלו
את
עדותם
ישלם
לו
הבהמה
העולה
מן
התהום
ונלחם
עמם
והגבר
אותם
והרגם׃
8 ופגרם
יהיו
מונחים
בחוצות
העיר
הגדולה
אשר
נקראת
בלשון
הרוחנית
סדום
ומצרים
אשר
שם
גם
אדוניהם
נצלב
9 ומן
העמים
והשבטים
והלשונות
והגוים
יראו
פגרם
שלשת
הימים
וחצי
ולא
יתנו
לשים
פגרם
בקברים׃
10 ושמחים
יהיו
יושבי
הארץ
עליהם
ויגילו
ומשלחים
מנות
איש
לרעהו
כי
שני
הנביאים
אלה
הרעו
ליושבי
הארץ׃
11 ואחרי
הימים
שלשת
וחצי
רוח
חיים
מאת
אלהים
באה
בם
ויעמדו
על
רגליהם
ויגדל
מאד
מראה
עין
הרואים
אותם׃
12 ואשמע
קול
גדול
מן
השמים
לאמר
אליהם
עלו
הנה
ויעלו
בענן
השמים
ואויביהם
ראו
אותם׃
13 ובעת
ההיא
היה
רעש
גדול
ונפל
עשירית
העיר
ונהרגו
ברעש
שבעת
אלפים
אנשים
ויתר
הנשארים
ויתנו
כבוד
לאלהי
השמים׃
14 הוי
אחד
עבר
הנה
הוי
שני
אחרי
כן
הנה
הוי
שלישי
מהר
15 ותקע
המלאך
השביעי
ויהי
קולות
גדולים
בשמים
לאמר
ממלכות
העולם
היו
לאדוננו
ולמשיחו
ומלך
לעולם
ועד׃
16 ואל
הזקנים
אשר
לפני
אלהים
נפלו
על
פניהם
ויעבדו
אל
אלהים
17 לאמר
נודה
לך
אדון
אלהים
צבאות
אשר
היה
והווה
ועתיד
כי
לקחת
את
כחך
הגדול
ומלכת
18 ויתרגזו
הגוים
ובא
חרון
אפך
ועת
המתים
לשפט
ולתת
שכר
לעבדיך
הנביאים
ולקדושים
ולירא
שמך
הקטנים
והגדולים
ולשחת
משחיתי
הארץ׃
19 ויפתח
היכל
אלהים
אשר
בשמים
ונראה
ארון
בריתו
בהיכלו
ויהי
ברקים
וקולות
ורעם
ורעש
וברד
גדול׃

12 ואות
גדולה
נראתה
בשמים
אשה
לבושה
שמש
ולרגליה
ירח
ועל
ראשה
עטרת
שנים
עשר
כוכבים׃
2 והרה
בבטן
וצועקת
בחבלים
ובמכאוב
ללדת׃
3 ונראה
אות
אחר
בשמים
והנה
תנין
גדול
אדום
בעל
שבעה
ראשים
ועשרת
קרנים
ועל
ראשיו
שבעה
כתרים׃
4 וזנבו
גורר
שלישית
הכוכבים
מן
השמים
ויטל
אל
הארץ
והתנין
עמד
לפני
האשה
הילדה
לבלע
את
בנה
בהולדה׃
5 ותלד
בן
זכר
אשר
ירעה
את
כל
הגוים
בשבט
ברזל
ותחטף
בנה
אל
אלהים
ואל
כסאו׃
6 והאשה
נסה
אל
המדבר
אשר
שם
לה
מקום
מאת
אלהים
לכלכל
אותה
שם
ארבעים
וארבע
חדשים׃
7 ויהי
מלחמה
בשמים
מיכאל
וגדודיו
נלחמו
עם
התנין
ויצא
התנין
וגדודיו
8 ולא
יכלו
ולא
נמצא
עוד
מקום
בשמים
9 ויטל
התנין
הגדול
הנחש
הקדמוני
אשר
יקרא
לו
השטן
והסטן
אשר
מתעה
את
כל
הארץ
ויטל
אל
הארץ
ומלאכיו
נטלו
אל
הארץ׃
10 ואשמע
קול
גדול
בשמים
לאמר
עתה
היה
ישועה
וגבורה
וממלכת
אלהינו
ורשות
משיחו
כי
הוטל
מקטיג
אחינו
אשר
מקטיג
אותם
לפני
אלהינו
יומם
ולילה
11 והם
נצחו
אותו
בדם
השה
ובדבר
עדותם
ולא
אהבו
את
נפשם
עד
המות
12 על
כן
שמחו
השמים
ושוכניהם
אוי
לארץ
ולים
כי
ירד
אליכם
השטן
בחמה
גדולה
יודע
כי
מעט
עתים
לו
13 וכראות
התנין
כי
הוטל
אל
הארץ
רדף
אחרי
האשה
הילדה
את
הזכר
14 ותעף
האשה
אל
המדבר
אל
מקומה
אשר
נעשה
לה
מאת
אלהים
לכלכל
אותה
שם
ארבעים
וארבע
חדשים
מפני
הנחש
15 ויצא
הנחש
מפיו
אחרי
האשה
מים
כנהר
לשטפה
בנהר
16 ותעזר
הארץ
את
האשה
ותפתח
הארץ
את
פיה
ותבלע
את
הנהר
אשר
הוציא
התנין
מפיו
17 ויתרגז
התנין
על
האשה
וילך
לעשות
מלחמה
עם
יתר
זרעה
אשר
שמרו
מצות
אלהים
והחזיקו
בעדות
ישוע
המשיח
18 ויעמד
על
חול
הים
ואראה
חיה
עולה
מן
הים
בעל
שבעה
ראשים
ועשרת
קרנים
ועל
קרניו
עשרה
כתרים
ועל
ראשיו
שם
גדופים
19 והחיה
אשר
ראיתי
דומה
לנמר
ורגליו
כרגלי
דב
ופיו
כפי
אריה
ויתן
לו
התנין
כחו
וכסאו
וממשלה
גדולה
20 ואחד
מראשיו
כמו
חרב
נשחטה
ומכת
חרבו
נרפאה
ותמה
כל
הארץ
אחרי
החיה
21 ויעבדו
את
התנין
אשר
נתן
כח
לחיה
ויעבדו
את
החיה
לאמר
מי
דומה
לחיה
ומי
יוכל
להלחם
עמה׃
22 ויתן
לו
פה
מדבר
גדולות
וגדופים
ויתן
לו
רשות
לעשות
ארבעים
וארבע
חדשים
23 (aiōnios g166)
ויפתח
פיו
לגדופים
אל
אלהים
לגדף
את
שמו
ואת
משכנו
ואת
אשר
שכנו
בשמים
24 ויתן
לו
רשות
לעשות
מלחמה
עם
הקדושים
ולנצחם
ותתן
לו
רשות
על
כל
משפחות
הארץ
ולשונות
ולגוים
25 ויעבדו
אותו
כל
יושבי
הארץ
אשר
לא
כתבו
שמותם
בספר
החיים
אשר
לשה
הנרצח
מיסוד
עולם
26 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
27 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
28 אם
יש
לאל
לאל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
29 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
30 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
31 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
32 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
33 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
34 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
35 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
36 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
37 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
38 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
39 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
40 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
41 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
42 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
43 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
44 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
45 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
46 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
47 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
48 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
49 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
50 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
51 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
52 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
53 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
54 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
55 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
56 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
57 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
58 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
59 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
60 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
61 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
62 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
63 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
64 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
65 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
66 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
67 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
68 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
69 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
70 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
71 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
72 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
73 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
74 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
75 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
76 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
77 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
78 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
79 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
80 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
81 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
82 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
83 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
84 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
85 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
86 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
87 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
88 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
89 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
90 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
91 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
92 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
93 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
94 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
95 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
96 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
97 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
98 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
99 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
100 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
101 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
102 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
103 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
104 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
105 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
106 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
107 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
108 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
109 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
110 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
111 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
112 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
113 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
114 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
115 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
116 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
117 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
118 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
119 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
120 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
121 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
122 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
123 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
124 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
125 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
126 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
127 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
128 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
129 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
130 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
131 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
132 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
133 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
134 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
135 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
136 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
137 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
138 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
139 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
140 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
141 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
142 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
143 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
144 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
145 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
146 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
147 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
148 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
149 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
150 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
151 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
152 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
153 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
154 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
155 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
156 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
157 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
158 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
159 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
160 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
161 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
162 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
163 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
164 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
165 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
166 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
167 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
168 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
169 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
170 אם
יש
אזן
לשומע
ישמע
171 אם
יש
לשבי
לשבי
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
לקדושים
172 אם
יש
אל
אל
ילך
אם
יש
לחרב
בחרב
יהרג
פה
יש
סבל
ל

19 אמר אליו ישוע לך אתה אמרת׃ 20 ואני אומר לך שאתה כיפא ועל
הסלע הזה אבנה את כנסיתי ושערי שאול לא יגברו עליה׃ 21 מאז
החל ישוע לגלות לתלמידיו כי עליו ללכת לירושלים ולסבול מידי
הזקנים והכהנים הגדולים ולהיות נרצח ובשלישי יום יקום׃ 22 אך
פטרוס משך אותו הצידה והחל לגערה בו׳ חס לך אדוני׳ לא יבוא
דבר כזה אליך׃ 23 אולם ישוע הסתובב ואמר לפטרוס׳ לך אחורה
שטן׳ אתה מכשול לי׳ כי אינך חושב את מחשבות אלוהים׳ אלא
את מחשבות בני אדם׃ 24 אז אמר ישוע לתלמידיו׳ אם רוצה אדם
לבוא אחרי׳ עליו לוותר על עצמו׳ לשאת את צלבו ולהלך אחרי׳
כי אם יבקש אדם לשמור על נפשו׳ יאבד אותה׳ ואם יאבד אדם
את נפשו בגלל׳ ימצא אותה׃ 25 מה יועיל לאדם׳ אם ירוויח את
כל העולם׳ ויאבד את נפשו׳ מה יתן אדם׳ תמורת נפשו׃

8

6 אחרי שלושת הימים לקח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן
אחיו׳ ועלה איתם אל הר גבוה׳ לבדם׳ לבד׃ 2 ובעוד הם עומדים
לבדם׳ נשתנה מראהו׳ ופניו זרחו כשמש׳ ובגדיו הפכו לבנים
כאור׃ 3 ולפתע הופיעו אליהם משה ואליהו׳ ודברו עם ישוע׃
4 אז אמר פטרוס לישוע׳ אדוני׳ טוב לנו להיות כאן׳ אם תרצה
אעשה כאן שלושה אהלים׳ אחד לך׳ ואחד למשה׳ ואחד לאליהו׃
5 בעוד הוא מדבר׳ הופיע ענן בהיר׳ וצל הענן כיסה עליהם׳
ומתוך הענן נשמע קול׳ אומר׳ זה בני׳ אהובי׳ אשר בו חפצתי׃
6 כאשר שמעו התלמידים׳ נפלו על פניהם׳ ויראים היו מאוד׃
7 אז נגש אליהם ישוע׳ נגע בהם׳ ואמר׳ קומו׳ אל תיראו׃
8 כאשר הרימו עיניהם׳ לא ראו אדם׳ אלא ישוע לבדו׃ 9 בעת
שירדו מן ההר׳ צווה עליהם ישוע׳ לבל יספרו לאיש׳ עד אשר
יקום בן האדם מן המתים׃ 10 ואז שאלו אותו תלמידיו׳ מדוע
אומרים הסופרים׳ כי אליהו חייב לבוא׳ לפני בוא המשיח׃
11 ישוע ענה׳ אליהו אכן יבוא׳ ויכין את הכל׳ לבוא המשיח׃
12 אך אני אומר לכם׳ אליהו כבר בא׳ ולא הכירוהו׳ ועשו בו
ככל אשר חפצו׳ כך גם בן האדם׳ עתיד לסבול מידם׃ 13 אז
הבינו התלמידים׳ כי דיבר אליהם על יוחנן המטביל׃ 14 ואז
ירדו מן ההר׳ ובאו אל יתר התלמידים׳ ומצאו אותם מתווכחים
עם אנשי דת׃ 15 ומיד כאשר ראו את ישוע׳ רצו אליו׳ ובירכו
אותו׃ 16 ישוע שאל את אנשי הדת׳ מה אתם מתווכחים׳ ומה
אתם מבקשים׃ 17 ואז ענה אחד מן האנשים׳ ואמר׳ רבי׳ הבאתי
אליך את בני׳ אשר רוח שטן אחזה בו׳ ואינו יכול לדבר׃
18 ובכל אשר יתקוף אותו׳ הוא נופל ארצה׳ ומקציף ומחרק
שיניו׳ ונחלש׃ ואמרתי לתלמידיך׳ לגרשו׳ ולא יכלו׃ 19 ואז
פנה ישוע אל תלמידיו׳ ואמר׳ מדוע לא יכלתם לגרשו׳ ומדוע
אתם חלשים׃ 20 ואז אמר ישוע׳ אמן אני אומר לכם׳ אם יש
לכם אמונה׳ אפילו כגרגר חרדל׳ אתם יכולים לומר׳ לכו מכאן
לכו׳ ויעבור׃ 21 ואם אמרתם׳ לא יעבור׃ 22 ובעוד ישוע ותלמידיו
נמצאים בגליל׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 23 אמר ישוע׳ אל תלמידיו
בגליל׳ אל תלמידיו׃ 24 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בגליל׳
אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 25 ואז הגיעו אל כפר נחום׳ ואל בית
אבן׳ ואל בית אבן׳ ואל בית אבן׳ ואל בית אבן׃ 26 ובעוד ישוע
ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 27 אמר
ישוע׳ אל תלמידיו׃ 28 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳
אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 29 אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃

9

1 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל
תלמידיו׃ 2 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳
אל תלמידיו׃ 3 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר
ישוע׳ אל תלמידיו׃ 4 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳
אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 5 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר
נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 6 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים
בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 7 ובעוד ישוע ותלמידיו
נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 8 ובעוד ישוע
ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 9 ובעוד
ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃
10 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל
תלמידיו׃ 11 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר
ישוע׳ אל תלמידיו׃ 12 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר
נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 13 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים
בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 14 ובעוד ישוע ותלמידיו
נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 15 ובעוד ישוע
ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 16 ובעוד
ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃
17 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל
תלמידיו׃ 18 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר
ישוע׳ אל תלמידיו׃ 19 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳
אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 20 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר
נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 21 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים
בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 22 ובעוד ישוע ותלמידיו
נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃ 23 ובעוד ישוע
ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל תלמידיו׃
24 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר ישוע׳ אל
תלמידיו׃ 25 ובעוד ישוע ותלמידיו נמצאים בכפר נחום׳ אמר
ישוע׳ אל תלמידיו׃

ܕܢܦܠܘ ܒܫܘܠܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܐ ܕܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܠܝܢ ܘܠܬܚܬܝܢ

ܕܢܦܠܘ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܘܟܕ ܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܘܟܕ ܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܬܪܥܐ
ܕܝܡܐ ܘܟܕ ܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܘܟܕ ܐܬܝܢ
ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܘܟܕ ܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܘܟܕ ܐܬܝܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ
ܘܟܕ ܐܬܝܢ

אל אברהם לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 14 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 15 ואמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן
ביתי יורש אותי׃ 16 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃
17 והוציא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אותם ויאמר לו כה
יהיה זרעך׃ 18 והאמן ביהוה והחשבה לו צדקה׃ 19 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים
לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 20 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 21 ויאמר אליו קחה לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור ובן יונה׃ 22 ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך
הבתרים ואת הצפר לא בתר׃ 23 ויגרשו העיט על הפגרים ויבא אברם לגרשם׃ 24 ויהי השמש לבוא
ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 25 ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ 26 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ 27 ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 28 ודור רביעי
ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ 29 ויהי השמש באה והערפל היה והנה תנור עשן
ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 30 ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי
את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃ 31 את הקיני והאת הקנזי והאת הקדמני׃
32 והאת החתי והאת הפרזי והאת הרפאים׃ 33 והאמרי והכנעני והגרגשי והיבוסי׃

16

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ 2 ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני
יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה׃ ויאמר אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת אברם
את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען׃ 4 ויבא אל הגר ותהר ותרא כי
הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך׃ 6 ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה
הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ 7 ומצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך
שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃
9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה
ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקרא שמו ישמעאל
כי שמע יהוה אל עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃
13 ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ 14 על כן קרא
לבאר ההיא באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שמו בנו
אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

17

ויהי אברם בן תשע שנים ותשעים שנה וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך
לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על פניו
וידבר אתו אלהים לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא יקרא עוד את שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקימתי את בריתי ביני וביניך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃ 8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען
לאחזת עולם והיתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך
אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם וזרעך אחריך המול לכם כל זכר׃
11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ 12 בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד ביתך ומקנת
כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה
שרי כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים
ממנה יהיו׃ 17 ותפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת
תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל
שרה אשתך ילדת לך בן וקרא את שמו יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃
20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים
יולד והשמתיו לגוי גדול׃ 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת׃

לכל כוח ועצם וכל עשב הארץ אל יחרבו כי אם את האדם אשר אין בו חותם אלהים על מצחותם 20 ויהי מחרת בבוקר ויקרא אל־מרים אחות אהרן ותאמר אליה הנביאה אחות הלא אחיך אהרן ואל־משה אשר לקחו אתכם מארץ מצרים ותלכנה לפניכם 21 ותרד מרים ונערותיה ותרחצנה בנהר ותרא את־תבת־הגמא בתוך הסוף ותשלח את־אמתה ותקחה 22 ותפתח ותראה את־הילד והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה 23 ותאמר אחותו אל־בת־פרעה האלכי אלך וקראתי לך אשנת מיניקת מן־העברית ותינק את־הילד 24 ויגדל הילד ותביאהו לבת־פרעה והיה לה לבן ותקרא שמו משה כי מן־המים משיתהו 25 בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו ויראה בסבלתם ויראה איש מצרי מכה איש עברי מאחיו 26 ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את־המצרי וטמן בחול 27 ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך (aiōnios g166) (aiōn g165)

ܡܬܝܘܬܐ-ܐ

1 ܐܡܪܝܢ ܡܢܘ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܗ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܦܠܓܐ
ܕܐܒܗܬܐ ܡܢ ܦܠܓܘܬܐܝܢ ܐܡܪܝܢ ܐܝܟܕܐ 2 ܡܢ ܩܕܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܡܢܬܐ ܡܢܝ ܡܢܝ ܕܐܠܗܐ ܠܐܒܗܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܗ
ܕܐܠܗܐ ܐܝܟܕܐ 3 ܡܢܝ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܗ
4 ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܗ ܐܝ ܟܝ ܡܢ ܕܐܝ ܐܡܪܝܢ ܟܝ ܡܫܠܚܐ
ܐܡܪܝܢ ܐܝܟܕܐ ܠܘ ܩܕܡ ܫܠܚܐ, ܕܠܐ ܡܢ ܡܢܢ
ܡܢ ܩܕܡܝܢ ܕܢܚܢ ܕܢܚܢ 5 ܡܫܝܚܐ ܕܒܪܗ ܠܢ ܡܬܡܫܝܚܝܢ
ܒܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܡܢܝ 6 ܐܝܟܕܐ ܢܚܢ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܡܬܩܝܡܝܢ ܟܝ ܡܫܝܚ ܩܕܡ ܡܢ ܕܐܠܗ
ܡܢ 7 ܕܐܝ ܟܬܝܒ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ
ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܕܐܝ ܡܫܝܚ 8 ܡܫܝܚ ܕܒܪܗ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܕܒܪܗ ܡܢ ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ
ܡܬܩܝܡ ܐܝܟ ܕܐܝ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ
9 ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗ ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܫܝܚ 10 ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܒܪܗ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ
ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ
ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ
ܡܬܩܝܡ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗ ܡܢ ܡܬܩܝܡ

16 ἐὰν γὰρ ἀκούσαντες παρεπικράνθησαν, οὐχὶ πάντες οἱ
ἐξελθόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωυσέως; 17 τίσιν δὲ προσώχθισεν
τεσσαρακοντα ἔτη, οὐχὶ τοῖς ἁμαρτήσασιν, ὧν τὰ κῶλα ἔπεσεν
ἐν τῇ ἐρήμῳ; 18 τοῖς δὲ ἀπειθήσασιν οὐκ ὤμοσεν εἰ μὴ τοῖς
ἀπειθοῦσιν; 19 καὶ βλέπομεν ὅτι οὐ δυνάμεθα εἰσελθεῖν διὰ
τὴν ἀπιστίαν.

4 Φοβηθῶμεν οὖν μή ποτε καταλειπομένης ἐπαγγελίας
εἰσελθεῖν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις ἐξ ὑμῶν ὑστερηκέναι.
2 καὶ γὰρ ἐσμεν εὐηγγελισμένοι καθάπερ κἀκεῖνοι· ἀλλ' οὐκ
ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους, μὴ συγκεκραμένους τῇ
πίστει τοῖς ἀκούσασιν. 3 εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν κατάπαυσιν οἱ
πιστεύσαντες, καθὼς εἴρηκεν· ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου· καίτοι τῶν ἔργων
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου γενομένων. 4 εἴρηκεν γὰρ περὶ τῆς
ἑβδόμης ἐν τινι οὕτως· καὶ κατέπαυσεν ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἑβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· 5 καὶ ἐν τούτῳ πάλιν·
εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. 6 ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται
τινὰς εἰς αὐτὴν εἰσελθεῖν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες
οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπείθειαν, 7 πάλιν ὁρίζει ἡμέραν τινά, σήμερον
λέγων ἐν Δαυὶδ μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς προείρηται·
σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς
καρδίας ὑμῶν. 8 εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοῦς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ
ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. 9 ἄρα οὖν ἀπολείπεται
σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ θεοῦ. 10 ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν
κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ,
ὡς ἀπὸ τῶν ἰδίων ὁ θεός. 11 σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς
ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις πέσῃ τῆς
ἀπειθείας παραδείγματι. 12 Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ καὶ
ἐνεργὴς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ
διικνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ἁρμῶν τε
καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας·
13 καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ
καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.
14 Ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανούς,
Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας· 15 οὐ γὰρ
ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθῆσαι ταῖς ἀσθενείαις
ἡμῶν, πεπειρασμένον κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς
ἁμαρτίας. 16 προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς
χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὕρωμεν εἰς βοήθειαν
εὐκαίρως.

5 Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ
ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε
καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· 2 μετριοπαθῆσαι δυνάμενος τοῖς
ἀγνοοῦσιν καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περίκειται ἀσθένειαν·
3 καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθὼς περὶ λαοῦ οὕτω καὶ περὶ
ἑαυτοῦ προσφέρειν περὶ ἁμαρτιῶν. 4 καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει
τὴν τιμήν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ καθάπερ καὶ Ἀαρών·
5 οὕτως καὶ τὸν Χριστὸν οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασεν γενηθῆναι
ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ
σήμερον γεγέννηκά σε· 6 καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Σὺ ἱερεὺς
εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. 7 ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις
τῆς σαρκὸς αὐτοῦ δεήσεις τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυνάμενον
σῴζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων
προσενέγκας εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, 8 καίπερ ὢν υἱὸς
ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθεν τὴν ὑπακοήν· 9 καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο
πᾶσιν τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου,
10 προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ. 11 Περὶ οὗ πολὺς ἡμῖν λόγος καὶ δυσερμήνευτος
λέγειν, ἐπεὶ νωθροὶ γεγένησθε ταῖς ἀκοαῖς. 12 καὶ γὰρ ὀφείλοντες
εἶναι διδάσκαλοι διὰ τὸν χρόνον πάλιν χρείαν ἔχετε τοῦ
διδάσκειν ὑμᾶς τινὰ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τοῦ
θεοῦ, καὶ γεγόνατε οἱ χρείαν ἔχοντες γάλακτος καὶ οὐ στερεᾶς
βρώσεως· 13 πᾶς γὰρ ὁ μετέχων γάλακτος ἄπειρος λόγου
δικαιοσύνης, νήπιος γάρ ἐστιν· 14 τελείων δὲ ἐστιν ἡ στερεὰ
βρῶσις, τῶν διὰ τὴν ἕξιν γυμνασμένα τὰ αἰσθητήρια ἔχοντων
πρὸς διάκρισιν καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

6 Διὸ ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ λόγον ἐπὶ τὴν
τελειότητα φερώμεθα, μὴ πάλιν θεμέλιον καταβαλλόμενοι
μετανοίας ἀπὸ νεκρῶν ἔργων καὶ πίστεως ἐπὶ θεόν, 2 βαπτισμῶν
διδαχῆς, ἐπιθέσεώς τε χειρῶν, ἀναστάσεώς τε νεκρῶν καὶ
κρίματος αἰωνίου. 3 καὶ ταῦτα ἐπιτρέψομεν ὁ θεός. 4 Ἀδύνατον
γὰρ τοὺς ἅπαξ φωτισθέντας, γευσαμένους τε τῆς δωρεᾶς τῆς
ἐπουρανίου καὶ μετόχους γενηθέντας πνεύματος ἁγίου, 5 καλὸν
τε γευσαμένους θεοῦ ῥῆμα καὶ δυνάμεις μελλούσης αἰῶνος,
6 καὶ παραπεσόντας, πάλιν ἀνακαινίζειν εἰς μετάνοιαν, ἀνασταυροῦντας
ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ παραδειγματίζοντας. 7 γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα
τὸν ἐπ' αὐτῆς πολλάκις ἐρχόμενον βρέχον καὶ τίκτουσα βοτάνην
εὐθετοῦσαν ἐκείνοις οἷς καὶ γεωργεῖται, μεταλαμβάνει εὐλογίας
παρὰ τοῦ θεοῦ· 8 ἐκφέρουσα δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους ἀδόκιμος
καὶ κατάρας ἐγγύς, οὗ τὸ τέλος εἰς καῦσιν. 9 Πεπείσμεθα δὲ περὶ
ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρείσσονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω
λαλοῦμεν· 10 οὐ γὰρ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου ὑμῶν
καὶ τῆς ἀγάπης ἣν ἐνεδείξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, οἵτινες
διακονήσαντες καὶ διακονοῦντες τοῖς ἁγίοις. 11 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ
ἕκαστον ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι σπουδὴν πρὸς τὴν
πληροφορίαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τέλους, 12 ἵνα μὴ νωθροὶ γένησθε,
μιμηταὶ δὲ οἱ διὰ πίστεως καὶ μακροθυμίας κληρονομοῦντες
τὰς ἐπαγγελίας. 13 Τῷ γὰρ Ἀβραὰμ ἐπαγγειλάμενος ὁ θεός,
ἐπεὶ κατ' οὐδενὸς εἶχεν μείζονος ὀμόσαι, ὤμοσεν καθ' ἑαυτοῦ,
14 λέγων· εἰ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε καὶ πληθύνων πολυνῶ σε·
15 καὶ οὕτως μακροθυμήσας ἐπέτυχεν τῆς ἐπαγγελίας. 16 ἄνθρωποι
γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος ὀμνύουσιν, καὶ πάντων τῶν ἀντιλογίας
πέρας εἰς βεβαίωσιν ὁ ὅρκος. 17 ἐν ᾧ περισσότερον βουλόμενος
ὁ θεὸς τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας δεῖξαι τὸ ἀμετάθετον
τῆς βουλῆς αὐτοῦ ἐμεσίτευσεν ὅρκῳ, 18 ἵνα διὰ δύο πραγμάτων
ἀμεταθέτων, οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχὺν παρακλησιν
ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι προκειμένης ἐλπίδος· 19 ἣν
ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ
εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, 20 ὅπου
πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Οὗτος γὰρ ὁ Μελχισέδεκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ
θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὃς συνήντησεν Ἀβραὰμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ
τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων καὶ εὐλογήσας αὐτόν, 2 ᾧ καὶ
δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος
βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστιν
βασιλεὺς εἰρήνης, 3 ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε
ἀρχὴν ἡμερῶν μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ
υἱῷ τοῦ θεοῦ, μένει ἱερεὺς διηνεκές. 4 Θεωρεῖτε δὲ πόσος οὗτος,
ᾧ καὶ δεκάτην ἔδωκεν Ἀβραὰμ ἐκ τῶν ἀκροθινίων ὁ πατριάρχης.
5 καὶ οἱ μὲν τῶν υἱῶν Λευὶ τὴν ἱερατείαν λαμβάνοντες ἐντολὴν
ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ νόμον, τουτέστιν τοὺς
ἀδελφοὺς αὐτῶν, καίπερ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ·
6 ὁ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκεν Ἀβραὰμ καὶ
τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγηκεν. 7 χωρὶς δὲ παντὸς
ἀντιλογίας τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ κρείττονος εὐλογεῖται. 8 καὶ
ὧδε μὲν δεκάτας λαμβάνουσιν ἄνθρωποι θνῄσκοντες, ἐκεῖ δὲ
μαρτυρούμενος ὅτι ζῇ. 9 καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν διὰ Ἀβραὰμ καὶ
Λευὶ ὁ δεκατούμενος λαμβάνει δεκάτας, 10 ἔτι γὰρ ἐν τῇ
ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν ὅτε συνήντησεν αὐτῷ Μελχισέδεκ.
11 Εἰ οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης ἦν, λαὸς γὰρ
ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτηται, τί ἔτι χρεία κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ ἕτερον ἀνίστασθαι ἱερέα καὶ οὐ λεγόμενον κατὰ
τὴν τάξιν Ἀαρών; 12 μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ
ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται· 13 ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται
ταῦτα φυλῆς ἄλλης μετέσχηκεν, ἀπ' ἀνδρὸς οὐδείς προσέσχηκεν
τῷ θυσιαστηρίῳ· 14 πρόδηλον γὰρ ὅτι ἐξ Ἰούδου ἀνατέταλκεν
ὁ κύριος ἡμῶν, εἰς ἣν φυλὴν περὶ ἱερωσύνης οὐδὲν Μωυσῆς
ἐλάλησεν. 15 καὶ περισσότερον κατάδηλον, εἰ κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ ἀνίσταται ἱερεὺς ἕτερος, 16 ὃς οὐ κατὰ νόμον
ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ζωῆς ἀκαταλύτου·
17 μαρτυρεῖται γὰρ ὅτι Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισέδεκ. 18 ἀθετεῖται γὰρ προαγούσης ἐντολῆς εἰς τὸ αὐτοῦ
ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές, 19 οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος,
ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἣς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.
20 καθ' ὅσον οὐ χωρὶς ὁρκωμοσίας· οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὁρκωμοσίας
εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, 21 ὁ δὲ μετὰ ὁρκωμοσίας διὰ τοῦ λέγοντος
πρὸς αὐτόν· Ὤμοσεν κύριος καὶ οὐ μετανοήσει· Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν
αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέδεκ. 22 κατὰ τοσοῦτο γέγονεν
ἔγγυος διαθήκης κρείττονος. 23 καὶ οἱ μὲν πλείονες γεγόνασιν
ἱερεῖς διὰ τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν, 24 ὁ δὲ διὰ τὸ μένειν
αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην· 25 ὅθεν
καὶ σῴζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι'
αὐτοῦ τῷ θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.
26 τοιοῦτος γὰρ ἔπρεπεν ἡμῖν ἀρχιερεύς, ὅσιος, ἄκακος,
ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος
τῶν οὐρανῶν γενόμενος, 27 ὃς οὐκ ἔχει καθ' ἡμέραν ἀνάγκην
ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς θυσίας ἀναφέρειν πρότερον μὲν ὑπὲρ τῶν
ἰδίων ἁμαρτιῶν, ἔπειτα τῶν τοῦ λαοῦ· ἐφάπαξ γὰρ τοῦτο
ἐποίησεν ἑαυτὸν ἀνενέγκας. 28 ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους
καθίστησιν ἀρχιερεῖς ἔχοντας ἀσθένειαν, ὁ λόγος δὲ τῆς ὁρκωμοσίας
τῆς μετὰ τὸν νόμον υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον.

אמר אל־הבן אל־נא תרע כי־אם־אל־כל־אשר
תשלח אתך תלך ואת־כל־אשר־אצוך תדבר׃
8 אל־תירא מפניהם כי־אתך אני נאם־יהוה׃
9 וישלח יהוה את־ידו ויגע על־פי ויאמר יהוה
אלי הנה נתתי דברי בפיך׃ 10 ראה הפקדתי
היום הזה על־הגוים ועל־הממלכות לנתוש
ולנתץ ולאבד ולהרס לבנות ולנטע׃ 11 ויהי
דבר־יהוה אלי לאמר מה־אתה רואה ירמיהו
ואמר מקל־שקד אני רואה׃ 12 ויאמר יהוה
אלי היטב ראיתה כי שקד אני עתד על־דברי
לעשתם׃ 13 ויהי דבר־יהוה אלי שנית לאמר
מה־אתה רואה ואמר סיר נפוח אני רואה
ומפניו מצפונה׃ 14 ויאמר יהוה אלי מצפון
תפתח הרעה על כל־יושבי הארצות׃ 15 כי־הנני
קורא לכל־משפחות ממלכות צפון נאם־יהוה
ובאו ונתנו איש כסאו פתח שערי ירושלם
ועל־כל־חומתיה סביב ועל כל־ערי יהודה׃
16 ודברתי משפטי אותם על כל־רעתם אשר
עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים ולהשתחות
למעשי ידיהם׃ 17 ואתה תאזר מתניך וקמת
ודברת אליהם את כל־אשר־אנכי מצוה אתך
אל־תחת מפניהם פן־אחתך לפניהם׃
18 ואני הנה נתתיך היום לעיר מבצר ולעמוד
ברזל ולחומת נחשת על כל־הארץ למלכי
יהודה לשריה לכהניה ולעם הארץ׃ 19 ונלחמו
אליך ולא יוכלו לך כי־אתך אני נאם־יהוה
להצילך׃ 20 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר׃
21 לך וקראת באזני ירושלם לאמר כה אמר
יהוה זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כסיך
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה׃
22 קדש ישראל ליהוה ראשית תבואתו כל־
אכליו יאשמו רעה תבוא אליהם נאם־יהוה׃
23 שמעו דבר־יהוה בית יעקב וכל־משפחות
בית ישראל׃ 24 כה אמר יהוה מה־מצאו אבותיכם
בי עול כי רחקו מעלי׃ 25 ולא אמרו איה יהוה
המעלה אתנו מארץ מצרים המולך אתנו
במדבר בארץ ערבה וגיאה בארץ ציה וצלמות
בארץ לא־עבר בה לא־ישב אדם שם׃
26 והבאתי אתכם אל־ארץ הכרמל לאכל
פריה וטובה ובאתם וטמאתם את־ארצי
ונחלתי שמתם לתועבה׃ 27 הכהנים לא אמרו
אי־זה יהוה והתפשי התורה לא ידעוני
הרעים פשעו בי והנביאים נבאו בבעל
ואחרי לא־יועיל הלכו׃ 28 לכן עוד אריב
אתכם נאם־יהוה ואת בני בניכם אריב׃
29 כי עברו איים כתים וראו וקדר שלחו
והתבוננו מאד וראו היש כזאת׃
30 אם־גוי המיר אלהים והם לא אלהים
ועמי המיר כבודו בלא יועיל׃ 31 שמו
שמים על־זאת וסערו חרבו מאד נאם־יהוה׃
32 הלכת־אם־בגד בתולת ישראל
נאם־יהוה׃ 33 מה־תיטבי דרך לבקש אהבה
אף את־הרעות למדת דרכיך׃ 34 גם בכנפיך
נמצאו דם נפשות אביונים לא בחתרים
מצאתים כי אם־על כל־אלה׃ 35 ואמרת
נקיתי אך־שב אפו ממני הנני נשפט אתך
על־אמרך לא חטאתי׃ 36 מה־תתרי מאד
לשנות דרכך גם־מן־מצרים תבושי
כאשר בושת מאת אשור׃ 37 גם־מאת זה
תצאי וידיך על־ראשך כי־מאס יהוה
בבטחיך ולא תצליחי בהם׃ 38 ויאמר יהוה
אל־ירמיהו לאמר׃ 39 הלך וקראת באזני
ירושלם לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך
חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה׃ 40 קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתו כל אכליו יאשמו
רעה תבוא אליהם נאם־יהוה׃

8 אל־הכהנים לאמר׃ 2 כה אמר יהוה
אל־ירושלם לאמר הנה זכרתי לך חסד
נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי
במדבר בארץ לא זרועה׃ 3 קדש ישראל
ליהוה ראשית תבואתו כל אכליו יאשמו
רעה תבוא אליהם נאם־יהוה׃ 4 שמעו
דבר־יהוה בית יעקב וכל־משפחות בית
ישראל׃ 5 כה אמר יהוה מה־מצאו אבותיכם
בי עול כי רחקו מעלי ויתהלכו אחרי
הבל ויהבלו׃ 6 ולא אמרו איה יהוה
המעלה אתנו מארץ מצרים המולך אתנו
במדבר בארץ ערבה וגיאה בארץ צציה
וצלמות בארץ לא־עבר בה ולא־ישב אדם
שם׃ 7 ואביא אתכם אל־ארץ הכרמל
לאכל פריה וטובה ובאתם וטמאתם את־
ארצי ונחלתי שמתם לתועבה׃ 8 הכהנים
לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא
ידעוני והרעים פשעו בי והנביאים נבאו
בבעל ואחרי לא־יועילו הלכו׃ 9 לכן עוד
אריב אתכם נאם־יהוה ואת בני בניכם
אריב׃ 10 כי־עברו איי כתים וראו וקדר
שלחו והתבוננו מאד וראו היש כזאת׃
11 ההמיר גוי אלהים והם לא אלהים
ועמי המירו כבודו בלא יועיל׃ 12 שמו
שמים על־זאת וסערו חרבו מאד נאם־יהוה׃
13 כי־שתים עשו עמי
[illegible] (aiōn g165)

9 אמר אליהם אמן אני אומר לכם שיש מן העומדים כאן
שלא יטעמו את המוות עד שיראו את מלכות אלוהים
באה בעוז. 2 ואחרי שלושת הימים לקח ישוע את
פטרוס, יעקב ויוחנן ועלה איתם אל הר גבוה לבדם.
ובעוד הם עומדים שם נגלה אליהם ישוע בדמות אחרת.
3 בגדיו הפכו לבנים ונוצצים, לבן כל כך שאף
מכבסת בעולם לא יכולה הייתה לגרום לבגדים
להיות לבנים כל כך. 4 ואז הופיעו אליהם אליה
ומשה ודברו עם ישוע. 5 פטרוס אמר לישוע, רבי,
אם אתה רוצה נבנה שלושה אהלים, אחד לך ואחד
למשה ואחד לאליה. 6 פטרוס לא ידע מה לומר
כי פחדו מאוד מן המראה. 7 ואז הגיע ענן ועטף
אותם, ומתוך הענן נשמע קול אומר, זה בני האהוב
שבו אני מרוצה, שמעו אליו. 8 ופתאום הביטו
התלמידים ולא ראו אף אחד אלא את ישוע לבדו.
9 בדרך חזרה מן ההר אמר ישוע לתלמידיו שלא
יגידו לאף אחד מה ראו עד שבן האדם יקום
מן המתים. 10 התלמידים שמרו את הדבר בסוד
אבל דנו ביניהם מה פירוש הדבר לקום מן המתים.
11 ואז שאלו אותו התלמידים, מדוע אומרים
הסופרים שאליה חייב לבוא לפני שיבוא המשיח?
12 ענה ישוע ואמר, אליה אכן בא ותקן את הכול
לפני בואו של המשיח. אבל איך כתוב בספרות
שבן האדם יסבול הרבה ויבוז? 13 אמרתי לכם
שאליה כבר בא, ואנשים עשו לו מה שרצו
לעשות לו, כפי שכתוב עליו בספרות.
14 כאשר חזרו אל יתר התלמידים ראו הרבה
אנשים מסביב לתלמידים ואת סופרים
מתווכחים עמם. 15 ברגע שראו אותו כל האנשים
נדהמו ורצו לברך אותו. 16 ישוע שאל את
הסופרים, מה אתם מתווכחים עם תלמידי?
17 אחד מן האנשים ענה, רבי, הבאתי אליך
את בני, שרוח רעה מונעת ממנו לדבר. 18 כל
פעם שהרוח תופסת בו היא מפילה אותו
לקרקע, והוא מתגלגל ומקציף בפה ומתחיל
לחרוק בשיניו ולהיות חיוור. ביקשתי מתלמידיך
לגרש אותה, אבל הם לא הצליחו. 19 ישוע
אמר, אנשים מאמינים מעט מדי! עד מתי
אצטרך לחיות אתכם? עד מתי אצטרך לסבול
אתכם? הבאו אותו אלי. 20 הם הביאו אותו
אליו, ומיד כאשר הרוח ראתה את ישוע
הפילה אותו לקרקע, והוא התגלגל ונאנח
ובעט ברגליו. 21 ישוע שאל את אביו, כמה זמן
כבר אירע לבנך מצב כזה? ענה האב, מאז
שהיה קטן. 22 לפעמים הרוח מנסה להרוג
אותו בכך שהיא מטילה אותו לתוך האש
ולתוך המים. אם אתה יכול לעזור לנו, בבקשה
עזור לנו ורחם עלינו. 23 ישוע אמר לו, אם
אתה מאמין שאני יכול לעזור לך, הכל אפשרי
לאדם המאמין. 24 מיד צעק האב בדמעות,
אני מאמין, אבל עזור לי שלא אפקפק!
25 כאשר ראה ישוע שרבים רצים אליו
הוא גער ברוח הרעה ואמר לה, רוח רעה
וחרשת, אני מצווה עליך לצאת מן הילד
ולא לחזור אליו לעולם! 26 הרוח הרעה
צרחה ונפלה לקרקע, ואז יצאה מן הילד
ונראה כמו מת. 27 אבל ישוע לקח את הילד
בידו והעמיד אותו על רגליו, ואז הילד
קם ונעמד. 28 אחרי שישוע נכנס לבית
ביקשו תלמידיו לדעת מדוע לא הצליחו
לגרש את הרוח הרעה. 29 ישוע אמר
לתלמידיו, אי אפשר לגרש רוח רעה
כזאת אלא בתפילה ובצום. 30 ישוע
ותלמידיו עברו דרך גליל, אבל ישוע לא
רצה שיידעו אנשים אחרים שהוא נמצא
שם. 31 ישוע הורה לתלמידיו
לשמור לבדו עם אנשי בית אחד. אמר
לתלמידיו, בן האדם ייתן לידי אויבים
ויהרגו אותו, ואחרי שיהרגו אותו
יקום מן המתים. 32 אבל התלמידים לא
הבינו מה הוא אומר, ופחדו לשאול אותו
שלא יכעס. 33 ואז הגיעו לכפר כפרנחום
ובבית אחד ישב ישוע ושאל את
תלמידיו, מה הייתם מדברים בדרך?
34 אבל כולם שתקו, כי הם התווכחו
ביניהם מי מהם הגדול ביותר. 35 ישוע
ישב ואמר לתלמידיו, אם מישהו רוצה
להיות ראשון, עליו לשרת את כולם.
36 ישוע לקח ילד קטן ושם אותו לפניהם,
חיבק אותו ואמר, 37 מי שמקבל ילד
כזה בגלל שאני שלי, מקבל אותי, ומי
שמקבל אותי לא מקבל אותי רק אותי
אלא גם את מי שלח אותי. 38 יוחנן
אמר לישוע, רבי, ראינו אדם אחר
מגרש שדים בשמך, ואנחנו ניסינו
לעצור אותו, כי הוא לא מהקבוצה
שלנו. 39 ישוע אמר, אל תעצרו אותו,
כי אין אדם שעושה נס בשמי ואחר
כך יוכל לדבר רע עלי. 40 מי שלא
נגד אותנו הוא איתנו. 41 מי שנותן
לכם כוס מים לשתות בגלל שאתם
שייכים לי, אני אומר לכם שלא יאבד
לו שום דבר. 42 ומי שגורם לאחד
מהילדים הקטנים שמאמינים בי לחטוא
עדיף לו שיתלו אבן גדולה בצוארו
ויטביעו אותו בים. 43 אם אתה חוטא
בגלל ידך, כרת אותה! עדיף לך
לחיות בלי יד מאשר לרדת לגהנום
עם שתי הידיים, אל כבוי לעולם.
44 [44 אל כבוי לעולם.] 45 אם
רגלך גורמת לך לחטוא, כרת אותה!
עדיף לך לחיות בלי רגל מאשר
לרדת לגהנום עם שתי הרגלים,
46 [46 אל כבוי לעולם.] 47 אם
עינך גורמת לך לחטוא, עקור אותה!
עדיף לך לחיות בלי עין מאשר
לרדת לגהנום עם שתי העיניים,
48 [48 אל כבוי לעולם.] 49 כי
כולם יטבלו באש, כמו שמלח
מטבל בבשר. 50 המלח הוא דבר
טוב, אבל אם המלח יאבד את
המליחות שלו, איך אפשר
יהיה לתקן אותו? אל תאבדו
את המליחות שלכם, ותהיו
מלוחים ומיוחדים, ואז תוכלו
לחיות בשלום אחד עם השני.

10 ישוע עזב את הגליל ונסע
לאזור יהודה ולעבר הירדן. אנשים
רבים באו אליו, ולימד אותם
כרגיל. 2 פרושים באו אליו
ושאלו אותו, האם מותר לגרש
אשה מבעלה? 3 ישוע שאל אותם,
מה אמר משה? 4 הם אמרו, משה
אפשר לגרש אשה אם כותב לה
מכתב גירושין. 5 ישוע אמר
לפרושים, משה כתב לכם את
הדבר הזה בגלל שאתם רעים
ולא רוצים לשנות. 6 אבל מאז
שהעולם נברא, אלוהים יצר
אדם ואשה. 7 לכן אדם יעזוב
את אביו ואמו ויתחתן עם אשה,
8 ושניהם יהיו בשר אחד. לכן
אין הם שני אנשים, אלא בשר
אחד. 9 לכן מה שאלוהים חיבר
אל תפרידו אותו. 10 אחרי
שישוע ותלמידיו חזרו לבית
הם דנו ביניהם בדבר הזה.
11 ישוע אמר, אם אדם עוזב
את אשתו ומתחתן עם אחרת,
הוא עובר עבירה נגד אשתו
הראשונה. 12 ואם אשה עוזבת
את בעלה ומתחתנת עם אחר,
היא עוברת עבירה נגד בעלה
הראשון. 13 אנשים הביאו אל
ישוע תינוקות כדי שיברך אותם,
אבל התלמידים גערו בהם
שלא יטרדו אותו. 14 כאשר
ראה ישוע את מה שקרה הוא
כעס מאוד על התלמידים
ואמר, תנו לילדים הקטנים
לבוא אלי, אל תמנעו מהם
לבוא אלי, כי אלוהים מלכות
שייכת לילדים כאלה. 15 אני
אומר לכם, מי שלא יקבל
את מלכות אלוהים כמו ילד
לא יוכל לבוא אליה. 16 ישוע
חיבק אותם, ונתן ברכה לכל
ילד. 17 כאשר ישוע יצא
לדרך, רץ אליו אדם אחד
וכרע ברך לפניו, ושאל אותו,
רבי, מה עלי לעשות כדי
לזכות בחיי עולם? 18 ישוע
אמר לו, למה אתה קורא לי
טוב? אין אף אחד טוב
חוץ מאלוהים. 19 אתה
יודע את המצוות, אל תרצח,
אל תנאף, אל תגנוב, אל
תעיד עדות שקר, אל תרמה,
כבד את אביך ואמך. 20 אדם
אחד אמר לישוע, רבי, כל
המצוות האלה שמרתי מילדות.
21 ישוע הביט בו ואהב אותו
ואמר לו, אם אתה רוצה
להיות שלם, לך ומכור את
כל מה שיש לך, ותן לעניים
ואז יהיה לך אוצר בשמים.
אחרי זה בוא ולך אחרי.
22 אבל כאשר שמע האדם
את הדברים הללו הוא עצב
מאוד, כי היה עשיר מאוד
מאוד. 23 ישוע הביט בכל
אנשיו ואמר, כמה קשה
לעשירים לבוא אל מלכות
אלוהים! 24 התלמידים
הופתעו מדבריו, אבל ישוע
המשיך ואמר, ילדים, כמה
קשה לבוא אל מלכות אלוהים!
25 אם אדם עשיר יכול לעבור
דרך חור מחט, הוא יוכל
לבוא אל מלכות אלוהים.
26 התלמידים נבהלו מאוד
ואמרו, אם כך אף אחד לא
יוכל לבוא אל מלכות אלוהים!
27 ישוע הביט בהם ואמר,
אנשים לא יכולים לעשות
את זה, אבל אלוהים יכול
לעשות את זה, כי אלוהים
יכול לעשות הכל. 28 פטרוס
אמר לישוע, אנחנו עזבנו
הכל ובאנו אחרי. 29 ישוע
אמר, אני אומר לכם שאין
אדם שעזב בגלל אותי ובגלל
הבשורה בית, אחים, אחיות,
אמא, אבא, בנים, אדמות,
30 שלא יקבל מאה פעמים
יותר בבית, אחים, אחיות,
אמהות, אבות, בנים, אדמות,
ובעולם הבא יקבל חיי עולם.
31 אבל רבים הראשונים
יהיו אחרונים, ורבים
האחרונים יהיו ראשונים.
32 ישוע ותלמידיו עלו
לירושלים, ישוע הלך
לפניהם. התלמידים
נבהלו, ואנשים אחרים
שהלכו אחריו פחדו.
ישוע לקח את שנים עשר
התלמידים הקרובים אליו
ודיבר אתם על מה
שעומד לקרות לו.
33 אמר, אנחנו עולים
לירושלים, ובן האדם
ייתן לידי הכוהנים
הגדולים ולידי הסופרים,
ויחליטו שהוא חייב
למות. אחרי שיחליטו
שהוא חייב למות
יעבירו אותו לידי
הרומאים. 34 הם
יצחקו עליו, יירקו
עליו, יכו אותו
ויהרגו אותו, ואחרי
שיהרגו אותו יקום
מן המתים. 35 יעקב
ויוחנן, בני זבדי,
ניגשו לישוע ואמרו,
רבי, אנחנו רוצים
שתעשה לנו מה
שנבקש ממך.
36 ישוע שאל אותם,
מה אתם רוצים
שאעשה לכם?
37 הם אמרו, אנחנו
רוצים שתתן לנו
כבוד גדול, אחד
מימינך ואחד
משמאלך. 38 ישוע
אמר, אתם לא
יודעים מה אתם
מבקשים. אתם
יכולים לשתות
מהכוס שאני
שותה? אתם
יכולים לעבור
דרך הטבילה
שאני עובר דרכה?
39 הם אמרו,
אנחנו יכולים.
ישוע אמר, אתם
אכן תשתו מהכוס
שאני שותה ותעברו
דרך הטבילה
שאני עובר דרכה,
40 אבל לא אני
אחליט מי ישב
ליד ימיני ומי
ליד שמאלי.
אלוהים יחליט
מי יקבל את
המקומות
האלה. 41 כאשר
שאר התלמידים
שמעו מה
ביקשו יעקב
ויוחנן הם
כעסו מאוד
על יעקב
ויוחנן.
42 ישוע
קרא לכולם
ואמר, אתם
יודעים
שהשרים
של העמים
שולטים
בעמים
ומנהיגים
אותם
בכוח.
43 אבל
אצלכם
לא יהיה
כך. מי
שרוצה
להיות
גדול
אצלכם
יהיה
משרת
אצלכם,
44 ומי
שרוצה
להיות
ראשון
אצלכם
יהיה
עבד
אצלכם.
45 בן
האדם
לא בא
לשרת
אלא
לשרת
ולתת
את
נפשו
כדי
לשחרר
אנשים
רבים
מעבדות.
46 ישוע
ותלמידיו
הגיעו
לעיר
יריחו,
ואז
יצאו
מן
העיר
עם
אנשים
רבים
בר
תימאי
עיור
ישב
בצד
הדרך
ובקש
נדבות.
47 בר
תימאי
שמע
שישוע
נמצא
שם
והתחיל
לצעק
ולבקש
מישוע
רחמים.
48 אנשים
רבים
הלכו
לפניו
ואמרו
לו
שיסתום
את פיו,
אבל
בר
תימאי
המשיך
לצעק
ולבקש
מישוע
רחמים.
49 ישוע
עמד
ואמר
לאנשים
שיקרא
לבר
תימאי.
אנשים
קראו
לבר
תימאי
ואמרו
לו,
תהיה
שמח
ותקום
ישוע
קורא
לך.
50 בר
תימאי
הוריד
את
הבגד
שלו
וקם
ובא
אל
ישוע.
51 ישוע
שאל
אותו,
מה
אתה
רוצה
שאעשה
לך?
בר
תימאי
אמר,
רבי,
אני
רוצה
לראות
שוב.
52 ישוע
אמר
לבר
תימאי,
לך
לדרך
שלך,
אמונתך
הצילה
אותך.
בר
תימאי
הלך
לדרך
ואז
הוא
יכול
לראות
שוב.

11 כאשר הגיעו
לירושלים
ולבית
פגה
ולבית
עניה
ליד
הר
הזיתים
שלח
ישוע
שני
תלמידים
2 ואמר
להם,
לכו
לכפר
שנמצא
מולכם
ומיד
כאשר
תכנסו
לכפר
תמצאו
אתון
קשורה
ולידה
עדיין
לא
רכב
עליה
אף
אדם.
שחררו
אותה
והביאו
אותה
אלי.
3 אם
מישהו
יגיד
לכם
למה
אתם
עושים
את
זה
אמרו
לו
שהאדון
שלנו
צריך
אותה
ומיד
יחזיר
אותה
לכאן.
4 הם
הלכו
ומצאו
אתון
קשורה
ליד
דלת
בחוץ
ליד
הרחוב
ושחררו
אותה.
5 אנשים
שעמדו
שם
אמרו
לתלמידים
מה
אתם
עושים
עם
האתון
הזאת?
6 התלמידים
אמרו
מה
שישוע
אמר
לעשות
ואז
אנשים
נתנו
לתלמידים
לקחת
אותה.
7 הם
הביאו
אתון
לישוע
ושמו
עליה
בגדים
ישוע
רכב
עליה.
8 אנשים
רבים
פרשו
בגדים
לדרך
ואנשים
אחרים
חתכו
ענפים
מעצים
ופרשו
אותם
לדרך.
9 אנשים
שהלכו
לפניו
ואנשים
שהלכו
אחריו
צעקו
ואמרו,
הושיעה
נא!
ברוך
הבא
בשם
אדון!
10 ברוך
הבא
מלכות
אבינו
דוד!
הושיעה
נא!
11 ישוע
נכנס
לירושלים
ולבית
המקדש
ואז
הסתכל
מסביב
על
הכול
ואז
יצא
לבית
עניה
עם
שאר
התלמידים
שלו
כי
כבר
היה
ערב.
12 ביום
שני
בבוקר
ישוע
ותלמידיו
יצאו
מבית
עניה
ואז
ישוע
הרגיש
רעב.
13 ישוע
ראה
עץ
תאנה
ליד
הדרך
ובדק
אם
יש
תאנים
בעץ
אבל
לא
מצא
תאנים
כי
לא
היה
עונת
תאנים.
14 ישוע
אמר
לעץ
תאנה,
אף
אדם
לא
יאכל
מפרי
שלך
לעולם
ותלמידיו
שמעו
מה
שישוע
אמר
לעץ
תאנה.
15 ישוע
ותלמידיו
הגיעו
לירושלים
ואז
ישוע
נכנס
לבית
המקדש
ואז
הוא
התחיל
לגרש
אנשים
שמכרו
ולקחו
כסף
בבית
המקדש
ואז
הוא
הפך
שולחנות
של
אנשים
שמכרו
כסף
ואת
כסאות
אנשים
שמכרו
יונים.
16 ישוע
לא
נתן
לאנשים
לעבור
דרך
בית
המקדש
עם
חפצים
17 ישוע
לימד
אנשים
ואמר
לאנשים
שכתוב
בספרות
שאלוהים
אמר
שבית
המקדש
שלי
יקרא
בית
תפילה
לכל
העמים
אבל
אתם
הפכתם
אותו
לבית
שבו
אנשים
גנבים
מסתתרים
18 ראשי
הכוהנים
ומנהיגי
הדת
שמעו
מה
שישוע
אמר
ואז
הם
חיפשו
דרך
איך
להרוג
אותו
אבל
הם
פחדו
מישוע
כי
כל
האנשים
אהבו
מאוד
את
מה
שישוע
לימד
19 בערב
ישוע
ותלמידיו
יצאו
מן
העיר
20 בבוקר
ישוע
ותלמידיו
עברו
ליד
עץ
תאנה
ואז
הם
ראו
שהעץ
יבש
מאוד
מאוד
מאוד
21 ישוע
אמר
לתלמיד
שלו
שמו
פטרוס
ואז
פטרוס
אמר
לישוע
רבי
תראה
איך
העץ
יבש
מאוד
מאוד
מאוד
22 ישוע
אמר
לתלמידים
שלו
אם
אתם
מאמינים
בי
אלוהים
יעזור
לכם
23 אם
אתם
אומרים
לעץ
הזה
לך
לים
ואז
אם
אתם
לא
תהיו
בספק
אלוהים
יעזור
לכם
24 אם
אתם
מאמינים
בי
אלוהים
יעזור
לכם
25 אם
אתם
מתפללים
ואז
אם
אתם
לא
אוהבים
אנשים
אחרים
אלוהים
לא
יעזור
לכם
26 אם
אתם
לא
אוהבים
אנשים
אחרים
אלוהים
לא
יעזור
לכם
27 ישוע
ותלמידיו
הגיעו
לירושלים
ואז
ישוע
נכנס
לבית
המקדש
ואז
הוא
הלך
לדרך
ואז
הוא
הגיע
לכוהנים
הגדולים
ולמנהיגי
הדת
ואז
הם
אמרו
לישוע
מה
אתה
עושה
כאן
ומי
נתן
לך
רשות
לעשות
את
זה
28 ישוע
אמר
לכוהנים
הגדולים
ולמנהיגי
הדת
אם
אני
אגיד
לכם
מי
נתן
לי
רשות
לעשות
את
זה
29 ישוע
אמר
לכוהנים
הגדולים
ולמנהיגי
הדת
אם
אני
אגיד
לכם
מי
נתן
לי
רשות
לעשות
את
זה
30 יוחנן
הטביל
אנשים
ואז
אנשים
רבים
מתו
ואז
אנשים
רבים
חיו
ואז
אנשים
רבים
נולדו
ואז
אנשים
רבים
אכלו
ואז
אנשים
רבים
שתו
ואז
אנשים
רבים
ישנו
ואז
אנשים
רבים
קמו
ואז
אנשים
רבים
הלכו
ואז
אנשים
רבים
חזרו
ואז
אנשים
רבים
אמרו
ואז
אנשים
רבים
שמעו
ואז
אנשים
רבים
ראו
ואז
אנשים
רבים
אמרו
ואז
אנשים
רבים
אמרו
ואז
אנשים
רבים
אמר

אשר ראו חזון ישעיה בן אמוץ על יהודה וירושלים בימי עזיה יותם אחז
יחזקיה מלכי יהודה׃ 2 שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים
גדלתי ורוממתי והם פשעו בי׃ 3 יודע שור קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא התבונן׃ 4 הוי גוי חטא עם כבד עון זרע
מרעים בנים משחתים עזבו את יהוה נאצו את קדוש ישראל זרו אחור׃
5 על מה תכו עוד תוסיפו סרה כל הראש לחלי וכל הלב דוי׃ 6 מכף
רגל ועד ראש אין בו מתם פצע וחבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו
ולא רוכך בשמן׃ 7 ארצכם שממה ערי אשיכם שרופות אש אדמתכם
נכרים אכלים אותה ושממה כמהפכת זרים׃ 8 ונותרה בת ציון כסוכה
בכרם כמלונה במקשה כעיר נצורה׃ 9 לולי יהוה צבאות הותיר לנו
שריד כמעט כסדם היינו לעמרה נדמינו׃ 10 שמעו דבר יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו עם עמרה׃ 11 לרב זבחיכם יאמר יהוה
שבעתי עולות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא
חפצתי׃ 12 כי תבאו לראות פני מי בקש זאת מידכם רמס חצרי׃
13 לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און ועצרה׃ 14 חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי היו
עלי לטרח נלאיתי נשא׃ 15 ובפרשכם כפיכם אעלים עיני מכם גם כי
תרבו תפלה אינני שומע ידיכם דמים מלאו׃ 16 רחצו הזכו הסירו
רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע׃ 17 למדו היטב דרשו משפט אשרו
חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה׃ 18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו
חטאיכם כשני כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו׃ 19 אם
תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו׃ 20 ואם תמאנו ומריתם חרב תאכלו
כי פי יהוה דבר׃ 21 איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלא משפט צדק
ין שן בה׃ 22 כספך היה לסיגים סבאך מהול במים׃ 23 שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף תמורות יתום לא ישפטו וריב אלמנה
לא יבוא אליהם׃ 24 לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוי
אציה מצרי ואנקמה מאויבי׃ 25 ואשיבה ידי עליך וצרף כבור סיגיך
ואסירה כל בדיליך׃ 26 ואשיבה שופטיך כבראשונה ויעציך כתחלה
אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה׃ 27 ציון במשפט תפדה
ושביה בצדקה׃ 28 ושבר פשעים ורשעים יחדו ועזבי יהוה יכלו׃
29 כי יבושו מאלים אשר חמדתם ותחפרו מגנות אשר בחרתם׃
30 כי תהיו כאלה אשר עלהו נובל ומים אין לה׃ 31 והיה החסן
לנעורת ופעלו לניצוץ ושרפו שניהם יחדו ואין מכבה׃

12 הדבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלים׃ 2 והיה
באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות
ונהרו אליו כל הגוים׃ 3 והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר
יהוה אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחתיו כי מציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלים׃ 4 ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים
וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב
ולא ילמדו עוד מלחמה׃ 5 בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה׃ 6 כי
נטשת עמך בית יעקב כי מלאו מקדם ועוננים כפלשתים ובילדי נכרים
ישפיקו׃ 7 ותמלא ארצו כסף וזהב ואין קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו
סוסים ואין קצה למרכבותיו׃ 8 ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו
ישתחו לאשר עשו אצבעותיו׃ 9 וישח אדם וישפל איש ואל תשא להם׃
10 בא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר גאונו׃ 11 עינים
רמות שפל אדם וגבה רתומים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׃ 12 כי
יום ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל׃ 13 ועל כל
ארזי הלבנון הרמים ונשאים ועל כל אלוני הבשן׃ 14 ועל כל הרים
הרמים ועל כל הגבעות הנשאות׃ 15 ועל כל מגדל רם ועל כל חומה
בצורה׃ 16 ועל כל אניות תרשיש ועל כל שקיות החמדה׃ 17 ושח
גבה האדם וכרע רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא׃ 18 והאלילים
כליל יחלף׃ 19 ובאו במערות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה
והדר גאונו בקומו לערץ הארץ׃ 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר פרות ולעטלפים׃
21 לבוא בנקרעי צורים ובסעפי הסלעים מפני פחד יהוה והדר גאונו
בקומו לערץ הארץ׃ 22 חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי
במה נחשב׃

13 ר בחל לע ובשעה הלחמה הנשמרים
מלה המשה מי לא שמע זעקת ים ל ל ים ומה לו
מלחה ר אמלה מדוע הרשעים מי מרמים ר מה 2
מדבר הנהר הרשעים מי מלה מי מרמים ר מה הרשעים
הל הבאה ר מה 3 הנה שמים לא מי לא הבאה הנאה
לו מרמים ומה, ובלי בלבד ר מה לחשבה לו שמים
המשה מעמי מ, מדוע בשבע ר מה 4 הנה אם לא הנה מי מרמים
אבה ר מלה 5 אשרים מלה בל בחשב לא בשבע לא בשבע
הבאה בבאה מלה מלה מלה בבאה מלה בבאה בבאה 6
בבאה בבאה מלה בבאה מלה מלה בבאה בבאה בבאה לא
בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה 7 בל הנה בבאה
בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה בבאה

11 אל תגל אויבי עלי אל תשמח שונאי עלי
12 כי יגון אני נכון ומכאוב נגדי תמיד
13 כי אני מגיד עוני אדאג מחטאתי
14 ואויבי חיים עצומים ורבו שונאי שקר
15 ומשלמים רע תחת טוב יסטנו לי כי רדפתי
16 אל תעזבני יי אלהי אל תרחק ממני
17 חישה לעזרתי אדני תשועתי
18 אני כי עני ואביון ולבי חלל בקרבי
19 הלכתי כצל נטיתי נערתי כארבה
20 אני כי עני ואביון אדני יחשב לי
21 עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר
22 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
23 חישה לעזרתי אדני תשועתי
24 אדני אלהי ישעי אל תרחק ממני
25 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
26 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
27 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
28 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
29 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
30 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
31 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
32 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
33 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
34 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
35 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
36 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
37 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
38 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
39 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
40 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
41 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
42 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
43 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
44 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
45 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
46 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
47 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
48 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני

55

56 (Hadēs g86)

16

1 אל תוכיח יי בחמתך ואל תיסר בחרון אפך
2 חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו עצמותי
3 ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי
4 שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך
5 כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך
6 יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי
7 אמיסה בדמעתי עיני כעשה כעסה בכל צוררי
8 סורו ממני כל פעלי און כי שמע יי קול בכיי
9 שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח
10 יבושו ויבהלו מאד כל אויבי יבושו ויבהלו רגע
11 אלהים מושיעי אל תרחק ממני
12 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
13 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
14 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
15 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
16 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
17 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
18 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
19 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
20 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
21 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני
22 אל תרחק ממני אדני אל תרחק ממני

1 هه‌ڵه‌ی سێیه‌م ئه‌وه‌ی ڕاسته‌ و دروسته‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌ڵێت ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ ڕۆژی دوایی ڕووبه‌ڕووی ئه‌وه‌ ده‌بنه‌وه‌ 2 خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ ئه‌و ڕاستیه‌ ئه‌زانن، ئه‌وا ده‌بێت ئه‌وه‌ بزانن که‌ ئه‌وانه‌ ڕۆژێکی گه‌وره‌ی تێدایه‌ 3 ڕۆژێک که‌ خه‌ڵکی ده‌ستی ده‌که‌ن به‌ ئه‌ندامی ڕه‌بی جیهانان، ڕۆژێک که‌ ئه‌و ڕۆژه‌ ڕۆژێکی ئاسان نییه‌ 4 ئه‌و ڕۆژه‌ ڕۆژێکه‌ له‌ خه‌ڵکی ده‌ڕێت ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ ئه‌ژدێهای ئه‌ژدێهای ئه‌ژدێهای

ته ورکړه چې ته ټول هغه ګټې چې ستا
د خدمت لپاره ترسره کړې دي ګټې
ته ورکړه چې ته ستا د کورنۍ
د سرپرست په توګه کار وکړې. 10 زما
زوی تیموتیوس! زما د هغو
پیشګوئیو له مخې چې ستا
د ګټې لپاره وشوې، زما
هیله ده چې ته د ایمان
د ښه جګړه ګر په توګه
جګړه وکړې، 11 او د ښه
وجدان ساتې. ځینې
خلک د ښه وجدان
له لارې لرې شوي او
د ایمان د کشتۍ
ماتې خوړې. 12 هیمنیس
او اسکندر هم
د ګټې له لارې
لرې شوي. زما
هیله ده چې
ستا د ګټې
د ساتنې لپاره
زما د ګټې
د ساتنې لپاره
د شیطان
حوالې کړي
دي. 13 زما
هیله ده چې
ته د ایمان
د ښه جګړه ګر
په توګه کار
وکړې. 14 زما
هیله ده چې
ته د ټولو
د ښه کارونو
د ښه بڼه
وګرځې. 15 زما
هیله ده چې
ته د ټولو
د ښه کارونو
د ښه بڼه
وګرځې. 16 زما
هیله ده چې
ته د ټولو
د ښه کارونو
د ښه بڼه
وګرځې. 17 زما
هیله ده چې
ته د ټولو
د ښه کارونو
د ښه بڼه
وګرځې. 18
زما هیله ده
چې ته د ټولو
د ښه کارونو
د ښه بڼه
وګرځې.

4

زما هیله ده چې ته د خدای
د کلام د ګټې د ساتنې
لپاره د ټولو ښه کارونو
د ښه بڼه وګرځې. 2 زما
هیله ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 3 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 4 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 5 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 6 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 7 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 8 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 9 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 10 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 11 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 12 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 13 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 14 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 15 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 16 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 17 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 18 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې.

5

زما هیله ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 2 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 3 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 4 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 5 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 6 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 7 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 8 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 9 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 10 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 11 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 12 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 13 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 14 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 15 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 16 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 17 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې. 18 زما هیله
ده چې ته د ټولو
د ښه کارونو د ښه بڼه
وګرځې.

7 הלא ידעו אחים כי אדם אני מדבר לדעת כי
אדם ישלט בחיו׳ 2 אשר נשא אשה ואיש נשואה
אל בעל אל חיי בעל אשה אשר נשא אשה ואיש
אחר 3 אל חיי בעל אל אשה אחר אם אל בעל
אשר אשה אחרת אם אל בעל אל אשה אחר אם
אל בעל אל אשה אחר אם אל בעל אל אשה אחר
אם

בראשית ד
ויאמר ה׳ אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא
ידעתי השמר אחי אנכי׳ 10 ויאמר מה עשית
קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׳ 11 ועתה
ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מידך׳ 12 כי תעבד את
האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה
בארץ׳ 13 ויאמר קין אל ה׳ גדול עוני מנשוא׳
14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך
אסתר ואהיה נע ונד בארץ והיה כל מצאי
יהרגני׳ 15 ויאמר לו ה׳ לכן כל הרג קין
שבעתים יקם׳ וישם ה׳ לקין אות לבלתי
הכות אתו כל מצאו׳

10

ואלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה
בדרתיו את האלהים התהלך נח׳ 2 ויולד נח
שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׳ 3 והארץ
נשחתה לפני האלהים והארץ מלאה חמס׳
4 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי
השחית כל בשר את דרכו על הארץ׳ 5 ויאמר
אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׳
6 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את
התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׳
7 וזאת אשר תעשה אתה שלש מאות אמה
ארכו חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׳
8 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה
ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים
שלשים תעשה׳ 9 כי אני הנני מביא את
המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר
בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
יגוע׳ 10 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל
התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׳
11 ומכל הבהמה הטהרה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא
טהרה הוא שנים איש ואשתו׳ 12 גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ׳ 13 כי עוד שבעת הימים
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
מעל פני האדמה׳ 14 עשה לך תבת עצי גפר
קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית
ומחוץ בכפר׳ 15 וזה אשר תעשה אתה
שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה
רחבה ושלשים אמה קומתה׳ 16 צהר תעשה
לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים שלשים
תעשה׳ 17 ואני הנני מביא את המבול מים
על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים
מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׳ 18 והקמתי
את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך׳ 19 ומכל החי מכל
בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות
אתך זכר ונקבה יהיו׳ 20 מהעוף למינהו
ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו
שנים מכל יבאו אליך להחיות׳ 21 וקח לך
מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה
לאכלה לך ולהם׳ 22 ויעש נח ככל אשר
צוה אתו אלהים כן עשה׳

11

ויאמר ה׳ אל נח בא אתה וכל ביתך אל
התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׳
2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה
שבעה איש ואשתו׳ ומן הבהמה אשר לא
טהרה הוא שנים איש ואשתו׳ 3 גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות
זרע על פני כל הארץ׳ 4 כי לימים עוד שבעה
אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
מעל פני האדמה׳ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו
ה׳׳ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה
מים על הארץ׳ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי
בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׳
8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר
לא טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על
האדמה׳ 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה
זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׳
10 ויהי מקץ שבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ׳ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח
בחדש השני בשבעה עשר יום ביום הזה
נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת
השמים נפתחו׳ 12 והי הגשם על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה׳ 13 בעצם היום
הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח
ושלש נשי בניו אתם אל התבה׳ 14 הם
והחיה למינה וכל הבהמה למינה וכל
הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף
למינהו כל צפור כל כנף׳ 15 ויבאו אל נח
אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו
רוח חיים׳ 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר
באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר ה׳ בעדו׳
17 והי המבול ארבעים יום על הארץ
ורבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ׳ 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ
והתהלך התבה על פני המים׳ 19 והמים
גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים׳ 20 חמש
עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו
ההרים׳ 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ
על הארץ וכל האדם׳ 22 כל אשר נשמת רוח
חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׳
23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו
בתבה׳ 24 ויגברו המים על הארץ חמשים
ומאת יום׳

12

וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח
על הארץ ושכו המים׳ 2 ונסכרו מעינות
תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן
השמים׳ 3 ויסוגו המים מעל הארץ הלוך
וסוג ויחסרו המים מקצה חמשים יום׳
4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר
יום לחדש על הרי אררט׳ 5 והמים היו
הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי
באחד לחדש נראו ראשי ההרים׳ 6 והי
מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון
התבה אשר עשה׳ 7 וישלח את הערב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל
הארץ׳ 8 וישלח את היונה מאתו לראות
הקלו המים מפני פני האדמה׳ 9 ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התבה כי מים על פני כל הארץ ויושט את
ידו ויקח אתה ויבא אתה אליו אל התבה׳
10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף
שלח את היונה מן התבה׳ 11 ותבא אליו
היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה
וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׳
12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את
היונה ולא יספו עוד שוב אליו עוד׳
13 ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה לנח
בראשון אחד לחדש חרבו המים מעל
הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה
חרבו פני האדמה׳ 14 ובחדש השני בשבעה
ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׳ 15 ויאמר
אלהים אל נח לאמר׳ 16 צא מן התבה אתה
ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׳ 17 כל
החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׳
18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׳
19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש
על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׳
20 ויבן נח מזבח לה׳ ויקח מכל הבהמה
הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות
במזבח׳ 21 וירח ה׳ את ריח הניחח ויאמר
ה׳ אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה
בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׳
22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף לא ישבתו׳

ד אלה תולדות שמים וארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ
ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד
את האדמה׃ 6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני
האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה
ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה
אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃
9 וצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב
למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃
10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל
ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם
הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם נהר השני גיחון הוא הסבב
את כל ארץ כוש׃ 14 ושם נהר השלישי חדקל הוא הולך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים
את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃
17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות
האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 19 ויהוה אלהים יצר
מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא
אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם
נפש חיה הוא שמו׃ 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו׃ 21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן
ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה
אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל
האדם׃

13

ד ואדם ואשתו שניהם ערומים ולא יתבשׁו׃ 2 והנחש היה
ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר
אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃
3 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃
4 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו פן תמותון׃ 5 ויאמר הנחש אל האשה
לא מות תמתון׃ 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל
וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו
ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני
שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו
להם חגרת׃ 8 ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן
לרוח היום ויתחבא האדם והאשה מפני יהוה אלהים
בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר
אליו איכה׃ 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא
כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם
אתה ההמן אכלת מן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל
ממנו׃ 12 ותאמר האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי
מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור
אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך
ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש
ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
והוא ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל
ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל
ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את
עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃
20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל
חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
וילבשם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד
ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם
מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ושלחו יהוה אלהים
מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃
24 וגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים
ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

1 ܡܠܝܐ ܕܥܒܕ ܒܪ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܝܟ ܕܡܠܟ ܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܘܡܬܩܛܠ ܥܡ
ܒܪܗ ܕܝܗܘܫܦܛ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܗܘܐ ܫܢܬܐ ܪܒܝܥܝܬܐ ܕܝܘܠܦܢ ܡܠܟܐ
2 ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܫܢܬܐ ܚܡܫܝܬܐ ܡܠܟ ܒܝܬ ܐܒܝܗܘ ܒܝܪܘܫܠܡ ܘܫܡܗ ܥܬܠܝܐ
ܒܬܐ ܕܥܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ 3 ܘܗܠܟ ܒܡܫܒܝ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܘܡܠܟ
ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܒܝܪܘܫܠܡ ܘܫܡܗ ܥܙܘܒܐ ܒܬ ܫܠܚܝ ܡܢ ܒܨܪܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܘܫܡܗ ܕܐܒܝܗ ܥܙܘܒܐ ܒܬ ܫܠܚܝ ܡܢ ܒܨܪܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ 4 ܘܗܘ ܡܗܠܟ
ܒܡܫܪܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܐܦ ܟܠܗ ܕܥܒܕ ܝܗܘܫܦܛ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ
ܒܝܬ ܐܚܐܒ ܡܛܠ ܕܐܬܬܐ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܚܐܒ ܗܘܬ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܒܢܝ
ܐܚܐܒ ܘܥܒܕ ܕܫܘܝܐ ܥܡ ܐܠܗܝܗܘܢ ܕܐܒܝܗ ܘܠܐ ܫܒܩ ܡܢ ܦܘܠܚܢܗ
ܕܐܒܝܗ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܝܗܘܫܦܛ
ܐܒܐ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘܐ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܒܢܝ ܐܚܐܒ ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ
ܗܘܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܒܪ ܡܠܟ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ
ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ ܘܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ
ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ 5 ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܗܘܐ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܡܠܟ ܥܠ ܝܗܘܕܝܐ ܘܫܢܬܐ ܚܡܫܝܬܐ ܡܠܟ ܥܬܠܝܐ
ܒܬܐ ܕܥܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܘܫܡܗ ܥܙܘܒܐ ܒܬ ܫܠܚܝ ܡܢ ܒܨܪܬܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ 6 ܘܗܠܟ ܒܡܫܪܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܒܝܬ
ܐܚܐܒ ܡܛܠ ܕܐܬܬܐ ܠܗ ܒܪܬܐ ܕܐܚܐܒ ܗܘܬ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܒܢܝ
ܐܚܐܒ ܘܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ ܘܠܐ ܫܒܩ ܡܢ ܦܘܠܚܢܗ ܕܐܒܝܗ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܝܗܘܫܦܛ
ܐܒܐ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘܐ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܒܢܝ ܐܚܐܒ ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ
ܗܘܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܒܪ ܡܠܟ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ
ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ 7 ܘܠܐ ܡܨܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܚܒܠ ܒܝܬ ܕܐܚܐܒ ܡܛܠ ܕܥܒܕ ܥܡ ܐܝܠܝܐ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘ ܡܫܬܕܪ
ܥܡ ܐܝܠܝܐ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܐܝܠܝܐ ܕܐܚܐܒ 8 ܘܫܡܥ ܝܗܘܫܦܛ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܝܗܘܫܦܛ
ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܒܝܬ ܐܚܐܒ ܕܗܘ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܒܢܝ ܐܚܐܒ ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ
ܐܚܐܒ ܗܘܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܒܪ ܡܠܟ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ
ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ 9 ܘܐܙܠ ܝܗܘܫܦܛ ܥܡ
ܥܒܕܝܗܘܢ ܕܐܚܐܒ ܕܥܠ ܩܪܝܬܐ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܒܢܝ ܐܚܐܒ
ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ ܗܘܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܒܪ ܡܠܟ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܩܛܠ ܠܟܠ
ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ 10 ܘܩܡܘ ܡܠܟܐ
ܕܐܕܘܡ ܒܬܪܝܗܘܢ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܠܐ ܫܒܩ ܠܗ ܡܠܟ ܒܬܪ ܕܝܗܘܫܦܛ
ܕܐܙܠ ܥܡ ܥܒܕܝܗܘܢ ܕܐܚܐܒ ܕܥܠ ܩܪܝܬܐ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘ ܡܫܬܕܪ ܥܡ
ܒܢܝ ܐܚܐܒ ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ ܗܘܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܒܪ ܡܠܟ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ
11 ܘܩܡ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܝܗܘܫܦܛ ܕܐܙܠ ܥܡ
ܒܢܝ ܐܚܐܒ ܕܐܝܟ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ ܗܘܝܢ ܠܗ ܒܢܝ ܒܪ ܡܠܟ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܩܛܠ ܠܟܠ ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܐܒ ܕܗܘܘ ܛܒܝܢ ܡܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܚܐܒ
12 ܘܗܘܐ ܡܟܬܒܐ ܕܐܝܠܝܐ ܡܢ ܐܝܠܝܐ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܗܟܝܠ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܟ ܕܝܗܘܫܦܛ ܕܠܐ ܗܠܟܬ ܒܐܪܚܬ
ܐܒܘܟ ܘܒܐܪܚܬ ܐܚܝܟ ܕܝܗܘܫܦܛ ܘܒܐܪܚܬ ܐܚܝ ܐܒܝܐ ܕܝܗܘܫܦܛ
13 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
14 ܘܗܘ ܡܫܬܕܪ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
15 ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
16 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
17 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
18 ܗܐ ܕܐܝܠܝܐ ܕܐܝ ܡܢ ܡܪܥ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
19 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
20 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
21 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
22 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
23 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
24 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ

2 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
2 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
3 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
4 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
5 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
6 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
7 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
8 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
9 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
10 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
11 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
12 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
13 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
14 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ
15 ܗܐ ܡܚܬ ܐܢܐ ܒܡܚܬܐ ܥܡ ܚܝܠܟ ܘܥܡ ܥܡܟ ܘܥܡ ܥܡܝܟ
ܘܒܒܝܬܟ ܒܡܚܬܐ ܣܓܝܐܬܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܟ ܡܢ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ
ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ ܥܡ ܡܪܥܐ ܕܡܪܥ

ויעבר מלאך יהוה ויכה בגיא בית־שאן
ויספד אתו כל־ישראל ויקברו אתו
ויבקשו אנשי־יעבץ אל־יהוה לאמר
גם־עתה אם־מחה תמחה אתי מן־הספר
אשר כתבת׃ 33 ויאמר יהוה אל־משה
מי אשר חטא אלי אמחנו מן־ספרי׃
34 ועתה לך נחה את־העם אל־אשר
דברתי לך הנה מלאכי אלך לפניך
וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם
35 ויגף יהוה את־העם על־אשר עשו
את־העגל אשר עשה אהרן׃ 36 ויאמר
יהוה אל־משה לך רד כי שחת עמך
אשר העלית מארץ מצרים׃ 37 סרו
מהר מן־הדרך אשר צויתם עשו להם
עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים׃ 38 ויאמר
יהוה אל־משה עם־הזאת ראיתי והנה
עם־קשה־ערף הוא׃ 39 ועתה הניחה לי
ויחר־אפי בהם ואכלם ואעשה אותך
לגוי גדול׃ 40 ויחל משה את־פני
יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה
אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה׃ 41 למה יאמרו
מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג
אתם בהרים וכלותם מעל פני האדמה
שוב מחרון אפך והנחם על־הרעה
לעמך׃ 42 זכר לאברהם ליצחק ולישראל
עבדיך אשר נשבעת להם אליהם
לאמר ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים
וכל־הארץ הזאת אשר־אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעלם׃ 43 וינחם יהוה
על־הרעה אשר־דבר לעשות לעמו׃
44 וישב משה וירד מן־ההר ושני לחת
העדת בידו לוחות כתבים משני עבריהם
מזה ומזה הם׃ 45 והלוחות מעשה אלהים
הם והמכתב מכתב אלהים הוא חרות
על־הלוחות׃ 46 ויהושע שמע קול־העם
בהריעם ויאמר אל־משה קול מלחמה
במחנה׃ 47 ויאמר לא קול עניות
צעקת ולא קול עניות גבורה קול
עניות אנכי שמע׃ 48 ויהי כאשר קרב
אל־המחנה וירא את־העגל ומחלת
ויחר אף־משה וישלך מידו את־הלחת
וישברם תחת ההר׃ 49 ויקח את־העגל
אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר
דק ויזר על־פני המים וישק את־בני
ישראל׃ 50 ויאמר יהוה אל־משה
עלה אל־יהוה הוא ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם
מרחק׃ 51 ונגש משה לבדו אל־יהוה
והם לא יגשו ועם לא עלה עמו׃
52 ויבא משה ויספר לעם את כל־דברי
יהוה ואת כל־המשפטים ויענו כל־העם
קול אחד ויאמרו כל־הדברים אשר
דבר יהוה נעשה׃ 53 ויכתב משה את
כל־דברי יהוה ויבכר בבקר ויבן מזבח
תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשתים
עשרה מטות ישראל׃ 54 ויאמר אל־בני
ישראל ויקרבו בכרי הנערים עולות
ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃
55 ויקח משה חצי הדם ויצק באגנות
וחצי הדם זרק על־המזבח׃ 56 ויקח
ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו
כל־אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃
57 ויאמר יהוה אל־משה עלה אלי
ההרה והיה שם ואתנה לך את־לוחות
האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי
להורתם׃ 58 ויקם משה ויהושע משרתו
ויעל משה אל־הר אלהים׃ 59 ואל־
הזקנים אמר שבו־לנו בזאת עד אשר
נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם
מי־בעל דברים יגש אליהם׃ 60 ויעל
משה אל־ההר וכסה הענן את־ההר׃
61 וישכן כבוד־יהוה על־הר סיני
וכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל־משה
ביום השביעי מתוך הענן׃ 62 ומראה
כבוד־יהוה כאש אכלת בראש ההר
לעיני בני ישראל׃ 63 ויבא משה
בתוך הענן ויעל אל־ההר ויהי משה
בהר ארבעים יום וארבעים לילה׃

4 ויאמר
יהוה אל־משה דבר אל־בני ישראל
ויקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר
ידבנו לבו תקחו את־תרומתי׃
2 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת׃ 3 ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ 4 ועורות
אילים מאדמים וערת תחשים ועצי
שטים׃ 5 ושמן למאר בשמים לשמן
המשחה ולקטרת הסמים׃ 6 אבני
שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃
7 והמה אתם תרומת־יהוה׃ 8 ועשו
לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ 9 ככל
אשר־אני מראה אתך את־תבנית
המשכן ואת־תבנית כל־כליו וכן
תעשו׃ 10 ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קומתו׃ 11 וצפית אתו
זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו
ועשית עליו זר זהב סביב׃
12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב
ונתת על־ארבע פעמתיו ושתי
טבעת על־צלעו האחת ושתי
טבעת על־צלעו השנית׃ 13 ועשית
בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃
14 והבאת את־הבדים בטבעת על
צלעת הארון לשאת את־הארון
בהם׃ 15 בטבעת הארון יהיו הבדים
לא יסרו ממנו׃ 16 ונתת אל־הארון
את־העדות אשר אתן אליך׃
17 ועשית כפרת זהב טהור אמתים
וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃
18 ועשית שני כרבים זהב מקשה
תעשה אתם משני קצות הכפרת׃
19 ועשה כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן־הכפרת
תעשו את־הכרובים על שני קצותיה׃
20 והיו הכרובים פרשי כנפים
למעלה סוככים בכנפיהם על־הכפרת
ופניהם איש אל־אחיו אל־הכפרת
יהיו פני הכרובים׃ 21 ונתת את־
הכפרת מלמעלה על־הארון ואל־
הארון תתן את־העדות אשר אתן
אליך׃ 22 ונועדתי לך שם ודברתי
אתך מעל הכפרת מבין שני הכרובים
אשר על־ארון העדת את כל־אשר
אצוה אתך אל־בני ישראל׃
23 ועשית שלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו׃
24 וצפית אתו זהב טהור ועשית לו
זר זהב סביב׃ 25 ועשית לו מסגרת
טפח סביב ועשית זר־זהב למסגרתו
סביב׃ 26 ועשית לו ארבע טבעת
זהב ונתת את־הטבעת על־ארבע
הפאתות אשר לרגליו׃ 27 אל־נכח
המסגרת תהיינה הטבעות מקום
לבדים לשאת את־השלחן׃
28 ועשית את־הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב ונשא בהם את־
השלחן׃ 29 ועשית קערתיו וכפתיו
וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן
לבנה סלת תעשה אתם׃
30 ונתת על־השלחן לחם פנים
לפני תמיד׃ 31 ועשית מנורת זהב
טהור מקשה תעשה המנורה ירכה
וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה
ממנה יהיו׃ 32 וששה קנים יצאים
מצדיה שלשה קני מנורה מצדה
האחד ושלשה קני מנורה מצדה
השני׃ 33 שלשה גבעים מקדחים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
גבעים מקדחים בקנה האחר
כפתר ופרח כן לששת הקנים
היוצאים מן־המנורה׃ 34 ובמנורה
ארבעה גבעים מקדחים כפתריהם
ופרחיהם׃ 35 וכפתר תחת שני
הקנים מן־ממנה וכפתר תחת שני
הקנים מן־ממנה וכפתר תחת שני
הקנים מן־ממנה ככה לששת הקנים
היוצאים מן־המנורה׃ 36 כפתריהם
וקניהם ממנה יהיו כולה מקשה
אחת זהב טהור׃ 37 ועשית נרתיה
שבעה והעלה את־נרתיה והאיר
על־עבר פניה׃ 38 ומלקחתיה
ומחתתיה זהב טהור׃ 39 ככר זהב
טהור יעשה אתה את־כל־הכלים
האלה׃ 40 וראה ועשה בתבניתם
אשר אתה מראה בהר׃

22 הנה
אדם אשר אין בו רוח
אלוהים ומעשיו
23 אדם אמת אדם חכם
ומלא חכמה
24 אמר לו אלוהים
אל תאמר אני
חטאתי ומה יקרה לי
25 כי אם אמר לו
אלוהים אל תחטא
26 אמר אלוהים
אל תאמר
אני חטאתי ומה יקרה לי
אם אמר לו אלוהים
אל תחטא אם לא
אמר לו אלוהים
אל תחטא אם לא

6

1 אמר
אלוהים אל אדם
אדם אשר
אמר אל אדם
אדם אמר
אל אדם
אמר אל אדם
2 אמר אל אדם
אדם אמר אל אדם
אמר אל אדם
3 אמר אל אדם
אדם אמר אל אדם
אמר אל אדם
4 אמר אל אדם
אדם אמר אל אדם
אמר אל אדם
5 אמר אל אדם
אדם אמר אל אדם
6 אמר אל אדם
אמר אל אדם
7 אמר אל אדם
אדם אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
8 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
9 אמר אל אדם (aiōnios g166)
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
10 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
11 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
12 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
13 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
14 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
15 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
16 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
17 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
18 אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם
אמר אל אדם

ܡܬܬܝܐ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ׃ 2 ܐܒܪܗܡ ܐܘܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ׃ 3 ܘܝܗܘܕܐ ܐܘܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨܘܢ ܐܘܠܕ ܐܪܡ׃ 4 ܘܐܪܡ ܐܘܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܣܠܡܘܢ׃ 5 ܘܣܠܡܘܢ ܐܘܠܕ ܒܥܘܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܘܙ ܐܘܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܝܫܝ׃ 6 ܘܝܫܝ ܐܘܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܐܘܠܕ ܫܠܡܘܗ ܡܢ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܝܐ׃ 7 ܘܫܠܡܘܗ ܐܘܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܐܘܠܕ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝܐ ܐܘܠܕ ܐܣܐ׃ 8 ܘܐܣܐ ܐܘܠܕ ܝܗܘܫܦܛ ܘܝܗܘܫܦܛ ܐܘܠܕ ܝܘܪܡ ܘܝܘܪܡ ܐܘܠܕ ܥܘܙܝܐ׃ 9 ܘܥܘܙܝܐ ܐܘܠܕ ܝܘܬܡ ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܐܘܠܕ ܚܙܩܝܐ׃ 10 ܘܚܙܩܝܐ ܐܘܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܐܘܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܐܘܠܕ ܝܘܫܝܐ׃ 11 ܘܝܘܫܝܐ ܐܘܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܐܚܘܗܝ ܒܥܕܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ׃ 12 ܘܡܢ ܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܐܘܠܕ ܫܠܬܝܐܝܠ ܫܠܬܝܐܝܠ ܐܘܠܕ ܙܪܘܒܒܠ׃ 13 ܘܙܪܘܒܒܠ ܐܘܠܕ ܐܒܝܘܕ ܘܐܒܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܝܩܝܡ ܘܐܠܝܩܝܡ ܐܘܠܕ ܥܙܘܪ׃ 14 ܘܥܙܘܪ ܐܘܠܕ ܨܕܘܩ ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܐܟܝܡ ܘܐܟܝܡ ܐܘܠܕ ܐܠܝܘܕ׃ 15 ܘܐܠܝܘܕ ܐܘܠܕ ܐܠܥܙܪ ܘܐܠܥܙܪ ܐܘܠܕ ܡܬܬܝܐ ܘܡܬܬܝܐ ܐܘܠܕ ܝܥܩܘܒ׃ 16 ܘܝܥܩܘܒ ܐܘܠܕ ܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ׃ 17 ܟܠܗ ܕܪܘܪܝ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܕܕܘܝܕ ܬܠܬܝܗܝܢ ܘܡܢ ܕܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܬܠܬܝܗܝܢ ܘܡܢ ܕܓܠܘܬܐ ܕܒܒܠ ܥܕܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܬܠܬܝܗܝܢ׃ 18 ܗܕܐ ܕܝܠܕܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܟܕ ܐܡܝܪ ܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܬܪܪܫܐ ܠܗ ܠܝܘܣܦ ܩܕܡ ܕܢܣܒܘܢ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ܐܫܬܟܚܬ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ׃ 19 ܘܝܘܣܦ ܒܥܠܗ ܕܡܪܝܡ ܗܘܐ ܨܕܝܩܐ ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܦܪܣܗ ܒܓܠܝ ܨܒܐ ܠܫܕܪܗ ܠܟܝܢ׃ 20 ܘܟܕ ܗܘܐ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܗܢܘܢ ܐܬܪܐܝܬܐ ܕܡܠܐܟܐ ܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܐܡܪ ܠܗ ܠܝܘܣܦ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܠܐ ܬܕܚܠ ܕܢܣܒ ܠܡܪܝܡ ܐܢܬܬܟ ܡܛܠ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ ܗܝ׃ 21 ܘܬܝܠܕ ܒܪܐ ܘܩܪܝܬ ܫܡܗ ܝܫܘܥ ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܫܝܙܒ ܠܥܡܗ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ׃ 22 ܟܠܗ ܗܕܐ ܗܘܐ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ 23 ܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܗܘܐ ܒܟܪܣܐ ܘܢܝܩܪܘܢ ܠܗ ܫܡܐ ܥܡܢܘܐܝܠ ܕܦܫܪܗ ܥܡܢܐ ܥܡܢܘܐܝܠ׃

2 ܟܕ ܐܬܝܠܕ ܝܫܘܥ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ ܒܝܘܡܬܐ ܕܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܢܐ ܐܬܘ ܓܘܒܪܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܠܝܪܘܫܠܡ׃ 2 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܡܐ ܕܢܣܒ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܗܢܐ ܓܠܝܢܢ ܕܟܘܟܒܐ ܒܡܕܢܚܗ ܘܐܬܝܢܢ ܕܢܣܓܕ ܠܗ׃ 3 ܘܫܡܥ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܬܪܥܫ ܘܟܠܗ ܝܪܘܫܠܡ ܥܡܗ׃ 4 ܘܟܢܫ ܟܠܗ ܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ ܕܥܡܐ ܫܐܠ ܠܗܘܢ ܐܝܟܡܐ ܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ׃ 5 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܝܗܘܕܐ ܡܛܠ ܕܟܬܝܒ ܗܟܢܐ ܒܢܒܝܐ׃ 6 ܘܐܢܬ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐ ܙܥܘܪܬ ܐܢܬ ܒܪܫܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܢܟ ܢܦܩ ܪܥܝܐ ܕܢܪܥܐ ܠܥܡܝ ܝܫܪܝܠ׃ 7 ܗܝܢ ܗܪܘܕܣ ܩܪܐ ܠܡܓܘܣܝܐ ܫܪܝܐ ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܥܕܢܐ ܕܟܘܟܒܐ ܕܐܬܚܙܝܘ׃ 8 ܘܫܕܪ ܠܗܘܢ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܘܐܡܪ ܐܙܠܘ ܘܒܥܘ ܫܦܝܪ ܥܠ ܛܠܝܐ ܕܟܪܣܐ׃ ܘܟܕ ܡܫܟܚܘܢ ܐܬܝ ܠܝ ܕܐܚܘܐ ܕܐܦܠ ܠܗ׃ 9 ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ ܐܙܠܘ ܘܗܐ ܟܘܟܒܐ ܕܚܙܘ ܒܡܕܢܚܗ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܘܩܡ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܗܘܐ ܛܠܝܐ׃ 10 ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܟܘܟܒܐ ܫܡܚܘ ܫܡܚܐ ܣܓܝܐܬܐ׃ 11 ܘܥܠܘ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܘܚܙܘ ܠܪܥܝܬܗ ܕܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܢܦܠܘ ܩܕܡܘܗܝ ܘܦܬܚܘ ܓܢܙܝܗܘܢ ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܕܗܒܐ ܘܠܒܘܬܐ ܘܡܪܐ׃ 12 ܘܐܬܬܪܥܘ ܒܚܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܢܘ ܠܘܬ ܗܪܘܕܣ ܘܐܙܠܘ ܒܐܪܚܐ ܐܚܪܬܐ ܠܐܬܪܗܘܢ׃ 13 ܘܟܕ ܐܙܠܘ ܗܘ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܢܣܒ ܠܡܨܪܝܢ ܘܗܘܐ ܥܡܗ ܥܕܡܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܕܢܒܥܐ ܠܗ ܠܛܠܝܐ ܕܢܒܥܐ ܠܡܩܛܠܘܬܗ׃ 14 ܘܩܡ ܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܙܠ ܠܡܨܪܝܢ׃ 15 ܘܗܘܐ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܕܡܝܬ ܗܪܘܕܣ׃ ܕܬܫܠܡ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܒܦܘܡ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ׃ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܩܪܝܬ ܠܒܪܝ׃ 16 ܗܝܢ ܕܚܙܐ ܗܪܘܕܣ ܕܐܬܬܪܥܝ ܒܚܠܡܐ ܡܢ ܓܒܪܐ ܚܟܝܡܐ ܘܫܕܪ ܩܛܠ ܠܟܠ ܛܠܝܐ ܕܒܬܪ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܕܡܢ ܥܕܡܐ ܕܐܬܝܕܥ ܡܢ ܚܟܝܡܐ׃ 17 ܗܝܢ ܕܐܬܡܠܝ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ׃ 18 ܩܠܐ ܒܪܡܬܐ ܫܡܥܬ ܒܟܝܐ ܘܢܝܚܐ ܣܓܝܐ׃ ܪܚܝܠ ܒܢܝܗا ܠܐ ܨܒܐ ܕܬܬܢܚܡ׃ ܡܛܠ ܕܠܝܬܘܗܝ׃ 19 ܗܝܢ ܕܡܬܡܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ ܒܡܨܪܝܢ׃ 20 ܐܡܪ ܩܘܡ ܣܒ ܛܠܝܐ ܘܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܡܛܠ ܕܡܝܬܘ ܕܒܥܝ ܢܦܫܐ ܕܛܠܝܐ׃ 21 ܘܩܡ ܢܣܒ ܛܠܝܐ ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ׃ ܗܢܘܢ ܕܒܥܘ ܢܦܫ ܛܠܝܐ׃ 22 ܐܠܐ ܫܡܥ ܕܐܪܟܠܘܣ ܡܠܟ ܒܝܗܘܕܐ ܬܚܬ ܐܒܘܗܝ ܠܡܐܙܠ ܬܡܢ׃ ܘܡܢ ܚܠܡܐ ܐܬܬܪܥܘ ܠܗ ܕܢܣܓܕ ܠܬܡܢ׃ ܐܙܠ ܠܬܪܥܐ ܕܓܠܝܠܐ׃ 23 ܘܐܬܐ ܘܩܪܐ ܠܩܪܬܐ ܕܢܨܪܬ׃ ܕܡܬܩܪܝ ܢܨܪܝܐ׃ ܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪ ܢܒܝܐ׃ ܕܢܗܘܐ ܩܪܝܐ׃

21 ἡμῖν ⸗ οἰκοῦντα πίστει εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ
(aiōn g165) θεοῦ καὶ πατρὸς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

4 ⸗ ἀληθῶς ⸗ ἐστὶν πρέπον καὶ ⸗ ἄξιον ἀποδοῦναι καὶ σὲ
πιστοὶ κληταὶ τοῦ Χριστοῦ 2 ⸗ ἀδιαλείπτως ποιούμενοι μνείαν σου ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου ἀκούοντες σου τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους 4
ἀγάπην ἣν ἔχεις διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην σοι ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς καθὼς καὶ ἐν παντὶ κόσμῳ ἐστὶν καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ 6 καθὼς ἐμάθετε παρὰ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν ὃς ἐστὶν πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ 7 ὃς καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι 8 διὸ καὶ ἡμεῖς ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ 9 περιπατῆσαι ἀξίως τοῦ κυρίου εἰς πᾶσαν εὐαρεστίαν καρποφοροῦντες ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καὶ αὐξανόμενοι τῇ ἐπιγνώσει τοῦ θεοῦ 10 ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς 11 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί 12 ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ 13 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ θεοῦ τοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως 14 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι τὰ πάντα δι᾽ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται 15 καὶ αὐτός ἐστιν πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν 16 καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας ὃς ἐστὶν ἀρχή πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησεν πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι 19 καὶ δι᾽ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι᾽ αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς 20 καὶ ὑμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν 21 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου παρστῆσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ 22 εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν οὗ ἐγενόμην ἐγὼ παῦλος διάκονος 24 νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασιν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ ὅ ἐστιν ἡ ἐκκλησία 25 οὗ ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ 26 τὸ μυστήριον τὸ ἀπεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ 27 οἷς ἠθέλησεν ὁ θεὸς γνωρίσαι τί τὸ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὅ ἐστιν Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης 28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ 29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει

5 ⸗ γὰρ θέλω ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐκ ἑωράκασιν τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί 2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν συμβιβασθέντες ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πᾶν πλοῦτος τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ 3 ἐν ᾧ εἰσιν πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι 4 τοῦτο λέγω ἵνα μηδεὶς ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ 5 εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ εἰμι ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν 6 ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν κύριον ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε 7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε περισσεύοντες ἐν εὐχαριστίᾳ 8 βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν 9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς 10 καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας 11 ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ 12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν 13 καὶ ὑμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασιν καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν συνεζωοποίησεν σὺν αὐτῷ χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα 14 ἐξαλείψας τὸ καθ᾽ ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ τοῦ μέσου προσηλώσας αὐτὸν τῷ σταυρῷ 15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν παρρησίᾳ θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ 16 μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς καὶ νουμηνίας καὶ σαββάτων 17 ἃ ἐστιν σκιὰ τῶν μελλόντων τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ 18 μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ 19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν ἐξ ἧς πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὐξάνει τὴν αὔξησιν τοῦ θεοῦ 20 εἰ ἀπεθάνετε σὺν Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε 21 μὴ θίγῃς μηδὲ γεύσῃ μηδὲ ἅψῃ ἃ ἐστιν πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων 22 ἅτινα ἐστιν λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός

4 Ἀβραὰμ οὖν τὸν πατέρα ἡμῶν εὑρηκέναι κατὰ σάρκα
τί φήσομεν εἰ οὖν Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη ἔχει
καύχημα ἀλλ᾽ οὐ πρὸς θεόν 5 τῷ δὲ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς
οὐ λογίζεται κατὰ χάριν ἀλλὰ κατὰ ὀφείλημα 6 καθάπερ καὶ
Δαυὶδ λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου ᾧ ὁ θεὸς λογίζεται
δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων 7 μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ
ἀνομίαι καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι 8 μακάριος ἀνὴρ οὗ
οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν 9 ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος
ἐπὶ τὴν περιτομὴν ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν λέγομεν γὰρ
ἐλογίσθη τῷ Ἀβραὰμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην πῶς οὖν
ἐλογίσθη ἐν περιτομῇ ὄντι ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ οὐκ ἐν περιτομῇ
ἀλλὰ ἐν ἀκροβυστίᾳ 10 καὶ σημεῖον ἔλαβεν περιτομῆς σφραγῖδα
τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως ἧς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ εἰς τὸ εἶναι
αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι᾽ ἀκροβυστίας εἰς τὸ
λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς 11 καὶ πατὴρ περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς
μόνον ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσιν τοῖς ἴχνεσιν τῆς ἐκ
ἀκροβυστίας πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ 12 οὐ γὰρ διὰ νόμου
ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραὰμ ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ τὸ κληρονόμον αὐτὸν
εἶναι κόσμου οὐ γὰρ διὰ νόμου ἡ δικαιοσύνη ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης
πίστεως 13 εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι οἱ δὲ πίστεως κεκένωται
ἡ ἐπαγγελία κατηργῆται ὀργὴν γὰρ ἡ κατεργάζεται ὁ νόμος οὗ γὰρ
οὐκ ἔστιν νόμος οὐδὲ παράβασις 14 διὰ τοῦτο ἐκ πίστεως ἵνα κατὰ
χάριν εἰς τὸ βέβαιον παντὶ τῷ σπέρματι οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον
ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραὰμ ὅς ἐστιν πατὴρ πάντων ἡμῶν
15 καθὼς γέγραπται ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε
κατὰ πρόσωπον οὗ ἐπίστευσεν θεοῦ τοῦ ζῳοποιοῦντος τοὺς νεκροὺς
καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα 16 ὃς παρ᾽ ἐλπίδα ἐπ᾽
ἐλπίδι ἐπίστευσεν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
κατὰ τὸ εἰρημένον οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου καὶ μὴ ἀσθενήσας
κατενόησεν τὸν ἑαυτοῦ σῶμα νενεκρωμένον ἑκατονταετὴς περίπου
ὑπάρχων καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μήτρας Σαρρᾶς 17 εἰς δὲ τὴν
ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ ἀλλὰ ἐνεδυναμώθη
τῇ πίστει δοὺς δόξαν τῷ θεῷ 18 πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ δύναται
καὶ ποιῆσαι λογισθέν τε αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην διὸ καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην 19 οὐκ ἐγράφη δὲ δι᾽ αὐτὸν μόνον ὅτι ἐλογίσθη
αὐτῷ πρὸς δὲ καὶ δι᾽ ἡμᾶς οἷς μέλλει λογίζεσθαι πιστεύοντι
ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν 20 παρεδόθη
διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν
21 ἐν ἀπιστίᾳ διακρινόμενος τῇ δὲ πίστει δοξάζων τὸν θεὸν
καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὃ ἐπήγγελται δυνατὸς ἐστιν καὶ ποιῆσαι
22 διὸ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην οὐ γὰρ δι᾽ αὐτὸν μόνον
ἐγράφη ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ 23 ἀλλὰ καὶ δι᾽ ἡμᾶς οἷς μέλλει
λογίζεσθαι τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον
ἡμῶν ἐκ νεκρῶν 24 ὃς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ
ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν

הושע

1 בראשית דבר יהוה אל הושע בן בארי לאמר
עלה זנה הארץ מאחרי יהוה׃ 2 ויהי בראשית דבר יהוה
בהושע ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשת זנונים
וילדי זנונים כי זנה תזנה הארץ מאחרי יהוה׃ 3 וילך
ויקח את גמר בת דבלים׃ 4 ותהר עוד ותלד בן ויאמר
יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקדתי
את דם יזרעאל על בית יהוא׃ 5 והיה ביום ההוא
ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל׃ 6 ותהר עוד
ותלד בת ויאמר יהוה אליו קרא שמה לא רחמה
כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל׃ 7 ואת בית
יהודה ארחם והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם
בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים׃ 8 ויגמל
את לא רחמה ותהר ותלד בן׃ 9 ויאמר יהוה אליו קרא
שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואנכי לא אהיה לכם׃
10 והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד
ולא יספר והיה בתחת אשר יאמר להם לא עמי יאמר
להם בני אל חי׃ 11 ונקבצו בני יהודה ובני ישראל
יחדו וישתו להם ראש אחד ועלו מן הארץ כי גדול
יום יזרעאל׃ 12 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה׃
13 ריבו באמכם ריבו כי היא לא אשתי ואנכי לא אישה
ותסר זנותיה מפניה ונאפופיה מבין שדיה׃ 14 פן
אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום הולדה ושמתיה
כמדבר ואשיתיה כארץ ציה והמיתיה בצמא׃ 15 וגם
את בניה לא ארחם כי בני זנונים הם׃ 16 כי זנתה
אמם הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי
נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקי׃ 17 לכן
הנני שיך את דרכך בסירים ונתיה את נתיבתיה לא
תמצא׃ 18 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקרא אישי
ולא תקרא עוד בעלי׃ 19 והסרתי את שמות הבעלים
מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 20 וכרתי להם ביום
ההוא ברית עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש
האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבר מן הארץ והשכבתים
לבטח׃ 21 וארשתיך לי לעולם וארשתיך לי בצדק
ובמשפט ובחסד וברחמים׃ 22 וארשתיך לי באמונה
וידעת את יהוה׃ 23 והיה ביום ההוא אענה נאם יהוה
אענה את השמים והם יענו את הארץ׃ 24 והארץ
תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר והם יענו את
יזרעאל׃ 25 וזרעתיה לי בארץ ורחמתי את לא רחמה
ואמרתי ללא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי׃

2 אמר אחיכם אמי ורחמה אל תרבו ריבו בי
פן אם אפשיטנה ערומה והצגתיה כיום היותה
ושמתיה כמדבר וערכתיה כארץ ציה והמיתיה בצמא׃
3 ובניה לא ארחם כי בני זנונים הם׃ 4 כי זנתה
אמם הובישה הורתם כי אמרה אלכה אחרי מאהבי
נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקי׃ 5 לכן
הנני שיך את דרכך בסירים ונתיה את נתיבתיה לא
תמצא׃ 6 ורדפה את מאהביה ולא תשיגם ובקשתם
ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון
כי טוב לי אז מעתה׃ 7 והיא לא ידעה כי אנכי נתתי
לה הדגן והתירוש והיצהר ואכסף הרביתי לה וזהב
עשו לבעל׃ 8 לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו
ותירושי בזמנו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את
ערותה׃ 9 ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה
ואיש לא יצילנה מידי׃ 10 והשבתי כל משוש
חגה חדשה ושבתה וכל מועדה׃ 11 והשמתי גפנה
ותאנתה אשר אמרה אתנה לי אלה מתני אשר נתנו
לי מאהבי ושמתים ליער ואכלם חית השדה׃
12 ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר
להם ותעד נזמה וחליה ותלך אחרי מאהביה
ואתי שכחה נאם יהוה׃ 13 לכן הנני מפתה
אותה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה׃ 14 ונתתי
לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה
וענתה שם כימי נעורה וכיום עלותה מארץ מצרים׃
15 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקרא אישי ולא
תקרא עוד בעלי׃ 16 והסרתי את שמות הבעלים
מפיה ולא יזכרו עוד בשמם׃ 17 והיה ביום ההוא
נאם יהוה אענה את השמים והם יענו את הארץ׃
18 והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר
והם יענו את יזרעאל׃ 19 וזרעתיה לי בארץ
ורחמתי את לא רחמה ואמרתי ללא עמי עמי אתה
והוא יאמר אלהי׃

3 ויאמר יהוה אלי עוד אהב אשה רעת ומנאפת
כאהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים
אחרים ואהבו אשי ענבים׃ 2 וכרתי לה לי בחמשה
עשר כסף וחומר שעורים׃ 3 ואמר אליה ימים רבים
תשבי לי לא תזני ולא תהיי לאיש וגם אני אליך׃
4 כי ימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר
ואין זבח ואין מצבה ואין אפוד ותרפים׃ 5 אחר
ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד
מלכם ופחדו אל יהוה וטובו׃

לתת אל אחיהם לבנות בנימין אשר נשארו
מן הנשים אשר שמדו מן הרגים ויבאו
אל ארץ נחלתם ויבנו את הערים וישבו
בהן׃ 22 ויבאו אבותם ואחיהם לריב
אלינו ואמרנו אליהם חנו לנו אותם
כי לא לקחנו איש אשתו במלחמה
כי לא אתם נתתם אליהם עתה אשמים
אתם׃ 23 ויעשו כן בני בנימין ויקחו
נשים כמספרם מן הרקדים אשר חטפו
ויהלכו וישבו אל נחלתם ויבנו את
הערים וישבו בהן׃ 24 ובני ישראל
הלכו משם איש לשבט ולמשפחה
ויצאו מן המקום ההוא איש לנחלתו
ואיש לארצו׃ 25 בימים ההם אין מלך
בישראל איש הישר בעיניו יעשה׃

4 ויהי בימי שפט השפטים
ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם
יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו
ושני בניו׃ 2 ושם האיש אלימלך
ושם אשתו נעמי ושם שני בניו
מחלון וכליון אפרתים מבית לחם
יהודה ויבאו שדה מואב ויהיו שם׃
3 וימת אלימלך אישׁ נעמי ותשאר
היא ושני בניה׃ 4 ויקחו להם נשים
מואביות שם ערפה ושם רות וישבו
שם כעשר שנים׃ 5 וגם שניהם מחלון
וכליון ותשאר האשה מיתרים
מבלי בעלה׃ 6 ותקם היא ובנתיה
ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה
מואב כי פקד יהוה את עמו לתת
להם לחם׃ 7 ותצא מן המקום אשר
היתה שמה היא ושתי כלותיה עמה
ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה׃
8 ותאמר נעמי לשתי כלותיה לכנה
שבנה איש אל בית אמו יעשה יהוה
עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים
ועם׃ 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה
איש בבית אישה׃ ותשק להן ותשאנה
את קולן ותבכינה׃ 10 ותאמרנה לה
כי אתך נשוב לעמך׃ 11 ותאמר נעמי
שבנה לכנה׃ הן עוד לי בנים במעי
הגם אם יהיו לי לאנשים׃ 12 שבנה
בנתי לכנה׃ הן אני זקנה מדי מהיות
לאיש אם אמרתי יש לי תקוה גם
הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים׃
13 הלכן תעגנה עד אשר יגדלו
הלכן תשברנה בעבורם לבלתי היות
לאיש׃ אל בנתי כי מר לי מאד מכם
כי יצא בי יד יהוה׃ 14 ותשאנה קולן
ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה
ורות דבקה בה׃ 15 ותאמר הנה שבה
יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי
אחרי יבמתך׃ 16 ותאמר רות אל
תפגעי בי לעזבך לשוב מאחרי כי
אשר תלכי אלך ובאשר תלוני אלין
עמך עמי ואלהיך אלהי׃ 17 באשר
תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה
יהוה לי וכה יוסיף כי המות יפריד
בינו׃ 18 וכאשר ראתה כי מתאמצת
היא ללכת אתה חדלה לדבר אליה׃
19 ותלכנה שתיהן עד בואן בית לחם
ויהי בבואן בית לחם ותהם כל
העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי׃
20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי
קראנה לי מרא כי המר שדי לי מאד׃
21 אני מלאה הלכתי ורקם השיבני
יהוה מדי תקראנה לי נעמי ויהוה
ענה בי ושדי הרע בי׃ 22 ותשב נעמי
ורות המואביה כלתה עמה השבה
משדי מואב והמה באו בית לחם
בתחלת קציר שערים׃

ܡܬܝܐܘܣ

1 ܐܒܪܗܡ ܝܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ
ܘܐܚܘܗܝ ܗܘܘܢ ܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 3 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 4 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܡܢ ܒܬ
ܫܒܥ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܒܘܥܙ ܡܢ
ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 5 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ ܡܠܟܐ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܥܙ
ܝܠܕ ܒܘܥܙ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 6 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 7 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ 8 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 9 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 10 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 11 ܘܝܗܘܫܥ
ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 12 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 13 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 14 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ 15 ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ ܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 16 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 17 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 18 ܘܝܗܘܫܥ
ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 19 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 20 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 21 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 22 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 23 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ ܡܢ ܒܬ
ܫܒܥ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܒܘܥܙ ܡܢ
ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 24 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 25 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 26 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ,
ܘܒܢܝܡܝܢ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ
ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 27 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 28 ܘܝܗܘܫܥ
ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 29 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ

2 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ
ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 2 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܐܡܝܢܕܒ
ܘܐܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 3 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 4 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 5 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 6 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 7 ܘܝܗܘܫܥ
ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 8 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 9 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 10 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 11 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 12 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 13 ܘܝܗܘܫܥ
ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 14 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 15 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 16 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 17 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 18 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ ܡܢ ܒܬ
ܫܒܥ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܒܘܥܙ ܡܢ
ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 19 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 20 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 21 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 22 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 23 ܘܝܗܘܫܥ
ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ
ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ ܡܢ ܒܬ ܫܒܥ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ
ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܒܘܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ
ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ

3 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ
ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 2 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ
ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܬܡܪ ܘܦܪܨ
ܝܠܕ ܚܨܪܘܢ ܘܚܨܪܘܢ ܝܠܕ ܐܪܡ 3 ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ
ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 4 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 5 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ 6 ܘܝܐܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܐܒ ܘܝܘܐܒ ܝܠܕ ܐܡܪܝ ܘܐܡܪܝ ܝܠܕ ܒܢܝܡܝܢ ܘܒܢܝܡܝܢ
ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ
ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ 7 ܘܝܗܘܫܥ ܝܠܕ ܐܠܝܫܥ ܘܐܠܝܫܥ ܝܠܕ
ܢܦܬܠܝ ܘܢܦܬܠܝ ܝܠܕ ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܦܪܝܡ ܘܐܦܪܝܡ
ܝܠܕ ܝܫܘܥ ܘܝܫܘܥ ܝܠܕ ܢܘܢ ܘܢܘܢ ܝܠܕ ܝܗܘܫܥ ܡܢ ܒܬ
ܫܒܥ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܒܘܥܙ ܡܢ
ܪܚܒ ܘܒܘܥܙ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ 8 ܘܥܘܒܝܕ ܝܠܕ ܝܫܝ
ܘܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ
ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ ܘܐܒܝܐ
ܝܠܕ ܐܣܐ ܘܐܣܐ ܝܠܕ ܝܗܘܫܦܛ 9 ܘܝܗܘܫܦܛ ܝܠܕ ܝܗܪܡ
ܘܝܗܪܡ ܝܠܕ ܥܘܙܝܐ ܘܥܘܙܝܐ ܝܠܕ ܝܘܬܡ ܡܠܟ ܝܗܘܕܐ
ܘܝܘܬܡ ܝܠܕ ܐܚܙ ܘܐܚܙ ܝܠܕ ܚܙܩܝܐ ܘܚܙܩܝܐ ܝܠܕ
ܡܢܫܐ ܘܡܢܫܐ ܝܠܕ ܐܡܘܢ ܘܐܡܘܢ ܝܠܕ ܝܘܫܝܐ ܘܝܘܫܝܐ ܝܠܕ
ܝܘܝܩܝܡ ܘܝܘܝܩܝܡ ܝܠܕ ܝܟܢܝܐ ܘܝܟܢܝܐ ܝܠܕ ܨܕܩܝܐ
ܘܨܕܩܝܐ ܝܠܕ ܐܡܨܝܐ ܘܐܡܨܝܐ ܝܠܕ ܝܐܫܝܐ

ههوانه هەڤالێن خۆشەویست، ئەو شتێ ئێدی ئەو
ئەوێ ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا
ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو
ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا ئەو ئەوا

ᚱᚮᚢᚴᚮᚴᚮᚴ-ᚱ

1 ᚱᚮᚢᚴᚮᚴᚮᚴᚮᚴ ᚴᚮᚴᚮᚴᚮᚴᚮᚴ ᚴᚮᚴᚮᚴᚮᚴᚮᚴ ᚴᚮ

בחכמה׳ ואני אמרתי בלבי גם הוא הבל׳׳ 16 כי אין זכרון לחכם עם
הרשע׳ כי הנה הימים הבאים הכל כבר היה׳ ואיך יחכם חכם׳ כבהמה׳
17 ושנאתי את החיים׳ כי רע אלי המעשה׳ אשר נעשה תחת השמש׳
כי הכל הבל ורעות רוח׳׳ 18 וגם שנאתי את כל עמלי׳ שאני עמל
תחת השמש׳ אשר אניחנו לאדם׳ אחרי׳ 19 ומי יודע׳ החכם יהיה
או סכל׳ ושלט בכל עמלי׳ שעמלתי תחת השמש׳ וגם זה הבל׳׳
20 וסבו׳ אני׳ ולב׳ לאבד׳ את כל העמל׳ שעמלתי׳ תחת השמש׳
21 כי׳ יש אדם׳ שעמלו׳ בחכמה׳ ובדעת׳ ובכשרון׳ ולאדם׳ שלא
עמל בו׳ יתננו חלקו׳ גם זה הבל׳ ורע הרבה׳׳ 22 כי׳ מה היה לאדם
בכל עמלו׳ ורעות לבבו׳ שהוא עמל׳ תחת השמש׳ 23 כי כל ימיו
מכאובים׳ ועסקיו כעס׳ גם בלילה לא שכב לבו׳ גם זה הבל הוא׳׳
24 אין טוב לאדם׳ שיאכל ושתה׳ והראה את נפשו׳ טוב בעמלו׳ גם
כי׳ ראיתי׳ אני׳ כי מיד האלהים׳ היא׳׳ 25 כי מי יאכל׳ ומי יחיש׳
חוץ׳ ממני׳ 26 כי לאדם׳ שטוב׳ לפניו׳ נתן חכמה׳ ודעת׳ ושמחה׳
ולחוטא׳ נתן עניין׳ לאסף׳ ולכנס׳ ולתת׳ לטוב׳ לפני האלהים׳
גם זה הבל׳ ורעות רוח׳׳

5 שמר רגלך׳ כאשר תלך׳ אל בית האלהים׳ והקרב׳ לשמע׳
מן׳ תת׳ כזבחים׳ הרעים׳ כי׳ הם׳ עושים׳ רע׳׳ 2 אל תבהל׳ בפיך׳
ולבך׳ אל ימהר׳ להוציא׳ דבר׳ לפני׳ האלהים׳ כי׳ האלהים׳ בשמים׳
ואתה׳ על׳ הארץ׳ על כן׳ יהיו׳ דבריך׳ מעטים׳׳ 3 כי׳ בא׳ העניין׳
ברב׳ עסקים׳ ויבא׳ קול׳ כסיל׳ בריבוי׳ דברים׳׳ 4 כי׳ תדר׳
נדר׳ לאלהים׳ אל תאחר׳ לשלמו׳ כי׳ אין׳ חפץ׳ בכסילים׳ את׳
אשר׳ נדרת׳ 5 טוב׳ אשר׳ לא׳ תדר׳ מאשר׳ תדר׳ ולא׳ תשלם׳׳
6 אל׳ תתן׳ את׳ פיך׳ לחטיא׳ את׳ בשרך׳ ואל׳ תאמר׳ לפני׳
המלאך׳ כי׳ שגגה׳ היא׳ למה׳ יקצף׳ האלהים׳ על׳ קולך׳ וחבל׳
את׳ מעשה׳ ידיך׳׳ 7 כי׳ בריבוי׳ חלומות׳ והבלים׳ ודברים׳
הרבה׳ אם׳ כל׳ אלה׳ את׳ האלהים׳ יראה׳׳ 8 אם׳ עושק׳ דל׳
ומגזל׳ משפט׳ וצדקה׳ במדינה׳ אל׳ תתמה׳ על׳ החפץ׳ כי׳
גבוה׳ מעל׳ גבוה׳ ושמרים׳ עליהם׳׳ 9 ויתרון׳ ארץ׳ בכל׳
היא׳ מלך׳ לשדה׳ נעבד׳׳ 10 אוהב׳ כסף׳ לא׳ ישבע׳ כסף׳ ומי׳
אהב׳ הון׳ בתבואתו׳ גם׳ זה׳ הבל׳׳ 11 רבו׳ הטובים׳ רבו׳
אוכלים׳ ומה׳ הישר׳ לבעליו׳ כי׳ אם׳ ראות׳ בעיניהם׳׳
12 מתוק׳ שנת׳ העבד׳ אם׳ מעט׳ ואם׳ הרבה׳ ואת׳ שובע׳
העשיר׳ לא׳ יניחנו׳ לישן׳׳ 13 יש׳ רעה׳ חולה׳ אשר׳ ראיתי׳
תחת׳ השמש׳ עושר׳ שמור׳ לרעתו׳׳ 14 ואבד׳ העשר׳ ההוא׳
בענין׳ רע׳ והולד׳ בן׳ ואין׳ בידו׳ מאומה׳׳ 15 כאשר׳ יצא׳
מבטן׳ אמו׳ ערום׳ ושב׳ ללכת׳ כבוא׳ כן׳ יעמל׳ בעבור׳
הרוח׳׳ 16 גם׳ זאת׳ רעה׳ חולה׳ אם׳ כאשר׳ הגיע׳ כן׳ יהיה׳
ומה׳ יתרון׳ לו׳ שעמל׳ לרוח׳׳ 17 גם׳ כל׳ ימיו׳ יאכל׳ בחשך׳
וכעס׳ הרבה׳ וחולי׳ וקצף׳׳ 18 הנה׳ אשר׳ ראיתי׳ אני׳ טוב׳
אשר׳ יפה׳ לאכל׳ ולשתות׳ ולראות׳ טוב׳ בכל׳ עמלו׳ אשר׳
יעמל׳ תחת׳ השמש׳ כל׳ ימי׳ חייו׳ אשר׳ נתן׳ לו׳ האלהים׳
כי׳ הוא׳ חלקו׳׳ 19 גם׳ כל׳ אדם׳ אשר׳ נתן׳ לו׳ האלהים׳
עושר׳ ונכסים׳ והשלטו׳ בהם׳ לאכל׳ מהם׳ ולשאת׳ את׳
חלקו׳ ולשמח׳ בעמלו׳ זה׳ מתת׳ אלהים׳ היא׳׳ 20 כי׳ לא׳
הרבה׳ לזכר׳ את׳ ימי׳ חייו׳ כי׳ האלהים׳ מענה׳ בשמחת׳
לבו׳׳

ד-אמתלאות

1 אמתלאות אתנחל פרנסתיהם פעולתם פלגה
אחרת אתחתיך 2 אשרתם נגדם יחד אחר אמלכה
3 אשרתם נגדם יחד לחם אחר אמלא לי אתחלה
אלה אנא נגר אחרה חלבה מעטה חלבה אמלאל מגרחל
אחרה הרגה אמלאם אתרו אנשיהם אלה
מיתתאתם ראמו נחה שם תרע אנא 4 מיהו אתל חלבה
אתאוותאתם חל אתאחתאתם חל אמלא אתנחה
שם בתנחל אמלאל אתנחה 5 אתנא מיתאתם נחה גלגלא אתאחתאם חלבה
דגל, מ מתאחלאל נפגעה אמלא אנשי אנשי אנשאתל
אי גלגלא ראיתי אמלא מגר אנשי 6 אתנא אשרתם
אמלאל בחר נגר אשר אתו גלגלא אחרה 7 נגר גלגלאל
אנשי 8 ,מגרחלאל אשר נגר אחרה בחר אשרתם נגדם יחד
אמלאל נגרה אלה אתו אי ראיתי אלוהים אתנחה נגרה
אשרתם נגדם יחד מתיאשתי נגרחלאל אלה אתו אנשי
מגרה גיא אי אלחל אנשיה אנחנו אתנו 9
אמלא אנשי 10 (aiōnios g166) מגלה אשרתם אנשי יחד
אמתתאתם, מגרחלאל מגרחלאל אמתו ,מגרחלאל נגרחלאל אנשאתל
אי אשר אנשי אנשי אחרה אלה 11 אנשי מגרה אחרה
אלה אתנחלה אמתנחה אמלא אנשי אחרה
אחרה אנשי אמלא אנשי אנשי אנשי 12 אנשי
אנשאתל אשרתם אתנחה אנחנו אנשי מגרה יחד
אמתו אי אתנחל אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי
אנשי אנשי אנשי אנשי

2 נגדם יחד מתאחלאל אל אמר אחרה אי אשרתם
אנחנו אלה אנשי 2 מגרחלאל אלה אנשי אנשי אנשי אנשי
אנשי אי אלה אנחנו אי אל ,מגרחלאל אלה אחרה
מגרה אנשי אל אמר ,מ אנשי אנשי אנשי אנחנו אי אלה
אי אלה אנשי אנשי 3 יחד אי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי
מיגר אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי
אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי אנשי

מתי-א

1 ספר תולדות ישוע המשיח בן דוד בן
אברהם׃ 2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק
הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה
ואחיו׃ 3 יהודה הוליד את פרץ וזרח מתמר
ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את
ארם׃ 4 וארם הוליד את עמינדב ועמינדב
הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון׃
5 שלמון הוליד את בעז מרחב ובעז הוליד
את עובד מרות ועובד הוליד את ישי׃ 6 וישי
הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את
שלמה מאשת אוריה׃ 7 ושלמה הוליד את
רחבעם ורחבעם הוליד את אביה ואביה
הוליד את אסא׃ 8 ואסא הוליד את יהושפט
ויהושפט הוליד את יורם ויורם הוליד את
עזיה׃ 9 ועזיה הוליד את יותם ויותם הוליד
את אחז ואחז הוליד את חזקיה׃ 10 וחזקיה
הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמון
ואמון הוליד את יאשיה׃ 11 ויאשיה הוליד
את יכניה ואחיו בגלות בבל׃ 12 ואחרי
הגלות בבל יכניה הוליד את שלתיאל
ושלתיאל הוליד את זרובבל׃ 13 וזרובבל
הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את
אליקים ואליקים הוליד את עזור׃ 14 ועזור
הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין
ויכין הוליד את אלעזר׃ 15 ואלעזר הוליד
את מתן ומתן הוליד את יעקב׃ 16 ויעקב
הוליד את יוסף אישה מרים אשר נולד
ממנה ישוע הנקרא המשיח׃ 17 כל הדורות
מאברהם עד דוד ארבע עשרה דורות ומדוד
עד הגלות בבל ארבע עשרה דורות ומהגלות
בבל עד המשיח ארבע עשרה דורות׃

2 והנה מולדת ישוע המשיח היתה
כאשר ארסה מרים אמו ליוסף ולפני
שבאו יחדו נמצאה הרה מרוח הקדש׃
2 ויוסף אישה צדיק היה ולא אבה
לגלותה ויעלה בדעתו לשלחה בסתר׃
3 בהיותו חושב את אלה הנה מלאך
אדני נראה אליו בחלום לאמר יוסף בן
דוד אל תירא לקחת את מרים אשתך
כי הרה היא מרוח הקדש׃ 4 ותלד בן
וקראת שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו
מחטאיהם׃ 5 כל זאת נהיתה למלא את
אשר דבר אדני בפי הנביא לאמר׃ 6 הנה
העלמה תהרה וילדה בן וקראו שמו
עמנואל אשר פירושו אל עמנו׃ 7 ויוסף
כאשר קם משנתו עשה כאשר צוה אתו
מלאך אדני ויקח את אשתו׃ 8 ולא ידעה
עד אשר ילדה בן בכור ויקרא את שמו
ישוע׃

3 ובימים ההם בא יוחנן המטביל
ויטבל במדבר יהודה׃ 2 ויאמר שובו
כי קרבה מלכות שמים׃ 3 הוא הנבואה
אשר דבר אליו ישעיה הנביא לאמר קול
קורא במדבר פנו דרך אדני יישרו נתיבותיו׃
4 ויוחנן לבוש שער גמלים ואזור עור
בחלציו ומאכלו ארבה ודבש יער׃ 5 אז
יצאו אליו ירושלים וכל היהודה וכל
הכיכר הירדן׃ 6 ויטבלו אותו בירדן
מתודים חטאתם׃ 7 וכאשר ראה רבים
מן הפרושים והצדוקים באים לטבילתו
אמר אליהם יצאי צפעוני מי הודיע לכם
לברח מן הקצף הבא׃ 8 עשו אם כן
פרי ראוי לשובה׃ 9 ואל תאמרו בלבבכם
אבינו אברהם לנו הוא כי אמר אני
אומר לכם כי יכל אלהים מאבנים אלה
להקים בנים לאברהם׃ 10 וגם כבר הגרזן
שם אל שרש העצים כל עץ אשר לא
יעשה פרי טוב יכרת ויפל באש׃ 11 אני
מטבל אתכם במים לשובה אבל אחרי
בא אחר חזק ממני אשר אין אני די
לשאת נעלי הוא יטבל אתכם ברוח
הקדש ובאש׃ 12 אשר מזרה בידו ונקה
את גרנו ואסף את הבר אל אסם ואת
המוץ ישרף באש לא יכבה׃ 13 אז בא
ישוע מגליל אל הירדן אל יוחנן לטבל
אתו׃ 14 ויוחנן מנע אתו לאמר אני
הוא הצרך לטבל אתך ואתה תבוא אלי
לטבל׃ 15 ויען ישוע ויאמר אליו הנח
עתה כי כן יאות לנו לקיים כל אשר
צוה אלהים׃ 16 ויטבל אתו יוחנן ויעל
מן המים ויפתחו לו השמים׃ 17 (aiōnios g166)
ויראה אליו רוח אלהים כיונה וירד
עליו׃ 18 (aiōn g165) והנה קול מן השמים
לאמר זה בני אהוב אשר בו חפצתי׃

10 מלכים ומלכי, ם מדינה ומלכי, ם מדינתם 9 נתנה
ידם לכל אדם ומלכי הגויים הנמצאים תחת ידם
מדינתם ומדינתם, ומלכיהם ידם
11 הפסד אחד מלא מלחמה 12 לא יוכל לבנות בית לאלהי
מדינתם ומדינתם ומלכיהם ומדינתם ומדינתם, ומלכי ידם
מדינה בפניו ידם ידם בה 13 ומלכיהם ומדינתם
כי אינו ומדינתם ומדינתם מלכי ידם 14 ומלכיהם ומדינתם
15 ומדינתם ומדינתם בעצה ומדינתם לא מדינתם
ם, ידם מלכי כמלכים ומלכי ומדינתם ומדינתם לבנות בית לאלהי
16 אחד ומדינתם ומלכיהם ומדינתם ומלכי בה מלכי
ומדינתם ומדינתם ומלכי ומדינתם ומדינתם לא מדינתם

5

ומדינתם ומדינתם, ומלכי ומדינתם ידם לא ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם 2 ומדינתם ומדינתם ומלכי ומלכי
ומדינתם ומדינתם 3 ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומלכי ומלכי
ומדינתם אחד ומדינתם 4 ומדינתם ומדינתם ומלכי ומלכי
ומדינתם ומדינתם ומדינתם לא מדינתם לא מדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם
ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם ומדינתם

1

פאולוס, שליח ישוע המשיח
לפי רצון אלוהים, ואחינו סוסתנס,
2 לכנסיית אלוהים בקורינתוס,
לאלה שנקדשו בישוע המשיח,
לאלה שנקראו לקדושים יחד עם כל
המאמינים בכל מקום, בשם אדוננו ישוע המשיח.
3 חסד ושלום יהיו לכם מאת אלוהינו
ומאת אדוננו ישוע המשיח.
4 אני מודה לאלוהי תמיד עליכם,
על חסד אלוהים שניתן לכם
בישוע המשיח.
5 כי בו נעשיתם עשירים בכל דבר,
בכל דיבור ובכל דעת,
6 כפי שעדות המשיח אושרה בתוככם.
7 לכן אין לכם חסר בשום כישרון,
בעוד אתם מחכים
לגילוי אדוננו ישוע המשיח.
8 הוא יחזק אתכם עד הסוף,
כדי שתהיו חפים מפשע
ביום בוא אדוננו ישוע המשיח.
9 אמון הוא אלוהים,
שבו נקראתם לחיות
בשותפות עם בנו ישוע המשיח אדוננו.

10 אני מבקש מכם, אחים,
בשם אדוננו ישוע המשיח,
שתהיו מאוחדים ולא תהיה
מחלוקת ביניכם,
אלא תהיו שלמים
בדעה ובמחשבה אחת.
11 כי שמעתי עליכם, אחים,
מבני משפחת כלוא,
שיש ביניכם מריבות.
12 אני מתכוון לכך שכל אחד
מכם אומר: "אני שייך לפאולוס",
"אני שייך לאפלוס",
"אני שייך לכיפא",
"אני שייך למשיח".
13 האם המשיח נחלק?
האם פאולוס נצלב בשבילכם?
האם נטבלתם בשם פאולוס?
14 אני מודה לאלוהי
שלא הטבלתי אף אחד
מכם, מלבד קריספוס
וגיי,
15 כדי שלא יוכל אף אחד
לומר שהטבלתי בשם עצמי.
16 אמנם הטבלתי גם
את בית אסטפנס;
לא זכור לי
שהטבלתי אף אחד אחר.
17 כי לא שלח אותי המשיח
לטבול אנשים,
אלא לבשר את הבשורה.
לא בחכמת הדיבור,
פן יאבד כוחו
של הצלב.
18 כי דבר הצלב
הוא שטות
לאבדים,
אבל לנו,
הנושעים,
הוא כוח אלוהים.
19 שכן כתוב:
"אבדן חכמי
העולם,
ותבונת
המבינים
אבדן".
20 איפה
החכם?
איפה
הסופר?
איפה
המלומד
בעולם הזה?
הלא
אלוהים
הראה
שחכמת
העולם
היא
שטות.
21 כי
בחכמת
אלוהים
לא
הבין
העולם
את
אלוהים
בחכמתו,
ולכן
בחר
אלוהים
להושיע
את
המאמינים
בדרך
הנראית
כשטות.
22 יהודים
דורשים
אותות,
ויוונים
מחפשים
חכמה,
23 אבל
אנחנו
מטיפים
את
המשיח
הנצלב,
דבר
המכשיל
את
היהודים
ומשוגע
בעיני
הגויים.
24 אבל
לאלה
הקרואים,
יהודים
ויוונים
כאחד,
המשיח
הוא
כוח
אלוהים
וחכמת
אלוהים.
25 שכן
מה
שנראה
כשטות
אלוהית
חכם
מבני
אדם,
ומה
שנראה
כחולשה
אלוהית
חזק
מבני
אדם.
26 אחים,
הביטו
בעצמכם
ובמי
מי
מכם
נקרא
לחיות
בדרך
אלוהית.
לא
רבים
מכם
חכמים
בעולם
הזה,
לא
רבים
מכם
בעלי
כוח
ולא
רבים
מכם
אצילים
27 אבל
אלוהים
בחר
בדברים
הנראים
כשטות
בעולם
כדי
לבייש
את
החכמים,
ובחר
בדברים
החלשים
בעולם
כדי
לבייש
את
החזקים.
28 אלוהים
בחר
בדברים
הנבזים
בעולם
ובדברים
הנרמסים
בעולם,
בדברים
שאינם
נחשבים
כלום,
כדי
לבטל
את
הדברים
שנחשבים
לדברים
גדולים.
29 אלוהים
בחר
בכל
זה
כדי
שלא
יוכל
אף
בשר
ודם
לשבח
את
עצמו
לפני
אלוהים.
30 אבל
אלוהים
הוא
שהביא
אותנו
לחיות
בשותפות
עם
בנו
ישוע
המשיח.
ישוע
המשיח
הוא
חכמת
אלוהים
עבורנו,
הוא
הצדקתנו,
הוא
הקדושה
שלנו
והגאולה
שלנו.
31 לכן
כתוב:
"המתהלל
יתהלל
ביהוה".

2

2 אני
מודה
לאלוהי
תמיד
עליכם,
כי
אלוהים
נתן
לכם
חסד
בישוע
המשיח.
3 אלוהים
הפך
אתכם
עשירים
בכל
דבר,
בכל
דיבור
ובכל
דעת,
4 כפי
שעדות
המשיח
אושרה
בתוככם.
5 לכן
אין
לכם
חסר
בשום
כישרון,
בעוד
אתם
מחכים
לגילוי
אדוננו
ישוע
המשיח.
6 הוא
יחזק
אתכם
עד
הסוף,
כדי
שתהיו
חפים
מפשע
ביום
בוא
אדוננו
ישוע
המשיח.
7 אמון
הוא
אלוהים,
שבו
נקראתם
לחיות
בשותפות
עם
בנו
ישוע
המשיח
אדוננו.

8 אני
מבקש
מכם,
אחים,
בשם
אדוננו
ישוע
המשיח,
שתהיו
מאוחדים
ולא
תהיה
מחלוקת
ביניכם,
אלא
תהיו
שלמים
בדעה
ובמחשבה
אחת.
9 כי
נודע
לי
עליכם,
אחים
בני
משפחת
כלוא,
שיש
ביניכם
מריבות.
10 אני
מתכוון
לכך
שכל
אחד
מכם
אומר:
"אני
שייך
לפאולוס",
"אני
שייך
לאפלוס",
"אני
שייך
לכיפא",
"אני
שייך
למשיח".
11 האם
המשיח
נחלק?
האם
פאולוס
נצלב
בשבילכם?
האם
נטבלתם
בשם
פאולוס?
12 אני
מודה
לאלוהי
שלא
הטבלתי
אף
אחד
מכם,
מלבד
קריספוס
וגיי,
13 כדי
שלא
יוכל
אף
אחד
לומר
שהטבלתי
בשם
עצמי.
14 אמנם
הטבלתי
גם
את
בית
אסטפנס;
לא
זכור
לי
שהטבלתי
אף
אחד
אחר.
15 כי
לא
שלח
אותי
המשיח
לטבול
אנשים,
אלא
לבשר
את
הבשורה.
לא
בחכמת
הדיבור,
פן
יאבד
כוחו
של
הצלב.
16 כי
דבר
הצלב
הוא
שטות
לאבדים,
אבל
לנו,
הנושעים,
הוא
כוח
אלוהים.
17 כי
לא
שלח
אותי
המשיח
לטבול
אנשים,
אלא
לבשר
את
הבשורה.
לא
בחכמת
הדיבור,
פן
יאבד
כוחו
של
הצלב.
18 דבר
הצלב
הוא
שטות
לאבדים,
אבל
לנו,
הנושעים,
הוא
כוח
אלוהים.
19 שכן
כתוב:
"אבדן
חכמי
העולם,
ותבונת
המבינים
אבדן".
20 איפה
החכם?
איפה
הסופר?
איפה
המלומד
בעולם הזה?
הלא
אלוהים
הראה
שחכמת
העולם
היא
שטות.
21 כי
בחכמת
אלוהים
לא
הבין
העולם
את
אלוהים
בחכמתו,
ולכן
בחר
אלוהים
להושיע
את
המאמינים
בדרך
הנראית
כשטות.
22 יהודים
דורשים
אותות,
ויוונים
מחפשים
חכמה,
23 אבל
אנחנו
מטיפים
את
המשיח
הנצלב,
דבר
המכשיל
את
היהודים
ומשוגע
בעיני
הגויים.
24 אבל
לאלה
הקרואים,
יהודים
ויוונים
כאחד,
המשיח
הוא
כוח
אלוהים
וחכמת
אלוהים.
25 שכן
מה
שנראה
כשטות
אלוהית
חכם
מבני
אדם,
ומה
שנראה
כחולשה
אלוהית
חזק
מבני
אדם.
26 אחים,
הביטו
בעצמכם
ובמי
מי
מכם
נקרא
לחיות
בדרך
אלוהית.
לא
רבים
מכם
חכמים
בעולם
הזה,
לא
רבים
מכם
בעלי
כוח
ולא
רבים
מכם
אצילים
27 אבל
אלוהים
בחר
בדברים
הנראים
כשטות
בעולם
כדי
לבייש
את
החכמים,
ובחר
בדברים
החלשים
בעולם
כדי
לבייש
את
החזקים.
28 אלוהים
בחר
בדברים
הנבזים
בעולם
ובדברים
הנרמסים
בעולם,
בדברים
שאינם
נחשבים
כלום,
כדי
לבטל
את
הדברים
שנחשבים
לדברים
גדולים.
29 אלוהים
בחר
בכל
זה
כדי
שלא
יוכל
אף
בשר
ודם
לשבח
את
עצמו
לפני
אלוהים.
30 אבל
אלוהים
הוא
שהביא
אותנו
לחיות
בשותפות
עם
בנו
ישוע
המשיח.
ישוע
המשיח
הוא
חכמת
אלוהים
עבורנו,
הוא
הצדקתנו,
הוא
הקדושה
שלנו
והגאולה
שלנו.
31 לכן
כתוב:
"המתהלל
יתהלל
ביהוה".

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܥܝܢܝܗܘܢ ܕܠܐܝܡܢܐ ܗܘ ܕܡܬܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܒܨܠܡܗ ܗܘ ܕܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܐܬܒܪܝܬ ܒܗ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܢܬܚܙܐ ܘܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܐܢܘܢ ܟܘܪܣܝܐ ܐܘ
ܫܘܠܛܢܐ ܐܘ ܪܝܫܝܬܐ ܐܘ ܫܘܠܛܢܐ ܟܠܗ ܒܗ ܐܬܒܪܝܬ ܘܒܗ ܩܝܡ
ܟܠܗ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܥܝܢܝܢ ܐܢܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܘܕܒܐܪܥܐ ܕܢܬܚܙܐ ܘܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܐܢܘܢ ܟܘܪܣܝܐ ܐܘ
ܫܘܠܛܢܐ ܐܘ ܪܝܫܝܬܐ ܐܘ ܫܘܠܛܢܐ ܟܠܗ ܒܗ ܐܬܒܪܝܬ ܘܒܗ ܩܝܡ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܡܬܚܙܐ ܘܕܠܐ ܡܬܚܙܐ
ܐܢܘܢ ܟܘܪܣܝ

1 המלאכים הנשים הבאים הנעלמים המלאך מהרה הולכה
ירושלים הנשים 2 אמר אמרו הנביא המלאך הנביא המלאך
הולכה, ומבטיח מהר אותנו אמר המלאך הלכו הלכה הנשים אותו
מ, 3 ויהי הזיכרון בנו המלכים מלכים הלכה (aiōnios g166)
בנים מלכים 4 הנשים המלאך הנביאים אמר אמרו הנביאים אותנו
המלאך לא הולכה המלאכים הלכה ירושלים הנביאים
מלכים אם המלכים 5 הנשים הנשים הבאים בא הנביאים אמר
הנביאים הנשים הנביאים מלכים ארץ הנשמה אמר המלאך הנביאים
הבאים אם הבאים הנביאים 6 מלכים הנביאים הנביאים הבאים
הנשים לא הנביאים הנביאים הנשים הנשים אמר הנביאים הנביאים
אם הבאים הנביאים הנביאים 7 הנביאים המלאך אמר המלאך
אמר המלאך הנביאים מלכים אמר הבאים הנביאים הנשים הבאים
הנביאים אמר המלאך אמר הנביאים הנביאים בא הנביאים אמר
הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים
אמר הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים
הנביאים הנביאים 8 הנביאים הנביאים אמר המלאך הנביאים אמר
הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים הנביאים

1 Corinthians

1 Paul, called to be an apostle of Christ Jesus
by the will of God, and our brother Sosthenes,
2 To the church of God which is at Corinth,
to those who are sanctified in Christ Jesus,
called to be saints, with all those who in every
place call upon the name of our Lord Jesus Christ,
both theirs and ours: 3 Grace be to you and
peace, from God our Father and from the Lord
Jesus Christ. 4 I thank my God always
concerning you, for the grace of God which is
given you by Jesus Christ; 5 That in everything
ye are enriched by him, in all utterance, and
in all knowledge; 6 Even as the testimony of
Christ was confirmed in you: 7 So that ye come
behind in no gift, waiting for the coming of our
Lord Jesus Christ: 8 Who shall also confirm you
unto the end, that ye may be blameless in the
day of our Lord Jesus Christ. 9 God is faithful,
by whom ye were called into the fellowship of
his Son Jesus Christ our Lord. 10 Now I beseech
you, brethren, by the name of our Lord Jesus
Christ, that ye all speak the same thing, and
that there be no divisions among you; but that
ye be perfectly joined together in the same
mind and in the same judgment. 11 For it hath
been declared unto me of you, my brethren,
by them which are of the house of Chloe, that
there are contentions among you. 12 Now this
I say, that every one of you saith, I am of
Paul; and I of Apollos; and I of Cephas; and
I of Christ. 13 Is Christ divided? was Paul
crucified for you? or were ye baptized in the
name of Paul? 14 I thank God that I baptized
none of you, but Crispus and Gaius; 15 Lest
any should say that I had baptized in mine
own name. 16 And I baptized also the house
of Stephanas: besides, I know not whether I
baptized any other. 17 For Christ sent me not
to baptize, but to preach the gospel: not
with wisdom of words, lest the cross of
Christ should be made void. 18 For the
preaching of the cross is to them that
perish foolishness; but unto us which
are saved it is the power of God. 19 For
it is written, I will destroy the wisdom
of the wise, and will bring to nothing
the understanding of the prudent. 20 Where
is the wise? where is the scribe? where
is the disputer of this world? hath God
not made foolish the wisdom of this world?
21 For after that in the wisdom of God
the world by wisdom knew not God, it
pleased God by the foolishness of
preaching to save them that believe.
22 For the Jews require a sign, and
the Greeks seek after wisdom: 23 But
we preach Christ crucified, unto the
Jews a stumbling block, and unto the
Greeks foolishness; 24 But unto them
which are called, both Jews and
Greeks, Christ the power of God,
and the wisdom of God. 25 Because
the foolishness of God is wiser

1 בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים׃ 3 ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור׃ (aiōn g165) 4 וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ 5 ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד׃ 6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים׃ 7 ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ 8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני׃ 9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ (aiōn g165) 10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב׃ 11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על־הארץ ויהי כן׃ 12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי־טוב׃ 13 ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדול לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב׃ 19 ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי׃

2 ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם׃ 2 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה׃ 3 ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃ 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ 5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם צמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה׃ 6 ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני האדמה׃ 7 ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 8 ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם ושם שם את־האדם אשר יצר׃ 9 וצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 10 ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 11 שם האחד פישון הוא הסבב את־כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 13 ושם־נהר השני גיחון הוא הסבב את־כל־ארץ כוש׃ 14 ושם־נהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 15 ויקח יהוה אלהים את־האדם ויניחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃ 16 ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ 17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 18 ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃

3 והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים ידעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי־טוב העץ למאכל וכי־תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ותתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 ויקולו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ 10 ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל־הבהמה ומכל חיתו השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל־האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והריונך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל־ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃

4 והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה׃ 2 ותסף ללדת את־אחיו את־הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 ויהי מקץ ימים והביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבהן ויהוה שעה אל־הבל ואל־מנחתו׃ 5 ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ 7 הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ והאליו תשוקתו ואתה תמשל־בו׃ 8 ויאמר קין אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה׃ 11 ועתה ארור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את־האדמה לא־תוסף תת־כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל־יהוה גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר ואהיה נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל־מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת עדן׃ 17 וידע קין את־אשתו והרה ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את־עירד ועירד הוליד את־מחויאל ומחויאל הוליד את־מתושאל ומתושאל הוליד את־למך׃ 19 ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תופש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה׃ 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי־שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם־הוא ילד בן ויקרא את־שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון
ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון ראשון

17 ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ

10 ١ وقد كان آباؤنا جميعهم تحت السحابة وعبروا
جميعهم في البحر ٢ واعتمدوا جميعهم لموسى في
السحابة وفي البحر ٣ وأكلوا جميعهم طعاما روحيا
واحدا ٤ وشربوا جميعهم شرابا روحيا واحدا لأنهم
كانوا يشربون من صخرة روحية تتبعهم والصخرة
كانت المسيح ٥ ولكن بأكثرهم لم تكن المسرة
لأنهم طرحوا في البرية ٦ وهذه الأمور كانت
أمثالا لنا حتى لا نكون نحن مشتهين شرورا كما
اشتهى أولئك ٧ ولا تكونوا عابدي أوثان كما كان
بعض منهم كما هو مكتوب أن الشعب جلس للأكل
والشرب وقاموا ليلعبوا ٨ ولا نزن كما زنى بعض
منهم فسقط في يوم واحد ثلاثة وعشرون ألفا
٩ ولا نجرب المسيح كما جرب بعضهم فأهلكتهم
الحيات ١٠ ولا تتذمروا كما تذمر بعضهم فأهلكهم
المهلك ١١ وكل هذه كانت لأمثال وكتبت لإنذارنا
نحن الذين انتهت إلينا أواخر الدهور ١٢ فالذي
يظن أنه قائم فلينظر أن لا يسقط ١٣ لم تصبكم
تجربة إلا بشرية وأمين الله الذي لا يدع أن
تجرب فوق ما تستطيعون بل يجعل مع التجربة
المخرج لتستطيعوا أن تحتملوا ١٤ لذلك يا أحبائي
اهربوا من عبادة الأوثان ١٥ كأني أكلم العقلاء
فاحكموا أنتم فيما أقول ١٦ كأس البركة التي
نباركها أليست هي شركة دم المسيح أليس الخبز
الذي نكسره هو شركة جسد المسيح ١٧ لأن الخبز
واحد فنحن الكثيرين جسد واحد لأننا جميعنا
نشترك في الخبز الواحد ١٨ انظروا إسرائيل
بحسب الجسد أليس الذين يأكلون الذبائح هم
شركاء المذبح ١٩ فماذا أقول أن المأكول
للأوثان شيء أو أن الوثن شيء ٢٠ لكن أقول
إن ما يذبحه الأمم إنما يذبحونه للشياطين
لا لله فلست أريد أن تكونوا أنتم شركاء
الشياطين ٢١ لا تقدرون أن تشربوا كأس الرب
وكأس الشياطين لا تقدرون أن تشتركوا في
مائدة الرب ومائدة الشياطين ٢٢ أم نغيظ
الرب هل نحن أقوى منه ٢٣ كل شيء يحل لي
لكن ليس كل شيء يوافق كل شيء يحل لي
لكن ليس كل شيء يبني ٢٤ لا يطلب أحد ما
لنفسه بل ما لغيره ٢٥ كل ما يباع في الملحمة
كلوه غير فاحص من أجل الضمير ٢٦ لأن
للرب الأرض وملأها ٢٧ إن دعاكم أحد من
الكافرين وأردتم أن تذهبوا فكل ما يقدم
لكم غير فاحص من أجل الضمير ٢٨ وإن قال
لكم أحد هذا ذبيحة للأوثان فلا تأكلوه من
أجل ذلك المخبر والضمير لأن للرب الأرض
وملأها ٢٩ أقول الضمير لا ضميرك بل ضمير
الآخر لماذا يؤخذ حريتي من ضمير آخر
إن كنت أنا بنعمة أشترك فلماذا أجدف
من أجل ما أشكر عليه ٣٠ فسواء أكلتم أو
شربتم أو افعلوا كل شيء لمجد الله ٣١
وكونوا بغير عثرة لا لليهود ولا لليونان ولا
لكنيسة الله ٣٢ كما أنا أيضا أرضي الجميع في
كل شيء غير ملتمس منفعتي بل منفعة
الكثيرين لكي يخلصوا ١ كونوا متمثلين بي
كما أنا أيضا بالمسيح ٢ فأمدحكم أيها الإخوة
لأنكم في كل شيء تذكرونني وتحفظون
التقاليد كما سلمتكم ٣ ولكن أريد أن تعلموا
أن كل رجل رأسه المسيح ورأس المرأة الرجل
ورأس المسيح الله ٤ كل رجل يصلي أو يتنبأ
وله على رأسه شيء يشين رأسه ٥ وكل امرأة
تصلي أو تتنبأ ورأسها غير مغطى يشين رأسها
لأنها والمحلوقة شعر رأسها شيء واحد ٦
لأنه إن لم تتغط المرأة فليقص شعرها وإن
كان قبيحا بالمرأة أن تقص شعرها أو تحلق
فليتغط رأسها ٧ أما الرجل فلا يجب أن
يتغطى رأسه لأنه صورة الله ومجده وأما
المرأة فهي مجد الرجل ٨ لأن الرجل ليس
من المرأة بل المرأة من الرجل ٩ لأن الرجل
لم يخلق من أجل المرأة بل المرأة من أجل
الرجل ١٠ لذلك ينبغي للمرأة أن يكون لها
سلطان على رأسها من أجل الملائكة ١١
ولكن ليس الرجل بدون المرأة ولا المرأة
بدون الرجل في الرب ١٢ لأن كما أن المرأة
من الرجل هكذا الرجل بالمرأة وجميع الأشياء
من الله ١٣ احكموا في أنفسكم أيليق بالمرأة
أن تصلي لله غير مغطاة ١٤ أليس الطبيعة
نفسها تعلمكم أن الرجل إن كان له شعر
طويل فهو عار له ١٥ وأما المرأة إن كان لها
شعر طويل فهو مجد لها لأن الشعر قد أعطي
لها عوضا عن البرقع ١٦ ولكن إن كان أحد
يحب أن يخاصم فلسنا نحن هكذا ولا كنائس
الله ١٧ وإذ أنا أوصي بهذا لست أمدحكم
لأنكم لا للأفضل بل للأضر ١٨ لأني أولا
حين تجتمعون في الكنيسة أسمع أن بينكم
شقاقات وأصدق بعض التصديق ١٩ لأنه
لا بد أن تكون بينكم بدعات لكي يظهر
المزكون منكم ٢٠ فحين تجتمعون معا ليس
هو لأكل عشاء الرب ٢١ لأن كل واحد يأخذ
عشاءه الخاص في الأكل فالواحد يجوع
والآخر يسكر ٢٢ أفليس لكم بيوت لتأكلوا
فيها وتشربوا أم تحتقرون كنيسة الله
وتخزون الذين لا يملكون ماذا أقول لكم
أأمدحكم في هذا لا أمدحكم ٢٣ لأني
تسلمت من الرب ما سلمته أيضا لكم أن
الرب يسوع في الليلة التي أسلم فيها أخذ
خبزا ٢٤ وشكر فكسر وقال خذوا كلوا هذا
هو جسدي المكسر لأجلكم اصنعوا هذا
لذكري ٢٥ كذلك الكأس أيضا بعد العشاء
قائلا هذه الكأس هي العهد الجديد بدمي
هذا اصنعوا كلما شربتم لذكري ٢٦ فإنكم
كلما أكلتم هذا الخبز وشربتم هذه الكأس
تخبرون بموت الرب إلى أن يجيء ٢٧
فإذا كل من يأكل هذا الخبز ويشرب كأس
الرب بغير استحقاق يكون مجرما في جسد
الرب ودمه ٢٨ ولكن ليمتحن الإنسان نفسه
وهكذا فليأكل من الخبز ويشرب من الكأس
٢٩ لأن الذي يأكل ويشرب بدون تمييز
الجسد يأكل ويشرب دينونة لنفسه ٣٠ من
أجل هذا فيكم كثيرون ضعفاء ومرضى
وكثيرون يرقدون ٣١ لأنه إن كنا نميز
نفوسنا لا نحكم ٣٢ ولكن إذ نحكم نؤدب من
الرب لكي لا ندان مع العالم ٣٣ فإذا
يا إخوتي حين تجتمعون للأكل انتظر
بعضكم بعضا ٣٤ وإن جاع أحد فليأكل في
البيت لكي لا تجتمعوا للدينونة والباقي
سأرتبه حين آتي

24 ולא יוסיפו עוד לגלות דם נקי מתוך
הארץ כי אם אני יהוה׃ 25 ודברתי אל
יהוה אלהי אבי אברהם ואל יצחק ואל
ישראל אשר לקחו אתי מבית אבי לאמר׃ 26 הנה
אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך ושבתיך
אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר
אם עשיתי את אשר דברתי לך׃ 27 ויקץ יעקב
משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה
ואנכי לא ידעתי׃ 28 ויירא ויאמר מה נורא
המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים
וזה שער השמים׃ 29 ויקם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מרבתיו וישם
אתה למצבה ויצק שמן על ראשה׃ 30 ויקרא
את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז
שם העיר לראשונה׃ 31 וידר יעקב נדר
לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני
בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם
לאכל ובגד ללבש׃ 32 ושבתי בשלום אל
בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃ 33 ואבן
הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו׃

12

1 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית
אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה
אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ 2 ויאמר יעקב
אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את
אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו
שמלתיכם׃ 3 ונקומה ונעלה בית אל ואעשה
שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי
והיה עמדי בדרך אשר הלכתי׃ 4 ויתנו אל
יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם
ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב
אתם תחת האלה אשר עם שכם׃ 5 ויסעו
ויהי חתת אלהים על הערים אשר
סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב׃
6 ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא
בית אל הוא ואל כל העם אשר עמו׃
7 ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית
אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו
מפני אחיו׃ 8 ותמת דבורה מינקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון
ויקרא שמו אלון בכות׃ 9 וירא אלהים אל
יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו׃
10 ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא
שמך עוד יעקב כי אם ישראל היה שמו
וקרא את שמו ישראל׃ 11 ויאמר אליו אלהים
אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים
יהיה ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ 12 והארץ
אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה
ולזרעך אחרי׃ 13 ויעל אלהים מעליו
במקום אשר דבר אתו׃ 14 ויצב יעקב מצבה
במקום אשר דבר אתו אבן מצבה
ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן׃ 15 ויקרא
יעקב את שם המקום אשר דבר אתו
אלהים שם בית אל׃ 16 ויסעו מבית אל
ועוד כברת הארץ לבא אפרתה
ותלד רחל את בן קשה׃ 17 ויהי בהקשותה
בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי
כי גם זה לך בן׃ 18 והי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו
קרא לו בנימין׃ 19 ותמת רחל ותקבר
בדרך אפרתה הוא בית לחם׃ 20 ויצב יעקב
מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל
עד היום׃ 21 ויסע ישראל ויט אהלה
מגדל עדר׃ 22 והי בשכן ישראל בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה
פלגש אביו וישמע ישראל׃ ובני יעקב
היו שנים עשר׃ 23 בני לאה בכר יעקב
ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר
וזבולן׃ 24 בני רחל יוסף ובנימין׃
25 ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃
26 ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר׃
אלה בני יעקב אשר ילדו לו בפדן ארם׃
27 ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא
קרית הוא חברון אשר גר שם אברהם
ויצחק׃ 28 וימי יצחק מאה שנה ושבעים
שנה׃ 29 ויגוע יצחק וימת ויאסף אל
עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו
ויעקב בניו׃

13

1 ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר
שעיר׃ 2 עשו לקח את נשיו מבנות כנען
את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי׃ 3 ובשמת בת
ישמעאל אחות נבית׃ 4 ותלד עדה לעשו
את אליפז ולרעואל ויעש׃ 5 ואהליבמה
ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃
6 ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנתיו
ואת כל נפש ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו׃
7 כי היה רכושם רב מלשבת יחדו
ולא יכלה ארץ מגרתם מפני מקניהם׃
8 ויגר עשו אבי אדום בהר שעיר׃
9 (aiōn g165) ואלה תולדות עשו אבי
אדום׃ 10 אלה שמות בני עשו עדיפז בן
עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת
עשו׃ 11 ויהי בני אליפז תימן אומר צפו
וגעתם וקנז׃ 12 ותמנע היתה פילגש
לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק
אלה בני עדה אשת עשו׃ 13 ואלה בני
רעואל נחת וזרח שמה ומזה היו בני
בשמת אשת עשו׃ 14 ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו
את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃ 15 אלה
היו אלופי בני עשו בני אליפז בכר
עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו
אלוף קנז׃ 16 אלוף קרח אלוף געתם
אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ
אדום אלה היו בני עדה׃ 17 ואלה בני
רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח
אלוף שמה אלוף מזה אלה היו אלופי
רעואל בארץ אדום אלה היו בני בשמת
אשת עשו׃ 18 ואלה היו בני אהליבמה
אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף
קרח אלה היו אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו׃ 19 אלה בני עשו אבי אדום
ואלה אלופיהם׃ 20 אלה בני שעיר החרי
יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃
21 ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי
בני שעיר בארץ אדום׃ 22 ויהי בני לוטן
חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃ 23 ואלה
בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו
ואונם׃ 24 ואלה בני צבעון ואיה וענה
הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר
בהיותו רעה את אתנות צבעון אביו׃
25 ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת
ענה׃ 26 ואלה בני דישן חמדן ואשבן
ויתרן וכרן׃ 27 אלה בני אצר בלהן
וזעון ועקן׃ 28 אלה בני דישן עוץ
וארן׃ 29 אלה אלופי החרי אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה׃
30 אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן
אלה אלופי החרי לאלופתם בארץ שעיר׃
31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל׃ 32 וימלך
בארץ אדום בלע בן בעור ושם עיר
דנהבה׃ 33 וימת בלע וימלך תחתיו יובב
בן זרח מבצרה׃ 34 וימת יובב וימלך
תחתיו חושם מארץ התימני׃ 35 וימת
חושם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה
את מדין בשדה מואב ושם עיר עוית׃
36 וימת הדד וימלך תחתיו שמלה
ממשרקה׃ 37 וימת שמלה וימלך תחתיו
שאול מרחבות הנהר׃ 38 וימת שאול
וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃
39 וימת בעל חנן בן עכבור וימלך
תחתיו הדר ושם עיר פעו ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃
40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם
למקומתם בשמותם אלוף תמנע אלוף
עלוה אלוף יתת׃ 41 אלוף אהליבמה אלוף
אלה אלוף פינון׃ 42 אלוף קנז אלוף
תימן אלוף מבצר׃ 43 אלוף מגדיאל
אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם
בארץ אחוזתם הוא עשו אבי אדום׃

12 ܗܘܢܐ ܕܝܢ ܡܬܝܢ ܡܬܝܠܝܢ ܒܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܐܬܐ ܗܘ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܪܝܟܘܬܐ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܡܐܢܐ ܕܥܒܝܕ ܠܡܬܝܡܘܬ ܥܡ ܐܒܝܗ 13 ܘܥܠ
ܗܢܐ ܐܝܟ ܡܢܗܪܝܢ ܐܢܘܢ ܕܒܪܝܟܘܬܐ ܐܢܬ ܠܝ ܫܠܡ 14 ܡܛܠ ܕܥܒܝܕ
ܒܪܝܟܘܬܐܝܬ ܐܝܟ ܬܪܝܢ ܡܢܝܢܐ 15 ܕܢܫܬܘܕܥ ܒܪܝܟܘܬܐ ܒܪܝܫܐ
ܕܒܬܪܝܬ ܡܢܗܪܝܢ ܒܪܝܟܘܬܐ ܒܝܢܐ ܡܬܒܪܝܢ ܐܡܠܝܢ ܕܚܠܝܢ
ܕܠܡܢ ܐܝܟܢܐ ܒܪܝܟܘܬܐܝܬ ܒܪܝܟܘܬܐܝܬ ܒܪܝܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ 16
ܕܐܢܬܪܬܐ ܕܐܒܝܫܐ 17 ܐܡܠܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝ
ܒܪܝܟ ܒܪܝܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝ ܐܡܪ
ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝ ܐܡܪ
ܠܡܢܐ ܠܝ ܠܡ ܐܢܬ ܒܪܝܟ 18 ܠܡ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝ ܐܡܪ ܐܢܬ ܒܪܝܟ
ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ 19 ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ 20 ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ,ܡܢܗܪܝܢ ܠܠܚܠ ܡܢܗܪܝܢ ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ
ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ 21 ܐܡܝܢ (aiōnios g166) ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ,ܡܢܗܪܝܢ
ܒܪܝܟ ܒܪܝܟ ܠܠܚܠ ܕܒܪܝܟ ܡܢ ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ 22 (aiōn g165)
ܕܐܢܬ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܠܝ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ 23
ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ ܐܢܬ ܕܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ
ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ ,ܐܢܬ ,ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ
ܕܒܪܝܟ ܕܒܪܝܟ 24 ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ 25 ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ

1 מבוא דברי אמור אל הכהנים בני אהרן הכהן ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו 2 כי אם לשארו הקרב אליו אל אמו ואל אביו ואל בנו ואל בתו ואל אחיו 3 ואל אחתו הבתולה הקרובה אליו לאישה לא יטמא בעל בעמיו לחלל לא יקרח קרחה בראשו ופאת זקנו לא יגלחו ובבשרו לא ישרטו שרטת 4 קדשים יהיו לאלהיו ולא יחללו את שם אלהיו כי את אשי יהוה לחם אלהיו הם מקריבים וקדש יהיו 5 אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו 6 וקדשתו לבלתי הקריב לחם אלהיך הוא מקדישך כי קדוש אני יהוה מקדשכם 7 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת אש יוקדשו 8 ומת הגדול מאחיו אשר יצק בראשו שמן המשחה והמלא את יד לבשו את הבגדים לא יפרע ראשו ובגדיו לא יפרם 9 ואל כל נפשות מת לא יבא לא יטמא באביו ובאמו 10 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה 11 ואשה בתולה מעמיו יקח אשה אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולת מעמיו יקח אשה 12 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו 13 ויאמר יהוה אל משה לאמר 14 דבר אל אהרן לאמר איש איש מזרע אהרן הכהן אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו 15 כל אשר יהיה בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע 16 אשר יהיה בו שבר רגל או שבר יד 17 כי כל איש אשר יהיה בו מום לא יקרב אל אלהיו לחם אלהיו 18 לחם אלהיו מקדשים מקדשי אלהיו יאכל 19 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אלהיו כי אני יהוה מקדשם 20 ויאמר יהוה אל משה לאמר 21 אמר אל אהרן לאמר איש איש מזרע אהרן הכהן אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב אשי יהוה מום בו לחם אלהיו לא יקרב 22 לחם אלהיו מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אלהיו כי אני יהוה מקדשם 24 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

2 ואל אמר אל הכהנים בני אהרן הכהן לנפש לא יטמא בעמיו 2 כי אם לשארו הקרב אליו אל אמו ואל אביו ואל בנו ואל בתו ואל אחיו 3 ואל אחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש עליה יטמא לבעל בעמיו לחלל 4 לא יטמא בעל בעמיו בעל הוא בעמיו לחלל לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשר גויתם לא יעשו שרטת 5 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו 6 אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדוש הוא לאלהיו 7 וקדשתו לבלתי הקריב לחם אלהיך הוא מקריב קדוש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם 8 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת אש יוקדשו 9 ומת הגדול מאחיו אשר יצק בראשו שמן המשחה והמלא את יד לבשו את הבגדים לא יפרע ראשו ובגדיו לא יפרם 10 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה 11 ואל נפש מת לא יבא לא יטמא באביו ובאמו 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה 13 ואשה בתולה מעמיו יקח אשה אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה 14 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו 15 ויאמר יהוה אל משה לאמר 16 דבר אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו 17 כי כל אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע 18 לחם אלהיו מקדשים מקדשי אלהיו יאכל 19 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אלהיו כי אני יהוה מקדשם 20 ויאמר יהוה אל משה לאמר 21 אמר אל אהרן לאמר איש איש מזרע אהרן הכהן אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב אשי יהוה מום בו לחם אלהיו לא יקרב 22 לחם אלהיו מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אלהיו כי אני יהוה מקדשם 24 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

3 לאמר אמר אל בניו ואל כל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש מת 2 מזרעו אשר יקדישו לי בכל קדשיהם אשר יקריבו בני ישראל לי וטמאתם עליו לא יטמא בעל בעמיו לחלל 3 כי אם לאשה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה לה יטמא בעל בעמיו לחלל 4 בעל בעמיו לא יטמא בעל בעמיו לחלל לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשר גויתם לא יעשו שרטת 5 קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבים וקדש יהיו 6 אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדוש הוא לאלהיו 7 וקדשתו לבלתי הקריב לחם אלהיך הוא מקריב קדוש יהיה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם 8 ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת אש יוקדשו 9 ומת הגדול מאחיו אשר יצק בראשו שמן המשחה והמלא את יד לבשו את הבגדים לא יפרע ראשו ובגדיו לא יפרם 10 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה 11 ואל נפש מת לא יבא לא יטמא באביו ובאמו 12 ומן המקדש לא יצא ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה 13 ואשה בתולה מעמיו יקח אשה אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח כי אם בתולה מעמיו יקח אשה 14 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו 15 ויאמר יהוה אל משה לאמר 16 דבר אל אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו 17 כי כל אשר בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע 18 לחם אלהיו מקדשים מקדשי אלהיו יאכל 19 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אלהיו כי אני יהוה מקדשם 20 ויאמר יהוה אל משה לאמר 21 אמר אל אהרן לאמר איש איש מזרע אהרן הכהן אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב אשי יהוה מום בו לחם אלהיו לא יקרב 22 לחם אלהיו מקדשי קדשים ומן הקדשים יאכל 23 אך אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את מקדשי אלהיו כי אני יהוה מקדשם 24 ויאמר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל

ויאמר אל־אברהם ידע תדע כי־גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה׃ 14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי
ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה תבוא
אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃
16 ודור רביעי ישובו הנה כי לא־שלם עון
האמרי עד־הנה׃ 17 ויהי השמש באה ועלטה
היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר
בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה
את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ
הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת׃

4 את־הגר׃ 2 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא
עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי אולי
אבנה ממנה׃ ויאמר אברם לקול שרי׃
3 ותקח שרי אשת אברם את־הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ
כנען׃ 4 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל־אברם
חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא
כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני
ובינך׃ 6 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך
בידך עשי לה הרע בעיניך ותענה שרי
ותברח מפניה׃ 7 ומצאה מלאך יהוה על־עין
המים במדבר על־העין בדרך שור׃
8 ויאמר הגר שפחת שרי אי־מזה באת
ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי
אנכי ברחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה
שובי אל־גברתך והתעני תחת ידיה׃
10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה
את־זרעך ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה
מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקרא
שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־עניך׃
12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל
ויד כל־בו׳ על־פני כל־אחיו ישכן׃
13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אתה
אל־ראי כי אמרה הגם־הלם ראיתי
אחרי ראי׃ 14 על־כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה בין־קדש ובין
ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא
אברם שמו בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃
16 ואברם בן־שמנים שנה ושש שנים
בהולד הגר את־ישמעאל לאברם׃

5 אברם לאמר אני אל־שדי התהלך
לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי
ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד׃
3 ויפל אברם על־פניו וידבר אתו אלהים
לאמר׃ 4 אני הנה בריתי אתך והיית
לאב המון גוים׃ 5 ולא־יקרא עוד את־שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים
נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃
7 והקימתי את־בריתי ביני وביניך
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם
להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך׃
8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את־ארץ
מגריך כל־ארץ כנען לאחזת עולם
והיתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים
אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם׃
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני
وביניכם وبين זרעך אחריך המול לכם
כל־זכר׃ 11 ונמלתם את־בשר ערלתכם
והיה לאות ברית ביני وביניכם׃
12 בן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר
לדרתיכם יליד בית ומקנת־כסף מכל
בן־נכר אשר לא מזרעך הוא׃
13 המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך
והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃
14 וערל זכר אשר לא־יומל את־בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
את־בריתי הפר׃ 15 ויאמר אלהים
אל־אברהם שרי אשתך לא־תקרא את־שמה
שרי כי־שרה שמה׃ 16 וברכתי אותה
וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃
17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק
ואמר בלבו הלבן־מאה שנה יולד
ואם־שרה הבת־תשעים שנה תלד׃
18 ויאמר אברהם אל־האלהים לו
ישמעאל יחיה לפניך׃

Romans

1 Paul, a servant of Christ Jesus, called to be an apostle,
set apart for the gospel of God, 2 which he promised beforehand
through his prophets in the holy scriptures, 3 concerning his Son,
who was descended from David according to the flesh, 4 and who
was declared to be the Son of God with power according to the spirit
of holiness by his resurrection from the dead: Jesus Christ our
Lord, 5 through whom we received grace and apostleship to bring
about the obedience of faith among all the nations for his name's
sake, 6 among whom you also are called to belong to Jesus Christ;
7 to all God's beloved in Rome, who are called to be saints:
Grace to you and peace from God our Father and the Lord Jesus
Christ. 8 First, I thank my God through Jesus Christ for all of you,
because your faith is being proclaimed throughout the world.
9 God, whom I serve with my spirit in the preaching of the gospel
of his Son, is my witness that I always remember you 10 in my
prayers, asking that now at last I may succeed in coming to you
by God's will. 11 For I long to see you, that I may share some
spiritual gift with you to strengthen you, 12 or rather, that we may
be encouraged together by each other's faith, both yours and
mine. 13 I want you to know, brothers and sisters, that I have
often planned to come to you (but have been prevented until now)
so that I might reap a harvest among you, just as I have among the
other Gentiles. 14 I am obligated both to Greeks and barbarians,
both to the wise and the foolish. 15 That is why I am so eager to
preach the gospel also to you who live in Rome.

16 I am not ashamed of the gospel, because it is God's
power at work bringing salvation to everyone who believes,
first to the Jew and also to the Gentile. 17 For in it God's
righteousness is revealed, from faith to faith, just as it is
written: "The righteous will live by faith." 18 God's wrath
is being revealed from heaven against all the godless and
unrighteous people who suppress the truth by their
unrighteousness, 19 because what can be known about God
is plain to them, because God has shown it to them. 20 For
since the creation of the world God's invisible qualities—his
eternal power and divine nature—have been clearly seen,
being understood through what he has made, so that people
are without excuse. 21 For although they knew God, they
did not honor him as God or give thanks to him, but their
minds became futile in their speculations, and their foolish
hearts were darkened. 22 Although they claimed to be wise,
they became fools 23 and exchanged the glory of the
immortal God for images resembling mortal human beings
and birds and animals and reptiles. 24 Therefore God gave
them over in the desires of their hearts to impurity, so that
they dishonored their bodies among themselves. 25 They
exchanged the truth about God for a lie, and worshiped and
served the creature rather than the Creator, who is blessed
forever! Amen. 26 Because of this, God gave them over to
shameful passions. Even their women exchanged natural
relations for unnatural ones. 27 In the same way the men
also abandoned natural relations with women and were
consumed with passion for one another. Men committed
shameless acts with other men, and were paid in themselves
the appropriate penalty for their perversion. 28 Since they
refused to acknowledge God, he gave them over to a
depraved mind, so they do what should not be done.
29 They have become filled with all kinds of wickedness,
evil, greed, and depravity. They are full of envy, murder,
fighting, deceit, and malicious behavior. They are
whisperers, 30 slanderers, God-haters, insolent, arrogant,
and boastful. They invent ways of doing evil, and they
disobey their parents. 31 They are senseless, faithless,
heartless, and merciless. 32 They know God's decree that
those who do such things deserve death, but they not only
continue to do these things themselves, but they also
approve others who do them.

2 You have no excuse, whoever you are, when you
judge others. For when you judge others, you
condemn yourselves by your own standards, because you
who judge others do the same things. 2 We all agree that
God's judgment against those who do such things is
based on truth. 3 But when you judge others for doing
these things, do you think you will escape God's
judgment? 4 Or do you despise the riches of his
kindness, tolerance, and patience? Don't you realize that
his kindness is intended to lead you to repentance?
5 But because of your stubbornness and your refusal
to repent, you are storing up your own punishment
for the day when God's anger will be revealed, when
his righteous judgments will be made known. 6 For
he will reward each person according to what we have
done. 7 To those who patiently do good and seek
glory, honor, and immortality, he will give eternal
life. 8 But for those who are selfish and who reject
the truth and follow evil, there will be anger and
wrath. 9 There will be trouble and misery for all
who do evil—for the Jew first and also for the
Gentile. 10 But there will be glory, honor, and
peace for everyone who does good—first for the
Jew and also for the Gentile. 11 For God does not
show favoritism. 12 All who have sinned without
knowing the law will also perish without being
judged by the law, and all who have sinned while
having the law will be judged by the law. 13 For
it is not those who hear the law who are
righteous in God's sight, but those who obey the
law will be declared righteous. 14 For even the
Gentiles, who do not have the law, sometimes
instinctively do what the law requires. Even
without the law they are a law unto themselves.
15 They show that the law's requirements are
written on their hearts, for their consciences
also bear witness, and their thoughts
sometimes accuse them and sometimes
defend them. 16 This will happen on the day
when God judges the secrets of everyone
through Christ Jesus, just as my gospel
proclaims.

17 But you call yourselves Jews; you
depend on the law and boast about your
relationship with God. 18 You know his
will and you approve what is right because
you have been instructed in the law.
19 You think you are a guide for the blind,
a light for those who are lost in darkness,
20 a teacher of the foolish, and a
teacher of children because you have
in the law the embodiment of knowledge
and truth. 21 You teach others, but you
don't teach themselves. You say that
people should not steal, but you steal.
22 You say that adultery is wrong,
but you commit adultery. You say that
you despise idols, but you rob their
temples. 23 You boast about the law,
but you dishonor God by breaking the
law. 24 As the Scriptures say, "People
throughout the world speak evil of God
because of you." 25 The rite of
circumcision does indeed have value
if you obey the law, but if you break
the law, it is as if you never had
been circumcised. 26 And if those who
are not circumcised obey the laws
God gives, they are his people. In
fact, they will be better than those
who are circumcised but who break
the law. 27 Those who are physically
uncircumcised but who obey the law
will condemn you who have the
written law and who are circumcised
but who break the law. 28 For a
person is not a Jew if he is only
one by birth, and his circumcision
is not just a matter of his
outward appearance. 29 A person is
a Jew if he is one inwardly, and
circumcision is a matter of the
heart—it is not a matter of
the letter of the law. The
person who is like this
gets his praise from
God, not from other
people.

3 What, then, is the
advantage of being
a Jew? Is there any
value in being
circumcised? 2 Yes,
there is much
value in every
way. For one
thing, the Jews
were entrusted
with the
messages from
God. 3 But what
if some of them
were unfaithful
to God? Will
their unfaithfulness
cancel God's
faithfulness?
4 Of course not!
Even if everyone
else is a liar,
God is faithful.
As the Scripture
says, "You will
be proved right
in what you say
about your
sin, and you
will win your
case when you
are judged."
5 But our
unrighteousness
shows how
faithful God
is. So what
can we say?
Is it wrong
for him to
show his
anger when
he punishes
us? (I am
speaking
humanly.)
6 Of course
not! If
God were
unjust,
how could
he judge
the world?
7 But my
lying makes
God's
truthfulness
shine more
clearly and
brings him
more glory,
so why am
I still
condemned
as a sinner?
8 Why not
say, "Let us
do evil so
that good
will come
of it"?
Some people
slander us
by saying
we teach
this. But
those who
say such
things
deserve
to be
condemned.
9 Then
what
shall
we say?
Are we
Jews
better
than
others?
No,
not
at
all.
For
we
have
already
accused
both
Jews
and
Gentiles
of
being
under
the
power
of
sin.
10 As
the
Scriptures
say,
"No
one
is
righteous,
not
even
one.
11 No
one
understands
anything
about
God
or
even
cares
about
him.
12 All
have
turned
away
from
God
and
have
become
worthless.
No
one
anywhere
does
good,
not
even
one.
13 Their
throats
are
like
open
graves
because
they
use
their
tongues
to
deceive
others.
Their
words
are
as
deadly
as
poisonous
snakes.
14 Their
mouths
are
full
of
cursing
and
bitterness.
15 They
are
quick
to
kill
anyone
who
sees
them.
16 Everywhere
they
go
they
cause
misery
and
ruin
other
people's
lives.
17 They
don't
know
how
to
live
at
peace
with
others.
18 They
don't
have
any
respect
for
God
at
all."
19 Now
we
know
that
the
law
applies
to
those
who
live
under
its
authority,
because
it
was
given
to
the
Jews.
The
purpose
is
to
make
everyone
else
in
the
world
accept
the
judgment
of
God.
20 For
no
one
will
be
declared
righteous
in
his
sight
because
he
has
obeyed
the
law.
The
purpose
of
the
law
is
to
show
us
our
sin.
21 But
now
God
has
shown
us
a
way
to
be
declared
righteous
that
is
not
based
on
obeying
the
law,
though
the
Scriptures
of
the
law
and
the
prophets
testify
that
this
way
of
being
declared
righteous
is
available
to
everyone
who
believes
in
Jesus
Christ.
22 God
has
made
us
his
own
by
our
faith
in
Christ.
And
he
treats
us
the
same
way
he
treats
Christ
because
we
believe
in
him.
23 For
there
is
no
difference
between
people
in
this
matter.
For
all
have
sinned
and
fallen
short
of
the
glory
of
God.
24 But
now
he
freely
declares
us
to
be
his
own
because
of
the
wonderful
kindness
he
showed
when
he
sent
Christ
Jesus
to
free
us
from
our
sin.
25 For
God
offered
his
own
Son
as
the
sacrifice
that
would
turn
away
his
wrath
against
our
sin
and
would
be
received
by
faith
in
the
sacrifice
of
his
blood.
God
did
this
to
show
that
he
was
fair
when
he
overlooked
the
sins
we
committed
before
he
came
to
pay
the
penalty
for
our
sins.
26 He
did
it
to
show
that
he
is
now
fair
to
us
who
believe
in
Jesus
and
that
he
is
the
one
who
makes
us
right
with
God.
27 So
what
can
we
boast
about
now
that
we
have
lost
our
status
before
God?
Not
any
of
our
good
deeds
that
we
have
done
to
obey
the
law
of
Moses,
but
only
our
faith
in
Christ
that
we
have
done
what
we
believe
God
wants
us
to
do.
28 So
we
are
declared
to
be
right
with
God
because
we
have
faith
in
Christ
and
not
because
we
have
obeyed
the
law
of
Moses.
29 Is
he
the
God
of
the
Jews
only?
Isn't
he
also
the
God
of
the
Gentiles
as
well?
Of
course
he
is
the
God
of
the
Gentiles
as
well.
30 There
is
only
one
God
who
will
declare
that
the
Jews
who
believe
in
him
are
his
own
people
because
they
have
faith
in
him
and
that
the
Gentiles
who
believe
in
him
are
his
own
people
because
they
have
faith
in
him.
31 Does
this
mean
we
are
ignoring
the
law
of
Moses
when
we
say
that
we
are
declared
to
be
right
with
God
because
we
have
faith
in
Christ?
No
indeed!
We
are
proving
that
we
must
obey
the
law
of
Moses
when
we
have
faith
in
Christ.

ומה אם לא האמינו חלקם ? האם
אי־האמונה שלהם תבטל
את האמונה של אלוהים ?
4 חס וחלילה ! אלוהים
הוא האמת ,
ואדם כל אדם הוא שקר .
כך כתוב בספרי הקודש :
"אתה תוכיח
שאתה צודק
ותנצח
בדיון עליך ."
5 אבל אם
אי־הצדקתנו
מראה
את צדקת אלוהים ,
מה נגיד ?
האם אלוהים
לא צודק
כאשר הוא
מביא עונש ?
(אני מדבר
כאן
כאדם .)
6 חס וחלילה !
אם אלוהים
לא צודק ,
איך הוא
יוכל לשפוט
את העולם ?
7 אבל אם
אי־האמונה
שלי
מראה
את צדקת אלוהים
ומגדילה
את כבודו ,
מדוע
אני
נשפט
כחוטא ?
8 ואולי
כדאי
לעשות
רע
כדי
שיבוא
טוב ?
אנשים
מאשימים
אותי
בכך
שאני
אומר
דברים
כאלה .
אבל
הם
צודקים
בעונש
שלהם .
9 אז
מה
אנחנו
אומרים ?
האם
אנחנו
יהודים
יותר
מאחרים ?
לא
בכלל .
כבר
הוכחנו
שכולם
חוטאים ,
יהודים
ולא יהודים .
10 כך
כתוב
בספרי הקודש :
"אין
צדיק
לא
אחד ,
11 אין
מבין
לא
אחד ,
אין
דורש
אלוהים
לא
אחד .
12 כולם
הלכו
לדרך
אחרת ,
כולם
הפכו
לרעים
לא
אחד ,
אין
עושה
טוב
לא
אחד ."
13 "
גרונם
הוא
כמו
קבר
פתוח ,
לשונם
מרמה
את
הרבים ."
"
שפתיהם
מלאות
ארס
כמו
נחש ."
14 "
פיהם
מלא
קללות
ומרירות ."
15 "
רגליהם
רצות
לשפוך
דם ."
16 "
בדרכם
הם
מביאים
שבר
ואומללות ."
17 "
הם
לא
יודעים
את
דרך
השלום ."
18 "
אין
אצלם
יראת
אלוהים ."
19 אנחנו
יודעים
שכל
מה
שכתוב
בתורה
מדבר
אל
אלה
שחיים
תחת
התורה ,
כדי
שלא
יהיה
לאף
אחד
תירוץ
ולכל
העולם
יהיה
חייב
לאלוהים .
20 לא
יצדיק
אדם
אף
אחד
בגלל
שהוא
עושה
מה
שהתורה
אומרת
לו
לעשות .
אי־אפשר
לקבל
צדקה
מאלוהים
בגלל
מעשים
טובים .
אי־אפשר
לדעת
מה
אלוהים
רוצה
לעשות
אם
לא
נלמד
את
התורה .
21 אבל
עכשיו
הראה
אלוהים
לכולם
איך
הוא
מצדיק
אנשים
בלי
שיעשו
מעשים
טובים .
אי־אפשר
לדעת
זאת
מהתורה
ומהנביאים .
22 אלוהים
מצדיק
אנשים
רק
אם
הם
מאמינים
בו .
אין
הבדל
בין
יהודים
לבין
לא־יהודים .
23 כולם
חטאו
ולא
הגיעו
לכבוד
אלוהים .
24 אבל
אלוהים
אוהב
אותנו
ומוחל
לנו
בגלל
מה
שעשה
ישו
המשיח .
25 אלוהים
שלח
את
ישו
המשיח
לעולם
כדי
שיסלח
לנו
על
חטאינו
בגלל
שהוא
מת
עבורנו .
אלוהים
הראה
לנו
שהוא
צדיק
בגלל
שהוא
סלח
לאנשים
שחטאו
בעבר .
26 אלוהים
הראה
לנו
שהוא
צדיק
בגלל
שהוא
מוחל
לאנשים
שמאמינים
בישו .
27 אז
מה
אנחנו
יכולים
לומר
על
הגאווה
שלנו ?
אין
לנו
גאווה
בכלל .
אבל
לא
בגלל
מה
שעשינו
אלא
בגלל
מה
שאלוהים
עשה
בשבילנו .
28 אנחנו
יודעים
שאדם
מקבל
צדקה
מאלוהים
בגלל
שהוא
מאמין
בו ,
ולא
בגלל
מעשים
טובים
שעשה .
29 אלוהים
לא
רק
אלוהים
של
היהודים ,
הוא
אלוהים
גם
של
אנשים
שלא
יהודים .
30 אלוהים
אחד
הוא
אלוהים
של
כולם .
הוא
מצדיק
אנשים
שמאמינים
בו
בגלל
שהם
מאמינים
בו ,
ולא
בגלל
שהם
יהודים .
31 אז
אנחנו
לא
מבטלים
את
התורה
בגלל
שאנחנו
מאמינים
בישו ?
לא
בכלל .
אנחנו
מקיימים
את
התורה
בגלל
שאנחנו
מאמינים
בישו .

4

1 אז
מה
אברהם
אבינו
גילה
לגבי
הדרך
שבה
אלוהים
מצדיק
אנשים ?
2 אם
אברהם
הצליח
לקבל
צדקה
מאלוהים
בגלל
מעשים
טובים
שעשה ,
אז
יש
לו
סיבה
לגאות
בעצמו .
אבל
לא
כך
אלוהים
רואה
את
הדברים .
3 אברהם
אמר
לאלוהים
שהוא
מאמין
בו ,
ואלוהים
הסכים
לראות
בו
צדיק
בגלל
שהוא
מאמין
בו .
4 אדם
שעובד
מקבל
שכר
לא
בגלל
חסד
אלא
בגלל
שהוא
עובד
קשה .
5 אבל
אדם
שלא
עובד
אבל
מאמין
באלוהים
שמצדיק
אנשים
רשעים
מקבל
צדקה
בגלל
אמונתו
ולא
בגלל
מעשיו .
6 דוד
אמר
דברים
דומים
לגבי
אדם
שאלוהים
מצדיק
אותו
בגלל
אמונתו
ולא
בגלל
מעשיו .
דוד
אמר
7 "
אשרי
מי
שנסלחו
לו
חטאיו
ונמחלו
לו
עוונותיו .
8 אשרי
מי
שאלוהים
לא
יאשים
אותו
בחטאים
שלו ."
9 אז
מה
אנחנו
אומרים
לגבי
אנשים
שלא
יהודים ?
האם
אלוהים
מצדיק
אנשים
שלא
יהודים
בגלל
אמונתם
ולא
בגלל
מעשיהם ?
אנחנו
אומרים
שכן .
אברהם
קיבל
צדקה
בגלל
אמונתו
ולא
בגלל
מעשיו .
10 אבל
מתי
בדיוק
אברהם
קיבל
צדקה
מאלוהים ?
האם
זה
היה
לפני
שהוא
נימול
או
אחרי
שהוא
נימול ?
אנחנו
יודעים
שזה
היה
לפני
שהוא
נימול .
11 אברהם
נימול
אחרי
שאלוהים
הבטיח
לו
שהוא
יקבל
צדקה
בגלל
אמונתו .
הנימול
היה
סימן
לכך
שאלוהים
כבר
הבטיח
לו
שהוא
יקבל
צדקה
בגלל
אמונתו
לפני
שנימול .
אברהם
הוא
אבא
של
כל
האנשים
שלא
יהודים
ומאמינים
בישו
ולכן
הם
נחשבים
לצדיקים
בגלל
אמונתם
ולא
בגלל
מעשיהם .
12 אברהם
הוא
אבא
גם
של
היהודים
שלא
רק
נולדו
יהודים
אלא
גם
הלכו
בדרך
האמונה
שלו
לפני
שנימול .
13 אלוהים
הבטיח
לאברהם
ולצאצאים
שלו
שהם
יירשו
את
העולם
בגלל
שאברהם
מאמין
באלוהים
ולא
בגלל
שהוא
עובד
את
התורה .
14 אם
אנשים
יירשו
את
העולם
בגלל
שהם
עובדים
את
התורה ,
אז
אמונתו
של
אברהם
לא
שווה
כלום
ואלוהים
לא
יקיים
את
הבטחתו .
15 התורה
גורמת
לאלוהים
לכעוס
על
אנשים
שלא
עובדים
אותה .
אבל
אם
אין
תורה
אין
גם
עבירות .
16 אי
אפשר
לקבל
צדקה
מאלוהים
בגלל
מעשים
טובים
שעשינו .
אי־אפשר
לדעת
מה
אלוהים
רוצה
לעשות
אם
לא
נלמד
את
התורה .
אמונתו
של
אברהם
הבטיחה
לו
שאלוהים
יקבל
אותו
בגלל
אמונתו
ולא
בגלל
מעשיו .
17 אלוהים
הבטיח
לאברהם
שהוא
יהיה
אבא
לעם
גדול
מאוד
בגלל
שאברהם
מאמין
בו ,
ולא
בגלל
שאברהם
עובד
את
התורה .
אלוהים
הבטיח
לאברהם
שהוא
יהיה
אבא
לכל
האנשים
שמאמינים
בו
בגלל
שהוא
מת
ונקבר
ואז
חזר
לחיים
בגלל
אלוהים .
18 אברהם
לא
ידע
מה
יקרה
אבל
הוא
האמין
שאלוהים
יעשה
מה
שהוא
אמר
שיעשה
בגלל
שאלוהים
אמר
שהוא

1 אחר ־ פילם ־ הנה
הנה ־ אדם ־ אשר ־ אמר ־ אל ־ אבי ־ אל ־ אמר ־ אל ־ אבי ־ אל ־ אמר ־ אל ־ אבי ־ אל

ܕܢܬܢ ܟܬܒܐ ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܐ 6 ܕܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܫܪܪܐ
ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܥܡܐ ܕܝ ܕܟܬܒ 7 ܫܪܪܐ ܕܟܬܒ ܟܬܒ ܚܕ
ܕܟܬܒ ܕܢܬܢ ܒܝܕ ܡܪܝܐ ܥܠܝܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܒ ܫܡܝܐ
ܕܟܬܒ ܡܢ ܟܬܒ ܕܝ ܢܬܢ ܒܝܕ ܡܪܝܐ ܥܠܝܐ 8 ܕܟܬܒ
ܕܟܬܒ ܡܢ ܟܬܒ ܚܕ ܡܢ ܟܬܒ ܕܢܬܢ ܒܝܕ ܡܪܝܐ ܥܠܝܐ ܕܚܝܐ
ܕܚܝܐ ܡܬܩܠ ܕܝ ܕܐܠܗ 10 ܕܐܠܗ ܕܐܠܗܬܗ ܠܥܠ ܡܠܟܐ ܕܒܪ
ܕܚܝܐ ܡܬܩܠ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܟܬܒ ܡܬ ܕܥܡ ܕܟܬܒ ܡܢ
ܒܝܕ ܕܟ ܟ ܕܡܠܟ ܒܐܠܗܬܗ ܡܬܩܠ ܚܝܐ ܕܡܠܟ ܕܝܢ
ܕܚܝܐ ܕܟ ܟ ܕܡܠܟ ܒܐܠܗܬܗ ܡܬܩܠ ܚܝܐ ܕܡܠܟ ܕܝܢ
ܕܝܢܐܕ ܡܥܒܕ ܡܢ ,ܡܬܩܠܬܐ ܕܚܝܐ ܕܝܢܐ ܕܐܠܗ ܕܠ 9 ܡܢ
ܕܚܝܐ ܡܬܩܠ ܡܢ ,ܡܬܩܠ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܠ ܕܝ
ܕܚܝܐ ܡܬܩܠ ܕܝ ܕܐܠܗ 10 ܕܐܠܗ ܕܐܠܗܬܗ ܠܥܠ ܡܠܟܐ ܕܒܪ
ܕܒ ܕܝ ܕܟܬܒܐ ܒܝܕ ܥܠ ܟ ܕܟܬܒ ܡܬ ܕܥܡ ܕܟܬܒ ܡܢ
ܡܬܩܠ ܕܒ 11 ܡܬܩܠܬܐ ܡܬ ܕܟܬܒ ܕܚܝܐ ܕܝܢ ܒܝܕ
ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܟ ܕܟܬܒ 12 ܕܡܠܟ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܬܒ ܕܝ ܕܐܠܗ
ܕܟܬܒ ܡܬ ܕܥܡ ܕܡܠܟ ܡܬܩܠ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ ܕܐܠܗ ܕܝ

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ 2 אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא־אח עשו
ליעקב נאם־יהוה ואהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
(aiōnios g166) ואשים את־הריו שמה ואת־נחלתו לתנות
מדבר׃ 4 כי־תאמר אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות
כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהרוס ונקרא
להם גבול רשע והעם אשר זעם יהוה עדי־עד׃ 5 ועיניכם
תראנה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃
6 בן יכבד עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים
איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם
מטמא ואמרתם במה גאלנוך באמרכם שלחן יהוה נבזה
הוא׃ 8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח
וחולה אין טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא פניך
אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל ויחנן
לנו מיד היתה זאת אתכם אם־ישא מפניכם אמר יהוה
צבאות׃ 10 מי־גם בכם ויסגר דלתים ולא־תאירו מזבחי
חנם אין־חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה
מידכם׃ 11 כי ממזרח שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים
ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול
שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן אדני הוא וניבו נבזה אכלו׃ 13 ואמרתם
הנה מה־מלאה ונפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם
הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה מידכם׃
14 וארור נוכל אשר יש־בעדרו זכר ונדר וזבח לאדני
מחבל כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא
בגוים׃

2 ועתה אליכם הכהנים המצוה הזאת׃ 2 אם־לא תשמעו
ואם־לא תשיתו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי בכם את־המארה ואת־ברכתיכם ארה גם־ארתיה
כי־אינכם שמים על־לב׃ 3 הנני גערה את־הזרע וזריתי
פרש על־פניכם פרש חגיכם ונשא אתכם אליו׃ 4 וידעתם
כי־שלחתי אתכם המצוה הזאת להיות בריתי את־לוי
אמר יהוה צבאות׃ 5 בריתי היתה אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא וייראני ומפני שמי נחת הוא׃ 6 תורת
אמת היתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום
והישר הלך אתי ורבים השיב מעון׃ 7 כי שפתי כהן
ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך יהוה צבאות
הוא׃ 8 ואתם סרתם מן־הדרך הכשלתם רבים בתורה
שחתתם ברית לוי אמר יהוה צבאות׃ 9 וגם־אני נתתי
אתכם נבזה ושפל לכל־העם כפי אשר־אינכם שמרים
את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃ 10 הלא אב־אחד לכלנו
הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו׃ 11 בגדה יהודה ותועבה נעשתה בישראל
ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אהב ובעל
בת־אל נכר׃ 12 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער ועונה
מאהלי יעקב ומגיש מנחה ליהוה צבאות׃ 13 וזאת שנית
תכסו דמעות את־מזבח יהוה בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל־המנחה ולקחת רצון מידכם׃ 14 ואמרתם
על־מה על־כי יהוה העיד בינך ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדת בה ואת־היא חברתך ואשת בריתך׃
15 הלא־אחד עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש
זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ואל־בגד יבגד׃
16 כי־שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל כסה חמס
על־לבושו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא
תבגדו׃ 17 הוגעתם יהוה בדבריכם ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל־עשה רע טוב בעיני יהוה והם בם חפץ
(aiōn) או איה אלהי המשפט׃

3 הנני שלח מלאכי ופנה־דרך לפני והפתאם יבוא
אל־היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית
אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 2 ומי
מכיל את־יום בואו ומי העמד בהראותו כי הוא כאש
צורף וכבורסי מכבסים׃ 3 וישב צרף וטהר כסף
וטהר את־בני לוי וזקק אותם כזהב וככסף והיו ליהוה
מגישי מנחה בצדקה׃ 4 וערבה יהודה וירושלם
לפני יהוה כימי עולם וכשנים קדמניות׃ 5 וקרבתי
אליכם למשפט והיה מהר עד־עד בעלי־כשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר־שכיר אלמנה ויתום
והטי גר ולא יראו־אותי אמר יהוה צבאות׃ 6 כי אני
יהוה לא שניתי ואתם בני־יעקב לא כליתם׃ 7 למן־
ימי אבתיכם סרתם מחקי ולא שמרתם שובו אלי
ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב
הן יקבע אדם אלהים כי אתם קבעים אותי ואמרתם
במה קבעתיך המעשר והתרומה׃ 8 בארור אתם הארורים
ואתי אתם קבעים הגוי כולו׃ 9 הבו את־המעשר אל־
בית האוצר ויהי־טרף בביתי ובחנו־נא בזאת אמר
יהוה צבאות אם־לא אפתח לכם את־ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה עד־בלי די׃ 10 וגערתי בעבורכם
ולא־ישחת לכם את־פרי האדמה ולא־תשכל לכם הגפן
בשדה אמר יהוה צבאות׃ 11 ואשרוכם כל־הגוים
כי־תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם
תהללו אתי אמר יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם
אמר יהוה ואמרתם מה־נדברנו עליך׃ 14 אמרתם
שוא עבד אלהים ומה־בצע כי שמרנו משמרתו
וכי־הלכנו קדרנית מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה
אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו
אלהים ויפלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש אל־
רעהו ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו
ליראי יהוה ולחשבי שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה
צבאות לסגלה ביום אשר אני עשה וחמלתי אותם
כאיש חומל על־בנו העבד אותו׃ 18 ושבתם וראיתם
בין צדיק לרשע בין עבד אלהים לאשר לא עבדו׃

בן לא נשב עד לשר בחלה הלחם אשר בידו ויעשה
19 מבחר הבקר אשר בבית אביו ויהי בחרשו בחרשה
כי בדד הלמה לבדה לי ואני לבדי אנוסה ויקרא
20 אליהו אל אליה לכי שובי לך כי עשיתי לך
21 ויעזב בקר אחרי ויקם ויהי אליהו אל אליה
לכי שובי לך כי מה עשיתי לך ויסע אליה
22 אחרי אליהו ויהי לו ויזבח בשר הבקר ובכלי
הבקר נתן לעם ויאכלו ויקם וילך אחרי אליהו
23 ויהי אחאב מלך ישראל אל נבות היזרעאלי
לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן ירק כי
הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו כרם
24 טוב ממנו אם ראה בעיניך אם יש לי
כסף אתן לך מחירו

4

ויאמר אחאב אל נבות לאמר אין לי לתת לך
את נחלת אבתי ויסר נבות אל אחאב מאת
2 אבתי ויבא אחאב אל ביתו זעף ונכאה על
הדבר אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר
3 אליו לא אתן את נחלת אבתי אשר דברתי אליך
ויבא אחאב אל ביתו זעף ונכאה על הדבר
אשר דבר אליו נבות היזרעאלי ויאמר לא אתן
את נחלת אבתי ויכבס פניו ויבא אל ביתו
4 ויבא אל מטתו ויסב פניו ולא אכל לחם
5 ותבא אליו איזבל אשתו ותאמר אליו מדוע
רחה רוחך ואין אכל לחם ויאמר אליו כי
אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר אליו תן לי
את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתן לך כרם
6 תחתיו ויאמר לא אתן כרמי תחתיו ותאמר
אליו איזבל אשתו הלך לבך אכל לחם
7 ואיטב לבך אנכי אתן לך את כרם נבות
היזרעאלי ותכתב ספרים בשם אחאב
8 ותחתם בחותמו ותשלח הספרים אל
הזקנים ואל החרים אשר בעיר יושבי
9 את נבות ותכתב בספרים לאמר קראו צום
ושמתם את נבות בראש העם
10 והושיבו שני אנשים בני בליעל נגדו
ויעידו אתו לאמר ברכת אלהים ומלך
ויוציאו אתו ויסקלו וימת
11 ויעשו אנשי עיר הזקנים והחרים
אשר בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל
12 כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם
קראו צום והושיבו את נבות בראש
13 העם ובאו שני האנשים בני בליעל
ויעידו אתו נגדו נבות ברכת אלהים
ומלך ויוציאו אתו אל מחוץ לעיר
14 ויסקלו אתו באבנים וימת ויאמר
אל איזבל לאמר נסקל נבות ויהי
15 כשמע איזבל כי נסקל נבות ותאמר
איזבל אל אחאב קום רש את כרם
נבות היזרעאלי אשר מאן לתת לך
בכסף כי אין נבות חי כי אם מת
16 ויהי כשמע אחאב כי מת נבות
ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות
היזרעאלי לרשתו
17 ויהי דבר יהוה אל אליהו התשבי
לאמר
18 קום רד לקראת אחאב מלך ישראל
אשר בשמרון הנה בכרם נבות אשר
ירד לרשתו
19 ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
הרצחת וגם ירשת ודברת אליו לאמר
כה אמר יהוה במקום אשר לחכו כלבים
את דם נבות ילחכו כלבים גם אתה
20 אחאב אמר אליו מצאתי אויבי
21 כי מכר התחזק לעשות הרע בעיני יהוה
הנני מביא עליך רעה ובערתי אחריך
ואכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל
22 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם
בן נבט וכבית בעשא בן אחיה בעבור
אשר הכעסתני והחטאתי את ישראל
23 וגם אל איזבל דבר יהוה לאמר הכלבים
יאכלו את איזבל בחל יזרעאל
24 המת לאחאב בעיר יאכלו כלבים והמת
בשדה יאכלו עוף השמים

5

ויהי אין מלחמה בין ארם לישראל
שלשת שנים ויהי בשנה השלישית
2 וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך
ישראל
3 ויאמר אליו מלך ישראל הידעתם כי לנו
רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחתה מיד
4 מלך ארם ויאמר אל יהושפט הלך אתי
5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא
היום דבר יהוה
6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע
מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל רמת
גלעד למלחמה ואם חדלו ויאמרו עלה
7 ויאמר יהושפט הפה אין פה עוד איש
אחד לדרוש את יהוה ונדרשה בו
8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד
אנשים אחד לדרוש את יהוה ואני שנאתיו
9 כי לא יתנבא עלי טובות כי אם רעות
ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן
10 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד
ויאמר מהר יכלה את מיכיהו בן ימלה
11 ומלכי ישראל ויהושפט מלך יהודה
לבשו בגדיהם ויתיצבו איש אל כסאו
בגרן פתח שער שמרון וכל הנבאים
12 מתנבאים לפני אמרים לאמר עלה
רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך
13 ומלאך הלך המצא לקרא מיכיהו
לאמר הנה נא דברי הנבאים פה אחד
טוב אל המלך ותהי נא דברך כדבר
14 אחד מהם ודברת טוב ויאמר מיכיהו
חי יהוה אשר את אמר אדבר
15 ויבא אל המלך ויאמר אליו המלך
מיכיהו הנלך לרמת גלעד למלחמה
ואם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח
ונתן יהוה ביד המלך
16 ויאמר אליו המלך עוד אחת אשר
אשביעך כי אם אמת אמר אלי בשם יהוה
17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים
על ההרים כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים אלה לשובו
18 איש לביתו בשלום
19 ויאמר אל מלך ישראל הלא אמרתי
אליך לא יתנבא עלי הרעות כי אם
20 ויאמר שמעו דבר יהוה ראיתי את יהוה
יושב על כסאו וכל צבא השמים
21 עמדים עליו מימינו ומשמאלו
ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך
ישראל ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר
22 אל כה אמר יהוה ואני אצא ורוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה
23 ואף תוכל צא ועשה כן ועתה הנה
נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה
24 ויהוה דבר עליך רעה ויגש צדקיהו
בן כנענה ויכה את מיכיהו על לחי

1 מעשה לוקא הראשון דברתי אליך תאופלס אשר התחיל
עשות ואת אשר לקח אותו ביום אשר צוה את השליחים
2 אשר בחר בם ברוח הקדש אשר נגלה אליהם
3 (aiōn g165) אחר אשר סבל את עצמו חיים אמתיים בעד מות
אשר הרגו אותו בזה נראה אליהם בארבעים יום ודבר אל
אשר נוגע בממלכת אלהים 4 ובהיותו אתם צוה אותם
לבלתי לצאת מירושלים כי חכו לשלוח אב אשר הבטיחו
לכם אשר שמעתם אותי 5 כי יוחנן טבל במים אבל אתם
אל אל אשר בלתי אחר מעט ימים אחרי הדברים האלה
,ובהיותם יחדו 6 שאלו אותו לאמר אדני הישראל
אמר ,ובהיותם יחדו אם ,ובהיותם אמר אליהם הכבוד
לקח 7 ויאמר אליהם לא אתם תדעו עתות ורגעים אשר
בחר אביו בידו אבל אתם תקבלו כח בבוא רוח הקדש עליכם
ותהיו לי עדים בירושלים ,ובכל יהודה ושומרון
אל אל אחרון עד קצה הארץ 8 ובהגיד דברים אלה
נעלם מעיניהם 9 ובהביטם אל השמים בעוד
הולך הנה שני אנשים לבושים בגדים לבנים
10 ויאמרו אל אנשי גליל מדוע אתם עומדים
אל אל ,ובעוד אתם מביטים אל אל אשר נעלם מעיניכם
11 אמר אל אנשי גליל מדוע אתם עומדים
ובעוד אתם מביטים אל ,עד כי אחרי זאת אמר לכם
12 אז שבו אל ירושלים מן ההר אשר נקרא
אל אשר רחוק אל ירושלים כדרך שבת אחת אל
אל אל אל

מעשי-ל

1 מעשה הראשון עשיתי יהוה אלהי ארץ מצרים מבית
עבדים 2 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃ לא תעשה לך
פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ׃ 3 לא תשתחוה להם ולא תעבדם
4 כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים
ועל שלשים ועל רבעים לשנאי׃ 5 ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי׃ 6 לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ 7 זכור את יום
השבת לקדשו׃ 8 ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃
9 ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך׃
10 כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ
את הים ואת כל אשר בם׃ וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה
את יום השבת ויקדשהו׃ 11 כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
12 לא תרצח׃ ולא תנאף׃ ולא תגנב׃ לא תענה ברעך
עד שקר׃ 13 ולא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך
ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ 14 וכל העם
רואים את הקולת ואת הלפידת ואת קול השופר ואת
ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק׃

1

1 ראומה עבד ישוע המשיח אל שנים עשר השבטים אשר בתפוצה
ברכות לכם ושלום מאת אלוהינו ומאת אדוננו ישוע המשיח 2 אנו
מודים לאלוהים תמיד בעד כולכם ומזכירים אותכם בתפילותינו
3 בזכות אמונתכם ואהבתכם אל כל הקדושים ובזכות התקווה
שיש לכם בגלל מה שמחכה לכם בשמים. אמת זו נגלתה לכם
בעבר בדברי האמת הטובים, בבשורה שהגיעה אליכם. 4 בכל
מקום בעולם הבשורה הזאת גדלה ומביאה פירות, כפי שקרה
אצלכם מיום שבו שמעתם אותה ובאמת הבנתם אותה. אנו
מודים לאל על כל מה שעשה בשבילכם, מאז שהגעתם לאמונה
בישוע המשיח. 5 אנו מודים לו גם על כך שהוא אוהב אותנו
ונתן לנו את עבודת הבשורה, כדי שנגיע אל כל העמים
ונביא אליהם את האמונה. 6

אבל אנו מודים לאל גם על כך שאתם אמונים
לישוע המשיח. 7 (aïdios g126) אנו מקווים שישוע המשיח
יגלה לעולם את כוחו הגדול ויראה לכולם כמה הוא חזק
ונאמן. אנו מאמינים שישוע המשיח יחזור לארץ ויביא איתו
את כל מי שמאמינים בו. 8 (aiōnios g166) אנו בטוחים
שאלוהים אוהב אותנו ומבטיח לנו חיים נצחיים. אנו
מאמינים בכל מה שהוא אומר לנו, ולכן אנו מוכנים לעבוד
ולהקריב הכל בשביל לעזור לאנשים אחרים. 9 אנו מודים
לאל על כל מה שעשה בשבילנו. אנו מאמינים שהוא אוהב
אותנו ומבטיח לנו חיים נצחיים. אנו מוכנים לעבוד ולהקריב
הכל בשביל לעזור לאנשים אחרים. 10 אנו מבקשים מאלוהים
שיגלה לכולם כמה הוא חזק ונאמן. אנו מאמינים שישוע
המשיח יחזור לארץ ויביא איתו חיים נצחיים. אנו מוכנים
לעבוד ולהקריב הכל בשביל לעזור לאנשים אחרים. 11 ו, אחים
אהובים, אנו מבקשים מאלוהים שיגלה לכולם כמה הוא חזק
ונאמן. 12 בזכות מותו ותחיתו של ישוע המשיח אנו יכולים
לבקש מאלוהים שיסלח לנו על כל מה שעשינו. אנו מבקשים
מאלוהים שיגלה לנו מה הוא רוצה שנעשה בחיים שלנו.
אנו מבקשים שיגלה לנו מה הוא רוצה שנעשה בחיים שלנו
בגלל מה שעשה בשבילנו. 13 [illegible]
אנו מבקשים מאלוהים שיגלה לכולם מה הוא רוצה שנעשה
בגלל מה שעשה בשבילנו. 14 (aiōn g165) אנו יודעים שאלוהים
אוהב אותנו ומבטיח לנו חיים נצחיים, ולכן אנו מוכנים לעבוד
ולהקריב הכל בשביל לעזור לאנשים אחרים. 15 בזמן שאנו גרים
בגוף הזה אנו לא יכולים לעבוד את אלוהים כמו שצריך.
אנו מבקשים מאלוהים שיגלה לכולם כמה הוא חזק ונאמן.
16 אנו מבקשים שישוע המשיח יגלה לכולם כמה הוא חזק
ונאמן. אנו מאמינים שישוע המשיח יחזור לארץ ויביא איתו
חיים נצחיים לכל מי שמאמין בו. 17 אנו מבקשים שאלוהים
יגלה לכולם כמה הוא חזק ונאמן. אנו מאמינים שישוע
המשיח יחזור לארץ ויביא איתו חיים נצחיים לכל מי שמאמין
בו. 18 בזכות מותו ותחיתו, אנו בטוחים שאלוהים אוהב
אותנו ומבטיח לנו חיים נצחיים. אנו מוכנים לעבוד ולהקריב
הכל בשביל לעזור לאנשים אחרים. 19 אנו מבקשים שיגלה
לכולם כמה הוא חזק ונאמן. אנו מבקשים שישוע המשיח
יחזור לארץ ויביא איתו חיים נצחיים לכל מי שמאמין בו.
20 אנו מבקשים שיגלה לכולם כמה הוא חזק ונאמן. אנו
מבקשים שישוע המשיח יחזור לארץ ויביא איתו חיים נצחיים
לכל מי שמאמין בו. אנו מבקשים שיגלה לכולם כמה הוא חזק
ונאמן. 21 אנו מבקשים שישוע המשיח יחזור לארץ ויביא איתו
חיים נצחיים לכל מי שמאמין בו. 22 (aiōnios g166) אנו מבקשים
שאלוהים יגלה לכולם כמה הוא חזק ונאמן. 23 בזכות מותו
ותחיתו אנו בטוחים שאלוהים אוהב אותנו ומבטיח לנו חיים
נצחיים. אנו מוכנים לעבוד ולהקריב הכל בשביל לעזור
לאנשים אחרים. אנו מבקשים שישוע המשיח יחזור לארץ
ויביא איתו חיים נצחיים לכל מי שמאמין בו. 24 אנו מבקשים
שאלוהים יגלה לכולם כמה הוא חזק ונאמן. אנו מבקשים
שישוע המשיח יחזור לארץ ויביא איתו חיים נצחיים לכל מי
שמאמין בו. 25 אנו מבקשים שאלוהים יגלה לכולם כמה הוא
חזק ונאמן, מאז ומתמיד ועד לעולם ועולמים. אמן (aiōn g165)

1 Now it came to pass in the days when the judges ruled, that there was a famine in the land. And a man went from Bethlehem-judah to sojourn in the country of Moab, he and his wife and his two sons. 2 The name of the man was Elimelech, and the name of his wife Naomi, and the name of his two sons Mahlon and Chilion, Ephrathites of Bethlehem-judah. They came into the country of Moab and remained there. 3 Then Elimelech, Naomi's husband, died, and she was left with her two sons. 4 These married women of the land, Orpah and Ruth. They lived there about ten years. 5 Then Mahlon and Chilion also died, and the woman was left without her two children and her husband. 6 Then she arose with her daughters-in-law to return from the country of Moab, for she had heard in the country of Moab that God had visited his people to give them food. 7 So she went out from the place where she had been with her two daughters-in-law, and they went on the way to return to the land of Judah. 8 But Naomi said to her two daughters-in-law, "Go, return each to your mother's house. May God deal with you as you have dealt with the dead and with me. 9 May God grant that you may find a husband in the house of each of you." Then she kissed them, and they lifted their voices and wept. 10 And they said to her, "We will return with you to your people." 11 But Naomi said, "Turn back, my daughters, why will you go with me? Have I more sons in my womb that they may be your husbands? 12 Turn back, my daughters, go your way, for I am too old to have a husband. If I should say I have hope, even if I should have a husband tonight and bear sons, 13 would you wait for them until they grew up? Would you on their account remain unmarried? No, my daughters, it is much more bitter for me than for you, because the hand of God has gone out against me." 14 Then they lifted their voices and wept again. Orpah kissed her mother-in-law, but Ruth clung to her. 15 So she said, "See, your sister-in-law has gone back to her people and her god; follow your sister-in-law." 16 But Ruth said, "Do not urge me to leave you or to turn back from following you. For where you go I will go, and where you lodge I will lodge. Your people shall be my people, and your God my God. 17 Where you die I will die, and there I will be buried. May the LORD do so to me and more also if anything but death parts you and me." 18 When she saw that she was determined to go with her, she spoke no more to her about it. 19 So the two of them went on until they came to Bethlehem. When they came to Bethlehem, the whole town was stirred because of them, and the women said, "Is this Naomi?" 20 She answered them, "Don't call me Naomi, call me Mara, for the Almighty has made my life very bitter. 21 I went away full, but the LORD has brought me back empty. Why call me Naomi, when the LORD has testified against me and the Almighty has afflicted me?" 22 So Naomi returned, accompanied by her daughter-in-law Ruth the Moabite, who came back from the country of Moab. They arrived in Bethlehem at the beginning of the barley harvest.

2 Now Naomi had a relative on her husband's side, a man of great wealth, from the family of Elimelech, named Boaz. 2 And Ruth the Moabite said to Naomi, "Let me go to the fields and glean among the ears of grain behind someone in whose sight I find favor." Naomi answered her, "Go, my daughter." 3 So she went out and came to glean in the fields behind the reapers. As it happened, she came to the part of the field belonging to Boaz, who was from the family of Elimelech. 4 Later he came from Bethlehem and greeted his reapers, "The LORD be with you!" They replied, "The LORD bless you!" 5 Boaz asked his foreman, "Whose young woman is this?" 6 The foreman replied, "She is the young Moabite who came back with Naomi from the country of Moab. 7 She asked us, 'Please let me glean among the sheaves behind the reapers.' She has been here since early this morning, except for a short rest in the shelter." 8 So Boaz said to Ruth, "Listen, my daughter, don't go to glean in another field, and don't leave this one. Stay with my young women. 9 Watch the field they are harvesting, and follow them. I have told the men not to bother you. When you get thirsty, you may drink from the water they have drawn." 10 At this she bowed down and asked him, "Why are you so kind to me? I am a foreigner!" 11 Boaz replied, "I have heard about everything you have done for your mother-in-law since your husband died. I know how you left your father and your mother and your homeland to live among people you didn't know before. 12 May the LORD reward you for what you have done. May you be richly rewarded by the LORD God of Israel, under whose wings you have come for refuge." 13 She replied, "You are so kind to me, my lord! You have comforted me and encouraged your servant, even though I am not worthy to be one of your servants." 14 At lunchtime Boaz said to her, "Come here and eat some of this bread and dip your piece in the vinegar." When she sat down with the reapers, he passed her roasted grain. She ate all she wanted and still had some left over. 15 As she rose to glean, Boaz ordered his men, "Let her glean among the sheaves and don't bother her. 16 Pull some grain out of the bundles and let it fall to the ground for her to pick up, and don't say a word about it!" 17 So she gleaned in the field until the evening. When she beat the grain she had gleaned, it came to about a bushel. 18 She carried it back to the town and showed her mother-in-law what she had gleaned. She also gave her the food she had saved after she had eaten her fill. 19 Her mother-in-law asked her, "Where did you glean today? Where did you work? The man who helped you is very generous!" She then told her about the man with whom she had worked, saying, "The man I worked with today is named Boaz." 20 Naomi said to her daughter-in-law, "May the LORD bless him! He has not forsaken his kindness to us toward our dead husband and our family!" Naomi also said, "Boaz is our close relative, one of our family's redeemers." 21 Then Ruth the Moabite said, "He also said to me, 'Stay with my young men until they finish all my harvest.'" 22 Naomi replied to her daughter-in-law, "It is good, my daughter, that you go with his young women, so that no harm will come to you in another field." 23 So she gleaned in the field with Boaz's young women until the barley harvest and the wheat harvest were finished. And she lived with her mother-in-law.

3 One day Naomi said to her, "My daughter, I must find a home where you will be happy and secure. 2 Boaz is our close relative, and he will be winnowing barley tonight on the threshing floor. 3 Wash yourself, put on your best clothes, and go down to the threshing floor. But don't let him know you are there until he has finished eating and drinking. 4 When he lies down, note the place where he lies down. Then go and lift the blanket at his feet and lie down. He will tell you what you should do next." 5 Ruth replied, "I will do everything you say." 6 So she went down to the threshing floor and did exactly what her mother-in-law had told her to do. 7 When Boaz had eaten his fill and was in good spirits, he went to lie down beside a pile of grain. Ruth came quietly and lifted the blanket at his feet and lay down. 8 At midnight something startled him, and he woke up and found a woman lying at his feet! 9 "Who are you?" he asked. She replied, "I am your servant Ruth. Please take me under your protection, for you are our family's redeemer." 10 Boaz replied, "May the LORD bless you, my daughter! This is the most loyal thing you have done for your family, because you could have gone after any young man, rich or poor. 11 And now, my daughter, don't worry about your future. I will do for you everything you ask, because everyone in the town knows what a noble woman you are. 12 It is true that I am your family's redeemer, but there is another man who is closer than I am. 13 Stay here for the night, and in the morning we will see what he decides. If he wants to redeem you, let him do so. But if he doesn't want to, then I swear by the LORD that I will redeem you myself. Now lie down here until morning." 14 So she lay down at his feet and stayed there until morning, but she left before anyone could see her. Boaz had told her, "Don't let anyone know that a woman came to the threshing floor." 15 Then he said to her, "Bring your cloak and hold it out." When she held it out, he poured six measures of barley into it and then went back to the town. 16 When she came home, her mother-in-law asked her, "How did it go, my daughter?" Then she told her everything that the man had done for her. 17 She concluded, "He also gave me these six measures of barley and said, 'Don't go back to your mother-in-law empty-handed.'" 18 Then Naomi said, "Wait, my daughter, until we see what happens. He will not rest until he has settled this matter today." (aiōn g165, Hadēs) 19 So Boaz went to the town gate and sat down there. When the man he had spoken of earlier came by, Boaz called out to him, "Come here and sit down!" So the man came and sat down. 20 Then Boaz called together ten of the elders of the town and said to them, "Sit here!" They did so. 21 Then Boaz said to the man, "Naomi, who has returned from the country of Moab, is selling our ancestral property. I thought I should let you know about it and suggest that you buy it in the presence of these elders and of all the people who are here. If you want to redeem it, do so. But if you don't, then please let me know so I will know what to do. For there is no one other than you who can redeem it, and I am next in line." "I will redeem it," he replied. 22 Then Boaz said, "If you do, you must also take Ruth the Moabite, the widow of our family member, and you must marry her to keep his family name alive." 23 The man replied, "I can't do that! I will ruin my own family if I do! Take my place as her husband and redeemer." 24 Then Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 25 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 26 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 27 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 28 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 29 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 30 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 31 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witness of this today." 32 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 33 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 34 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 35 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 36 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 37 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 38 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 39 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 40 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 41 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 42 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 43 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 44 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 45 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 46 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 47 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 48 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 49 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 50 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 51 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 52 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 53 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 54 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 55 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 56 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 57 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 58 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 59 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 60 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 61 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 62 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 63 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 64 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 65 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 66 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 67 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 68 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 69 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 70 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 71 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 72 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 73 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 74 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 75 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 76 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 77 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 78 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 79 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 80 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 81 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 82 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 83 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 84 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 85 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 86 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 87 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 88 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 89 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 90 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 91 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 92 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 93 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 94 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 95 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 96 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 97 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today." 98 Then the man who was a relative said to Boaz, "I buy it!" Then Boaz said to the man, "If you do, you must also take Ruth as your wife." 99 So Boaz said to the elders and to all the people, "You are witnesses today that I have bought all the property that belonged to Elimelech, Chilion, and Mahlon from Naomi. 100 I have also bought Ruth the Moabite, the widow of Mahlon, to be my wife, so that her husband's name will be kept alive in his family and in his hometown. You are witnesses of this today."

ומשיחו ומלכותו ומלכותו ומלכותו ומלכותו
ומלכות

ראה ואת הנביא הזה אשר נתן לי אל
לעבד את עבדיו מה אשר יש לבוא
מהרה ושלח מלאכו והודיע אל עבדו
יוחנן 7 אשר העיד את דבר אלהים
ואת עדות ישוע המשיח ככל אשר
8 ראה ואת הנביא הזה אשר אמר
אל מלאך אל כנסיות אפסוס כתב
אלה אמר הראשון והאחרון אשר היה
מת וחי הנה 9 (Hadēs g86) אני
יודע מעשיך ועמלך ואת עניך
ואת עשרך אבל אתה עשיר ואת
הגדופים מאת אלה אשר אומרים
כי הם יהודים ואינם כי אם בית
אבי השטן 10 אל תירא מה
אשר תסבל אל תירא כי הנה
השטן עתיד לשלח מן אחיכם
אל בית הסוהר למען תנסו
ותהיה לכם צרה עשרת ימים
11 הוי נאמן עד המות
ואתן לך עטרת החיים 12 ואת
אשר יש לו אזן שמע מה אשר
אמר הרוח אל הכנסיות אם אמר
לנצח יאכל מן העץ אשר בגן
אלהים 13 ואת אשר יש לו אזן שמע
מה אשר אמר הרוח אל הכנסיות
לנצח לא יפגעו בו המות השני
14 ואת אשר יש לו אזן שמע
מה אשר אמר הרוח אל הכנסיות
אל מלאך כנסיית פרגמון כתב
אלה אמר אשר יש לו חרב חדה
15 אני יודע אל אשר אתה יושב
אל אשר יש לו כסא השטן
ואתה מחזיק בשמי ולא כחדת
אמונתי אפילו בימי אנטיפס
עדי אמוני אשר נהרג אל אצל
אשר השטן יושב אתכם 16
אבל יש לי עליך אל אשר
אתה מחזיק בתורת בלעם
אשר הורה לשלח מכשול לפני
בני ישראל לאכל מן הזבחים
לעבוד אל אלים אחרים ולזנות
17 אני אומר אל אשר
אתה מחזיק בתורת הניקולאים
אל אשר אני שונא

7

אל אשר יש לו אזן שמע מה אשר
אמר הרוח אל הכנסיות אל אשר
נצח אתן לו לאכל מן העץ אשר
בגן אלהים 2 ואל אל אל אל אשר
אל אשר אתה אל אל אל אל אשר
אתה מחזיק אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל אל אל אל אל אל

הנה בא עם ענני ענן ותראה אותו כל עין
וגם אלה אשר דקרו אותו ויספדו עליו כל
משפחות הארץ אמן כן אמן 8 אני אלוהים
אדון הווה והיה ועתיד אני אלפא ואומגה
9 אני יוחנן אחיכם ושותף בצרה ובמלכות
ובסבל בישוע אני הייתי באי הנקרא פטמוס
בגלל דבר אלוהים ובגלל עדות ישוע 10 ביום
ההוא הייתי בתוך רוח ושמעתי מאחורי
קול גדול כקול שופר 11 אמר לי כתוב
מה אתה רואה בספר ושלח אל שבע הכנסיות
אל אפסוס ואל סמירנה ואל פרגמון ואל
תיאטירה ואל סרדיס ואל פילדלפיה ואל
לאודיקיה 12 הפכתי לראות את הקול אשר
דבר אלי ובהפכי ראיתי שבע מנורות זהב
13 ובתוך המנורות ראיתי דמות בן אדם
לבוש בגד ארוך ומחגר בחגורת זהב
14 ראשו ושערותיו לבן כצמר לבן כשלג
ועיניו כלהבת אש 15 ורגליו כנחושת
מצוחצחת כאשר יצאה מכור ובקולו
כקול מים רבים 16 בידו הימנית
החזיק שבע כוכבים ומפי פיו יצא
חרב חדה שני פיות ופניו כשמש
בגבורתה 17 כאשר ראיתי אותו נפלתי
לרגלי כמת ואז הניח עליי יד ימינו
ואמר אל תירא אני הראשון והאחרון
18 ואני החי אני הייתי מת והנני חי
לעולם ועד ולי מפתחות המוות והשאול
19 כתוב את אשר ראית ואת אשר הווה
ואת אשר עתיד להיות אחרי כן 20 סוד
שבע הכוכבים אשר ראית בידי הימנית
ושבע המנורות הזהב הן שבע הכנסיות
אשר ראית

10

ואל מלאך הכנסיה בסמירנה כתוב
אמר הראשון והאחרון אשר מת ונעשה
חי אני יודע את מעשיך ואת עוניך
ואת אמונתך אל תירא מן הסבל אשר
אתה עתיד לסבול הנה הרוח הרע
עתיד לשלח אותך אל בית הכלא
למען תנסה ותהיה לך תקופה של
עשרת הימים 3 הוי נאמן עד המוות
ואני אתן לך כתר חיים 4 מי
שיש לו אוזן יקשיב מה אומרת הרוח
אל הכנסיות מי שינצח לא יפגע
מהמוות השני 5 ואל מלאך הכנסיה
בפרגמון כתוב אמר האדון אשר
לו חרב חדה שני פיות 6 אני
יודע את אשר אתה יושב בו
מקום אשר כסא השטן נמצא
בו ואתה מחזיק בשמי ולא
כחשת באמונתי אפילו בימים
אלה אשר אנטיפס עדי הנאמן
נהרג אל אצל אשר אתם יושבים
7 מי שיש לו אוזן יקשיב מה אומרת
הרוח אל הכנסיות מי שינצח
אתן לו מן המן הנסתר ואתן לו
אבן לבנה ועל האבן כתוב שם
חדש אשר אף אחד לא יודע
אלא מי שקיבל אותו 8 ואל
מלאך הכנסיה בתיאטירה כתוב
אמר בן אלוהים אשר עיניו
כלהבת אש ורגליו כנחושת
מצוחצחת 9 אני יודע את
מעשיך ואת אהבתך ואת
אמונתך ואת שירותך ואת
סבלנותך ואת מעשיך
האחרונים יותר מן הראשונים
10 אבל יש לי נגדך
שאת מרשה לאישה
איזבל הנביאה
המדברת אל
עבדי ומלמדת
אותם לזנות
ולאכול מן
הבשר אשר
הוקרב לאלילים
11 ונתתי לה
זמן לשוב
בתשובה ולא
רצתה לשוב
בתשובה מזנותה
12 הנה אני
שולח אותה
אל מיטה
ואת אלה
אשר נאפו
עמה אל
צרה גדולה
אם לא
ישובו
מדרכיה
13 ואת
בניה
אהרוג
בדבר
ויודעו
כל
הכנסיות
כי אני
הוא
הבוחן
הכליות
והלבבות
ואתן לכל
אחד
מכם
כמעשיו
14 ואל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
15 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
16 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
17 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
18 ואל
מלאך
הכנסיה
בסרדיס
כתוב
אמר
בעל
שבעת
רוחות
אלוהים
ושבעת
הכוכבים
אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
19 אבל
אני
יודע
שאתה
מת
ונעשה
חי
אם
לא
תשוב
בתשובה
אבוא
אליך
כגנב
ולא
תדע
מתי
אבוא
אליך
20 אבל
יש
לי
נגדך
שאתה
מרשה
לאישה
איזבל
הנביאה
המדברת
אל
עבדי
ומלמדת
אותם
לזנות
ולאכול
מן
הבשר
אשר
הוקרב
לאלילים
21 ואם
לא
תחזור
אני
לא
אתן
לה
זמן
לשוב
בתשובה
אל
מיטה
ואת
אלה
אשר
נאפו
עמה
אל
צרה
גדולה
אם
לא
ישובו
מדרכיה
22 ואת
בניה
אהרוג
בדבר
ויודעו
כל
הכנסיות
כי
אני
הוא
הבוחן
הכליות
והלבבות
ואתן
לכל
אחד
מכם
כמעשיו
23 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
24 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
25 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
26 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
27 ואל
מלאך
הכנסיה
בפילדלפיה
כתוב
אמר
הקדוש
האמת
אשר
יש
לו
מפתח
דוד
אשר
אם
יפתח
אף
אחד
לא
יסגור
ואם
יסגור
אף
אחד
לא
יפתח
28 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
29 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
5 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
6 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
7 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
8 ואל
מלאך
הכנסיה
בפילדלפיה
כתוב
אמר
הקדוש
האמת
אשר
יש
לו
מפתח
דוד
אשר
אם
יפתח
אף
אחד
לא
יסגור
ואם
יסגור
אף
אחד
לא
יפתח
9 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
10 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
11 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
12 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
13 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
14 ואל
מלאך
הכנסיה
בסרדיס
כתוב
אמר
בעל
שבעת
רוחות
אלוהים
ושבעת
הכוכבים
אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
15 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
16 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
17 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
18 ואל
מלאך
הכנסיה
בפילדלפיה
כתוב
אמר
הקדוש
האמת
אשר
יש
לו
מפתח
דוד
אשר
אם
יפתח
אף
אחד
לא
יסגור
ואם
יסגור
אף
אחד
לא
יפתח
19 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
20 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
21 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
22 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
23 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
24 ואל
מלאך
הכנסיה
בתיאטירה
כתוב
אמר
בן
אלוהים
אשר
עיניו
כלהבת
אש
ורגליו
כנחושת
מצוחצחת
25 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
26 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
27 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
28 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
29 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו

11

ואל
מלאך
הכנסיה
בסרדיס
כתוב
אמר
בעל
שבעת
רוחות
אלוהים
ושבעת
הכוכבים
אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
2 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
3 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
4 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
5 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
6 ואל
מלאך
הכנסיה
בפילדלפיה
כתוב
אמר
הקדוש
האמת
אשר
יש
לו
מפתח
דוד
אשר
אם
יפתח
אף
אחד
לא
יסגור
ואם
יסגור
אף
אחד
לא
יפתח
7 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
8 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
9 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
10 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
11 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
12 ואל
מלאך
הכנסיה
בתיאטירה
כתוב
אמר
בן
אלוהים
אשר
עיניו
כלהבת
אש
ורגליו
כנחושת
מצוחצחת
13 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
14 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
15 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
16 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
17 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
18 ואל
מלאך
הכנסיה
בפילדלפיה
כתוב
אמר
הקדוש
האמת
אשר
יש
לו
מפתח
דוד
אשר
אם
יפתח
אף
אחד
לא
יסגור
ואם
יסגור
אף
אחד
לא
יפתח
19 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
20 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
21 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
22 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
23 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו
24 ואל
מלאך
הכנסיה
בתיאטירה
כתוב
אמר
בן
אלוהים
אשר
עיניו
כלהבת
אש
ורגליו
כנחושת
מצוחצחת
25 אני
יודע
את
מעשיך
ואת
אמונתך
ואת
שירותך
ואת
סבלנותך
ואת
מעשיך
האחרונים
יותר
מן
הראשונים
26 אבל
אל
שאר
אנשי
תיאטירה
אל
אלה
אשר
אינם
מחזיקים
בתורה
הזאת
ואינם
יודעים
את
עומקי
השטן
כפי
שהם
אומרים
אני
לא
אטיל
עליכם
עול
אחר
27 אך
מה
שיש
לכם
החזיקו
בו
עד
בוא
יומי
28 ואל
המנצח
אתן
לו
לאכול
מן
עץ
החיים
אשר
נמצא
בגן
אלוהים
29 מי
שיש
לו
אוזן
יקשיב
מה
אומרת
הרוח
אל
הכנסיות
מי
שינצח
אתן
לו
מן
המן
הנסתר
ואתן
לו
אבן
לבנה
ועל
האבן
כתוב
שם
חדש
אשר
אף
אחד
לא
יודע
אלא
מי
שקיבל
אותו

אשר לא יכרת ויבש ויכמר כל צמח השדה כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ 10 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ 11 ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ 12 ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם ושם שם את האדם אשר יצר׃ 13 ומן האדמה צמח יהוה אלהים כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ 14 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ 15 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ 16 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ 17 ונהר השני גיחון הוא הסבב את כל ארץ כוש׃ 18 ונהר השלישי חדקל הוא הולך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ 19 ויקח יהוה אלהים את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ 20 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ 21 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ 22 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ 23 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיתו השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ 24 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חיתו השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ 25 ותפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ולקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויביאה אל האדם׃ 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ 24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ 25 והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבשׁו׃

3

והנחש היה ערום מכל חיתו השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ 2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ 3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ 5 כי יודע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והיתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם והאשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ 9 וקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה׃ 10 ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ 11 ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה הֲמִן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ 12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל׃ 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ 15 ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרונך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ 17 ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ 18 וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ 21 ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם׃ 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ 23 ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ 24 וגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

4

והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה׃ 2 ותסף ללדת את אחיו את הבל והבל היה רעה צאן וקין היה עבד אדמה׃ 3 והי מקץ ימים ויביא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה׃ 4 והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו׃ 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה וחר לקין מאד ויפלו פניו׃ 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך׃ 7 הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ והאליו תשוקתו ואתה תמשל בו׃ 8 ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו׃ 9 ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי׃ 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה׃ 11 ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך׃ 12 כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ׃ 13 ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא׃ 14 הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והיה נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני׃ 15 ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו׃ 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן׃ 17 והאדם ידע את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך׃ 18 ויולד לחנוך את עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך׃ 19 ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה׃ 20 ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה׃ 21 ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב׃ 22 וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרשת נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה׃ 23 ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי אנשׁ הרגתי לפצעי וילד לחבורתי׃ 24 כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה׃ 25 וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין׃ 26 ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה׃

5

זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו׃ 2 זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם׃ 3 ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ 4 וימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 5 ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃ 6 וחי שת חמש שנים ומאת שנה והולד את אנוש׃ 7 ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 8 ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה ומת׃ 9 וחי אנוש תשעים שנה והולד את קינן׃ 10 ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 11 ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ומת׃ 12 וחי קינן שבעים שנה והולד את מהללאל׃ 13 ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 14 ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה ומת׃ 15 וחי מהללאל חמש שנים וששים שנה והולד את ירד׃ 16 ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 17 ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה ומת׃ 18 וחי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה והולד את חנוך׃ 19 ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ומת׃ 21 וחי חנוך חמש וששים שנה והולד את מתושלח׃ 22 ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 23 ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה׃ 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אתו אלהים׃ 25 וחי מתושלח שבע ושמנים שנה מאה שנה והולד את למך׃ 26 ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה שבע מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 27 ויהי כל ימי מתושלח תשע ושש שנים מאה שנה ומת׃ 28 וחי למך שתים ושמנים שנה מאה שנה וילד בן׃ 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו מן מעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ 30 ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה חמש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 31 ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה שבע מאות שנה ומת׃ 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃

6

ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם׃ 2 וירא בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ 3 ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה עשרים שנה׃ 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ 5 ויראה יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ 6 וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ 8 ונח מצא חן בעיני יהוה׃ 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ 10 ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ 12 וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ 13 ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ 14 עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ 16 צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ 17 כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ 19 ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ 20 מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ 21 וקח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ 22 ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

7

ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ 2 מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ 8 מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ 9 שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ 10 והי בשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ 12 והי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ 14 המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים וסגר יהוה בעדו׃ 17 והי המבול ארבעים יום על הארץ ורבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ 18 וגברו המים וירבו מאד על הארץ והתבה הלכה על פני המים׃ 19 והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ 20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים וכסו ההרים׃ 21 ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ 23 וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ 24 ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

8

וזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ ויחסרו המים׃ 2 ונסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים יום׃ 4 ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים׃ 6 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מפני פני האדמה׃ 9 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ ויושט ידו ויקח אתה ויבא אתה אליו אל התבה׃ 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה׃ 11 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ושלח את היונה ולא יסף שוב אליו עוד׃ 13 והי בשנת אחת ושש מאות שנה לנח בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ 15 וידבר אלהים אל נח לאמר׃ 16 צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ 17 כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ 18 ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ 19 כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ 21 וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ 22 עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף לא ישבתו׃

9

ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חיתו הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ 3 כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ 4 אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ 5 ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ 6 שפך דם האדם באדם דמו יישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ 9 ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחרי׃ 10 ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ 11 והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרתם עולם׃ 13 את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית בינו ובין הארץ׃ 14 והי בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן׃ 15 וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר׃ 16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי בינו ובין כל בשר אשר על הארץ׃ 18 ויהי בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ 19 אלה שלשה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ 20 ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלו׃ 22 וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ 23 ויקח שם ויפת את השלמה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ 25 ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם והיה כנען עבד להם׃ 27 יפת אלהים ליפת ושכן באהלי שם והיה כנען עבד להם׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ 29 והי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה ומת׃

10

ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃ 2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ 3 ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה׃ 4 ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים׃ 5 מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשנו למשפחתם בגויהם׃ 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ 9 הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבר ציד לפני יהוה׃ 10 ויהי מלכותו בבל ארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבות עיר ואת כלח׃ 12 ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ 13 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ 14 ואת פתרוסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים וכפתרים׃ 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃ 16 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ 17 ואת החוי ואת הצני ואת הערקי׃ 18 ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ 19 והי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבאים עד לשע׃ 20 אלה בני חם למשפחתם לשנתם בארצתם בגויהם׃ 21 ולשם גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ 22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ 24 וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ 25 ולעבר ילדו שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ 27 ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ 29 ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם מישא בואכה ספר הר הקדם׃ 31 אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארצתם לגויהם׃ 32 אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול׃

11

והי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ 2 והי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ 4 ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ 5 וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם והזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ 7 הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר׃ 9 על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃ 10 אלה תולדת שם שם בן מאת שנה והולד את ארפכשד שנתים אחר המבול׃ 11 וחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד חי חמשה ועשרים שנה והולד את שלח׃ 13 וחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 14 וחי שלח שלשים שנה והולד את עבר׃ 15 וחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 16 וחי עבר ארבע ועשרים שנה והולד את פלג׃ 17 וחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה וילד בנים ובנות׃ 18 וחי פלג שלשים שנה והולד את רעו׃ 19 וחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות׃ 20 וחי רעו שתים ושלשים שנה והולד את שרוג׃ 21 וחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה וילד בנים ובנות׃ 22 וחי שרוג שלשים שנה והולד את נחור׃ 23 וחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה וילד בנים ובנות׃ 24 וחי נחור תשע ועשרים שנה והולד את תרח׃ 25 וחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה מאה שנה וילד בנים ובנות׃ 26 וחי תרח שבעים שנה והולד את אברם את נחור ואת הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ 28 וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקח אברם ונחור לו נשים שם אשת אברם יסכה שם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ 30 ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ 32 ויהי ימי תרח חמש מאות שנה ומאתים שנה ויולד תרח את אברם׃

12

ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ 3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שבעים שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ 12 והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ 13 אמרי נא אחתי את למען יטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל אתך׃ 14 והי כבוא אברם מצרים וראו המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ 15 וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנים וגמלים׃ 17 ונגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ 18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ 20 וצו עליו אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

13

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ 2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין עי׃ 4 אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ 5 וגם ללוט הלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 6 ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה בינו ובינך ובין רעי ובין רעי כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ 10 וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים בבאך צערה׃ 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ 14 ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃ 15 כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך יימנה׃ 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

14

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמות את ברע מלך סדם את בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים מלך בלע׃ 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת החרי בהר שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ 7 ויפנו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה׃ 10 ועמק השדים בארת באר חמר ומלך סדם ועמרה נפלו שמה והנשארים הר הרה׃ 11 ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ 12 ואת לוט ורכושו בן אחי אברם וילכו׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכול ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר עד דן׃ 15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ 16 וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם׃ 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי צדק מלך שלם הוצא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך בידך ונתן לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ 22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך מנעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכול וממרא הם יקחו חלקם׃

15

אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃

16 1 Then I heard a great voice from the temple saying to the seven angels, "Go and pour out on the earth the seven bowls of God's wrath." 2 So the first went and poured out his bowl upon the earth, and there came a foul and painful sore on the people who had the mark of the beast and who had worshiped his image. 3 The second poured out his bowl upon the sea, and it became like the blood of a dead man, and every living creature in the sea died. 4 The third poured out his bowl upon the rivers and the springs of water, and they became blood. 5 And I heard the angel of the waters say, "You are righteous, O Holy One, who is and who was, for you have brought these judgments. 6 For they poured out the blood of saints and prophets, and you have given them blood to drink. It is their due!" 7 And I heard the altar reply, "Yes, Lord God Almighty, your judgments are true and just!" 8 The fourth poured out his bowl upon the sun, and it was allowed to burn people with its heat. 9 They were scorched by the intense heat and cursed the name of God who had power over these plagues, but they refused to repent and give him the glory. 10 The fifth poured out his bowl upon the throne of the beast, and his kingdom was darkened. People bit their tongues in agony 11 and cursed the God of heaven because of their pain and their sores, but they refused to repent of their evil deeds. 12 The sixth poured out his bowl upon the great river Euphrates, and its water was dried up to prepare the way for the kings from the East. 13 Then I saw three foul spirits that looked like frogs coming out of the mouth of the dragon, the beast, and the false prophet. 14 These are the spirits of demons, performing miracles, and they go out to the kings of the entire world, to bring them together for the battle on the great day of God Almighty. 15 "Look, I am coming like a thief! How blessed are those who are prepared and who keep their clothes with them, so they will not have to walk around naked and be shamed in public!" 16 The demons gathered the armies at a place called in Hebrew Armageddon. 17 The seventh poured out his bowl into the air, and a loud voice from the temple throne said, "It is done!" 18 Then there were flashes of lightning, rumbles and peals of thunder, and a violent earthquake such as there had never been since the beginning of the world. 19 The great city was split into three parts, and the cities of the world fell. So God remembered Babylon the great city and gave it the full force of his wrath, like a cup of wine. 20 Every island fled and the mountains disappeared. 21 Huge hailstones weighing about 100 pounds each fell from the sky upon the people, and they cursed God because of the plague of hail, for it was so severe.

17 1 One of the seven angels who had poured out the bowls came and said to me, "Come with me, and I will show you the punishment of the great prostitute who sits by many waters. 2 The kings of the earth have committed adultery with her, and the people who live on the earth have become drunk with the wine of her immorality." 3 The angel took me in the spirit into the desert, and I saw a woman sitting on a scarlet beast covered with blasphemous names and with seven heads and ten horns. 4 The woman was dressed in purple and scarlet and was covered with gold, precious stones, and pearls. She was holding a golden cup full of the abominations and the impurities of her immorality. 5 On her forehead was a name written, a mystery: "Babylon the great, the mother of prostitutes and of the abominations of the earth." 6 I saw that the woman was drunk with the blood of the saints and with the blood of those who witnessed for Jesus. When I saw her, I was very astonished. 7 But the angel said to me, "Why are you astonished? I will explain to you the mystery of the woman and of the beast she rides, which has seven heads and ten horns. 8 The beast you saw was alive but is now dead, and he will come up from the Abyssos (Abyssos g12) and go to his destruction. The people who live on the earth, whose names were not written in the book of life from the beginning of the world, will be astonished when they see the beast that was alive but is now dead and will come back again. 9 This requires a mind that is wise. The seven heads represent seven hills on which the woman sits. 10 They represent also seven kings. Five of them have fallen, one is now ruling, and the other has not yet come. When he comes, he must remain for a short time. 11 The beast that was alive but is now dead is the eighth king. He is one of the seven and will go to his destruction. 12 The ten horns you saw represent ten kings who have not yet received their kingdoms but will receive authority as kings for one hour together with the beast. 13 They have one purpose and will give their power and authority to the beast. 14 They will make war against the Lamb, but the Lamb will defeat them because he is the Lord of lords and King of kings, and those who are with him are called, chosen, and faithful." 15 The angel also said to me, "The waters you saw, where the prostitute sits, represent people, multitudes, nations, and languages. 16 The ten horns you saw and the beast will hate the prostitute. They will strip her and leave her naked; they will devour her flesh and burn her with fire. 17 For God has put into their minds to carry out his purpose by giving their power to the beast until God's words are fulfilled. 18 The woman you saw represents the great city that rules over the kings of the earth."

18 1 After this I saw another angel coming down from heaven. He had great authority, and the earth was lit up by his glory. 2 He shouted with a powerful voice: "Babylon the great has fallen! She has become a place where demons live. She has become a place where every evil spirit lurks, a place where every evil bird and every evil animal lurks. 3 For all the nations have drunk the wine of her immorality, which is the wrath of God. The kings of the earth have committed immorality with her, and merchants throughout the world have become rich from her luxurious living." 4 Then I heard another voice from heaven: "Come out of her, my people, so you will not share her sins or suffer her plagues. 5 For her sins have piled up as high as heaven, and God remembers her crimes. 6 Give her back what she gave others, and double the penalty for her crimes. Mix double the amount of her drink with the punishment she gave others. 7 She said to herself, 'I am a queen on my throne; I am not a widow, and I will never be in mourning.' 8 So in one day she will be struck down by plagues—death, mourning, and famine. She will be burned up by fire, because the Lord God who judges her is powerful. 9 The kings of the earth who committed immorality with her and who lived luxuriously with her will weep and mourn when they see the smoke from her burning. 10 They will stand far off because they are afraid of her torment and will say, "Woe! Woe! Babylon, the great city, the powerful city! In one hour your punishment has come!" 11 The merchants of the earth will weep and mourn because no one buys their merchandise anymore. 12 They will no longer buy their cargoes of gold, silver, precious stones, pearls, fine linen, purple, silk, scarlet, and any kind of fragrant wood, any kind of ivory, any kind of costly wood, bronze, iron, and marble; 13 cinnamon, spices, incense, perfume, myrrh, and frankincense; wine, olive oil, fine flour, and wheat; cattle and sheep; horses and chariots; and slaves, even people. 14 The fruit you longed for has left you. All your luxuries and your splendor are lost and will never be found again. 15 The merchants who sell these things and who have become rich from her will stand far off because they are afraid of her torment. They will weep and mourn and say, 16 "Woe! Woe! The great city! She was dressed in fine linen, purple, and scarlet, and covered with gold, precious stones, and pearls. 17 In one hour all this wealth has been destroyed!" Every shipmaster, everyone who sails anywhere, sailors, and all who earn their living from the sea stood far off 18 and cried when they saw the smoke from her burning. They said, "Was there ever a city like the great city? 19 They threw dust on their heads and cried, weeping and mourning, saying, "Woe! Woe! The great city! In her all who had ships on the sea became rich from her wealth! In one hour she has been destroyed! 20 Rejoice over her, heaven! Rejoice, God's people, apostles, and prophets! God has avenged you against her!" 21 Then a powerful angel picked up a stone the size of a millstone and threw it into the sea, saying, "With such violence will the great city of Babylon be thrown down and never be seen again.

ἐν τῷ φωτὶ ὡς αὐτός ἐστιν φῶς, κοινωνίαν ἔχομεν μετ᾽ ἀλλήλων καὶ τὸ αἷμα
Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. 8 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι
ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. 9 ἐὰν
ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶν καὶ δίκαιος ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς
ἁμαρτίας καὶ καθαρίσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. 10 ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν,
ψεύστην ποιοῦμεν αὐτὸν καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

19

Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἁμαρτάνητε· καὶ ἐὰν τις ἁμάρτῃ, παράκλητον
ἔχομεν πρὸς τὸν πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· 2 καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστιν περὶ
τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.
3 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.
4 ὁ λέγων ὅτι ἔγνωκα αὐτὸν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστὶν καὶ
ἐν τούτῳ οὐκ ἔστιν ἡ ἀλήθεια· 5 ὃς δ᾽ ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ
ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ τετελείωται· ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν· 6 ὁ λέγων
ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησεν καὶ αὐτὸς οὕτως περιπατεῖν.
7 Ἀγαπητοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ᾽ ἐντολὴν παλαιὰν ἣν εἴχετε ἀπ᾽
ἀρχῆς· ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιά ἐστιν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε. 8 πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω
ὑμῖν, ὅ ἐστιν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς
τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει. 9 ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν
ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. 10 ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει καὶ
σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν· 11 ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν
καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ καὶ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει, καθότι ἡ σκοτία ἐτύφλωσεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. 12 Γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 13 γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς. γράφω ὑμῖν,
νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν πονηρόν. γράφω ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα.
14 ἔγραψα ὑμῖν, παιδία, ὅτι ἐγνώκατε τὸν πατέρα. ἔγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε
τὸν ἀπ᾽ ἀρχῆς. ἔγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροί ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ
μένει ἐν ὑμῖν καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. 15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ
κόσμῳ. ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ πατρὸς ἐν αὐτῷ· 16 ὅτι πᾶν
τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ
ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀλλὰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἐστίν.
17 καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ· ὁ δὲ ποιῶν τὸν θέλημα τοῦ θεοῦ
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. 18 Παιδία, ἐσχάτη ὥρα ἐστίν, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ἀντίχριστος
ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκομεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα
ἐστίν. 19 ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθαν, ἀλλ᾽ οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν
ἂν μεθ᾽ ἡμῶν· ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσὶν πάντες ἐξ ἡμῶν. 20 καὶ ὑμεῖς
χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου καὶ οἴδατε πάντες. 21 οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ᾽ ὅτι οἴδατε αὐτὴν καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστιν.
22 τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; οὗτός
ἐστιν ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. 23 πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν
υἱὸν οὐδὲ τὸν πατέρα ἔχει· ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα ἔχει. 24 ὑμεῖς
ὃ ἀκηκόατε ἀπ᾽ ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω· ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὃ ἀπ᾽ ἀρχῆς ἀκηκόατε,
καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ υἱῷ καὶ ἐν τῷ πατρὶ μενεῖτε. 25 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς
ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. 26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων
ὑμᾶς. 27 καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα ὃ ἐλάβετε ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχετε
ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ᾽ ὡς τὸ αὐτὸ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων καὶ
ἀληθές ἐστιν καὶ οὐκ ἔστιν ψεῦδος, καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μένετε ἐν αὐτῷ. 28 καὶ νῦν,
παιδία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα ἐὰν φανερωθῇ σχῶμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν
ἀπ᾽ αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. 29 ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστιν, γινώσκετε ὅτι
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

20

Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πατήρ, ἵνα τέκνα θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο
ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. 2 Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα θεοῦ ἐσμεν,
καὶ οὔπω ἐφανερώθη τί ἐσμεν· οἴδαμεν ὅτι ἐὰν φανερωθῇ ὁμοιοι αὐτῷ ἐσμεν, ὅτι
ὀψόμεθα αὐτὸν καθώς ἐστιν. 3 καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ᾽ αὐτῷ ἁγνίζει
ἑαυτὸν καθὼς ἐκεῖνος ἁγνός ἐστιν. 4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ,
καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. 5 καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος φανερωθῇ ἵνα τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν ἄρῃ, καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. 6 πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἁμαρτάνει·
πᾶς ὁ ἁμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτὸν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. 7 Παιδία, μηδεὶς πλανάτω
ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν· 8 ὁ ποιῶν
τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ᾽ ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. εἰς τοῦτο
ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου. 9 πᾶς ὁ γεγεννημένος
ἐκ τοῦ θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ δύναται
ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ γεγέννηται. 10 ἐν τούτῳ φανερά ἐστιν τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ
καὶ τὰ τέκνα τοῦ διαβόλου· πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ,
καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

(aiōn g165, Limnē
Pyr g3041 g4442) 11
לבל תפתלו איש את רעהו פתיון
אל תשבעו בשמי לשקר ולחלל
את שם אלהיך אני יהוה׃ 12 לא תעשק
את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת
שכיר אתך עד בקר׃ 13 לא תקלל חרש
ולפני עור לא תתן מכשול ויראת
מאלהיך אני יהוה׃ 14 לא תעשו עול
במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר
פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 15 לא
תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם
רעך אני יהוה׃ 16 לא תשנא את אחיך
בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא
תשא עליו חטא׃ 17 לא תקם ולא תטר
את בני עמך ואהבת לרעך כמוך
אני יהוה׃ 18 את חקתי תשמרו בהמתך
לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע
כלאים ובגד כלאים שעטנז לא
יעלה עליך׃ 19 וכי יהיה איש שכב
זרע־אשה ופלגש נחרפת לאישׁ
ולא־נפדה הנה לא־נתנה׃ 20 ואם־
בכסף יפדה אמה לאישׁ ולא־
נתנה׃ 21 ופדה לא נתן לה
ביקרת תהיה לא יומתו כי לא
חפשה׃ 22 ואיש אשר ישכב־
אתה שכבת זרע׃ 23 ואם־
תבאו אל־הארץ ונטעתם כל־
עץ־מאכל ערלתם ערלתו
את־פריו שלש שנים יהיה
לכם ערלים לא יאכל׃ 24
ובשנת הרביעית יהיה כל־
פריו קדש הלולים ליהוה׃
25 ובשנת החמישית תאכלו
את־פריו להוסיף לכם תבואתו
אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא
תאכלו על הדם לא תנחשו
ולא תעונו׃ 27 לא תקפו
פאת ראשכם ולא תשחית
את פאת זקנך׃ 28 ושרט
לנפש לא תתנו בבשרכם
וכתבת קעקע לא תתנו־
בכם אני יהוה׃ 29 אל־
תחל את־בתך לזנות פן־
תזנה הארץ ומלאה הארץ
זמה׃ 30 את־שבתתי תשמרו
ומקדשי תיראו אני יהוה׃
31 אל־תפנו אל־האבות
ואל־הידעני אל־תבקשו
לטמאה בהם אני יהוה
אלהיכם׃ 32 מפני שיבה
תקום והדרת פני זקן
ויראת מאלהיך אני יהוה׃
33 וכי־יגור אתך גר בארצכם
לא תונו אתו׃ 34 כאזרח
מכם יהיה לכם הגר הגר
אתכם ואהבת לו כמוך
כי־גרים הייתם בארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם׃
35 לא־תעשו עול במשפט
במדה במשקל ובמתכת׃
36 מאזני־צדק אבני־צדק
איפת צדק והין צדק
אני יהוה אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים׃ 37 ושמרתם
את־כל־חקתי ואת־כל־
משפטי ועשיתם אתם
אני יהוה׃

21

ויאמר יהוה אל־משה
דבר אל־הכהנים בני־אהרן
ואמרת אליהם לנפש לא
יטמא בעמיו׃ 2 כי אם־
לשארו הקרוב אליו אל־
אמו ואל־אביו ואל־בנו
ואל־אחיו׃ 3 ואל־אחתו
הבתולה הקרובה אליו
אשר לא־היתה לאישׁ
עליה יטמא׃ 4 בעל
בעמיו לא יטמא לחלל
בעמיו׃ 5 לא יקרחו קרחה
בראשם ופאת זקנם לא
יגלחו ובבשרם לא
ישרטו שרט׃ 6 קדשים
יהיו לאלהיהם ולא
יחללו שם אלהיהם
כי את־אשי יהוה לחם
אלהיהם הם מקריבים
והיו קדש׃ 7 אשה
זונה וחללה לא יקחו
ואשה גרושה מאישה
לא יקחו כי קדש הוא
לאלהיו׃ 8 וקדשתו
כל־הקרב אלהיך
קדש יהיה לך כי־
קדוש אני יהוה
מקדשכם׃ 9 ובת
איש כהן כי תחל
לזנות את־אביה
היא מחללת באש
תשרף׃ 10 והכהן
הגדול מאחיו אשר
יוצק על־ראשו שמן
המשחה ומלא את־
ידו ללבש את־
הבגדים פרע לא
יפרע ובגדיו לא
יפרם׃ 11 ואל־כל־
נפשות מת לא יבא
לאביו ולאמו לא
יטמא׃ 12 ומן־
המקדש לא יצא
ולא יחלל את־
מקדש אלהיו כי
נזר שמן משחת
אלהיו עליו אני
יהוה׃ 13 והוא
אשה בבתולתו
יקח׃ 14 אלמנה
וגרושה וחללה
זונה את־אלה לא
יקח כי אם־בתולות
מעמו יקח אשה׃
15 ולא יחלל זרעו
בעמיו כי אני יהוה
מקדשו׃ 16 וידבר
יהוה אל־משה לאמר׃
17 דבר אל־אהרן
לאמר איש איש
מזרעך לדרתם
אשר־יהיה בו מום
לא יקרב להקריב
לחם אלהיו׃ 18 כי
כל־אשר־בו מום
לא יקרב איש
עור או פסח או
חרם או שרוע׃
19 או איש אשר־
יהיה בו שבר רגל
או שבר יד׃ 20 או
גבן או דק או
תבלל או גרב או
יבלת או מרוחת
אשך׃ 21 כל־
אשר־בו מום מזרע
אהרן הכהן לא
יגש להקריב
אשי יהוה מום
בו לא־יגש להקריב
לחם אלהיו׃ 22
מלחם אלהיו
מקדשי קדשים
ומן־הקדשים
יאכל׃ 23 אך
אל־הפרכת לא
יבא ואל־המזבח
לא יגש כי מום
בו ולא יחלל
את־מקדשי
אני יהוה מקדשם׃
24 וידבר משה
אל־אהרן ואל־
בניו ואל כל־
בני ישראל׃

22

ויאמר יהוה אל־משה
דבר אל־אהרן ובניו
ונזרו מקדשי בני
ישראל ולא יחללו
את שם קדשי אשר
הם מקדישים לי
אני יהוה׃ 3 אמר
אלהם לזרעכם
לדרתיכם כל־איש
אשר יקרב מכל
זרעכם אל־הקדשים
אשר יקדישו בני
ישראל ליהוה וטמאתו
עליו ונכרתה הנפש
ההוא מלפני אני
יהוה׃ 4 איש
מזרע אהרן והוא
צרוע או זב לא
יאכל בקדשים
עד אשר יטהר
וטמא בנגע על־
נפש אשר יצא
ממנו שכבת זרע׃
5 ואיש אשר יגע
בכל־שרץ אשר
יטמא־לו או־באדם
אשר יטמא־לו
לכל טמאתו׃
6 הנפש אשר־תגע
בו וטמאה עד
הערב ולא יאכל
מן־הקדשים כי
אם־רחץ בשרו
במים׃ 7 וכבא
השמש וטהר
ואחר יאכל
מן־הקדשים
כי־לחמו הוא׃
8 נבלה וטרפה
לא יאכל לטמאה
בה אני יהוה׃
9 ושמרו את־
משמרתי ולא
ישאו עליו חטא
ומתו בו כי
יחללוהו אני
יהוה מקדשם׃
10 וכל־זר לא
יאכל קדש
תושב־כהן
ושכיר לא
יאכל קדש׃
11 וכהן כי
יקנה נפש
קנין כספו
הוא יאכל בו
ויליד בביתו
הם יאכלו
בלחמו׃ 12
ובת־כהן כי
תהיה לאישׁ
זר הוא בתרומת
הקדשים לא
תאכל׃ 13
ובת־כהן כי
תהיה אלמנה
וגרושה וזרע
אין־לה ושבה
אל־בית אביה
כנעוריה מלחם
אביה תאכל
וכל־זר לא
יאכל־בו׃
14 ואיש כי
יאכל קדש
בשגגה וחמשתו
יסף עליו
ונתן לכהן
את־הקדש׃
15 ולא
יחללו
את־קדשי
בני ישראל
אשר־
ירימו
ליהוה׃
16 והשיאם
עון אשם
באכלם
את־קדשיהם
כי אני יהוה
מקדשם׃
17 וידבר
יהוה אל־
משה לאמר׃
18 דבר
אל־אהרן
ואל־בניו
ואל כל־
בני ישראל
ואמרת
אליהם
איש איש
מבית
ישראל
ומן־הגר
בישראל
אשר
יקריב
קרבנו
לכל־
נדריהם
ולכל־
נדבתם
אשר
יקריבו
ליהוה
לעלה׃
19 לרצנכם
תמים
זכר
בבקר
בכשבים
ובעזים׃
20 כל
אשר־
בו־מום
לא
תקריבו
כי
לא
לרצון
יהיה
לכם׃
21 ואיש
כי־יקריב
זבח־שלמים
ליהוה
לפלא־נדר
או לנדבה
בבקר
ובצאן
תמים
יהיה
לרצון
כל־מום
לא
יהיה
בו׃
22 עור
או־שבור
או־חרום
או־יבלת
או־גרב
אלה
לא
תקריבו
ליהוה
ואשה
לא־
תתנו
מהם
אל־
המזבח
ליהוה׃
23 ושור
ושה
אשר־
יהיה
שרוע
וקלוט
נדבה
תעשה
אתו
ולנדר
לא
ירצה׃
24 וכרות
וכתות
ונתוק
וכרות
לא
תקריבו
ליהוה
ובארצכם
לא
תעשו׃
25 ומיד
בן־נכר
לא
תקריבו
את־
לחם
אלהיכם
מכל
אלה
כי־
משחתם
בהם
מום
בהם
לא
ירצו
לכם׃
26 וידבר
יהוה
אל־
משה
לאמר׃
27 שור
או־כשב
או־עז
כי
יולד
והיה
שבעת
ימים
תחת
אמו
ומיום
השמיני
והלאה
ירצה
לקרבן
אשה
ליהוה׃
28 ואם־
בבקר
ואם־
בצאן
אתו
ואת־
בנו
לא
תזבחו
ביום
אחד׃
29 וכי
תזבחו
זבח־
תודה
ליהוה
לרצנכם
תזבחו׃
30 ביום
ההוא
יאכל
לא
תותירו
ממנו
עד־
בקר
אני
יהוה׃
31 ושמרתם
מצותי
ועשיתם
אתם
אני
יהוה׃
32 ולא
תחללו
את־שם
קדשי
ונקדשתי
בתוך
בני
ישראל
אני
יהוה
מקדשכם׃
33 המוציא
אתכם
מארץ
מצרים
להיות
לכם
לאלהים
אני
יהוה׃

𐤀𐤋𐤄 𐤅𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤄 𐤌𐤄𐤔𐤌 𐤀𐤕 𐤓𐤀𐤔𐤉 𐤌𐤄𐤌 𐤀𐤕 𐤇𐤃𐤔𐤉𐤌 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤕𐤓𐤄 𐤕𐤌𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤋𐤄𐤉𐤌 𐤀𐤌 𐤉𐤓𐤃𐤉 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌 𐤀𐤓𐤉 𐤀𐤋𐤄 𐤇𐤃𐤔𐤄 𐤌𐤄𐤓𐤔 𐤀𐤕𐤓𐤄𐤌
𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤀𐤋𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄 𐤌𐤄𐤓 𐤀𐤓𐤄 𐤀𐤌𐤓 𐤀𐤌𐤓𐤄
21:2,3 𐤀𐤋𐤄

Reader's Guide

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܡܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Strongs: g12
Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Strongs: g126
Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek
Speech: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Strongs: g165
Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek
Speech: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Strongs: g166
Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Strongs: g1067
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Strongs: g86
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Strongs: g3041 g4442
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol
Language: Hebrew
Speech: proper noun, place
Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses
Strongs: h7585
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō
Language: Koine Greek
Speech: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Strongs: g5020
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Aramaic-NT-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܬܐ
1:9 ܫܘܠܝܐ
2:9 ܫܘܠܝܐ
11:9 ܫܘܠܝܐ
7:11 ܫܘܠܝܐ
8:17 ܫܘܠܝܐ
1:20 ܫܘܠܝܐ
3:20 ܫܘܠܝܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
6:1 ܡܠܥܡܐ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
19:4 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
14:11 ܥܕܝܢܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܝܐ
51:6 ܫܡܝܐ
58:6 ܫܡܝܐ
35:8 ܫܡܝܐ
51:8 ܫܡܝܐ
52:8 ܫܡܝܐ
32:9 ܫܡܝܐ
28:10 ܫܡܝܐ
26:11 ܫܡܝܐ
34:12 ܫܡܝܐ
8:13 ܫܡܝܐ
16:14 ܫܡܝܐ
21:3 ܡܫܠܚ
18:15 ܡܫܠܚ
25:1 ܡܬܗܘܡܬܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܬܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܬܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܬܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܬܐ
20:1 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
6:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
7:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
8:2 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
18:3 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
13:8 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
11:10 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:4 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
9:9 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
31:11 ܡܫܬܝܥܐ-ܕ
4:1 ܡܢܗܪܐ
5:1 ܡܢܗܪܐ
21:1 ܡܣܬܪܐ
2:2 ܡܣܬܪܐ
7:2 ܡܣܬܪܐ
9:3 ܡܣܬܪܐ
11:3 ܡܣܬܪܐ
21:3 ܡܣܬܪܐ
12:6 ܡܣܬܪܐ
20:4 ܡܣܬܪܘܢܐ
26:1 ܡܣܬܘܪܐ
17:1 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
17:6 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
10:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
18:4 ܥܡܪܟܒܐ-ܕ
12:2 ܥܠܝܠܐ
2:1 ܡܬܩܢ
8:1 ܡܬܩܢ
6:5 ܡܬܩܢ
5:6 ܡܬܩܢ
20:6 ܡܬܩܢ
17:7 ܡܬܩܢ
21:7 ܡܬܩܢ
24:7 ܡܬܩܢ
28:7 ܡܬܩܢ
26:9 ܡܬܩܢ
3:11 ܡܬܩܢ
8:13 ܡܬܩܢ
21:13 ܡܬܩܢ
23:1 ܥܝܠܦ-ܕ
25:1 ܥܝܠܦ-ܕ
11:4 ܥܝܠܦ-ܕ
11:5 ܥܝܠܦ-ܕ
18:3 ܥܝܠܦ-ܕ
17:2 ܫܡܝܐ-ܕ
2:1 ܫܡܝܐ-ܕ
13:1 ܡܠܥܡܐ
25:1 ܡܠܥܡܐ
6:1 ܫܘܠܝܐ
18:1 ܫܘܠܝܐ
9:4 ܫܘܠܝܐ
10:4 ܫܘܠܝܐ
13:5 ܫܘܠܝܐ
12:7 ܫܘܠܝܐ
6:10 ܫܘܠܝܐ
15:11 ܫܘܠܝܐ
11:14 ܫܘܠܝܐ
7:15 ܫܘܠܝܐ
3:19 ܫܘܠܝܐ
10:20 ܫܘܠܝܐ
5:22 ܫܘܠܝܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
17:10 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܝܐ
16:3 ܫܡܝܐ
36:3 ܫܡܝܐ
14:4 ܫܡܝܐ
36:4 ܫܡܝܐ
24:5 ܫܡܝܐ
39:5 ܫܡܝܐ
27:6 ܫܡܝܐ
40:6 ܫܡܝܐ
47:6 ܫܡܝܐ
54:6 ܫܡܝܐ
68:6 ܫܡܝܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
19:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 1 Samuel
6:22 2 Samuel
6:2 1 Kings
9:2 1 Kings
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

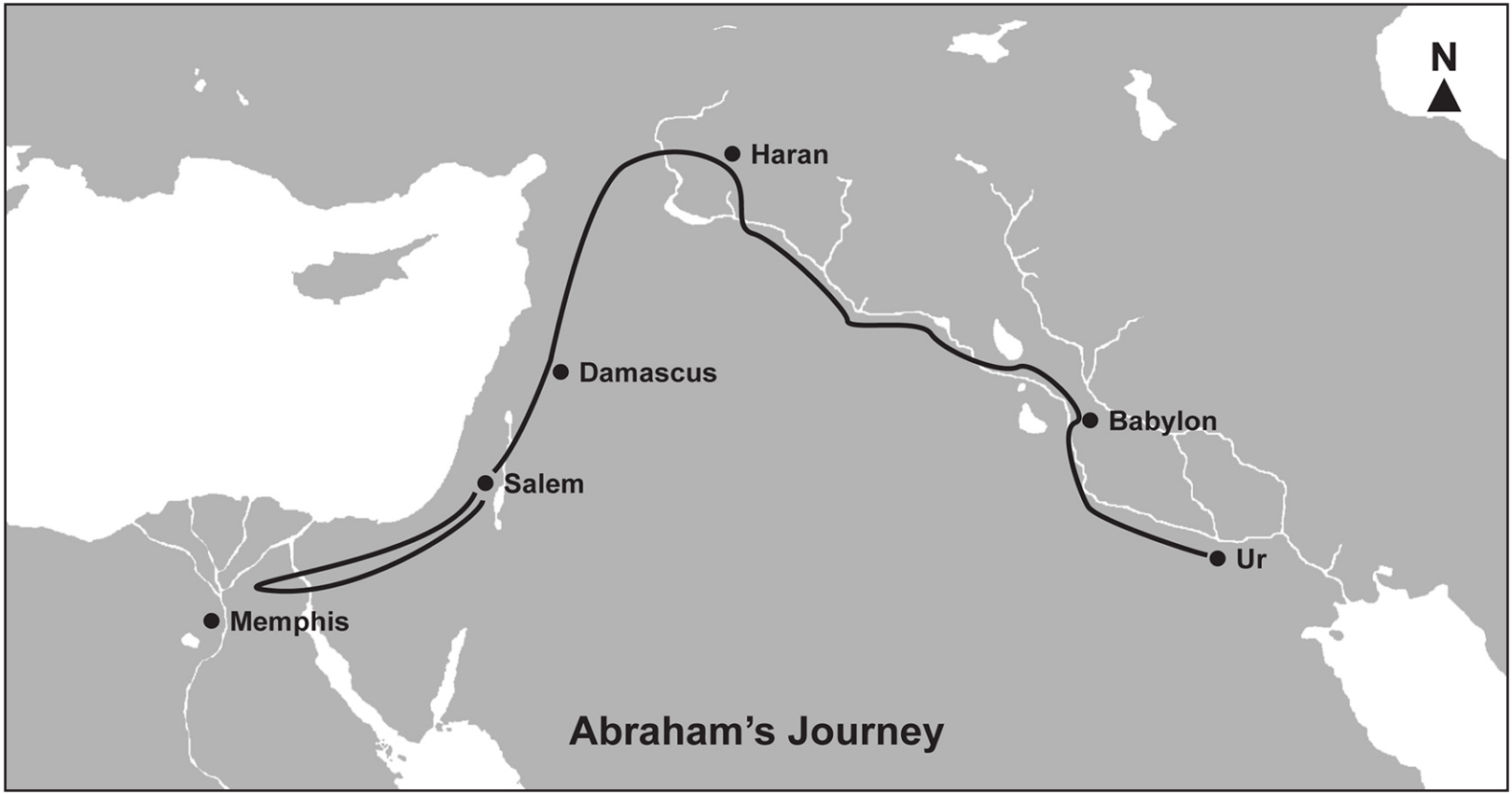

ᎤᏬᏙᏍᏗ - ᏗᏥᏍᏚᏂᏍᏗᏂᏍᏗᏂᏍᏗ

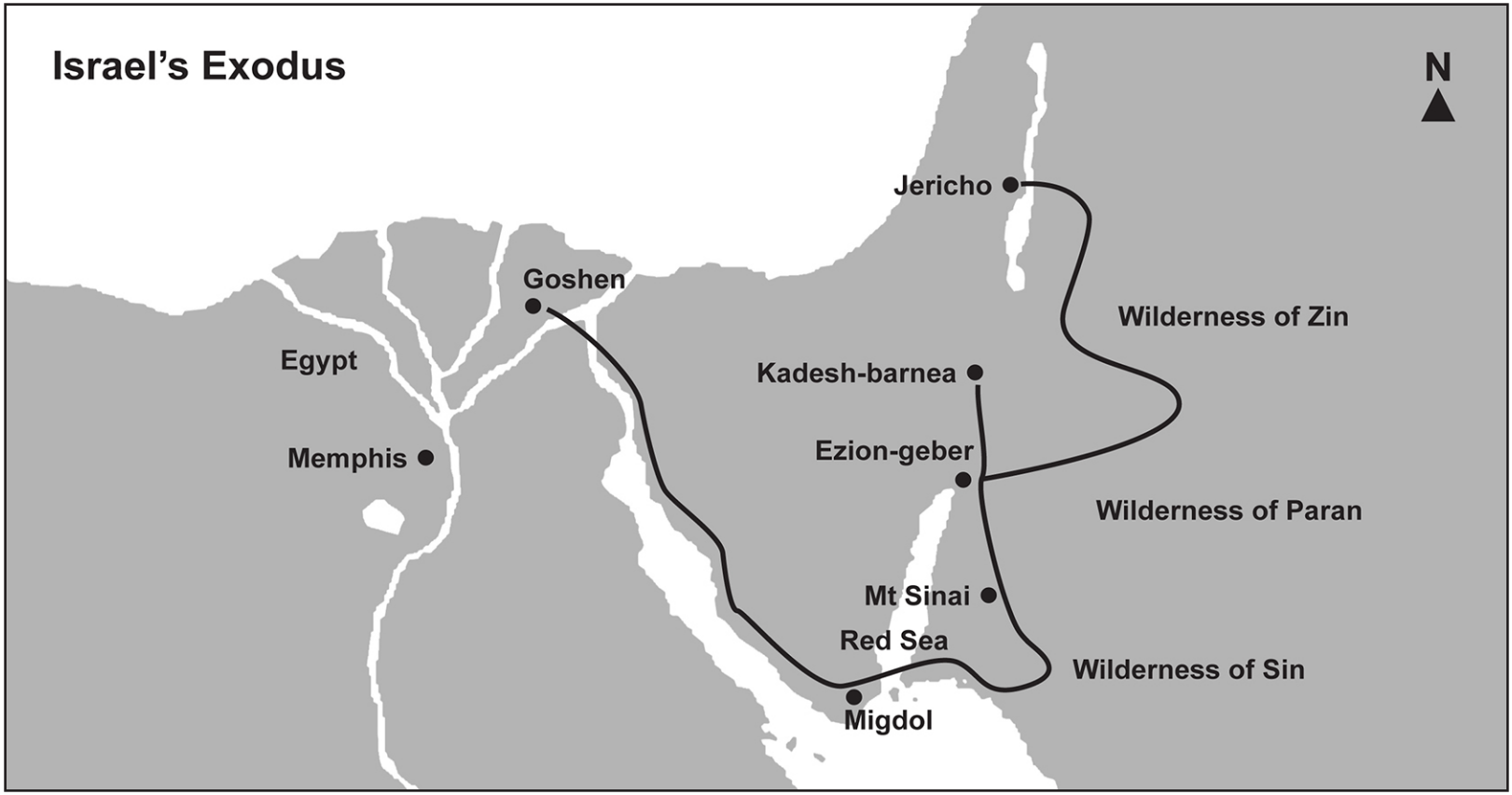

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

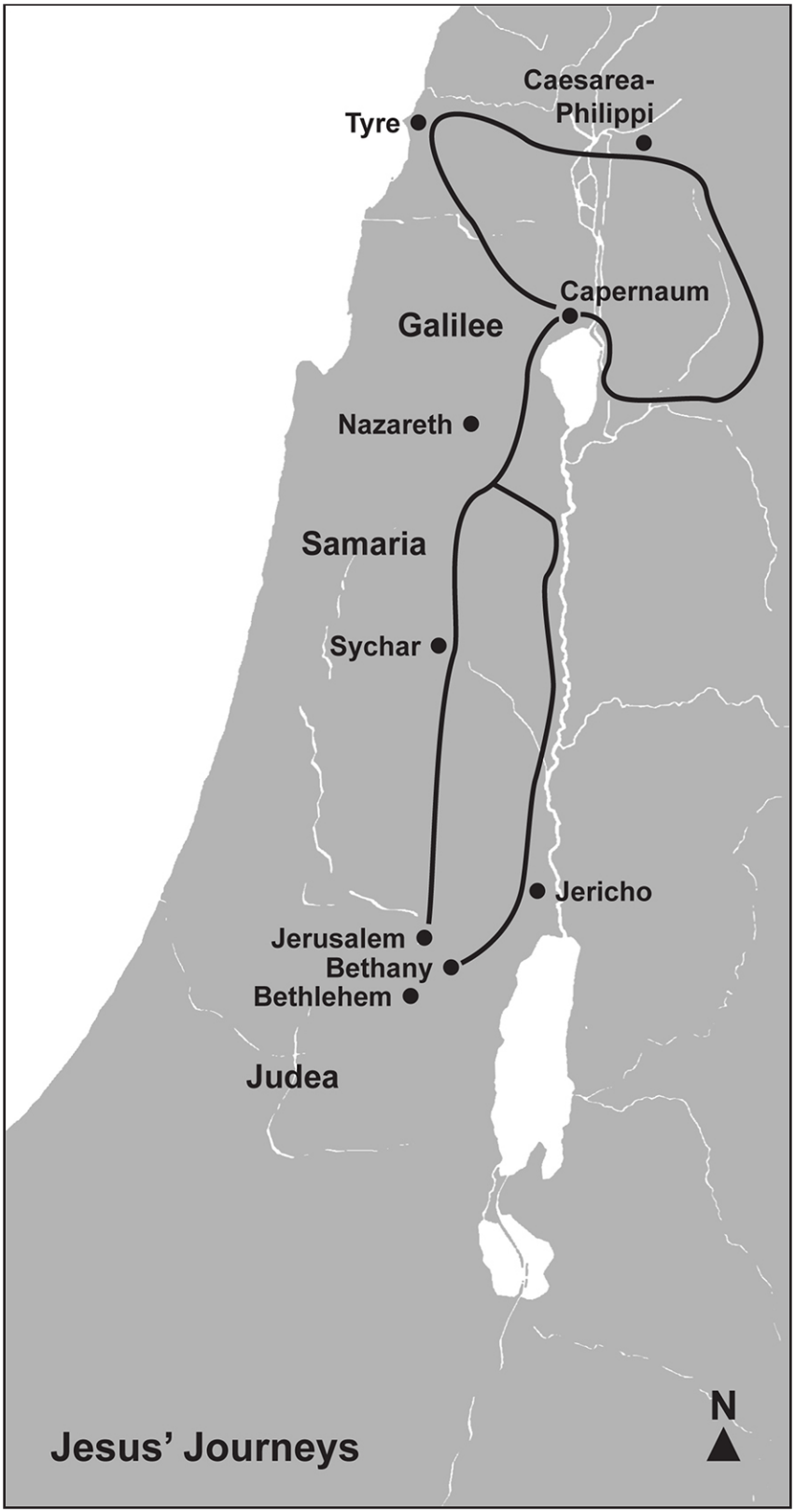

10:45 ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܡܫܬܡܫ ܐܠܐ ܕܢܫܡܫ ܘܢܬܠ ܢܦܫܗ ܦܪܘܝܐ ܠܣܓܝܐܢ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ

ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܢ ܪܘܡܐ ܠܘܬ ܐܝܠܢܐ ܕܥܠܡܐ - ܦܘܠܘܣ 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we?			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us				
How are we sinful?			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin				
Where are we?			**When are we?**						
			Innocence		Fallen				Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise				
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
		Imprisoned		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 20:13 Thalaasa	
		First Beast						Revelation 19:20 Lake of Fire	
		False Prophet							
		Satan						Revelation 20:2 Abyss	
Why are we?			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all				

اله هوبلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل ، ملح هدهلل لجمع ملل - ملح, 28:19